

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๓๐ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๐ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)
วันพุธที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๐
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๕๕ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๘๒ คน

(เนื่องจาก นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร
ติดราชการ นายโสภณ เพชรสว่าง รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง
จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม
เรื่องที่ ๑ ผมขออนุญาตทราบเรียนว่า เนื่องจากเลขาธิการ
นายกรัฐมนตรี ได้มีหนังสือแจ้งเหตุขัดข้องที่นายกรัฐมนตรีไม่สามารถให้คำ
รับรองร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินได้ภายในกำหนดเวลา เพราะอยู่
ในระหว่างการพิจารณาของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๘ ฉบับคือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.
ซึ่งนายปรีชา สุวธรรมทัต กับคณะ เป็นผู้เสนอ
 ๒. ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งนายปรีชา สุวธรรมทัต กับคณะ เป็นผู้เสนอ
 ๓. ร่างพระราชบัญญัติปิโตรเลียม (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
ซึ่งนายปรีชา มุสิกกุล กับคณะ เป็นผู้เสนอ
 ๔. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว จังหวัดมโนบุรี พ.ศ. ซึ่งนายสมัย เจริญช่าง กับคณะ เป็นผู้เสนอ
 ๕. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่ง พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ
 ๖. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีศาลปกครอง
ซึ่งนายพินิจ จันทรสุรินทร์ และนายพงศกร อรรณนพพร กับคณะ เป็นผู้เสนอ
 ๗. ร่างพระราชบัญญัติสถานพยาบาล (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
ซึ่ง นาวาโท สุดชา สุขารมณ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ
- จึงขออนุญาตเรียนต่อที่ประชุมเพื่อทราบและรับ

เรื่องที่ ๒ ที่ประธานจะแจ้งให้ทราบก็คือเรื่อง เนื่องจาก
 ประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งว่า ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓
 (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันศุกร์ที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ที่ประชุมได้ลงมติ
 เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
 (ฉบับที่ ๓๔) ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร
 ลงมติเห็นชอบแล้ว จึงขออนุญาตเรียนต่อที่ประชุมเพื่อทราบนะครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มีครับ
 ระเบียบวาระที่ ๓ กระทั่งถาม ไม่มีครับ

ท่านสมาชิกที่เคารพครับ ผมขออนุญาตเรียนหารือระเบียบวาระ
 ซึ่งพิจารณาอยู่นั้นนะครับ ทั้งรัฐบาลและฝ่ายค้านได้ตกลงการประชุมกันเมื่อ
 ตอนเที่ยงนี้ ให้ผมขออนุญาตเรียนหารือที่ประชุมว่า เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติ
 ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วมีหลายฉบับ โดยเฉพาะร่างพระราชบัญญัติ
 คณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
 เสร็จแล้ว เห็นสมควรที่จะนำขึ้นพิจารณาก่อน จึงขออนุญาตทราบหารือ
 ต่อที่ประชุม ท่าน พันตำรวจโท สมชาย เชิญครับ

พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ ประชาธิปัตย์ นครราชสีมา ท่านประธานครับ ผมเองต้องขออนุญาตท่านประธานหาหรือก่อนที่จะเข้าระเบียบวาระสักนิดหนึ่งครับ ท่านประธานครับ จริง ๆ แล้วถ้าหากว่าท่านนั่งอยู่ตรงนั้น ผมไม่ติดใจอะไรหรอกครับ แต่ผมเรียนว่าในขณะที่ท่านประธานที่ทำหน้าที่อยู่ตรงนั้น ไม่ทราบจะเป็นท่านประธานวันนอร์ก็ดี ท่านสมศักดิ์ก็ดี ผมเรียนว่าตรงนั้นมีความสำคัญครับ ที่พวกเราทั้งหลายได้เลือกท่านขึ้นไปนั่งตรงนั้น ผมเรียนว่ามีสมาชิกหลาย ๆ ท่านที่เตรียมเอกสาร เตรียมข้อมูลทั้งหลายที่จะอภิปรายในญัตติต่าง ๆ ที่ได้เสนอเข้าสู่สภา แต่ในบางครั้งการทำหน้าที่ของท่านตรงนั้น ทำให้บรรดาสมาชิกใหม่ ๆ ซึ่งจะต้องเข้ามาแสดงความคิดเห็นตรงนั้นไม่มีโอกาส บางคนยกมือ ๕ ชั่วโมง ๖ ชั่วโมงครับท่านประธานที่เคารพ แม้กระทั่งตัวผมเองท่านประธานที่เคารพ ยกอยู่ ๓ - ๕ ชั่วโมงครับ บางคนเข้ามานั่ง ๕ นาทีปั๊บ เรียกปั๊บพูด บางคน ๓ รอบ ๓ รอบ เพราะฉะนั้นตรงนี้จะครับเป็นสาเหตุหนึ่งที่สำคัญที่อยากจะกราบเรียนว่า อยากจะให้ทางท่านประธานได้หาหรือกันเสีย คงจะต้องมีวิชั่น (Vision) หรือว่ามองอะไรที่มันกว้างไกลสักนิดหนึ่ง แล้วก็หาหรือกันดูว่า ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนหนึ่ง) : วิชั่น แปลว่าอะไรครับท่านสมชาย

พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ ตรงนี้ผมเรียนว่า นั่นคือสิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธาน เพราะผมไม่อยากจะให้มีการขาดประชุมครับ เตรียมมาเต็มที่แล้ว ส.ส. ใหม่ ๆ ที่อยากจะพูด อยากแสดงความคิดเห็นนี้ไม่มีโอกาส ท่านประธานครับ โปรดกรุณาสักนิดเถอะครับ หลายครั้งหลายคราผมเห็นอย่างนี้อยู่โดยตลอด เขาไม่มีโอกาสที่แสดงความคิดเห็นเลย ขอฝากท่านประธานตรงนี้เอาไว้ เพราะว่าไม่อยากจะเห็นแล้วท่านก็ไปบอกว่า ส.ส. ในที่ประชุมนี้ขาด ก็เขาเตรียมมา เขาไม่มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นเลย เพราะฉะนั้นตรงนี้ขอฝากความกรุณา โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านนี้ผมเชื่อ เพราะท่านยืนอยู่ตรงนั้นมาหลายสมัย แล้วท่านพูดมาโดยตลอด ท่านมีความรู้สึกไม่ได้ต่างพวกเราหรอกครับ แต่อยากให้ท่านได้หาหรือแล้วก็ได้ช่วยกันพิจารณานิด ไม่ใช่ว่านั่งกันเฉย ๆ เสร็จแล้วก็แยกย้ายกันกลับไป มันต้องหาหรือครับว่าทำอย่างไรจะให้สภานั้นมีบทบาททั้งหลายทั้งปวง ทุกคนนั้นได้มีโอกาสได้แสดงความรู้สึกนึกคิดตรงนี้นะครับเพื่อประโยชน์ ผมเรียนว่าสิ่งตรงนี้ผมฝากท่านประธานไว้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณท่านสมชาย ผมขออนุญาตชี้แจงหน่อยครับ ท่านประธานวันมหามัตถ์ มะทา ท่านเชิญผมกับท่านรองฯ สมศักดิ์ ปรีक्षाหาหรือกันตลอดว่าทำอย่างไรภาพของสภาเราจะดีขึ้น ซึ่งขณะนี้ก็ต้องยอมรับว่าดีขึ้นมากดีขึ้นมากครับ ทุกคนชมอยู่ แม้กระทั่งขอกราบเรียนว่า มีผู้หญิงไทยไปแต่งงานกับชาวต่างชาติที่อิตาลี เขาบอก อิตาลียังชมสภาไทย เขารู้ว่าผมเป็นรองประธานฯ เขามายกผม ผมก็บอกว่า ผมขอบคุณ ไม่รู้ชมในแง่ไหนนะครับ เพราะฉะนั้นเรื่องการอภิปรายนี้ผมกราบเรียนว่าอยากจะให้ทุกท่านอภิปราย ถ้าท่านมีปัญหาอะไรก็เชิญเถอะครับ ผมพร้อม ผมพร้อมเสมอที่จะให้คำแนะนำ ที่จะให้ความร่วมมือทุกอย่าง เราอยากจะให้มีการประชุมที่เป็นไปโดยที่องค์ประชุมครบนะครับ สิ่งที่ผมอดอดใจก็คือว่า ภาพออกไปนี้หาว่าท่านสมาชิกที่เคารพของผมนั้นไม่มาประชุม ท่านมาขึ้นชื่อ ผมตรวจสอบตลอดครับ ๓๘๐ กว่าชื่อ ๓๙๐ ชื่อ แต่บางท่านมีภารกิจที่ทราบกันอยู่ ตรงนี้คือปัญหาที่ว่า ถ้าพวกเรา มาประชุมโดยพร้อมเพรียงกัน มันก็จะช่วยกัน สภาก็จะมีชื่อเสียงกันมากยิ่งขึ้นนะครับ เพราะฉะนั้นผมขอบคุณท่าน พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ ที่กรุณา ก็ขอเรียนว่าพยายามปรับปรุงหลายอย่าง ซึ่งผมได้รับมอบหมายจากท่านประธานฯ ให้ดำเนินการหลายอย่าง และคงจะต้องขอรบกวนท่านสมชาย มาช่วยกันด้วย ท่านสมาชิกครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนหาหรือเมื่อสักครู่นี้แล้วนะครับ ขอหยิบยก

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง (ศรีสะเกษ) : ประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญครับ ท่านกุเทพ ไสกระจำง

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ
 กระผม กุเทพ ไสกระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ
 พรรคความหวังใหม่ ที่ท่านประธานได้กรุณาหาเรียนครับ เป็นข้อตกลง ซึ่ง
 กระผมเองต้องขออนุญาตเรียนท่านประธานว่า ไม่อาจจะเห็นด้วยได้ในขั้นนี้นะครับ
 เนื่องจากร่าง พ.ร.บ. ที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วนี้มีหลายฉบับ
 แล้วฉบับที่อยู่ต้นเลย เกี่ยวกับเรื่องมหาวิทยาลัยพระพุทธรศาสนานั้นทั้ง ๓ ฉบับ
 ได้รอมมา ๒ สมัยสภาแล้ว แล้วฉบับที่ท่านประธานจะยกขึ้นมาก่อนเป็นฉบับที่จะต้อง
 พุดกันยาวนานมาก กระผมอยากจะให้สภาได้พิจารณาฉบับที่รอมมานาน แล้วพุดกันน้อยนี้
 ให้เสร็จไปก่อนจะได้ไหมครับ เพราะว่าเป็นที่รอคอยกันมานานเหลือเกิน ผมอยาก
 จะขอความกรุณาท่านประธานตรงนี้จริง ๆ ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
 คือท่านกุเทพครับ ด้วยความเคารพ ถ้าพวกเราร่วมมือกันนะครับ ช่วยกันประหยัด
 เวลาในการอภิปรายหาข้อให้หน่อยลง แล้วเอาตรงประเด็น เอาเนื้อ ๆ ผมว่า
 จะได้มาก ร่างพระราชบัญญัติที่ผมได้เรียนเสนอขอหารือ เรื่องคณะกรรมการ
 การเลือกตั้งทั้งรัฐบาล ฝ่ายค้าน และวิป (Whip) ทั้งหมดนะครับ ก็ตกลงกันแล้ว
 ฝ่ายค้านก็พร้อมอยู่แล้ว เราก็จะหยิบยกเอาปัญหาเรื่องร่าง พ.ร.บ. วิทยาลัยสงฆ์
 วันนี้ไม่จบไม่เลิกครับ ท่านประธานสั่งไม่จบไม่เลิก เพราะฉะนั้นท่านกุเทพ
 ขอความกรุณาเถอะครับ ท่านประยุทธ์ เชิญครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ชาติดไทย มหาสารคาม ตามที่ท่านประธานได้
 กรุณาหยิบยกเป็นประเด็นขึ้นมาพิจารณาทำให้เลื่อนระเบียบวาระ โดยเอา
 ร่างของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการ
 การเลือกตั้ง พ.ศ. ขึ้นมาพิจารณาก่อน ผมคิดว่าเป็นที่รู้กันทั่วไป
 ในระหว่างท่านประธาน วิปฝ่ายค้านและรัฐบาลร่วมกัน เราคงจะมีความเห็น
 ตรงกันว่า ตามมาตรา ๑๑๕ ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ให้มีคณะกรรมการ
 การเลือกตั้ง และโดยการแก้ไข ฉบับที่ ๕ เมื่อปี ๒๕๓๘ มาตรา ๗
 ในบทเฉพาะกาลว่า จะให้มีการประกาศพระราชบัญญัติคณะกรรมการการเลือกตั้ง
 พ.ศ. ภายใน ๒ ปี ซึ่งครบในวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ก็เป็นความเห็น
 ตรงกันอีกครั้งว่า เราไม่ยากปฏิเสธว่าหน้าที่ตรงนี้ให้เป็นของรัฐบาล
 หรือหน้าที่ตรงนี้ให้เป็นของฝ่ายค้าน แต่ผมกราบเรียนท่านประธานว่า เราให้

ความร่วมมือในฐานะที่เราเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เราให้ความร่วมมือ
ในฐานะที่เราเป็นคณะกรรมการ แต่อาจจะเกิดเหตุการณ์ที่มีคนตั้งข้อสังเกต
เมื่อคราวที่แล้วกระมังครับว่า บังเอิญกฎหมายนี้ก็แก้ไขค่อนข้างจะเป็นไป
ในทิศทางที่ดี แต่ในทิศทางที่ดีตั้งที่กระผมกราบเรียนท่านประธานนั้น ก็ปรากฏว่า
องค์ประชุมของคณะกรรมการนั้น ปรากฏว่ามีฝ่ายค้านเสียส่วนมาก ผมกราบเรียน
ข้อมูลภายใน ซึ่งเราพูดกันชัดเจนเป็นองค์พิจารณาในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ
ในการแก้ไขถ้อยคำในร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว เราทำการแก้ไขในคณะกรรมการ
เสร็จเรียบร้อยแล้ว ผมคิดว่าไม่มีสาเหตุอันใดเลยในการที่จะมาเลื่อน หรือ
ในการที่จะชะลอ เพราะว่าหากจำเป็นที่จะต้องมีการใช้พระราชบัญญัติอันนั้นะครับ
สมมติว่าจำเป็นจะต้องเลือกตั้งซ่อมด้วยวิธีการใดก็ตาม จะมีปัญหาขึ้นมาทันที
จะเกิดการตีความ เพราะฉะนั้นตรงนี้เราอยากจะทำความเข้าใจกับทุกคน
ไม่ว่าฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล ผมคิดว่าท่านประธานปรึกษาในเรื่องนี้ก็เป็นสิ่งที่
ถูกต้องแล้ว ผมคิดว่าพวกเรา ผมแน่ใจว่าในปีกฝ่ายค้านเขาให้ความร่วมมือ
ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
ขอบคุณท่านประยุทธ์ ศิริพานิชย์ และฝ่ายค้านด้วยนะครับที่ให้ความร่วมมือด้วยดี
รัฐบาลก็ให้ความร่วมมือเช่นกันครับ ผมคิดว่าที่ท่านกฤเทพ ไส้กระจำจ ยกปัญหาขึ้นมา
ก็อยากจะให้ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับพระสงฆ์นั้นสำเร็จ ผมกราบเรียนท่านกฤเทพว่า
วันนี้ต้องจบ ไม่จบไม่เลิกนะครับ ถ้าหากที่ประชุมเห็นด้วยตามที่ผมได้กรุณาเรียน
หารือก็ขอขอบคุณนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมแห่งนี้ถือว่าให้หยิบยกร่างพระราชบัญญัติ
คณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ขึ้นพิจารณาก่อนนะครับ ขอขอบคุณมาก

ขอเชิญคณะกรรมการวิสามัญครับ

(คณะกรรมการวิสามัญเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ต่อไปเป็นการพิจารณาเรียงลำดับมาตราครับ ซึ่งผมขออนุญาตกราบเรียนต่อที่ประชุมที่เคารพว่า การอภิปรายนั้นก็ขอให้เฉพาะถ้อยคำหรือข้อความที่แก้ไขเพิ่มเติมเท่านั้นครับ ถ้าพวกเราได้ช่วยกันอภิปรายในปัญหาที่เกิดขึ้น เฉพาะถ้อยคำหรือที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือที่ผู้แปรญัตติต่าง ๆ โดยใช้เวลาที่พอสมควรนะครับ เราก็จะได้มีร่างพระราชบัญญัตินี้ออกไปใช้จะเป็นประโยชน์แก่พี่น้องประชาชน ไม่ทราบว่าท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญจะมีอะไรแถลงไหมครับ ถ้ามีขอเรียนเชิญครับ

นายโกดิน พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายโกดิน พลกุล ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ขออนุญาตกราบเรียนสั้น ๆ นะครับว่า ตามที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการในร่างพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งก็มีทั้งร่างของรัฐบาลแล้วก็ร่างของท่านสมาชิกด้วยกันอีก ๓ ร่าง โดยถือเอาร่างของรัฐบาลเป็นหลักในการพิจารณานั้น คณะกรรมการก็ได้ทำงานพิจารณากันจนแล้วเสร็จจนครบ และได้มีการปรับปรุงแก้ไข มีการเพิ่มเติมในหลายส่วน หลายตอน เพื่อให้ร่างพระราชบัญญัตินี้มีความสมบูรณ์ แล้วก็เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อจะทำให้การเลือกตั้งนั้นเป็นไปโดยบริสุทธิ์ยุติธรรมมากที่สุดที่จะเป็นไปได้ครับ จึงขอเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาต่อไปครับ
ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ต่อไปขอเรียนเชิญท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ ทวิ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านนิพิฐครับ

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นิพิฐ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง

พรรคประชาธิปัตย์ครับ ในมาตรา ๒ ทวิ ที่คณะกรรมการได้บัญญัติขึ้นใหม่นี้
 กระผมทราบว่า ในระยะหลังนั้นการออกกฎหมาย หรือการร่างกฎหมายนั้น
 เขามักจะไม่ใช้ข้อความว่า บรรดาบทกฎหมาย กฎข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่ง
 ที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้
 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน ผมทราบว่า ในระยะหลังนั้นเขาไม่ค่อยใช้ครับ
 ข้อความเหล่านั้นเป็นกฎหมายเก่าที่เราเคยถือปฏิบัติกันมา เนื่องจากในขณะนี้
 ในทางหลักกฎหมายนั้น เขาถือว่ากฎหมายที่ออกมาในระยะหลังนั้น กฎหมายหลังสุดนั้น
 จะลบล้างกฎหมายที่ออกมาก่อน ผมทราบจากคณะกรรมการกฤษฎีกาหลายท่าน
 ที่เป็นที่ปรึกษา ที่มาชี้แจงต่อคณะกรรมการ ในการออกกฎหมายหลายฉบับ
 บางกฎหมาย ท่านประธานจะเห็นว่า บางบทบัญญัตินั้นจะไม่มีลักษณะอย่างนี้
 เขาไม่ค่อยใช้แล้ว เพราะฉะนั้นผมทราบเรียนถามท่านประธานคณะกรรมการครับว่า
 ในมาตรา ๒ ทวิ นี้ ท่านเขียนไว้เพื่อวัตถุประสงค์อะไรครับ เพราะว่ากฎหมาย
 ที่ออกมาในภายหลังนั้น ย่อมลบล้างกฎหมายที่ออกมาก่อนหน้าอยู่แล้วนะครับ
 ไม่จำเป็นต้องเขียนไว้ ในกรณีที่ท่านเขียนไว้ ในกรณีที่ท่านให้เหตุผลว่า
 จำเป็นต้องเขียนไว้ด้วยเหตุผลใดก็ตาม ผมเข้าใจว่าข้อความนั้นค่อนข้างจะ
 ไม่รัดกุมเท่าไร หรือมีข้อบกพร่องอยู่นะครับ ท่านดูในบรรทัดที่ ๒ นะครับ
 หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ น่าจะเป็นว่า หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับ
 บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ เป็น ๒ ประเด็นที่ผมทราบเรียนถามครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณถวิลครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 กระผม ถวิล ไพรสณฑ์ พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร ในฐานะกรรมการ
 ในประเด็นที่ท่านสมาชิกได้ให้ข้อสังเกต แล้วก็ถามในมาตรา ๒ ทวิ นั้น ในที่ประชุม
 เราได้พิจารณากันค่อนข้างจะรอบคอบพอสมควรว่า เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้
 จะต้องไปเกี่ยวข้องกับกฎหมายการเลือกตั้ง ซึ่งขณะนี้มืออยู่แล้ว และอาจจะต้องเกี่ยวพัน
 กับกฎหมายพรรคการเมือง หรือระเบียบ กฎ ข้อบังคับอีกมากมาย ซึ่งจริง ๆ แล้ว
 จะต้องแก้ไขพร้อมกัน แต่เนื่องจากว่ากฎหมายฉบับนี้เสนอเข้ามาเฉพาะกฎหมาย
 เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราไม่เขียนไว้ชัดเจนนี้อย่างนี้ เกรงว่าจะไปมีการตีความกันอีก
 และทางสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาก็บอกว่าจำเป็นต้องเขียนไว้
 เหตุผลคงมีดังนี้

สผ ๑๖/๒๕๕๐ (ส. ๑)

สุทธาทิพย์ ๕/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านนิพนธ์ครับ

- ๕/๑

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าท่านกรรมาธิการยืนยันว่าต้องเขียนไว้แน่ครับ ผมก็กราบเรียนท่านประธานว่า แสดงว่าตัวแทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่มีความเห็นที่แตกต่างกัน เพราะว่าในกฎหมายหลายฉบับนั้น ตัวแทนจากคณะกรรมการกฤษฎีกาได้บอกว่าไม่จำเป็นต้องเขียนไว้ แต่ผมเข้าใจว่าท่านที่มาชี้แจงกฎหมายฉบับนี้อาจจะมีความเห็นไม่ตรงกับตัวแทนท่านอื่นที่มาชี้แจง อย่างไรก็ตามเมื่อท่านเห็นว่าสมควรจะเขียนไว้ ผมขออนุญาตที่จะกราบเรียนในประเด็นที่ ๓ ท่านยังไม่ได้ตอบนะครับ หรือซึ่งขัดแย้งกับบท น่าจะเป็น บทบัญญัติ ครับ น่าจะเติมเข้าไปสัก ๓ คำครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : เรียนท่านประธานครับ คือจริง ๆ คำว่า บท คงถูกต้องแล้วนะครับ คงไม่ต้องเติมคำว่า บัญญัติ เพราะว่าเราดูอย่างตอนต้น บรรดาบทกฎหมายก็หมายถึงว่า ตัวข้อความตัวเนื้อหาต่าง ๆ นั้นนะครับ แล้วในกฎหมายหลัง ๆ จะเขียนอย่างนี้ทั้งสิ้น บทแห่งพระราชบัญญัตินี้ อะไรต่าง ๆ ไม่มีคำว่า บัญญัติ ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านนิพิฐไม่ติดใจนะครับ ท่านพีระพันธุ์ เชิญครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ขอขอบคุณครับ ท่านประธาน ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ประเด็นที่ท่านนิพิฐได้พูดถึง ท่านประธานครับ ผมเองไม่ได้ตั้งใจในเรื่องของถ้อยคำ แต่ผมตั้งใจนิดหน่อยในเรื่องของบทบัญญัติในมาตรา ๓ ทวิ นี้ครับว่า ในท้ายที่สุดแล้วเราจะยึดหลักเกณฑ์อย่างไรกันแน่ เพราะประเด็นอย่างที่ท่านนิพิฐถามนั้นะครับ ผมเองประสบมาหลายครั้ง ในส่วนตัวของผมเองแล้ว ผมเห็นด้วยว่ากฎหมายเมื่อมันมีความขัดแย้งหรือเขียนขึ้นใหม่ มันอาจจะเกี่ยวพันหรือไปมีผลบังคับกระทบถึงกฎหมายอื่นซึ่งมีอยู่แล้ว และบางครั้งบทบัญญัติที่เขียนขึ้นใหม่ก็ดี หรือที่มีอยู่แล้วก็ดี มันไม่สอดคล้องกัน ปัญหามันเกิดขึ้นว่า จะใช้บทบัญญัติไหนเป็นบทบัญญัติบังคับ ซึ่งในการพิจารณาของกฎหมายหลายฉบับ ซึ่งสภาเราผ่านไปให้คณะกรรมการกฤษฎีกา ๓ พิจารณานั้น หลายครั้งก็มีประเด็นนี้ บางครั้งตัวแทนจากคณะกรรมการกฤษฎีกาก็บอกว่าไม่ต้องใส่ไว้ บางครั้งบางฉบับท่านก็บอกว่า ต้องใส่ไว้

ซึ่งผมเองในการทำหน้าที่เป็นกรรมาธิการวิสามัญมาหลายคณะ ก็เกิดความสับสน เช่นเดียวกัน แต่ในความเห็นส่วนตัวแล้วคิดว่าต้องใส่เพื่อความชัดเจนสำหรับผู้ที่มาศึกษากฎหมายภายหลัง เพราะถ้าเกิดว่า ในคณะกรรมการชุดนี้หรือสภาแห่งนี้ คิดว่า มาตรา ๒ ทวิ จำเป็นต้องมี ต้องใส่แล้ว ผมก็อยากจะฝากท่านประธาน ไปถึงท่านรัฐมนตรีที่รับผิดชอบครับ ก็ขอให้วางเป็นมาตรฐานเดียวกัน สำหรับ คณะกรรมการกฤษฎีกาที่จะใช้ยึดหลักเกณฑ์เช่นเดียวกันนี้ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหา ในทางปฏิบัติต่อไปในอนาคต ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณ ท่านฝาก ท่านไม่ติดใจนะครับ เชิญท่านเลขาธิการ สภาผู้แทนราษฎร ต่อครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ คณะกรรมการ การเลือกตั้ง ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายสงสุข ภักเกษม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สงสุข ภักเกษม กรรมาธิการ กระผมได้เสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการ วิสามัญ เพื่อขอให้พิจารณามาตรา ๖ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการแต่งตั้งคณะกรรมการ การเลือกตั้งจำนวน ๙ ท่าน ซึ่งในร่างพระราชบัญญัตินั้นได้ยกมาว่า ให้นายกรัฐมนตรี ให้นำประธานรัฐสภา แล้วก็ให้นำฝ่ายค้านร่วมกันสรรหาคณะกรรมการจำนวน ๙ ท่าน แล้วก็เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรให้ความเห็นชอบ กระผมได้มีความเห็น และเรียนต่อคณะกรรมการไปว่า การที่จะให้นายกรัฐมนตรี ประธานรัฐสภา และผู้นำฝ่ายค้านจำนวน ๓ ท่าน ได้สรรหาบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิและมีความเหมาะสม ที่จะมาเป็นคณะกรรมการการเลือกตั้ง ๙ ท่านนั้น ควรจะให้ได้ที่มาแห่งการเลือกสรร ที่หลากหลาย กระผมได้เสนอว่า ขอให้จำนวนสัดส่วนเป็นการระบุงลงไปใน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสียเลย ว่า นายกรัฐมนตรีสรรหามา ๒ ท่าน ประธานรัฐสภา ๒ ท่าน แล้วก็ผู้นำฝ่ายค้าน ๒ ท่าน -----

ขอประธานศาลฎีกาจำนวน ๑ ท่าน ตัวแทนของกลุ่มนักวิชาการจากมหาวิทยาลัย
 ๑ ท่าน และตัวแทนจากสมาคมสื่อมวลชน ๑ ท่าน จำนวน ๔ ท่านนี้ก็จะ
 เป็นบุคคลที่มีการคัดสรรมาจากความหลากหลายของบุคคลที่สามารถจะมาทำ
 หน้าที่เป็นคณะกรรมการการเลือกตั้งได้อย่างเหมาะสมยิ่ง คณะกรรมาธิการ
 เลี่ยงข้างมากได้ให้การโต้แย้งว่า เนื่องจากในมาตรา ๕ วรรคสามนั้น
 ได้กำหนดสัดส่วนเสียงของสภาผู้แทนราษฎรในการที่จะให้คำรับรองต่อ
 การแต่งตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้ง ๔ ท่านนั้น เป็นเสียง ๒ ใน ๓ ก็น่า
 จะเป็นการคุ้มครองและถูกต้องที่จะไม่ก่อให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบ
 เนื่องจากว่าประธานรัฐสภาที่ดี นายกรัฐมนตรีที่ดี ก็มักจะมาจากฝ่ายเดียวกัน
 ผู้นำฝ่ายค้านก็จะมีเพียงเสียงเดียวในจำนวน ๓ ท่าน แต่กระผมขอกราบเรียนว่า
 ประเด็นปัญหาของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งจะเป็นผู้ที่มีอำนาจในการที่
 จะบริหารการเลือกตั้งแทนกระทรวงมหาดไทยนั้น มีความจำเป็นที่จะต้องอาศัย
 ความหลากหลายของคนที่จะมาเป็นคณะกรรมการประการหนึ่ง ในร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ ถ้าหากว่าได้มีการพิจารณาต่อไปจนกระทั่งจบที่
 คณะกรรมาธิการวิสามัญที่ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแล้ว จะเห็น
 ได้ชัดเจนว่า เราจะได้การบริหารการเลือกตั้งจากกระทรวงมหาดไทยนั้น
 มาแต่เพียงส่วนหัว ส่วนกลางและส่วนหางของลำตัวนั้นเราจะไม่ได้ เรายัง
 จำเป็นที่จะต้องอาศัยของคาบเกี่ยวต่าง ๆ ที่แน่นอนที่สุดก็คงจะต้องมาจาก
 กระทรวงมหาดไทยอยู่นั่นเอง ความเป็นอิสระของคณะกรรมการการเลือกตั้ง
 และความเป็นผู้ที่มีอำนาจในการเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้งก็
 จะไม่มีอย่างสมบูรณ์ กระผมขอกราบเรียนว่า ในกรณีที่เราจะต้องใช้กลไกต่าง ๆ
 ของทางราชการ ของกระทรวงมหาดไทย มาดำเนินการบริหารการเลือกตั้ง
 ทั่วประเทศ ไม่ใช่เฉพาะแต่การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เราจะต้อง
 เลือกตั้งไปถึงสภาท้องถิ่นทุกระดับ เพราะฉะนั้นในกลไกต่าง ๆ ของคณะกรรมการ
 การเลือกตั้งไม่มี เมื่อไม่มีก็จำเป็นที่จะต้องอาศัยกลไกต่าง ๆ ที่เป็นของ
 ส่วนราชการ ของฝ่ายบริหาร และโดยเฉพาะของกระทรวงมหาดไทยอยู่นั่นเอง
 ถ้าหากว่าเราจะได้ตัวแทนนักวิชาการจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในการที่เราจะ
 มีอาสาสมัครในการดำเนินการเลือกตั้งในต่างจังหวัด ในการเลือกตั้งทุกระดับนั้น
 กระผมมีความเห็นว่า ควรจะต้องได้อาจารย์นิสิต นักศึกษา หรือครูบาอาจารย์ตาม
 มหาวิทยาลัยต่าง ๆ มาเป็นมือเป็นไม้ของคณะกรรมการการเลือกตั้งได้พอสมควร
 ซึ่งอันนี้เป็นเหตุผลประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งในเหตุผลที่เกี่ยวกับประธานศาลฎีกา

กระผมขอกราบเรียนว่า ในการอภิปรายในวาระที่ ๑ และในการอภิปรายของ คณะกรรมาธิการเราได้พูดกันว่า กระบวนการที่ทำให้การเลือกตั้งไม่สามารถ ดำเนินการไปอย่างมีประสิทธิภาพในการป้องกันการเลือกตั้งที่ก่อให้เกิด การสกปรก การคดโกงการเลือกตั้ง เพราะว่ากระบวนการของศาลนั้น ได้ดำเนินการในลักษณะที่ศาลยังไม่ค่อยจะเข้าใจว่า การทุจริตการเลือกตั้ง และการที่จะพิจารณาคำร้องคัดค้านของผู้ที่ร้องคัดค้านต่อศาลนั้นเป็นประการใด เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราจะมีตัวแทนจากประชาชนศาลฎีกาเข้ามานั่งใน คณะกรรมการการเลือกตั้งแล้ว เราก็สามารถที่จะให้กระบวนการในการที่จะ มีการร้องคัดค้าน หรือกระบวนการในการที่จะทำให้การเลือกตั้งนั้นเป็น ไปด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรมนั้นเกิดขึ้นได้เป็นอย่างดี เพราะฉะนั้นกระผม จึงมีความเห็นว่า ในการเลือกสรรคณะกรรมการการเลือกตั้ง ๙ ท่านนั้น ควรจะมีสัดส่วน เพราะฉะนั้นเมื่อกระผมเป็นคณะกรรมการเสี่ยงข้างน้อย เสี่ยงข้างมากไม่เห็นด้วย กระผมจึงนำมากกราบเรียนเพื่อขอนำเสนอต่อ ที่ประชุมของท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย เพื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะได้วินิจฉัย ในประเด็นข้อนี้อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งกระผมก็หวังว่าคงจะได้รับการสนับสนุนจากท่าน ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนหนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการชี้แจงครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ถวิล ไพรสณฑ์ พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร ในฐานะ
กรรมาธิการ ที่จริงประเด็นที่ท่านกรรมาธิการส่งสุขได้ส่งวนคำแปรญัตติไว้
ทางคณะกรรมาธิการได้มีการถกเถียงกันค่อนข้างจะมากพอสมควร จุดอ่อน
ตามข้อเสนอของท่านกรรมาธิการส่งสุขก็คือว่า อย่างในกรณีที่เป็นตัวแทนจาก
นักวิชาการก็ดี จากสื่อมวลชนก็คือนั้น เราไม่สามารถที่จะคัดมาได้ เพราะว่า
องค์กรที่แน่นอนของวิชาชีพเหล่านั้นไม่ชัดเจนว่า ถ้าสายนักวิชาการแล้วเราจะ
คัดเลือกอย่างไร เพราะว่่านักวิชาการก็มีทั้งมหาวิทยาลัย มีทั้งสถาบันต่าง ๆ
ซึ่งสังกัดอยู่กระทรวงศึกษาธิการ เพราะฉะนั้นการคัดเลือกจึงค่อนข้างจะลำบาก
ส่วนในประการต่อไปก็คือว่า ที่เป็นตัวแทนของสื่อมวลชนเองนั้น สื่อมวลชนก็
หลายแขนง ไม่ว่าจะเป็นวิทยุโทรทัศน์ หรือวิทยุ หรือสื่อหนังสือพิมพ์ก็ดี แล้วก็
แต่ละสมาคมก็เป็นตัวของตัวเอง ก็ไม่แน่ชัดว่าจะเลือกกันมาอย่างไร ส่วนใน
กรณีที่ต้องให้ประธานศาลฎีกามีส่วนร่วมในการเสนอชื่อจำนวน ๒ คนนั้น
ก็มีปัญหาเช่นเดียวกันว่า ในท้ายสุดแล้วเมื่อมีคดีฟ้องร้องต่อศาลก็ต้องผ่าน
ศาลสถิตยุติธรรมอยู่แล้ว และที่สำคัญก็คือว่า ร่างที่เสนอนั้นทั้งร่างของ
รัฐบาลก็ดี ร่างของสมาชิกที่เสนอก็ดี เรามองเห็นว่าในเรื่องของ
การเลือกตั้งนั้นน่าจะให้ฝ่ายการเมืองเป็นผู้ควบคุมดูแลกันเอง

ในประการต่อไปที่เราเห็นว่าน่าจะมีปัญหาก็คือว่า การที่กำหนดให้
แต่ละฝ่ายเป็นผู้เสนอจำนวนที่แน่นอน ก็คือให้ประธานรัฐสภา ๒ คนก็ดี
นายกรัฐมนตรี ๒ คนก็ดี ผู้นำฝ่ายค้าน ๒ คนก็ดีนั้น เท่ากับว่ากรรมการ
ทั้งหมดนี้ไม่มีโอกาสที่จะเลือกสรรกันเลย ต่างคนต่างก็เสนอมา แล้วคนอื่น
ก็ไปคัดค้านไม่ได้ เพราะฉะนั้นตามร่างที่เขียนมาน่าจะมีเหตุผลที่สมควรแล้ว
ก็คือว่า ทั้ง ๓ ท่านนั้นจะต้องนั่งพิจารณากันก่อน ถ้าทั้ง ๓ ท่านนั้นตกลงกันไม่ได้
ก็เสนอเข้าสภาไม่ได้ เพราะในสภาผู้แทนราษฎรนั้นจะต้องลงมติด้วยคะแนนเสียง
๒ ใน ๓ นั้นก็หมายถึงว่าฝ่ายรัฐบาลเองนั้นจะใช้เสียงข้างมากเป็นผู้ตัดสินใจ
ก็ไม่ได้ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ทั้งฝ่ายผู้นำฝ่ายค้านก็ดี นายกรัฐมนตรีก็ดี
ประธานรัฐสภาที่ดีจะต้องถกแถลงด้วยความรอบคอบ แล้วจะต้องเห็นชื่อ
ทั้ง ๓ ท่านจึงจะเสนอสภาได้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเป็นการถ่วงดุลที่ค่อนข้างจะ
มีเหตุผลแล้ว คณะกรรมาธิการจึงไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอของท่านกรรมาธิการส่งสุข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนหนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการส่งสุขครับ

นายส่งสุข ภักเกษม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอกราบเรียนว่า ตามที่ท่านรองประธาน
คณะกรรมการถาวรได้กราบเรียนต่อท่านประธานและต่อท่านทั้งหลายนั้น
กระผมขอกราบเรียนอย่างนี้ว่า ท่านเป็นห่วงว่าเราจะไปเลือกตัวแทน
จากสาขากลุ่มวิชาชีพมาได้อย่างไร เราจะไปเลือกมาได้จากตัวแทนของ
องค์กรที่เกี่ยวกับสื่อสารมวลชนได้อย่างไร กระผมขอกราบเรียนว่า ในการ
เลือกตั้ง สสร. นั้นก็ได้มีการแบ่งออกมาอย่างชัดเจนว่า สสร. มาจาก
สายในการเลือกตั้งที่เกิดจากการเลือกตั้งของผู้สมัครลงรับเลือกตั้งเป็น
สสร. โดยตรงทางหนึ่ง อีกทางหนึ่งก็มาจากทางสายวิชาการ สายวิชาการ
ก็เลือกกันมาอีกทางหนึ่งจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ถ้าหากว่าเราจะย่ส่วนจาก
สสร. จำนวน ๙๙ ท่านมาเป็นจำนวน ๙ ท่าน และใช้ระบบ และใช้วิธีเดียวกัน
กระผมคิดว่าน่าจะดำเนินการเลือกตั้งในกรณีนี้ได้ กระผมเป็นห่วงในเรื่องที่
เกี่ยวกับปัญหาการที่จะทำหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งในภูมิภาค
ในจังหวัดต่าง ๆ เป็นสำคัญยิ่ง ซึ่งถ้าหากว่าเราไม่ดำเนินการในการที่จะ
ต้องการอาสาสมัครหรือบุคคล โดยเฉพาะจากคนรุ่นหนุ่มรุ่นสาวจากมหาวิทยาลัย
ต่าง ๆ แล้ว เราก็จำเป็นต้องอาศัยมือไม้ซึ่งเป็นกลไกของกระทรวงมหาดไทย
อยู่นั่นเอง เรามีความหวาดวิตกกังวลอยู่ตลอดเวลาว่า การบริหารการเลือกตั้ง
ของกระทรวงมหาดไทย ๖๐ กว่าปีที่ผ่านมานี้ได้ล้มเหลวลงแล้วอย่างสิ้นเชิง
เราต้องการที่จะให้มีการเปลี่ยน เราเปลี่ยนแต่หัว เราไม่เปลี่ยนตัว แล้วเรา
ก็ไม่เปลี่ยนส่วนหาง เราไม่มีส่วนหาง เราไม่มีส่วนตัว เรามีแต่ส่วนหัว
แล้วเราได้แต่ส่วนหัวของคณะกรรมการการเลือกตั้งมาบริหารการเลือกตั้ง
เท่านั้น กระผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ไม่น่าจะพอเพียง และกระผมเข้าใจว่า
ถ้าหากว่าผมได้มีโอกาสนำเรื่องนี้มาเรียนชี้แจงต่อที่ประชุมของสภาผู้แทนราษฎร
เพื่อพิจารณาในวาระนี้ ความคิดความเห็นของกระผมนั้นควรที่จะได้รับการ
การพิจารณาบ้าง ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เป็นอันว่าท่านส่งสุขยังติดใจคำสงวนแปรญัตติอยู่นะครับ ถ้าอย่างนั้นเชิญท่านเรวัตครับ

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายเรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย ท่านประธานขออนุญาตย้อนไปนิดหนึ่ง ในมาตรา ๓ นี้ครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านเรวัตครับต้องกราบขอภัยครับคงจะย้อนไม่ได้ เอาเฉพาะตรงมาตรานี้

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ผมขออนุญาตถามเป็นความรู้ นิดเดียวท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผมกราบขอความกรุณาเถอะครับ มันผ่านมาแล้ว

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ผมถามประธานนิดเดียว คืออย่างนี้ครับท่านประธาน พอดีท่านเลขาฯ อ่านเร็วผมก็เลยเปิดไม่ทัน คืออย่างนี้ครับ อย่างในมาตรา ๓ อนุบัญญัตินี้ผมว่า คือประธานโทษนะครับ สมาชิกหลายท่านคงจะไม่ทราบ ถามเป็นความรู้นิดเดียวช่วยอธิบายหน่อยเถอะครับว่า อนุบัญญัตินี้หมายความว่าอย่างไร ในนี้เขียนบอกว่า หมายความว่าพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติหรือบทบัญญัติอื่นใดที่มีศักดิ์ต่ำกว่าพระราชบัญญัติ เดียวนี้กฎหมายมีอนุหรือครับ ผมไม่เข้าใจจริง ๆ ครับ ท่านประธาน กฎหมายผมยังไม่รู้ว่าเดี๋ยวนี้มีอนุแล้ว หรือว่าคณะกรรมการชุดนี้ชอบอนุหรืออย่างไร ไม่เข้าใจ ต้องตอบผมตรงนี้เป็นประโยชน์นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านเรวัตครับ ผมต้องกราบขอภัย ขอความกรุณาถ้าท่านติดใจอย่างไร ผมว่าท่านอาจารย์โภคินคงจะให้ความรู้ที่ดีแก่ท่านนะครับ มันผ่านมาแล้วต้องกราบขอภัยจริง ๆ ครับ แล้วก็ต้องขอขอบคุณด้วยครับ ขอความกรุณาเถอะครับ

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ผมก็ต้องกราบขอภัยท่านประธาน จริง ๆ แต่ความจริงย้อนนิดเดียวมันก็คงไม่เสียหายอะไร เป็นประโยชน์ในการรับฟังนะครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านเรวัต ด้วยความเคารพ มันผ่านมาแล้ว ต้องกราบขออภัยขอความกรุณานะครับ ขอขอบคุณมากครับ เมื่อท่านส่งสัทธิการมาธิการเสียงข้างน้อยยังขอสงวนคำแปรญัตติ ผมต้องขอมติที่ประชุมนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผมขออนุญาตเรียนถามท่านสมาชิกที่เคารพนะครับว่า ท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างน้อย คือท่านส่งสุข ภัคเกษม หรือว่า จะเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก ขอเรียนถามว่า ท่านที่เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก กรุณายกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ เอามือลงได้ครับ ท่านใดที่เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ท่านส่งสุข ภัคเกษม กรุณายกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เป็นเสียงข้างน้อยนะครับ ขอขอบคุณครับ เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากนะครับ เชิญต่อไปท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๗ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็นและสมาชิกสงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กรุงเทพมหานคร ประชาธิปัตย์ ผมได้ขอแปรญัตติมาตรา ๗ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติของกรรมการเลือกตั้งใน (๘) ซึ่งเข้าใจว่าเป็นความเห็นที่ค่อนข้างจะสอดคล้องกับกรรมาธิการที่สงวนความเห็นและผู้แปรญัตติที่สงวนคำแปรญัตติของท่านอื่น

เป็นเรื่องของการที่มีบทบัญญัติที่จะกำหนดคุณสมบัติกรรมการเพื่อหลักประกัน
 เรื่องความเป็นกลาง กล่าวคือไม่ให้ผู้ที่มาเป็นคนกรรมการการเลือกตั้งนั้น
 เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกพรรคการเมือง เจ้าหน้าที่พรรคการเมือง
 หรือที่ปรึกษาของพรรคการเมือง แต่ปัญหาที่เป็นข้อแตกต่างอยู่ก็คือว่า
 ผมเห็นว่าการที่เราไปกำหนดคุณสมบัติตรงนี้โดยไม่ได้กำหนดเงื่อนไขเวลา
 เอาไว้ ไม่น่าจะเป็นหลักประกันเพียงพอในแง่ของความเป็นกลาง ถ้าหากว่า
 เป็นไปตามที่บัญญัติเอาไว้ แล้วเป็นไปตามความเห็นของคณะกรรมการ
 เลี่ยงข้างมากนั้น ย่อมหมายความว่า บุคคลซึ่งวันนี้เป็นข้าราชการการเมือง
 เป็นสมาชิกพรรคการเมือง หรือเป็นเจ้าหน้าที่ หรือที่ปรึกษาของพรรคการเมืองนั้น
 ถ้าลาออกวันนี้นั้นวันพรุ่งนี้ก็สามารถจะเป็นกรรมการของคณะกรรมการการเลือกตั้งได้
 ในทางปฏิบัตินั้นผมคิดว่าจากการดำเนินการแต่งตั้งตำแหน่งต่าง ๆ ที่ผ่านมา
 ที่เรามุ่งเน้นไม่ให้บุคคลผู้นั้นสังกัดพรรคการเมืองนั้น ถ้ากำหนดเพียงเท่านี้
 ต้องยอมรับความจริงครับท่านประธานว่า บุคคลทั่วไปนั้นยังขาดความเชื่อมั่น
 ยังขาดความมั่นใจว่าจะมีหลักประกันเรื่องความเป็นกลางมากน้อยเพียงใด

แม้กระทั่งการคัดเลือกสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญที่ผ่านมา ต้องยอมรับว่า บรรดานักการเมืองซึ่งสังกัดพรรคการเมืองแล้วไปลงสมัครรับเลือกตั้ง เมื่อได้รับเลือกตั้งเข้ามาจะมีความพยายามที่จะปฏิบัติหน้าที่ที่ไม่เกี่ยวข้องกับหรือไปผูกมัดกับพรรคการเมืองอย่างไร แต่ว่าในสายตาของคนทั่วไปนั้นรู้สึกเสี่ยงได้ยาก ฉะนั้นผมจึงเห็นว่าควรจะมีการกำหนดระยะเวลาไว้เป็นระยะเวลาช่วงหนึ่งครับ ที่จะให้บุคคลที่มาดำรงตำแหน่งกรรมการการเลือกตั้งนั้นต้องพ้นจากความเป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกพรรคการเมือง เจ้าหน้าที่หรือที่ปรึกษาของพรรคการเมือง ผมได้แปรญัตติเอาไว้ว่า มาเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๕ ปี แต่ถ้าหากว่าในหลักการนั้นทางคณะกรรมการการเลือกตั้งได้นั้น พร้อมทั้งจะมาพิจารณาในเรื่องระยะเวลา เพราะว่าท่านอื่น ๆ นั้นก็มีกำหนดเอาไว้แตกต่างกันไป อย่างเช่นท่านกรรมการอรรถกฤษฎาจารย์กำหนดไว้ ๑ ปี ส.ส. อัญชลีกำหนดไว้ ๔ ปีครับ แต่ผมอยากจะได้ยินคำอธิบายว่า เหตุใดไม่มีการกำหนดในเรื่องของเงื่อนไขของเวลาตรงนี้เอาไว้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เชิญท่านอรรถกฤษฎาจารย์

นายอรรถกฤษฎาจารย์ พลบุตร (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อรรถกฤษฎาจารย์ พลบุตร ในฐานะกรรมการซึ่งสงวนความเห็นต่างไปจากกรรมการเสียงข้างมาก ในมาตรา ๗ ซึ่งว่าด้วยคุณสมบัติของกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งมีด้วยกันอยู่ถึง ๑๗ วงเล็บด้วยกัน ประเด็นที่สำคัญที่เราพูดถึงกันมากก็คือว่า ภายใต้บังคับรัฐธรรมนูญในมาตรา ๑๑๕ ที่ให้มีคณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อกำกับดูแลการเลือกตั้งให้บริสุทธิ์และยุติธรรมนั้น ดูเหมือนว่าหัวใจสำคัญจะอยู่ที่อำนาจหน้าที่และที่มาของคณะกรรมการชุดดังกล่าว และแน่นอนที่สุดว่าองค์ประกอบของคณะกรรมการชุดดังกล่าว นั้น ก็คือกรรมการการเลือกตั้งแต่ละท่าน ซึ่งจำเป็นจะต้องกำหนดคุณสมบัติไว้อย่างเคร่งครัด และเมื่อคณะกรรมการเสียงข้างมากได้มีการขยายอำนาจหน้าที่ให้กับคณะกรรมการการเลือกตั้งเพิ่มขึ้น เพื่อที่จะสามารถมีอำนาจพอที่จะกำกับดูแลการเลือกตั้งได้ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญอย่างแท้จริง จึงต้องกลับมาดูว่าคุณสมบัติในข้อที่เกี่ยวข้องทางการเมืองนั้นเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นเมื่อพิจารณาย้อนกลับมาแล้วในฐานะที่เป็นกรรมการ กระผมเองได้กลับมาตรวจสอบดูในเรื่องของคุณสมบัติอันเป็นข้อห้ามส่วนหนึ่ง นั่นก็คือใน (๘) ซึ่งกำหนดไว้ว่า กรรมการการเลือกตั้งต้องไม่เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิก

พรรคการเมือง เจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง หรือที่ปรึกษาของพรรคการเมือง นั้นคือข้อความเดิม กระผมได้แปรญัตติสงวนความเห็นต่างออกมาก็คือ การเพิ่ม เงื่อนไขว่าจะต้องพ้นจากสภาพดังกล่าวนี้มาเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ปี เหตุผลไม่แตกต่างไปจากที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คุณอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้อธิบายไปสักครู่นี้ เพราะเห็นว่าเมื่อต้องการกรรมการการเลือกตั้งที่ปลอด และเป็นอิสระจากพรรคการเมืองนั้น เราคงจะไม่สร้างความเคลือบแคลง ด้วยการที่เมื่อคิดว่าจะเสนอชื่อเข้าไปเป็นกรรมการการเลือกตั้งแล้วลาออกจากพรรควันนี้ แล้วพรุ่งนี้ก็เข้าคุณสมบัติเข้าเกณฑ์ ตรงนั้นคงไม่สร้างให้เกิด ความมั่นใจว่าจะมีความเป็นอิสระและปลอดจากการครอบงำจากพรรคการเมือง ตรงนี้เองจึงได้กำหนดเงื่อนไขเอาไว้ นั้นหมายความว่าถ้าหากว่าจะมีการ ลาออกจากพรรคการเมือง เช่นอย่างน้อย ๑ ปี การลาออกดังกล่าวนี้ไม่ได้ เกิดจากเหตุผลในการตัดสินใจจะเข้ามาเป็นกรรมการการเลือกตั้ง แต่จะด้วย เหตุผลอย่างหนึ่งอย่างใด แต่สถานภาพจะแตกต่างไปอย่างมากทีเดียว กระผม ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อยก็หวังแต่เพียงว่า ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จะได้กรุณาทบทวนตรวจสอบดูเหตุผลและข้อเท็จจริงจากประสบการณ์ในอดีต และสิ่งที่เราคาดหวังว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งชุดนี้นั้นจะสามารถดูแล กำกับการเลือกตั้งได้ในความเป็นกลาง ความเป็นอิสระอย่างแท้จริง ซึ่งได้ สงวนความเห็นมาสู่ที่ประชุม ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการเสียงข้างมากชี้แจงครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ถวิล ไพรสณฑ์ ในฐานะกรรมาธิการ ที่จริงเหตุผลทั้งสองท่านได้สงวน คำแปรญัตติไว้ ก็ได้มีการอธิบายกันบ้างแล้วในที่ประชุมกรรมาธิการ ที่นี้เหตุผล ที่กรรมาธิการเสียงข้างมากยังยืนยันที่จะคงไว้ตามร่างเดิมนั้น ก็เพราะว่า ในความเป็นจริงแม้แต่กฎหมายข้าราชการพลเรือนก็ยังให้ข้าราชการประจำนั้น เป็นสมาชิกพรรคการเมืองได้ แต่ว่าเป็นเจ้าหน้าที่พรรคการเมืองไม่ได้ นั่นก็ หมายถึงว่าตามกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นได้เปิดโอกาสให้แม้แต่ข้าราชการประจำ ก็ยังมีส่วนร่วมในทางการเมืองได้ในระดับหนึ่ง

ในประการที่ ๒ สิทธิตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ นั้นก็หมายถึงว่า คนไทยทุกคนควรมีสิทธิที่จะมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ผมกราบเรียนไปแล้ว

ในประการที่ ๓ ที่สำคัญก็คือว่า คุณสมบัติของคณะกรรมการการเลือกตั้งก็ดี และการตรวจสอบพฤติกรรมของคณะกรรมการการเลือกตั้งตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายฉบับนี้ในมาตราอื่น ๆ ก็เขียนกรอบไว้ชัดเจนว่า ถ้าคณะกรรมการการเลือกตั้งมีพฤติกรรมส่อไปในทางที่ไม่ถูกต้องหรือผิดต่อกฎหมายแล้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ลงโทษได้ทางใดทางหนึ่งตามกฎหมายนี้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในเมื่อเรามีกรอบตรงนั้นไว้แล้ว แล้วก็เพื่อเป็นการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตยซึ่งทุกท่านเองก็อยากจะเห็นประชาธิปไตยของเรามีการพัฒนา เพราะฉะนั้นการที่เราไปจำกัดเอาไว้จนเกินไป ผมไม่แน่ใจว่าในโอกาสข้างหน้านั้นเราจะหาคนที่ไหนมาเป็นกรรมการการเลือกตั้ง และที่สำคัญคือว่าเราต้องการให้มีการพัฒนาระบอบประชาธิปไตย คนที่เข้ามาอยู่ตรงนี้ถึงแม้จะเป็นสมาชิกพรรคการเมืองและเพิ่งลาออกก็จริง แต่เมื่อมาเป็นคณะกรรมการการเลือกตั้งแล้วมีกรอบตรงอื่นผูกมัดเอาไว้แล้ว เพราะพฤติกรรมต่าง ๆ เราน่าจะพึงเล็งพฤติกรรมมากกว่าจำกัดในเบื้องต้นอย่างนั้นครับ คณะกรรมาธิการเสียงข้างมากจึงเห็นว่าควรจะคงไว้ตามร่างฯ เดิมครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านอภิสิทธิ์ เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ประชาธิปไตย์ กรุงเทพมหานคร ด้วยความเคารพความเห็นของท่านกรรมาธิการเสียงข้างมาก ผมคิดว่าเหตุผล ๓ ประการที่ได้หยิบยกขึ้นมาชี้แจงนั้นน่าจะต้องพิจารณาทบทวนอีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากว่าจริงอยู่การกำหนดกรอบในเรื่องของการปฏิบัติหน้าที่ก็เป็นหลักประกันในระดับหนึ่ง หรือว่าการอ้างถึงกฎหมายฉบับอื่น ๆ กรณีของข้าราชการพลเรือนก็ดี หรืออ้างถึงเรื่องของสิทธิของประชาชนทั่ว ๆ ไปก็ดี ต้องยอมรับว่ามาตรการหลายอย่างนั้นบางครั้งต้องประกอบกัน และการที่เราจะไปตัดสิทธิหรือกำหนดคุณสมบัตินั้นต้องมีเหตุผลที่มีน้ำหนักเพียงพอ ผมกราบเรียนว่าบังเอิญเรื่องของกรรมการการเลือกตั้งเป็นการไปกำกับดูแล

ให้การเลือกตั้งนั้นบริสุทธิ์ยุติธรรม คุณสมบัติที่สำคัญที่สุดคงหนีไม่พ้นเรื่องของความเป็นกลาง ปัญหาก็คือว่าในหลายต่อหลายเรื่องที่เราเห็นว่าจะมีแนวโน้มของความขัดแย้งของผลประโยชน์ เราจำเป็นจะต้องมีการบัญญัติข้อห้ามเอาไว้ล่วงหน้าเหมือนกับที่เราจะต้องมีข้อห้ามในเรื่องคุณสมบัติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบ้าง รัฐมนตรีบ้าง เมื่อเราเห็นว่าคุณสมบัติเหล่านั้นน่าจะเป็นปัญหาต่อการปฏิบัติหน้าที่ เพราะจะมีผลประโยชน์ที่ขัดแย้งกัน กรณีของบุคคลที่สังกัดพรรคการเมืองน่าจะเข้าข่ายในลักษณะนี้ชัดเจนว่า เป็นผู้ซึ่งมีความสัมพันธ์ มีความผูกพัน อาจจะมีส่วนได้ส่วนเสียกับพรรคการเมืองหนึ่งพรรคการเมืองใด ซึ่งจะขัดแย้งโดยตรงกับการรักษาความเป็นกลางในการกำกับดูแลการเลือกตั้งให้บริสุทธิ์ยุติธรรม ผมจึงคิดว่าการที่เราจะไปกำหนดระยะเวลาไว้ระยะเวลานาน ไม่ได้ห้ามว่าเคยเป็นสมาชิก แต่ว่าให้พ้นมาช่วงหนึ่งเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการลาออกวันนีมาเป็นกรรมการในวันพรุ่งนี้ ซึ่งเป็นเรื่องยากครับ ต้องยอมรับว่า เป็นเรื่องยากที่จะทำให้เกิดความมั่นใจในการปฏิบัติหน้าที่ได้ และเมื่อปฏิบัติหน้าที่เสียหายไปแล้ว แม้ว่าจะมีมาตรการในการดำเนินการก็ยังเป็นมาตรการที่มาผ่านกระบวนการทางการเมือง แล้วเราก็คงไม่ประสงค์จะเห็นความเสียหายเกิดขึ้นก่อน ผมคิดว่า การที่จะกำหนดเงื่อนไขเวลาตรงนี้ เป็นข้อป้องกันที่ดี และไม่น่าจะเป็นปัญหาในการคัดเลือกหรือสรรหาบุคคลที่จะมาเป็นกรรมการการเลือกตั้งแต่อย่างใดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรองกรณ์

นายรองกรณ์ พลบุตร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม รองกรณ์ พลบุตร ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อยซึ่งสงวนความเห็น
ความจริงท่านรองประธานในฐานะตัวแทนกรรมาธิการเสียงข้างมากได้ให้
เหตุผล ๒ - ๓ ประการ กระผมใคร่ขอเรียนท่านประธานผ่านไปถึงท่านสมาชิกว่า
ความจริงถ้าหากว่าได้ตรวจตรา ๓๐ กว่ามาตราของร่างกฎหมายฉบับนี้แล้ว
ท่านคงจะเห็นข้อเท็จจริงที่ชัดเจนมากที่สุดก็คือ เจตนารมณ์ที่กรรมาธิการ
ได้มีการปรับปรุงแก้ไขในชั้นแปรญัตตินั้น ได้มีการเพิ่มอำนาจให้กับคณะกรรมการ
การเลือกตั้ง และนอกจากนี้ยังวางหลักไว้สำหรับการป้องกันคณะกรรมการ
การเลือกตั้งในการปฏิบัติหน้าที่ นั่นก็คือเมื่อมาเป็นกรรมการการเลือกตั้งแล้ว
จะพ้นจากตำแหน่งนั้นได้วางกฎเกณฑ์ไว้ยากพอสมควรทีเดียว เพราะในมาตรา ๑๐
ก็จะต้องใช้เสียงไม่น้อยกว่า ๓ ใน ๕ ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตัวเลข
ดังกล่าวนี้ไม่ใช่เรื่องง่ายนักต่อการที่จะให้กรรมการการเลือกตั้งพ้นจากตำแหน่ง
เมื่อทางออกเป็นโดยยาก ทางเข้าก็ควรจะกลั่นกรองให้เข้มงวดขึ้น โดยเฉพาะ
ในเรื่องของความเป็นกลางในทางการเมือง ประเด็นนี้เองที่กระผมคงไม่พูดซ้ำ
ในส่วนของการที่ได้ให้เหตุผลในเบื้องต้น แต่ขอเรียนว่าอีกเหตุผลประการหนึ่ง
ที่ต้องมาโต้แย้งต่อกรรมาธิการเสียงข้างมากก็คือในส่วนของการพ้นจากตำแหน่ง
ของกรรมการการเลือกตั้งนั้นได้รับการคุ้มครองไว้ค่อนข้างสูงมาก เพราะฉะนั้น
ทางเข้าก็ควรจะต้องระมัดระวังโดยเฉพาะเรื่องความเป็นกลางในทางการเมือง
ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ ท่านอดีตนายกฯ ชวน

นายชวน หลีกภัย (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผมขออนุญาตที่จะอภิปรายสนับสนุนผู้แปรญัตตินะครับ
คือในมาตรา ๗ จะโยงอยู่กับมาตรา ๖ กรรมการการเลือกตั้งต้องมีคุณสมบัติ (๑)
(๒) (๓) (๔) ตามลำดับนะครับ บุคคลเหล่านี้มาจากไหน บุคคลเหล่านี้
ก็มาจากมาตรา ๖ คือประธานรัฐสภา นายกรัฐมนตรี ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทน
ราษฎร เป็นผู้คัดเลือกผู้ซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๗ คนทั้ง ๓ ที่เป็นผู้กำหนด
บุคคลเหล่านี้ก็นักการเมือง แต่ว่ามาตรา ๗ (๕) ไม่ต้องการให้กรรมการ
การเลือกตั้งดังกล่าวนี้เป็นข้าราชการการเมือง ไม่ต้องการให้เป็นสมาชิก

พรรคการเมือง ไม่ต้องการให้เป็นเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมืองหรือที่ปรึกษา
 ของพรรคการเมือง ท่านประธานที่เคารพ ถ้าหากข้อความใน (๘) เพียงแค่นี้
 เราจะได้บุคคลดังกล่าว ถ้าหากว่าคนซึ่งมีอำนาจคัดเลือกบุคคลตามมาตรา ๗
 คือบุคคลตามมาตรา ๖ ทั้ง ๓ บุคคลดังกล่าวนั้นไม่ได้คิดถึงคนที่เหมาะสม
 บุคคลทั้ง ๓ เป็นนักการเมืองอย่างที่เราบเรียนแล้ว การใช้ดุลพินิจว่าเลือกใครนั้น
 ก็ไม่แน่ แล้วแต่ดุลพินิจของแต่ละคน อย่างที่เราเห็นการแต่งตั้งข้าราชการในสมัยนี้
 ท่านประธานต้องยอมรับว่าแม้จะมองกันในด้านดี แต่ว่าบางครั้งเมื่อคนเหล่านั้น
 แต่งตั้งบุคคลเพื่อประโยชน์ของตัวเอง ผมเห็นการแต่งตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด
 อาวุโสไม่ถึง แต่มีข้อแม้ก็คือว่าตั้งแล้วต้องไปช่วยกองเลือกตั้งให้ คนที่อาวุโสไม่ถึง
 ก็ได้เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทรา ผมเป็นห่วงว่าถ้าเราตั้งกรรมการการเลือกตั้ง
 โดยนักการเมือง ๓ ฝ่าย ประธานรัฐสภา นายกรัฐมนตรี และผู้นำฝ่ายค้านใน
 สภาผู้แทนราษฎร ถ้าคนทั้ง ๓ ดังกล่าวนั้นไม่ได้มีความสำนึกต้องการความถูกต้อง
 เป็นธรรมให้กับสังคม ให้กับการเลือกตั้ง แต่ว่าท่านพ่วงพวกตัวเองเข้าไป
 คุณสมบัติที่กำหนดไว้หลายประการในมาตรา ๗ อาจจะไม่ได้คนที่เราต้องการ
 ที่แท้จริงก็ได้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้าเราต้องการให้บุคคลที่เป็นกลางไม่สังกัด
 พรรคการเมือง ไม่เป็นที่ปรึกษาพรรคการเมือง ไม่เป็นเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง
 ไม่เป็นข้าราชการการเมือง ถ้าท่านประธานไม่เต็มข้อความสักข้อความหนึ่ง
 ให้เห็นว่าคนเหล่านั้นต้องไม่มีสถานภาพดังกล่าวก่อนแต่งตั้งจะก็ปฎิบัติตามนะครับ
 จะไม่ได้สมประโยชน์อะไรเลยครับ เพราะในที่สุดอาจจะตั้งข้าราชการการเมือง
 ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมืองไปเป็นกรรมการ
 ดังกล่าวได้ เพียงแต่คนนั้นลาออกก่อนแต่งตั้ง ๑ วันเท่านั้นเองครับ เพราะฉะนั้น
 ผมคิดว่าผู้แปรรูปคดีมีเหตุผลน่าสนับสนุน เพียงแต่เงื่อนไขเท่านั้นเองครับ
 เงื่อนไขว่าจะ ๕ ปี ๔ ปี หรือ ๑ ปี ตามที่แต่ละท่านแปรรูปคดีมา
 แต่อย่างน้อยที่สุดขอให้มีเงื่อนไขไว้เพื่อช่วยให้นักการเมืองทั้ง ๓ ตามมาตรา ๖ คือ
 ประธานรัฐสภา นายกรัฐมนตรี และผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร มีข้อจำกัด
 ในการใช้ดุลพินิจเลือกคนด้วยข้อห้ามไม่ไปเลือกคนที่ตัวเองมุ่งเพื่อประโยชน์ตัวเอง
 ผมกราบเรียนให้ความสนับสนุนกับผู้แปรรูปคดีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการชี้แจงไหมครับ ให้เวลาท่านหาข้อใดหนึ่งเชิญท่านณรงค์เลิศ สุรพล ครับ

นายณรงค์เลิศ สุรพล (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ
ผม ณรงค์เลิศ สุรพล ขอนแก่นเขต ๓ กิจสังคม กระผมขอเรียนว่า โดยหลักการผมเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ แต่ถ้าจะบอกว่าบุคคลตามมาตรา ๖ วรรคสองคือนายกรัฐมนตรี ประธานรัฐสภา ผู้นำฝ่ายค้านหากไม่มีข้อจำกัดเรื่องเวลาเกี่ยวกับเรื่องการลาออกจากการเป็นสมาชิกพรรคการเมือง เป็นเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง ถ้าไม่มีเวลากำหนดเอาไว้ถ้าไม่มีเงื่อนไขเวลากำหนดเอาไว้จะทำให้บุคคล ๓ ท่านนั้นปฏิบัติไม่ชอบจะทำให้ได้กรรมการขึ้นมาไม่ดีเป็นฝักเป็นฝ่าย กระผมไม่เชื่ออย่างนั้น เพียงแต่ถ้าหากว่าเราจะกำหนดเวลาเอาไว้บ้างว่าผู้ที่มาเป็นกรรมการตาม (๘) ของมาตรา ๗ หากจะมาแล้ว เธอควรจะมีเวลาที่ล่องพ้นจากสมาชิกภาพจากหน้าที่ที่เธอมีอยู่สักระยะหนึ่งก่อน เพื่อเป็นหลักการเป็นหลักประกันเท่านั้นเอง แต่ว่าหลักประกันนี้ไม่ใช่หลักประกันว่าท่านทั้ง ๓ คน ที่จะมาแต่งตั้ง ที่จะมาเสนอชื่อ จะไม่กระทำการที่เป็นประโยชน์ตน เพียงแต่ว่าเป็นหลักประกันความมั่นใจว่า ควรจะมาแบบที่สวงามหน่อย ไม่ใช่ลาออกจากสมาชิกพรรควันนี้แล้วรุ่งนี้ก็เป็น ลาออกชั่วโหม่งชั่วโหม่งหน้าก็เป็น ไม่ใช่แบบนั้นครับ เพียงแต่ว่ากำหนดไว้ว่าให้เป็นหลักการเพื่อเป็นหลักประกันความมั่นใจในการที่จะเข้าสู่ตำแหน่งนี้เท่านั้นเอง ไม่ได้หมายความว่าเงื่อนไขเวลาที่กำหนดมาว่า เธอจะต้องล่องพ้นจากการเป็นสมาชิกภาพของสมาชิกพรรคการเมือง ๑ ปีก่อนนะ มันถึงจะดี ไม่ใช่แบบนั้น เพราะว่าดุลยพินิจของประธานรัฐสภาที่ดี นายกรัฐมนตรีก็ดี ผู้นำฝ่ายค้านก็ดี ผมเชื่อมั่นครับ เรามาจากการเลือกตั้ง ถ้าไม่เชื่อถ้อยกันก็แปลว่า สภานี้เชื่อไม่ได้ เราไม่อยากจะหยิบยกเหตุผลอย่างนี้ขึ้นมากล่าวอ้างเพื่อเป็นการสร้างเงื่อนไขเวลาตรงนี้ไว้ แต่ว่าถ้าสร้างขึ้นมาเป็นหลักการใช้ได้ครับ ท่านประธานครับ ผมเห็นด้วยว่าควรจะมีเวลาที่ผ่อนเอาไว้บ้างว่า ควรจะพ้นจากสมาชิกภาพ ๖ เดือน ปีหนึ่งหรือ ๒ ปี ตามแต่จะคิด ตามแต่จะทำ แต่ไม่ใช่ว่าจะไปอ้างเหตุผลว่าเพราะกลัวว่า ๓ ท่านนั้นจะไม่สุจริต ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านจาตุรงค์ครับ

นายจาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียน
 ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์จาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ สมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคชาติไทย ท่านประธานครับ
 ด้วยความเคารพจากท่านกรรมการเสียงข้างมาก แต่ผมยังมีความเห็นว่า
 ท่านกรรมการเสียงข้างน้อยที่แปรญัตตินั้นมีเหตุผลที่น่ารับฟังได้ ผมจึงขอ
 อภิปรายสนับสนุน เมื่อสักครู່ท่านผู้นำฝ่ายค้านก็ได้อภิปรายไปแล้ว ผมคิดว่า
 ประเด็นนั้นชัดเจน เพียงแต่ห้วงเวลาเท่านั้นเองที่เราจะกำหนดกันว่า
 จะใช้เวลา ๑ ปี หรือ ๔ ปี หรือ ๕ ปี เพื่อทำให้เกิดความโปร่งใส
 ไม่อย่างนั้นฝ่ายที่มีการแต่งตั้งกัน มีผลประโยชน์หรือว่าเข้าไปในส่วนของ
 สนับสนุนพรรคใดพรรคหนึ่งก็ทำให้เกิดความไม่โปร่งใส ซึ่งผมเห็นว่า
 น่าจะเป็นระยะเวลากำหนด ซึ่งแล้วแต่ในสภานี้ว่าจะตกลงกันว่ากี่ปี
 แต่ต้องมีห้วงเวลาคับ ขอกราบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณ เชิญท่านเอกภาพครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม เอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ด พรรคเสรีธรรม
 ท่านประธานครับ ตามที่ทางคณะกรรมการธิการของเราได้ร่างกฎหมายนี้
 ขึ้นมา โดยเฉพาะมาตรา ๗ (๘) นะครับ การที่พวกเราจะไปกีดกันพวกเรา
 กันเองนะครับ ห้ามนักการเมือง ห้ามสมาชิกพรรคการเมืองมาเป็นคณะกรรมการ
 การเลือกตั้ง ผมกลับเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติเสียงข้างน้อยนะครับ เนื่องจาก
 นักการเมืองอย่างพวกเราได้เล่นการเมืองได้สมัครผู้แทนราษฎรมาหลายสมัย
 ผู้อาวุโส นะครับ หลังจากที่ท่านเลิกเล่นการเมืองไปแล้วท่านเหล่านั้นนะครับเป็น
 ผู้ที่มีประสบการณ์มากที่สุดและการที่จะมาเป็นกรรมการการเลือกตั้ง การกำหนด
 ขอบเขตในการเลือกตั้งต่าง ๆ นะครับ ถ้าเราไปกีดกันนักการเมืองพวกเรา
 กันเองทั้งหมดนี้ครับ ต่อไปนั้นเราจะไม่ได้คนที่มีความรู้ด้านการเมืองมาเป็น
 กรรมการนะครับ แต่ว่าควรมีกำหนดระยะเวลาการออกจากตำแหน่ง การพ้น
 จากตำแหน่ง ถ้าเราจะเขียนไว้อย่างที่ร่างของกรรมาธิการ (๘) นะครับ
 สมมติว่าอดีตนายกรัฐมนตรีหลาย ๆ ท่าน อีก ๕ - ๕ ปีข้างหน้า ท่านอาจจะ
 เลิกเล่นการเมืองไม่ว่าจะเป็นท่านชาติชายก็ดี ท่านชวนก็ดี ท่านบรรหารก็ดี
 สมมุติยกตัวอย่างถ้าเรายังเขียนไว้ใน (๘) นี้ก็ไม่สามารถที่จะเป็นคณะกรรมการ
 การเลือกตั้งนี้ได้ นะครับ ฉะนั้นกระผมเห็นด้วย แต่ว่าเรามากำหนดกันว่า
 จะให้พ้นจากตำแหน่งกี่ปี ๑ ปี ๕ ปี ๕ ปี แล้วแต่พวกเรานะครับ อยู่ที่ผู้แปรญัตติ
 เสนอไว้หลายคนนะครับ ผมเห็นด้วยกับคณะกรรมการธิการเสียงข้างน้อยที่เสนอ
 ค่าแปรญัตติให้พ้นจากตำแหน่งก่อนนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ถวิล ไพรสณฑ์ คณะกรรมาธิการเราได้ปรึกษารื้อกันหลายฝ่าย
 แล้วนะครับ ทางคณะกรรมการไม่ขัดข้องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีโกศลครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพครับ ก็อย่างที่ท่านถวิลได้กล่าวไปแล้วนะครับ ผมขอ
 อนุญาตเรียนสั้น ๆ นิดเดียวเท่านั้นครับว่า ที่ผมรับฟังเหตุผลของท่านสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรในคณะกรรมการนี้นะครับ ฝ่ายที่เห็นคงตามร่างเดิมก็มองว่า

การที่ระบุว่าไม่ให้เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกพรรคการเมือง หรือ
เจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง อย่างเจ้าหน้าที่พรรคการเมืองบางที่เขามา
ทำงานที่พรรคการเมืองเป็นคนพิมพ์ดีดหรือเป็นเจ้าหน้าที่ธรรมดาซึ่งอาจจะ
ไม่ได้ไปผูกพันเป็นกลางหรือไม่เป็นกลางนี่นะครับ เราจะไปห้ามเขาจะ
เหมาะสมหรือไม่ หรือแม้แต่การเป็นสมาชิกพรรคการเมืองซึ่งท่านถวิลได้พูด
ไปแล้วว่าเราอยากจะส่งเสริมให้บุคคลเป็นสมาชิกพรรคการเมือง แต่พอ
เป็นแล้วกลายเป็นว่าถูกตัดสิทธิตรงนี้ไปด้วยระยะเวลาก็คงจะเท่าไรก็ตามแต่เนครับ
นั่นคือเหตุผลของกรรมาธิการเสียงข้างมากนะครับ แม้แต่ข้าราชการการเมือง
ก็ทำนองเดียวกัน อย่างไรก็ตามเมื่อได้ฟังเหตุผลของท่านสมาชิกด้วยความ
เป็นห่วงใยว่า อาจจะขอให้เป็นอย่างจริง ๆ แล้วก็อยากจะให้สบายใจ
ด้วยกันทุกฝ่ายนะครับ กรรมาธิการก็ได้พูดจาก็คุยกัน ก็บอกว่า คงจะไม่มี
ปัญหา แต่ก็อยากจะขอช่วงระยะเวลาที่เหมาะสม ซึ่งคณะกรรมาธิการก็
เห็นว่า ๑ ปีนั้นน่าจะเหมาะสม เพราะแม้แต่ผู้ที่ลงสมัครรับเลือกตั้งก็ต้อง
มีภูมิลำเนา ๑ ปีในเขตที่ตัวเองจะสมัครหรือในจังหวัดที่ตัวเองจะสมัครรับเลือกตั้ง
นี่นะครับ เพราะว่าถ้า ๕ ปี ๕ ปีนี้ก็อาจจะเนิ่นนานไปแล้วก็สิทธิของคนก็
อาจจะถูกกระทบกระเทือนได้ ก็ขอตามที่มีการขอแปรญัตติ แต่ขอปรับปรุง
ถ้อยคำนิดหนึ่งได้ไหมครับ เพื่อให้สอดคล้องกันไป ถ้อยคำที่ลองเริ่มร่าง
กันมาในขณะนี้คือ ขอปรับปรุงในมาตรานี้เนครับ มาตรา ๗ (๘) ว่าเป็น
ในระหว่างระยะเวลาหนึ่งปีก่อนวันที่ได้รับการคัดเลือกตามมาตรา ๖
ผมขออนุญาตอ่านอีกทีนะครับ ในระหว่างระยะเวลาหนึ่งปีก่อนวันที่ได้รับ
การคัดเลือกตามมาตรา ๖ คือคิดว่าคงจะเอามาต่อท้ายตรงนั้นดีไหมครับ
คือเราใช้ถ้อยคำว่า ไม่เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกพรรคการเมือง
เจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง หรือที่ปรึกษาของพรรคการเมือง ในระหว่าง
ระยะเวลาหนึ่งปีก่อนวันที่ได้รับการคัดเลือกตามมาตรา ๖ หรือจะเติม
ตรงนี้ให้ชัดหรือไม่ครับว่า คำว่า ไม่เป็น ไม่เป็นหรือเคยเป็น ด้วยไหมครับ
ถ้าจะให้ชัดเจนอย่างที่เรามุ่งหมายจริง ๆ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผมว่าท่านรัฐมนตรีลองกำหนดให้มันสักแนวทางหนึ่งเอาอันไหน
แล้วก็เรียนถามท่านสมาชิก

นายโภคิน พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : คืออย่างนี้ครับ
ที่ผมเรียนไปเมื่อสักครู่นี้ ตรงที่เติมที่ขีดเส้นใต้เข้ามานะครับ ผมขอแก้ตรงที่

ขีดเส้นใต้เป็นว่า ในระหว่างระยะเวลาหนึ่งปีก่อนวันที่ได้รับการคัดเลือก
 ตามมาตรา ๖ คือแทนที่จะเขียนว่า มาเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี
 เพื่อให้ชัดเจนขึ้น นี่คือประเด็นที่ ๑ คิดว่าตรงนี้ท่านผู้แปรรูปคดีคงจะไม่ติดใจ
 ก็เปลี่ยนทีเดียวตรงที่ว่า คำว่า ไม่เป็น ผมเสนอเพิ่มเติมว่า จะใส่คำว่า
 ไม่เป็นหรือเคยเป็น ด้วยไหม หรือจะเอาเฉพาะ ไม่เป็น เราพอใจแล้ว
 ถ้าพอใจแล้วก็จบครับ เอาเป็นว่า ผมอ่านอีกครั้งนะคะครับ ไม่เป็นข้าราชการ
 การเมือง สมาชิกพรรคการเมือง เจ้าหน้าที่ของพรรคการเมืองหรือ
 ที่ปรึกษาของพรรคการเมืองในระหว่างระยะเวลาหนึ่งปีก่อนวันที่ได้รับการ
 คัดเลือกตามมาตรา ๖

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา-
คนที่หนึ่ง) : ท่านอภิสิทธิ์เห็นด้วยตามนี้ไหมครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ
ผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กรุงเทพมหานคร ประชาธิปัตย์ ไม่ขัดข้องครับ ตาม
ข้อความที่เสนอมา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ท่านลงกรณเห็นด้วยนะครับ ท่านอัญชลีเห็นด้วยนะครับ
เชิญคุณหมอจาดูรงค์ครับ

นายจาดูรงค์ เฟิงนรพัฒน์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ
ผม นายแพทย์จาดูรงค์ เฟิงนรพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ
พรรคชาติไทย ด้วยความเคารพท่านประธาน ท่านรัฐมนตรีครับ แต่เพื่อนสมาชิก
หลายคนที่นั่งตรงนี้บอกว่่าว่า ในระหว่างระยะเวลา นี้ พังแล้วรู้สึกไม่ชัดเจน
นะครับท่านประธาน จะเป็นได้ไหมครับว่า ไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ชัดไปเลยว่่า
ไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ในระหว่างระยะเวลาหนึ่งปี จะขอเปลี่ยนเป็นว่่า ไม่น้อยกว่า
หนึ่งปี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญครับกรรมาธิการครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : ผมเองก็นำเสนอ
ท่านผู้ขอสงวนคำแปรญัตติ ท่านก็ไม่ขัดข้อง ก็ต้องถามท่านผู้ขอสงวนคำแปรญัตติ
ไปแล้วกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : รู้สึกภาระจะตกอยู่ท่านอภิสิทธิ์นะครับ เชิญลองให้ถ้อยคำ
หมายความว่าที่ประชุมแห่งนี้เห็นด้วยกับคำแปรญัตติหรือผู้ที่สงวนคำแปรญัตติว่่า
ระยะเวลา ๑ ปี ส่วนถ้อยคำจะเอาอย่างไรก็ขอเชิญท่านอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร
อย่างั่ที่กระผมได้กราบเรียนแล้วว่า ผมไม่ขัดข้องตามข้อความที่คณะกรรมการ
เสนอมา เข้าใจว่่ากรรมาธิการต้องการความชัดเจนว่่า ๑ ปีนับถึงวันไหน
เพราะฉะนั้นก็เลยต้องมีข้อความ ๑ ปีก่อนวันได้รับคัดเลือกตามมาตรา ๖
ที่นี้คำว่่า ระหว่างระยะเวลา กับคำว่่า ไม่น้อยกว่า อาจจะต้องไปพิจารณา

ว่าตรงไหนจะมีความเหมาะสม ถ้าหากว่าเราเขียนตอนท้ายอย่างนี้ แต่ว่าผมคิดว่า น่าจะมอบให้ทางคณะกรรมการได้ชี้ในเรื่องนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณมากครับท่านอธิบดี เชิญกรรมการครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศักดิ์ (กรรมการ) : ขออนุญาต ท่านสมาชิกสภา ผู้มีเกียรติครับ กระผมเข้าใจว่าถ้าปล่อยไว้อย่างเดิม อ่านว่า ไม่เป็นมาเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ปี กลายเป็น ๒ ปีไปเลยก็ได้ กลายเป็นอย่างนั้น แต่จริง ๆ เราต้องการล็อก (Lock) ว่าเขาต้องพ้นมา ๑ ปีก่อนหน้านั้น ฉะนั้นประโยคที่ประธานกรรมการเสนอ ผมเข้าใจว่าจะตรงกับ ความมุ่งหมายมากกว่า คือระหว่าง ๑ ปีนั้นต้องไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณหมอจตุรงค์ เอาตามนี้ครับ จะได้พิจารณาต่อไป เชิญคุณหมอ

นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล (แพร่) : กราบเรียนท่านประธานสภา ผม วรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดแพร่ ชาติไทย ท่านประธานครับ จริง ๆ ตามที่รับการแก้ไข มาเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ปี จะ ๑ ปี ๒ ปี ๓ ปี ก็เป็นสิทธิ แต่ถ้าหากว่ามาบอกว่า ในระหว่างระยะเวลา ผมคิดว่าการตีความค่อนข้างจะลำบาก ซึ่งในขณะที่ทางพวกเรากันเองเรายัง จะเข้าใจกันลำบาก ซึ่งผมคิดว่าถ้าไม่น้อยกว่า ๑ ปี ถ้าจะเป็น ๑ ปี ๒ ปี ๓ ปี หรือ ๔ ปีนี้เป็นสิทธิ คือเป็นเรื่องของท่าน ผมจึงเห็นควรว่าน่าจะใช้คำ ที่ชัดเจนลงไปเลยครับว่า ไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการลงกรณ์ เชิญครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ลงกรณ์ พลบุตร ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อยผู้สงวนความเห็น กระผมต้องขอบคุณทางกรรมการเสียงข้างมากที่ยอมรับในแนวทางหลักการ ของการสงวนความเห็นดังกล่าว ทั้งรวมถึงที่สมาชิกได้แปรญัตติ ข้อความอาจจะ ขอเสนออย่างนี้ได้ไหมครับ ก็คือว่าเพื่อให้เกิดความชัดเจนว่าเป็นช่วงระยะเวลา เท่าไร ก็ขอเป็นข้อความต่อท้ายใน (๘) ว่า มาเป็น ระยะเวลาหนึ่งปีก่อน ได้รับการคัดเลือตามมาตรา ๖

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการรับได้ไหมครับ

นายโกดิน พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : ก็คงไม่มีปัญหา
ถ้าเข้าใจตรงกัน หมายถึงว่าช่วง ๑ ปี ไม่ใช่มากกว่า ๑ ปี หรือน้อยกว่า ๑ ปี
คือช่วง ๑ ปี ตรงนี้เป็นไม่ได้ไม่มีปัญหาอะไร เอาตามท่านลงกรณ์ได้รับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านวรวิจน์กับคุณหมอลงกรณ์ ตามนี้รับได้ไหมครับ

นายจาตุรงค์ เพ็ญรพัฒน์ (ศรีสะเกษ) : ได้รับ ตามท่านลงกรณ์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านวรวิจน์ได้แน่ครับ ขอขอบคุณครับ เป็นอันว่าแก้ตามท่านลงกรณ์
ท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรช่วยอ่านสัณนิทหนึ่งครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๗ (๘) ไม่เป็นข้าราชการการเมือง
สมาชิกพรรคการเมือง เจ้าหน้าที่ของพรรคการเมืองหรือที่ปรึกษาของพรรคการเมือง
มาเป็นระยะเวลาหนึ่งปีก่อนวันที่ได้รับการคัดเลือกตามมาตรา ๖

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ ท่านเลขาฯ ดำเนินการต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๗ ทวิ คณะกรรมาธิการ
เพิ่มขึ้นใหม่ มีกรรมาธิการสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอดีตนายกฯ ชวนครับ

นายชวน หลีกภัย (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ เพื่อให้ถ้อยคำของมาตรา ๗ สอดคล้องกับความประสงค์ของสมาชิก
กระผมขออนุญาตท่านประธาน อยากจะขอมอบให้กรรมาธิการกรุณาไปเรียบเรียง
ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กล่าวมา เพราะกระผมฟังแล้วถ้อยคำเมื่อสักครู่นี้
ยังไม่ค่อยแน่ใจเท่าไรแต่ว่าเวลาจำกัด เพราะฉะนั้นอยากจะให้กลับเป็นการบ้าน
ถ้าสมาชิกในที่ประชุมนี้ไม่ขัดข้องนะครับ ให้กรรมาธิการกรุณารับความประสงค์
ดังกล่าวนี้ไปเรียบเรียงให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมเห็นด้วยกับที่ท่านอดีตนายกฯ ชวน เสนอนะครับ

เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์ (กรรมาธิการ) : ผมขออนุญาตลองดูถ้อยคำใหม่ อย่างนี้ได้ไหมครับว่า หมายความว่า ในปัจจุบันถ้าเป็นกรรมการเขาก็เป็นไม่ได้ แล้วในอดีตที่ผ่านมาก็เป็นไม่ได้ในระยะเวลา ๑ ปี ถ้อยคำกระผมขอเสนอเป็นอย่างนี้ว่า ไม่เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกพรรคการเมือง เจ้าหน้าที่ของพรรคการเมืองหรือที่ปรึกษาของพรรคการเมือง ในระยะเวลาหนึ่งปีก่อนได้รับการคัดเลือกตามมาตรา ๖ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านอดีตนายฯ ชวน พอจะรับได้ไหมครับ

นายชวน หลีกภัย (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ที่จริงแล้วกระผมเข้าใจวัตถุประสงค์ของสมาชิกตรงกัน เพียงแต่ถ้อยคำเท่านั้นเอง ว่าควรจะเรียบเรียงอย่างไรถึงจะสอดคล้องกับความประสงค์ดังกล่าว นี่ผมคิดว่าผู้เชี่ยวชาญจริง ๆ ผู้ร่างฯ ก็คือกฤษฎีกา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านอภิสิทธิ์เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กรุงเทพมหานคร ประชาธิปัตย์ ความจริงปัญหามันน่าจะจบไปแล้ว แต่ว่าพอท่านมาแก้ไขมันจะเกิดการตีความได้อีก เพราะว่าในระยะเวลา ๑ ปีนั้นเขาต้องไม่เป็น แต่เขาอาจจะเคยเป็นได้ เพราะฉะนั้นท่านไปใส่คำว่า ไม่เป็นหรือเคยเป็น มันจะเกิดความสับสนอีก ไม่มีความจำเป็นต้องใส่คำว่า เคยเป็น ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์ (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตอีกที่ครับ คืออย่างนี้ครับ หมายความว่า ในอดีตถ้าเขาเป็นมาในระหว่าง ๑ ปีนั้น เขาก็ไม่มีสิทธิได้รับการคัดเลือกเข้ามาเสนอชื่อ ที่นี้ถ้าเขาได้รับการเสนอชื่อมาแล้ว ในระหว่างที่เขาดำรงตำแหน่งนั้นเขาก็ต้องไม่เป็นด้วย เพราะฉะนั้นคำว่า เป็นหรือเคยเป็นระหว่างหนึ่งปี ผมเข้าใจว่าจะชัดที่สุดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านอภิสิทธิ์รับได้ไหมครับ เชิญครับ

นายสุเทพ ตีบุญมี ณ ชุมแพ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม สุเทพ ตีบุญมี ณ ชุมแพ จากขอนแก่น ขอความที่เราจะใช้เพิ่มเราไปคิดถึง
 แต่จะเพิ่มตอนท้าย แต่ผมให้ข้อคิดหนึ่งถ้าเพิ่มตอนหน้าแล้วจะชัดเจน เช่นว่า
 ก่อนได้รับการเลือกตั้งการคัดเลือกตามมาตรา ๖ ก่อนได้รับการเลือกตั้ง ๑ ปี
 ต้องไม่เป็น แบบนี้เลยมันจะชัดเจน ขอฝากไว้แค่นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวุฒิสมาชิกครับ

นายวุฒิสมาชิก ประเสริฐสุวรรณ (สุพรรณบุรี) : กราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวุฒิสมาชิก ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทย กระผมเชื่อว่าตามมาตรา ๗ (๘) นี้
 เป็นที่เข้าใจเหมือน ๆ กันแทบทุกท่านแล้ว เป็นแต่ในส่วนของการที่จะนำมาใช้
 เท่านั้นเอง ว่าจะสามารถเป็นที่พอใจของเพื่อนสมาชิกทั้งหมดได้หรือไม่
 กระผมจึงขอเสนอว่าให้เป็นไปตามที่ท่านผู้นำฝ่ายค้าน คือท่านอดีตนายกรัฐมนตรี
 ได้เสนอว่า ให้คณะกรรมการไปเรียบเรียงข้อความให้ชัดเจนและสอดคล้องกับ
 บทบัญญัติแห่งมาตรา ๗ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ เชิญท่านกรรมาธิการถวิลครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าถ้าเอาไปเรียบเรียงใหม่คงจะต้องกลับเข้ามาไม่ทันอีกแล้ว เพราะฉะนั้น ผมคิดว่าในช่วงที่กำลังพิจารณามาตราอื่นอยู่นี้ ทางกฤษฎีกาจะได้หนึ่งเกล้าเวิร์ดดิ้ง (Wording) อันนี้แล้วก็ตอนก่อนที่จะผ่านวาระที่ ๒ มากลับมาตรงนี้อีกทีหนึ่งครับ อย่างนั้นดีกว่า ขออนุญาตท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ กรรมาธิการขอเวลาในการเรียบเรียงถ้อยคำนะครับ และจะได้นำมา ท่านสุวัชรพงษ์มีอะไรครับเชิญ

นายสุวัชร พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สุวัชร พะลัง พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดชุมพร ในระหว่างที่กำลังรอเกล้าข้อความตามที่ท่านประธานได้นำเรียนต่อที่ประชุม ผมขออนุญาตที่จะอภิปรายในประเด็นเกี่ยวกับ มาตราดังกล่าวนี้ต่อไปเลยได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : หมายความว่าที่ประชุมเห็นด้วยนะครับ ที่จะมอบให้ทางกรรมาธิการ หนึ่งเกล้าตรงนี้ เราก็พิจารณาอื่น ๆ ไปก่อนแล้วก็น่าจะกลับมาพิจารณาอีกครั้ง ที่ประชุมเห็นอย่างนั้นนะครับ ขอบคุณ เชิญคุณสุวัชรพงษ์เลยครับ

นายสุวัชร พะลัง (ชุมพร) : ของผมก็คงจะเกี่ยวกับใน (๑๗) คือไม่ได้เป็นลักษณะของการแปรฯ หรืออะไรครับท่านประธาน แต่เป็นลักษณะ ของการถาม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : (๑๗) ไม่มีการแก้ไข ไม่มีการแปรญัตติ

นายสุวัชร พะลัง (ชุมพร) : มาตรา ๗ หรือเปล่าครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๗ ครับ

นายสุวัชร พะลัง (ชุมพร) : มาตรา ๗ เพิ่มเติม (๑๗)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ ขอบคุณครับ

นายสุวัชร พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานครับ ใน (๑๗) ซึ่งทางกรรมาธิการได้เพิ่มเติมขึ้นมาใหม่ว่า กรรมการการเลือกตั้งต้องมีคุณสมบัติคือ ไม่เคยถูกวุฒิสภาหรือสภาผู้แทนราษฎร มีมติให้พ้นจากสมาชิกภาพ ซึ่งตรงนั้นผมเข้าใจว่า คงจะเป็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา ๙๘ แต่ยังมีอยู่กรณีหนึ่งครับท่านประธาน

คือเป็นกรณีตามกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา ๙๗ ซึ่งเป็นกรณีที่ตุลาการรัฐธรรมนูญได้มีมติให้พ้นจากการเป็นสมาชิกภาพ ซึ่งในหลักการ เหตุผลที่คณะกรรมการตุลาการรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยดังกล่าวนั้นก็ย่อมมีโยงใยไปถึงความสมประกอบหรือไม่สมประกอบของบุคคล ยกตัวอย่างเช่นคนที่เป็นคนวิกลจริตก็ดี หรือคนที่มีจิตฟั่นเฟือนก็ตาม หรือแม้กระทั่งคนหูหนวก หรือคนที่เป็นใบ้ ซึ่งตามกฎหมายรัฐธรรมนูญในมาตรา ๑๑๐ (๑) นั้นก็ได้จำกัดสิทธิของบุคคลเหล่านี้มิให้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง ดังนั้นเมื่อความสมประกอบหรือไม่สมประกอบของบุคคลดังกล่าวนี้ถูกจำกัดสิทธิไม่ให้ลงสมัครรับเลือกตั้ง ถ้าหากเพิ่มในกรอบของ (๑๗) เพียงแค่นี้ ผมเข้าใจว่าคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือน ซึ่งศาลยังไม่สั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือคนหูหนวก และเป็นใบ้ ก็น่าที่จะมีสิทธิที่จะเป็นกรรมการการเลือกตั้ง ผมเข้าใจอย่างนั้น ซึ่งตรงนี้ก็อยากจะเรียนถามผ่านท่านประธานไปยัง คณะกรรมาธิการครับว่า เป็นไปตามความเข้าใจของผมใช่หรือไม่ ซึ่งตรงนี้ถ้าเป็นไปตามความเข้าใจของผมกับการจำกัดสิทธิไม่ให้คนเหล่านี้ลงสมัครรับเลือกตั้ง แล้วเพราะเหตุใดครับที่จะให้คนเหล่านี้มาเป็นกรรมการการเลือกตั้ง ขอขอบคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการ

นายโกศล พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : ขอประเด็นเรื่องกรณี (๑๗) ที่เดิมเข้ามา กรรมาธิการบางท่านก็เสนอขึ้นมาโดยไปดูในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๓ (๑๒) ซึ่งบัญญัติไว้ว่า เคยถูกวุฒิสภาหรือสภาผู้แทนราษฎร มีมติให้พ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา ๙๘ ก็คงดูตรงนี้เองว่าเป็นกรณีของทางสภา จะเป็นวุฒิสภา หรือสภาผู้แทนราษฎร เพราะว่าในคุณสมบัติตามมาตรา ๑๑๓ ถือว่าบุคคลผู้มีลักษณะต่อไปนี้ เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง ก็ไม่มีส่วนใดที่ไปพูดถึงกรณีตามมาตรา ๙๗ ก็เลยเขียนล้อตามรัฐธรรมนูญเท่านั้นครับ ท่านสุวโรช

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญครับท่านสุวโรช

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ผมยังไม่ได้คำตอบครับว่า แสดงว่าคนวิกลจริต คนจิตฟั่นเฟือน คนหูหนวก คนเป็นใบ้ ก็เป็นกรรมการการเลือกตั้งได้ใช่ไหมครับ

นายโกดิน พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : คือจริง ๆ แล้วว่ากันแล้วก็ไม่ได้ แต่ในความเป็นจริงสภาจะเลือกคนเหล่านี้ไปเป็นกรรมการเลือกตั้งหรือไม่ก็เป็นอีกประเด็นหนึ่ง เพราะวาก็เขียนไปตามนี้ ก็มีการถกเถียงกันพอสมควร จะเขียนไปลื้อคต่าง ๆ นานา ท่านประยุทธ์ก็คงพอตอบได้ก็เถียงกันในเรื่องปัญหาเหล่านี้มาตั้งแต่รอบแรกแล้วไม่ใช่รอบหลังว่ามันเป็นเพราะอะไรกัน แล้วก็ในจุดหนึ่งที่กรรมการก็พูดกันพอสมควรก็คือว่า ข้อคุณสมบัติต่าง ๆ รวมถึงข้อที่จะห้ามจะมีผลประโยชน์ขัดแย้ง รวม ๆ ไปแล้วแทบจะหาคนเป็นกรรมการการเลือกตั้งแทบไม่ได้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นพอแต่ละท่านมาก็จะใส่ข้อจำกัดไปเรื่อย รัฐธรรมนูญมีแค่นี้ ตรงนี้น่าจะเพิ่มไหม ตรงนี้น่าจะเพิ่มไหม ส่วนเรื่องคนที่อาจจะเป็นคนผิดปกติทางจิตหน่อย แต่ถ้าตราใบศาลยังไม่ได้สั่ง ใครจะเป็นคนวินิจฉัยว่าเขาผิดปกติทางจิต มันก็ควรจะให้ศาลสั่งให้ไหมจะได้ชัดเจน ไม่อย่างนั้นแล้วคนที่ไปบอกว่าเขาผิดปกติทางจิตแล้วขาดคุณสมบัติ คนที่ไปบอกโดยที่ไม่ใช่ศาลต้องตอบว่าเขาผิดปกติอย่างไร อะไรต่าง ๆ นี่นะครับ ก็เป็นลักษณะนั้นมากกว่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : คุณสุวโรชไม่ติดใจนะครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ครับ ที่ผมถามผมเห็นบางกรณียกฏเบี่ยงเบนทางเพศยังไม่ให้เขามาศึกษา ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ เชิญท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๗ ทวิ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มีกรรมการสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการลงกรณ์ครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อย ซึ่งได้สงวนความเห็นไว้ในมาตรา ๗ ทวิ วรรคสอง ทั้งนี้เนื่องจากว่าในการพิจารณาในชั้นแปรญัตติของคณะกรรมการวิสามัญ คณะกรรมการได้มีการเพิ่มเติมในมาตรา ๗ โดยเพิ่มมาตรา ๗ ทวิ ซึ่งถือว่าเป็นข้อห้ามของกรรมการ

การเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นในส่วนนี้เองซึ่งถ้าหากว่าสืบสาวต้นตอความเป็นมาของการเพิ่มมาตรา ๗ ทวิ ในวรรคแรก ก็จะเห็นว่ามาจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ในมาตรา ๑๐๒ ซึ่งเป็นข้อห้ามของวุฒิสมาชิก มาตรา ๑๑๕ ซึ่งเป็นข้อห้ามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และมาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นข้อห้ามของรัฐมนตรี แต่เนื่องจากว่าในการเพิ่มมาตรา ๗ ทวิ ดังกล่าวนั้นได้ตั้งแต่เพียงบางส่วนของคุณสมบัติอันเป็นข้อห้ามจากรัฐธรรมนูญที่เป็นบรรทัดฐาน ในส่วนนี้เองกระผมจึงเห็นว่า ควรที่จะได้มีการเพิ่มวรรคสองเข้าไป โดยมีข้อความว่า ไม่รับเงินหรือประโยชน์ใด ๆ จากบุคคลหรือพรรคการเมืองหรือหน่วยราชการหรือหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจเป็นพิเศษนอกเหนือไปจากที่บุคคลหรือพรรคการเมืองหรือหน่วยราชการหรือหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจปฏิบัติกับบุคคลอื่น ๆ ในธุรกิจการงานตามปกติ ต้องกราบเรียนท่านประธานผ่านไปถึงท่านสมาชิกว่า การที่เพิ่มวรรคสองในมาตรา ๗ ทวิ ก็เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ ไม่ใช่เพราะเหตุว่าบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นต้นแบบของการเพิ่มมาตรา ๗ ทวิ เป็นเช่นนั้น แต่เป็นเพราะว่า ต้องการที่จะให้มีข้อห้ามไม่ให้กรรมการการเลือกตั้งนั้นไปรับผลประโยชน์จากบุคคลใด ๆ หรือจากพรรคการเมือง นอกเหนือจากหน่วยงานราชการหรือรัฐวิสาหกิจ และผลแห่งการรับเงินหรือผลประโยชน์ดังกล่าวนี้จะมีผลตามมาตรา ๙ ทันทีใน (๕ ทวิ) ของมาตรา ๙ นั่นก็คือถ้าละเมิดต่อข้อห้ามดังกล่าวไม่ว่าจะเป็นวรรคแรกที่กรรมการได้เพิ่มเติมมาหรือวรรคสองที่กระผมได้สงวนความเห็นเพิ่มเติมขึ้นมานั้นจะทำให้สมาชิกภาพของกรรมการการเลือกตั้งนั้นพ้นจากตำแหน่ง ซึ่งตรงนี้ถือว่าเป็นข้อห้ามที่จำเป็นจะต้องตราไว้ เพราะว่าเกี่ยวข้องกับกฏปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการการเลือกตั้ง จึงขอการสนับสนุนจากท่านสมาชิกในการสงวนความเห็นของกระผมด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมการ เชิญชี้แจง

นายโกคิน พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธาน จริง ๆ แล้วก็คงเป็นเหตุผลที่ต่อเนื่องมา ในรัฐธรรมนูญนั้นก็บัญญัติไว้ ๒ เรื่องก็คือ เรื่องไม่รับสัมปทานกับเรื่องไม่รับเงินหรือประโยชน์ ในกรรมาธิการเองก็พูดจากันในประเด็นนี้ ในร่างที่เขียนไว้ถึงเดิมมาตรา ๗ ทวิ ว่าไม่รับสัมปทาน ส่วนในกรณีไม่รับเงินหรือประโยชน์ใด ๆ จากหน่วยราชการ หรือหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจเป็นพิเศษ ตามที่ท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อยของสงวนคำแปรญัตติไว้นั้น ก็มีการให้เหตุผลกันว่า กรรมการการเลือกตั้งนั้นเรามุ่งหมายให้เขามากำกับดูแล ตรวจสอบ และอาจจะควบคุมการเลือกตั้ง ไม่ได้ไปเป็นลักษณะคุณสมบัติ หรือเป็นลักษณะของ คอนฟลิคต์ ออฟ อินเทอเรสต์ (Conflict of interest) ความขัดแย้งระหว่างประโยชน์ ซึ่งจะเป็นกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือกับรัฐมนตรีมากกว่า ดังนั้นก็เลยยอมรับมาเฉพาะในเรื่องของการไม่รับสัมปทาน ก็เลยไม่ได้พูดถึงเรื่องการไม่รับเงินหรือประโยชน์ใด ๆ อีก เพราะว่าไม่อย่างนั้นจะเป็นข้อจำกัดที่ค่อนข้างมากเหลือเกินสำหรับคนจะเป็นกรรมการการเลือกตั้ง เป็นข้อจำกัดที่ว่าไปแล้ว ถ้าไปตั้งแต่มาตรา ๗ ที่เรามา ตามด้วยมาตรา ๗ ทวิ อีก ข้อจำกัดหลายประการนั้นจะหนักหนากว่าผู้ที่เป็สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐมนตรีด้วยซ้ำไป ก็ด้วยเหตุนี้จึงเอามาเฉพาะเรื่องเดียว คือเรื่องไม่รับสัมปทาน ก็คงจะชี้แจงได้แค่นี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กรุงเทพมหานคร ประชาธิปัตย์ ความจริงข้อความที่ท่านกรรมาธิการสงวนความเห็น ผมเองได้แปรญัตติใส่ไว้ในมาตรา ๗ (๑๘) และความจริงอาจจะมีความผิดพลาดเล็กน้อยว่า ตั้งใจจะสงวนคำแปรญัตติเอาไว้เหมือนกัน แต่ว่าในรายงานไม่ปรากฏ อย่างไรก็ตามในมาตรา ๗ ทวิ ความจริงในข้อความที่กรรมาธิการเพิ่มเติมเข้ามากับข้อความในวรรคสองที่ท่านกรรมาธิการลงกรณ์เสนอเป็นเรื่องเดียวกัน คือเป็นเรื่องที่เรามุ่งเป็นข้อห้าม เช่นเดียวกับที่เราห้ามสมาชิกนิติบัญญัติ และรัฐมนตรีว่าไม่สมควรจะกระทำการเช่นนั้นได้ เพราะว่าจะเกิดปัญหาความขัดแย้งกันเรื่องผลประโยชน์ คือเป็นการรับสิ่งตอบแทนจากฝ่ายบริหารว่า ความจริงแล้วในเรื่องการรับสัมปทานนั้น อาจจะเกี่ยวข้องกับคนมาดำรงตำแหน่งกรรมการการเลือกตั้ง

น้อยกว่าการรับเงินหรือประโยชน์ใด ๆ เพราะผมคิดว่าการที่จะให้กรรมการ
การเลือกตั้งนั้นสามารถที่จะรับเงินหรือประโยชน์ใด ๆ จากฝ่ายบริหารได้ก็จะ
กระทบต่อความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ ผมจึงคิดว่าด้วยเหตุผลเดียวกัน
เมื่อกรรมาธิการยอมรับที่จะเพิ่มเติมมาตรา ๗ ทวิ ก็น่าจะใช้หลักการเดียวกัน
กับกรณีของการรับเงินหรือประโยชน์ใด ๆ จากหน่วยราชการ และเพิ่มเติม
มาเป็นวรรคสอง ขอสนับสนุนการส่งความเห็นของท่านกรรมาธิการ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
เชิญกรรมาธิการครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : ได้สอบถามท่าน
กรรมาธิการที่อยู่ที่นี่แล้วท่านก็ไม่ขัดข้อง ก็เติมไปได้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
ผมขออนุญาตเรียนหาหรือที่ประชุม ว่าเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากให้
เติมข้อความที่ท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ท่านลงกรณ์เสนอครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
ถ้าไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ช่วยอ่านข้อความมาตรา ๗ ทวิ ให้ครบถ้วนหน่อยครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๗ ทวิ กรรมการการเลือกตั้งต้องไม่รับ
สัมปทานจากรัฐหรือหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจหรือคงถือไว้ซึ่งสัมปทานนั้น
หรือเป็นคู่สัญญากับรัฐหรือหน่วยราชการหรือหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ
อันมีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน ทั้งนี้ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

นายโภคิน พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : ขออนุญาตนิดหนึ่ง
เมื่อสักครู่นี้ลืมบอกให้ชัดเจน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : คือว่ารัฐธรรมนูญ
เขียนเป็นว่า กรรมการการเลือกตั้งต้อง (๑) ถ้าดูรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๑๔
แล้วก็ (๒) เป็น ๒ กรณีไป เอาตามอย่างนั้นก็แล้วกันครับ เพราะถ้าเขียนต่อไป
เดี่ยวไม่เข้าใจจะยิ่งงงกันใหญ่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
หมายความว่าอย่างไร ให้ชัดเจนสักนิดหนึ่ง

นายโกศล พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : หมายความว่า
อย่างนี้ครับ ในมาตรา ๗ ทวิ เนื่องจากเขียนเป็นข้อความอันเดียวกัน ที่นี้เรา
จะเติมวรรคสอง แทนที่จะไปเขียนเป็นวรรคสอง จะซ้ำกัน ก็เขียนเป็นว่า
มาตรา ๗ ทวิ กรรมการการเลือกตั้งต้อง แล้วก็มาขึ้น (๑) ไม่รับสัมปทาน
ก็ว่าไปตามนี้ หลังจากนั้นก็ (๒) ไม่รับเงินหรือประโยชน์ใด ๆ จากหน่วยงาน
ของรัฐ เขียนล้อตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๑๔

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
ท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรช่วยอ่าน (๒) ตามที่ท่านกรรมการเสนอครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๗ ทวิ กรรมการการเลือกตั้งต้องไม่รับสัมปทานจากรัฐหรือหน่วยราชการหรือหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ หรือคงถือไว้ซึ่งสัมปทานนั้น หรือเป็นคู่สัญญากับรัฐหรือหน่วยราชการหรือหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจอันมีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

(๒) ไม่รับเงินหรือประโยชน์ใด ๆ จากบุคคลหรือพรรคการเมืองหรือหน่วยราชการหรือหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจเป็นพิเศษ นอกเหนือไปจากที่บุคคลหรือพรรคการเมืองหรือหน่วยราชการหรือหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจปฏิบัติกับบุคคลอื่น ๆ ในธุรกิจการงานตามปกติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เมื่อที่ประชุมเห็นสอดคล้องต้องกันอย่างนี้ก็ถือว่า ที่ประชุมยอมรับตามนี้ ต่อไปเชิญท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเอกภาพ ครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม เอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด พรรคเสรีธรรม ผมไม่ขัดข้องเมื่อเราเพิ่มมาตรา ๗ ทวิ เข้ามาแล้วก็จำเป็นต้องมาไว้ในข้อห้ามมาตรา ๙ แต่ผมอยากขอคณะกรรมการบอกว่า แทนที่เราจะเขียนมาตรา ๙ (๕ ทวิ) เพิ่มไปเป็น (๖) ได้ไหม หรือจะเป็น (๕) แล้วเอา (๕) เป็น (๖) ได้หรือไม่ ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการนักศึกษากฎหมายนั้นจะได้มาอ่านกฎหมาย มาท่องกฎหมายหรือผู้ที่สนใจนั้นจะได้มาอ่านได้มาท่องมาจำกัน ก็เพียงแต่เอา ทวิ ออกนะครับ เพิ่มเป็น (๖) เข้าไปนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการ

นายโภคิน พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ก่อนจะตอบตรงนั้นขอแก้คำผิดนิดหนึ่ง ใน (๕) ที่บอกว่า หรือ (๑๖) ต้องตัดคำว่า หรือ ออกไปก่อน (๑๖) แล้วก็ไปเติมหรือ แล้วก็เติม (๑๗)

เข้าไปด้วย เพราะมีในส่วนของมาตรา ๗ ซึ่งเป็น (๑๗) รู้สึกจะพิมพ์ตรงนี้ขาดตอนไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : หมายความว่าแก้ ๑๖ เป็น ๑๗ ใช่ไหมครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : มิได้รับ ๑๖ ไว้ตามเดิม และก็หลังจาก (๑๖) เดิมคำว่า หรือ แล้วก็ (๑๗) ตัดคำว่า หรือ หน้า (๑๖) ออก ตัดคำว่า หรือ หน้า (๑๖) แล้วก็มาเติม หรือ (๑๗) ต่อจาก (๑๖) ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกที่เคารพครับ ท่านเห็นด้วยตามที่กรรมการขอเพิ่มเติมขอบคุณครับ เชิญตอบ

นายโกศล พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : ส่วนที่ท่านสมาชิกได้ถามก็เป็นวิธีเขียนเท่านั้นเองว่า เราคงดูแล้วว่า (๕ ทวิ) การกระทำการอันต้องห้ามตามมาตรา ๗ ทวิ ส่วน (๕) เป็นตามมาตรา ๑๐ ฉะนั้นถ้าจะพยายามเขียนรันนิ่ง (Running) มาตามมาตราต่าง ๆ ครับ พอรันนิ่งตามมาตราต่าง ๆ ก็ต้องเอาไปแทรกเป็น (๕ ทวิ) ซึ่งพอท้ายที่สุดต่อไปพอไปเขียนไปปรับก็จะกลายเป็น (๕) (๕) ก็จะกลายเป็น (๖) ต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเอกภาพ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : แสดงว่าไม่ขัดข้องใช่ไหม (๕) และก็ (๖) รันนิ่งต่อไปใช่ไหมครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : คืออย่างนี้ครับ เจ้าหน้าที่สภาเขาจะไปทำเองครับ แต่ที่เดิมลงไปตรงนี้เพื่อให้ทราบว่า มีการเติมเข้าตรงนี้ครับ จะเป็นแบบฟอร์มอย่างนี้ทุกครั้งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : คือท่านกรรมการเดี่ยวเพื่อความชัดเจนนะครับ ขอประทานโทษ หมายความว่า (๕ ทวิ) เป็น (๕) และก็ต่อไป (๕) เป็น (๖) ใช่หรือไม่ครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : อันนั้นเวลาเจ้าหน้าที่สภาพอกฎหมายผ่านแล้วนะครับ ก็จะไปรันนิ่งที่เราเติมเข้ามาจะเขียนเป็น ทวิ เป็นอะไรต่าง ๆ เพื่อให้รู้ว่า มีการเติมเข้ามา เติมอยู่ตรงส่วนไหน แต่หลังจากนั้นแล้วพอกฎหมายผ่านแล้วเขาจะไปรันนิ่งใหม่ ฉะนั้นที่เราเห็น

(๕ ทวิ) ตรงนี้จะไม่ปรากฏในกฎหมายเป็น (๕ ทวิ) แต่จะเป็น (๕) ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : แล้ว (๕) จะเป็นอะไรครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : (๕) ก็กลายเป็น

(๖) ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขออนุญาตคืออย่างนี้ให้ที่ประชุมพิจารณาว่า ตามที่กรรมการและ
ท่านสมาชิกท่านเอกภาพได้หารือกัน ซึ่งกรรมการเห็นว่า (๕ ทวิ) เปลี่ยนเป็น (๕)
แล้ว (๕) เป็น (๖) ครับ ขอบคุณครับ ต่อไปท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เชิญครับ

นายพิฑูร พุมหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเอกภาพ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม เอกภาพ พลซื่อ ส.ส. ร้อยเอ็ด พรรคเสรีธรรม ท่านประธานครับ
สำหรับมาตรา ๑๐ นี้ร่างเดิมนั้นเห็นว่ารัดกุมและก็กะทัดรัดดีนะครับ ส่วนร่าง
ที่คณะกรรมการไปแก้ไขเพิ่มเติมขึ้นมาเต็มหน้ากระดาษ หน้า ๕ ทั้งหมด
เนื้อหาสาระของที่คณะกรรมการเขียนเข้ามาก็ทำให้การได้ส่วน การตรวจสอบ
นั้นยืดยาวไปอีก เดิมทีนั้นเขาบอกว่าอย่างนี้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่น้อยกว่า
หนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดของสภาผู้แทนราษฎรมีสิทธิร้องขอให้
สภาผู้แทนราษฎรมิมีมติให้ กรรมการการเลือกตั้งพ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุที่
กรรมการการเลือกตั้งนั้นมีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง บกพร่อง
ในหน้าที่อย่างร้ายแรงหรือปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริต ข้อความเดิม
ก็ขัดกันอยู่แล้วอย่าลืมว่าการที่คณะกรรมการการเลือกตั้งนั้น การที่จะให้ออก
จากตำแหน่งนั้นไม่ใช่จะต้องทำผิดตามคดีอาญาเสมอไป ถ้าตามที่คณะกรรมการ
เพิ่มเติมเข้ามาเหมือนกับตรวจสอบนักโทษจับมาลงโทษลิศครับ ของเดิมนั้น
เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมีหนังสือเข้าไปสู่ ๑ ใน ๕ ยื่นคำร้องให้ปลดออกนั้น
แล้วก็ขอมติสภาเลย-----

ตามมติสภาที่ ๓ ใน ๕ เช่นเดิม ตอนนี้นำเข้ามาทำให้พ้นจากตำแหน่งได้ แต่ที่กรรมการเพิ่มเข้ามานั้น เมื่อยื่นเข้าไปแล้วจะต้องมีคณะกรรมการมาชุดหนึ่ง ๗ คน ซึ่งประกอบด้วย ผู้พิพากษา อัยการ นักกฎหมาย ผู้เชี่ยวชาญอะไรต่าง ๆ ๗ ท่านนั้นมาวินิจฉัยอีกรอบหนึ่งก็จะละเอียดลออ เราจะเห็นว่ามันจะเย็นเยือก ยาว ขึ้นตอนยาวกว่าจะเสร็จสิ้นกระบวนการ คณะกรรมการการเลือกตั้งนั้นเราดูที่จริยธรรม คุณธรรมของคน ไม่ใช่ว่าคุณต้องเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ เมื่อพฤติการณ์ออกมาแล้ว สภาเราเห็นว่าไม่ถูกต้องแล้วน่าที่จะมีสิทธิขับออกได้เลย ไม่ต้องรอคณะกรรมการ ๗ ท่าน เป้ามันขึ้น ๗ ท่านมาดู กรรมการเราเพิ่มเข้ามานั้นมันยาว น่าจะเอาเขาเหล่านั้นที่อยู่แล้ว มติในการให้ออก มติให้กรรมการการเลือกตั้งพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่งต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดของสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการที่ทางกรรมาธิการเพิ่มเข้ามา ๗ ท่านนั้น หลังจากสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วก็มาผ่านสภาเหมือนเดิม ก็มาเอามติสภา ๓ ใน ๕ เหมือนเดิม ผมว่าเป็นการทำให้เรื่องยาวมากกว่าครับ ผมว่าคงเดิมนั้นดีกว่าที่เพิ่มเข้ามาใหม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการชี้แจง ขอเชิญท่านนิพิฐ ก่อนก็ได้เพื่อจะได้ตอบ แล้วก็ท่านสุวัชร

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานครับ กระผม นิพิฐ อินทรสมบัติ ประชาธิปัตย์ จากจังหวัดพัทลุง ผมเห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิก ขออนุญาตเอ่ยชื่อนาม ท่านเอกภาพ ที่ท่านได้แสดงความเห็นว่า มาตรา ๑๐ ที่คณะกรรมการการเลือกตั้งได้เพิ่มขึ้นมีความเย็นเยือกและไม่มีความจำเป็น ท่านประธานครับ ตามหลักแล้วการแต่งตั้งบุคคลหนึ่งบุคคลใดเข้ารับดำรงตำแหน่งนั้น ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือว่าเสียหายนั้น ผู้ที่แต่งตั้งนั้นละครับ จะเป็นคนถอดถอน จะเห็นว่าในกรรมาธิการหลายประเภทไม่ว่าจะเป็น ผู้ทรงคุณวุฒิหรืออะไรก็ตามครับ เมื่อมีความเสียหายขึ้น ใครเป็นคนแต่งตั้งคนนั้น จะเป็นถอดถอน นั่นคือหลักในการแต่งตั้งโดยทั่วไป แต่ในกรณีนี้ท่านประธาน จะเห็นว่าคนแต่งตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้งนั้นก็คือนายกรัฐมนตรีและผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร นั่นคือข้อความในมาตรา ๖ เมื่อมีการแต่งตั้งแล้ว ในกรณีที่มีความประพฤติเสียหาย บุคคลทั้ง ๓ ท่านไม่สามารถถอดถอนได้ ต้องเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร เพราะว่าในการแต่งตั้งเมื่อบุคคล ๓ คนนำเสนอแล้ว แต่สภาผู้แทนราษฎรต้องให้ความเห็นยินยอมด้วย

ในการถอดถอนก็เช่นเดียวกันครับท่านประธานครับ เมื่อสภาผู้แทนราษฎรเป็น
คนแต่งตั้งสภาผู้แทนราษฎรนี้ละครับ สมควรจะมีอำนาจในการให้ออกได้
ผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกที่ได้แสดงเหตุผลว่า ถ้าเราตั้งกรรมาธิการพิเศษ
ขึ้นมา จะมีความเย็นเยือกครับ และผลสุดท้ายแล้วเมื่อคณะกรรมการวิสามัญ
มีความเห็นอย่างไรแล้วต้องเสนอความเห็นนั้นต่อสภาผู้แทนราษฎร ผมกลัว
อย่างนี้ท่านประธานครับ กลัวว่าถ้าสภาผู้แทนราษฎรมีความเห็นที่ไม่ตรงกับ
คณะกรรมการวิสามัญแล้วเราจะทำอย่างไร แสดงว่าคณะกรรมการวิสามัญ
ที่เราตั้งขึ้นมาแล้วมอบให้ไปพิจารณานั้น ไม่มีบทบาทและไม่มีผลสำคัญอะไรเลย
แต่ถ้ากรรมาธิการวิสามัญกับสภาผู้แทนราษฎรมีความเห็นที่สอดคล้องต้องกันนั้น
คงจะไม่เกิดปัญหาขึ้น อีกประการหนึ่ง ผมกราบเรียนท่านประธานว่า ใน
มาตรา ๑๐ วรรคสุดท้าย ท่านประธานเห็นว่ากรรมาธิการได้เพิ่มอำนาจของ
คณะกรรมการวิสามัญและสภาผู้แทนราษฎรให้มีอำนาจเรียกบุคคลใด ๆ มาให้
ถ้อยคำหรือสั่งให้บุคคลใดมีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงหรือความเห็น ท่านประธานครับ
ในกรณีที่มีอำนาจอย่างนี้ต้องมีบทกำหนดโทษด้วย ในมาตรา ๑๐ วรรคสุดท้าย
คณะกรรมการวิสามัญไม่ได้ระบุให้ผู้ฝ่าฝืนที่ไม่มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสาร
หรือข้อชี้แจงข้อเท็จจริงมีบทกำหนดโทษ แต่ได้มีการเพิ่มบทกำหนดโทษ
ในมาตรา ๒๙ อัญญัติ แต่ไม่มีโทษตามมาตรา ๑๐ วรรคสุดท้าย เพราะฉะนั้น
จะไม่มีประโยชน์อะไรเลยครับ กรรมาธิการวิสามัญที่ประกอบด้วยผู้พิพากษา
ศาลฎีกาที่ประธานศาลฎีกามอบหมายนะครับ คือคณะกรรมการร่างกฎหมาย
เหล่านี้เรียกบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ถ้อยคำแล้วไม่มาก็ได้ เพราะฉะนั้น
การพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญคณะนี้จะไม่มีประโยชน์อะไรเลย
ผมว่าสมควรคงไว้ตามร่างเดิมครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสุวโรช

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 สุวโรช พะลัง จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ก็เช่นเดียวกันครับขอสนับสนุน
 การอภิปรายของท่านสมาชิกทั้ง ๒ ท่านที่ได้ลุกขึ้นอภิปรายมาแล้ว และผมมี
 ข้อเสนอแนะที่อยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานผ่านทางคณะกรรมการ ถึง
 การปรับเปลี่ยนไป ซึ่งของเก่าก็คิดว่าน่าจะเป็นร่างฯ ที่มีความรัดกุมรอบคอบ
 และมีความชัดเจนพอสมควรในระดับหนึ่ง และเข้าใจง่าย แต่ท่านกลับไปแปรฯ
 ไปเปลี่ยนและเพิ่มในมาตรา ๑๐ ใหม่ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ อีก ๕ วรรค
 ด้วยกัน ซึ่งมีรายละเอียดถึงขนาดต้องตั้งคณะกรรมการสามัญขึ้นมา ผมมี
 คำถามที่อยากจะเรียนถามทางคณะกรรมการครับว่า ในวรรคสามที่ท่าน
 บอกว่า กรรมการร่างกฎหมาย ซึ่งคณะกรรมการร่างกฎหมายมอบหมาย ๑ คน
 ตรงนี้ความหมายของคำว่า กรรมการร่างกฎหมาย หมายถึงใครบ้าง และคำ
 ดังกล่าวนี้น่าจะมาจากที่ใด เพราะกรรมการร่างกฎหมายถ้าพูดไว้ลอย ๆ
 เพียงแค่นี้ผมเข้าใจว่า ไม่ว่าจะเป็นกฤษฎีกาก็ดี เดี่ยวจะไปตีความถึงกรรมการ
 ร่างกฎหมายของรัฐบาลซึ่งไม่ทราบว่าใครเหมือนกัน และเดี๋ยวก็เข้ามาอยู่
 ตรงนี้ก็มาทะเลาะกันซุลมุนซุลเกไปเสียหมด นี่คือเรื่องที่ ๑ ในเรื่องที่ ๒
 ซึ่งทางท่านนิพนธ์ได้อภิปรายไปแล้วในวรรคสุดท้าย ซึ่งได้มีการให้อำนาจของ
 คณะกรรมการวิสามัญในการที่จะให้เรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ หรือสั่งให้ส่ง
 เอกสารชี้แจงข้อเท็จจริง ความคิดเห็น สั่งให้บุคคลใด ๆ ส่งวัตถุ เอกสาร
 พยานอื่นมาประกอบการพิจารณาได้ แต่ไม่ได้มีการกำหนดบทลงโทษในกรณี
 ที่คนเหล่านั้นจะฝ่าฝืน ซึ่งตรงนี้เข้าใจว่าน่าจะล้อมาจากกฎหมายรัฐธรรมนูญ
 มาตรา ๑๕๗ วรรคสุดท้าย ซึ่งในเรื่องดังกล่าวนี้ก็เป็นการให้กรอบอำนาจ
 หน้าที่ของคณะกรรมการวิสามัญขึ้นมาเท่านั้นเอง ซึ่งตรงนี้เป็นการ
 วิสามัญ เพราะฉะนั้นถ้าหากจะให้มันเป็นมรดกเป็นผลขึ้นมา ผมเข้าใจว่า
 น่าจะที่มีการกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้ครอบครอง สำหรับผู้ที่รับเชิญให้มา
 ชี้แจงแล้วไม่มา และไม่มีเหตุผล ตรงนี้น่าจะมีการกำหนดบทลงโทษเอาไว้
 ซึ่งก็เป็นไปตามที่ท่านนิพนธ์ได้ให้แนวทางครับ อีกสักครูหนึ่งเมื่อถึง
 มาตรา ๒๙ วรรค ๒ ก็ไปเพิ่มตรงนั้น ว่าขอให้รวมมาตรา ๑๐ วรรคสุดท้าย
 ลงไปด้วย ซึ่งตรงนี้ไม่ทราบว่าทางกรรมาธิการจะขัดข้องแค่ไหน เพียงใด
 ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กระผม นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์ สำหรับรายละเอียดของมาตรา ๑๐ ในชั้นกรรมาธิการพิจารณากันว่าดังนี้คือ การที่เราจะเอากรรมการเลือกตั้งคนใดคนหนึ่งออกจากตำแหน่งและมาอภิปรายกันในสภาฯ ซึ่งมีท่านสมาชิกสภาฯ รวม ๓๐๐ กว่าท่านกับบรรยากาศคงคล้าย ๆ กับที่มีการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีในครั้งครับ ต่างคนต่างพูดกันคนละประเด็น คนละเรื่อง หรือว่าทำให้ผู้ที่ถูกอภิปรายคงยากจะโต้แย้ง ๑ คน แยังกับ ๓๐๐ กว่าคน เพราะฉะนั้นกระบวนการนั้น ผมเข้าใจว่าคงจะลำบากสักนิดหนึ่งในการพิจารณา อีกอย่างหนึ่งประเด็นในการเอาออกจากตำแหน่งค่อนข้างจะเป็นประเด็นข้อกฎหมายโดยตรงก็คืออย่างเช่น ประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง บกพร่องในหน้าที่อย่างร้ายแรง ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ หรือโดยทุจริต แต่ละเรื่องเป็นถ้อยคำซึ่งมีความหมายทางกฎหมายที่จะต้องมีการตีความ เพราะฉะนั้นถ้าเข้ากับกระบวนการธรรมดาตามที่ร่างมาตอนแรกนะครับ กรรมาธิการเกรงว่า อาจจะมีทัศนะ ใช้บรรยากาศทางการเมืองมากเกินไปน้อยในการที่จะลงมติให้กรรมการพ้นจากตำแหน่ง เพราะฉะนั้นเพื่อความแน่ชัดในขั้นตอนนี้ก็เลยคิดว่า ถ้าตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นมาสักชุดหนึ่ง เป็นคนพิจารณาเอาข้อเท็จจริงมาก่อน และนำข้อเท็จจริงนั้นเสนอต่อสภา เพื่อลงมติเข้าใจว่า กระบวนการน่าจะเข้าไปโดยเรียบร้อยมากกว่านั้นเป็นเหตุผลหลัก ทำให้มีการไปปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกันขึ้น ส่วนการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงก็อยากจะได้คนซึ่งเป็นนักกฎหมายที่พอจะให้ความเห็นเรื่องนี้กับทางสภาได้อย่างเหมาะสม ก็พยายามตั้งจากผู้รู้ในทางกฎหมายที่คิดว่าเหมาะสมเข้ามาในพรรคสามนะครับ สำหรับที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติถามว่า กรรมการร่างกฎหมายคือใครนั้น กระผมอยากกราบเรียนว่า เป็นตำแหน่งที่มีพระบรมราชโองการแต่งตั้ง เป็นตำแหน่งที่ระบุไว้โดยตรงในกฎหมายของกฤษฎีกาครับ เพราะฉะนั้นตรงนั้นก็คงจะเข้าใจตรงกันคงไม่ใช่ความหมายทั่ว ๆ ไปครับ ส่วนที่เพิ่มเติมขึ้นมาก็มีอีก ๒ วรรคสุดท้ายนะครับ อันหนึ่งคือ เรื่องการพิจารณาโดยความลับ เนื่องจากว่า เหตุที่ให้ออกจากตำแหน่งนั้น หลายสิ่งหลายอย่างอาจจะเป็นเรื่องค่อนข้างจะส่วนตัวของเขา เพราะฉะนั้นโดยหลักการก็คิดว่า การพิจารณาในทางลับนี้จะทำให้เป็นการสงวน รักษาชื่อเสียงบุคคลดังกล่าวเป็นในทางที่ดีกว่า แต่อย่างไรก็ตาม เพื่อให้เป็นขั้นตอนการพิจารณาที่เป็นการคุ้มครองตัวกรรมการการเลือกตั้งด้วยก็ได้วางหลักไว้ว่า ถ้าบุคคลเหล่านั้นยืนยันนะครับ ท่านผู้นั้นยืนยันขอให้พิจารณาเปิดเผยคือ พร้อมจะสู้ต่อสาธารณชน ก็ต้องพิจารณาโดยเปิดเผย คือห้ามประชุมลับ

ซึ่งอันนี้ผมเข้าใจว่าเป็นกระบวนการที่พิจารณาที่จะมีรายละเอียดที่เหมาะสมในส่วนพรรคสุดท้ายอันนั้น เจตนารมณ์ก็คืออยากจะให้เป็นกรรมาธิการวิสามัญตามปกติของสภาแห่งนี้ อำนาจของสภาแห่งนี้เคยมีอยู่เท่าไรก็คิดว่าน่าจะมีอยู่เท่านั้น ในชั้นกรรมาธิการพิจารณาอย่างนั้นนะครับ ก็เลยไม่ได้ไปพิจารณาถึงว่าสมควรจะเพิ่มบทกำหนดโทษลงไปหรือไม่ในส่วนนั้น เพียงแต่อยากให้กรรมาธิการชุดนี้ทำงานช่วยสภาในการหาข้อเท็จจริง และมีเอกสิทธิ์ของสภาในขณะทำงานระหว่างนั้นเท่านั้นนะครับ อันนี้ก็คือเหตุผล

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านอภิสิทธิ์

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ประธานาธิบดี กรุงเทพมหานคร
ได้ฟังคำชี้แจงของท่านกรรมาธิการยังไม่แน่ใจนะครับว่า แนวทางที่วาง
เอาไว้จะแก้ปัญหาที่ท่านได้กล่าวไว้หรือไม่ เพราะว่า ประการแรกเข้าใจว่า
เมื่อกรรมาธิการทำงานเสร็จก็ต้องมารายงานต่อสภา ฉะนั้นสภาก็ต้องมีการประชุม
ในเรื่องนี้อยู่ดี บรรยากาศต่าง ๆ นั้นก็อาจจะยังเป็นไปตามเดิม ซึ่งไม่ได้มีการ
ตั้งคณะกรรมการ ประการต่อไปก็คือว่า ผมเข้าใจว่า แม้ไม่ได้แก้ไขเลย
ก็เป็นอำนาจของสภาอยู่แล้วถ้าเห็นว่าจะมีการตั้งคณะกรรมการขึ้นมา ซึ่ง
ผมคิดว่าจะมีความยืดหยุ่นว่า จะสามารถพิจารณาแต่งตั้งบุคคลที่มีความเหมาะสม
เข้ามาทำงานตรงนี้ได้ ฉะนั้นผมอยากฟังเหตุผลอีกครั้งหนึ่งนะครับว่า ระหว่าง
การไปเขียนข้อก่าจัดทั้งหลายเหล่านี้กับการปล่อยให้เป็นตามข้อความเดิม
ซึ่งก็สามารถตั้งกรรมาธิการได้ ซึ่งสามารถขอให้มีการประชุมลับได้ อย่างไหน
น่าจะตรงตามวัตถุประสงค์ของเรามากกว่ากัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านกฤเทพครับ

ร้อยโท กฤเทพ ไสกระจำง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม กฤเทพ ไสกระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ
พรรคความหวังใหม่ ในฐานะกรรมาธิการ จริง ๆ แล้ว ประเด็นตรงนี้
เราได้พูดกันถึงความจำเป็นที่จะต้องคุ้มครองคณะกรรมการเลือกตั้งในระดับหนึ่ง
เพราะว่าในการเลือกตั้งนั้นคาดว่าจะมีพรรคการเมืองที่ได้เสียง
ข้างมากเยอะ ๆ แล้วถ้าเผื่อว่าคณะกรรมการเลือกตั้งดำเนินการเลือกตั้ง
แล้วปรากฏว่า พรรคการเมืองนั้นอาจจะมองว่าถูกกลั่นแกล้งแล้วก็จะแก้แค้นกัน
ก็จะลงมติตามข้อก่าหนดเดิม ก็จะทำให้ถูกมองว่า คณะกรรมการเลือกตั้ง
อาจจะถูกกลั่นแกล้งได้ เราจึงเสนอวิธีการว่า จะทำอย่างไรที่จะให้เขา
ได้รับการคุ้มครองพอสมควร เพราะจากการทำงานขององค์กรกลางเท่าที่ผ่านมา
ประเด็นต่าง ๆ ที่เราหยิบยกขึ้นมาพิจารณานั้นก็สอดคล้องกับสภาพที่อาจจะเป็น
ปัญหาได้ เพื่อให้คณะกรรมการเลือกตั้งเขาได้รับการคุ้มครองในระดับหนึ่ง
ก็ควรจะได้ตั้งกรรมาธิการไปศึกษาข้อเท็จจริงดูว่า สิ่งที่เขาทำไปนั้นมีเหตุผล
พอที่สภาจะลงมติได้หรือไม่ เพราะฉะนั้นประเด็นที่มีคณะกรรมการวิสามัญ

ตรงนี้ เพื่อเป็นการไปคุ้มครองนะครับ ส่วนรายละเอียดที่ตามมาก็เป็นอีกประเด็นหนึ่ง เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมคิดว่า มูลเหตุของที่มาเป็นเรื่องที่เราอยากจะให้เขาได้หลักประกันหนึ่งจากสภา เพราะสภาเป็นคนตั้งเขาก็จริง และเขาก็เป็นคนจะเลือกสมาชิกเข้ามา อาจจะถูกมองว่าสภานี้เมื่อใช้เสียงข้างมากไปดำเนินการในการลงโทษเขาจะถูกมองว่า พวกเราใช้เสียงข้างมากไปทำความที่ไม่เป็นธรรมกับเขาได้ ตรงนี้ครับ เป็นเรื่องที่ผมอยากกราบเรียนต่อที่ประชุมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านอภิสิทธิ์

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กรุงเทพมหานคร ประชาธิปัตย์ ความจริงถ้าพูดในแง่ของการคุ้มครองก็ยังไม่แน่ใจเหมือนกันนะครับ เพราะว่าจริง ๆ แล้วเดิมถ้าสมมุติว่า เป็นการพิจารณาโดยที่ประชุมของสภาต้องอาศัยเสียง ๓ ใน ๔ ที่นี้ถ้าเกิดไปในตามกระบวนการนี้ต้องยอมรับนะครับว่า ถ้ามีกรรมวิธีการซึ่งรับรองโดยกฎหมายในลักษณะเช่นนี้ กรรมวิธีการสรุปรายงานอย่างไร จะมีผลค่อนข้างมากต่อการพิจารณา เสมือนกับเป็นการขึ้นหรือว่าขึ้นเบื้องต้นว่าผิดหรือไม่ผิด เมื่อมาต่อองค์ประกอบของคณะกรรมการก็ปรากฏว่า จะมีผู้ที่มาโดยการคัดเลือกขององค์กรอื่น ๓ ท่าน แต่เสียงข้างมากจะมาโดยการคัดเลือกของสภาผู้แทนราษฎร นั้นหมายความว่า เสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎรสามารถไปกำหนดเสียงข้างมากในกรรมวิธีการชุดนี้ได้ ผมยังกลับมองว่า ถ้าทั้งไว้อย่างเดิมไม่มีกรรมวิธีการชุดนี้ การใช้เสียง ๓ ใน ๔ อาจจะยากกว่าด้วยซ้ำ ถ้าเรากลัวเรื่องการกลั่นแกล้ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการ

นายโกศล พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานครับ กระผมอยากเรียนชี้แจงอย่างนี้ครับ ความจริงแล้วมาตรา ๑๐
เดิม กับที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมเข้ามาหลายวรรคนี้ครับ กระบวนการที่จะขอให้
มีการเอาออกจากตำแหน่งใช้เสียง ๑ ใน ๔ แล้วการเอาออกจากตำแหน่งใช้
เสียง ๓ ใน ๔ เหมือนเดิมไม่ได้เปลี่ยนแปลงไป เพียงแต่จุดที่เปลี่ยนแปลงก็คือว่า
พอมิ ๑ ใน ๔ ขอให้เอาออก ถ้าของเดิมก็หมายความว่า มาว่ากันในสภาไปเลย
ก็อยู่ที่สภาคะครับว่าจะว่ากันสด ๆ เดียวนั้น หรือจะมีมติไปตั้งกรรมาธิการจะว่า
อย่างไรก็ว่ากันไป ทางกรรมาธิการก็มองเห็นว่า การจะเอาคนออกจากตำแหน่ง
ซึ่งด้วยเหตุที่ท่านรองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาท่านกรรมาธิการท่านได้พูด
ไปแล้วว่า เพราะประพจน์เสื่อมเสียก็ดี ที่สำคัญคือปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดย
ทุจริต ถ้ามาพูดกันในสภาคนโน้นพูดที่ คนนี้พูดที่ เพราะเป็นไปได้ที่สภาอาจจะไม่ได้
ไปตั้งคณะกรรมการ อาจจะว่ากันในสภาเลย คนโน้นพูดที่ คนนี้พูดที่ เจ้าตัวซึ่ง
จะต้องเข้ามาในนี้แน่นอนจะชี้แจงต่อข้อกล่าวหาต่าง ๆ ซึ่งมีความหลากหลาย
โดยบางที่ตัวเขาไม่รู้มาล่วงหน้าว่า ผู้ที่จะกล่าวหา จะกล่าวหาในประเด็นใดบ้าง
อาจจะทำให้ตัวเขาเสียเปรียบและเสียหายได้ แต่ถ้าเรามีกรอบให้สภาว่า ท่าน
ต้องไปตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่งนะ ประกอบด้วยบุคคลต่อไปนี้ เวล
บุคคลเหล่านั้นไปกล่าวหาเขารวบรวมข้อต่าง ๆ ตรวจสอบดู ผู้ที่จะต้องเสียหาย
เขาจะสามารถรู้ได้ว่ามีข้อกล่าวหาอะไรบ้าง เขาสามารถเตรียมข้อต่อสู้ เตรียม
เอกสาร เตรียมพยานหลักฐานต่าง ๆ เพราะถ้าเขาไม่เผชิญในสภาไปทันที ถ้าเขา
เห็นสภาไม่ตั้งกรรมาธิการก็เป็นทีหนักใจของเขาเหมือนกัน ทั้งหมดก็เพื่อมองว่า
กว่าเราจะได้นักคนนั้นมาทำหน้าที่ คุณสมบัติ ข้อห้าม ข้ออะไรต่าง ๆ ค่อนข้าง
หนักหนาพอสมควร พอได้มาแล้วมีคน ๑ ใน ๔ ยื่นเรื่องเข้ามามาว่ากันสดในนี้เลย
สมมติไม่ตั้งกรรมาธิการ เขาถูกกล่าวหามากมายแล้วโอกาสจะโต้แย้งชี้แจงต่าง ๆ
ก็ไม่ทราบว่าจะต้องโดนอะไรบ้าง อาจจะทำให้เขาเสียหายได้ จึงพยายามวาง
มาตรการทำอย่างไร วัตถุประสงค์เหมือนเดิมแต่ก่อให้เกิดกระบวนการตรงนี้
เท่านั้นเองครับ เพื่อให้เป็นธรรมกับผู้ที่ถูกกล่าวหาให้มากที่สุดกรรมาธิการเสียง
ข้างมากจึงใส่ตรงนี้เข้ามาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเรวัตครับ

นายเรวัต ลีรินกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 กระผม นายเรวัต ลีรินกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรค
 ชาติไทย กระผมได้ฟังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้พูดไปแล้ว แล้วก็ฟังท่านกรรมาธิการ
 ได้ชี้แจง ซึ่งเป็นไปได้ไหมครับปรึกษาประธานคณะกรรมการว่าในกรณีที่กล่าวกัน
 ทั้งหลาย เราจะเขียนอย่างนี้ได้ไหมครับว่า การร้องเรียนให้กรรมการเลือกตั้ง
 พ้นจากตำแหน่งกระทำไม่ได้ต้องไปร้องต่อศาลหรือมีมติเป็นเอกฉันท์ อย่างนี้ได้
 ไหมครับ ถ้าอย่างนั้นกระผมคิดว่าที่เราเป็นห่วงกันทั้งหลายทั้งปวงอย่างนั้นทั้งหมดไป
 จะได้ไหมครับ เรียนถามครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประยุทธ์ช่วยตอบหน่อยครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ในฐานะกรรมาธิการ ดังที่ท่านเรวัตได้ให้ข้อเสนอแนะนั้น
 ก็คงจะทำได้ เพราะเป็นคนละเรื่องกันไม่สามารถที่จะบัญญัติรวมกันไว้ตาม
 เจตนารมณ์ที่ท่านเสนอแนะได้ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นถ้ากระบวนการที่ท่านเจตนาที่จะบัญญัติ
 ไว้วันนั้น ก็ไม่ได้ห้ามไม่ให้ใครร้องต่อศาล ฟ้องต่อศาลได้อยู่แล้ว ซึ่งกระบวนการ
 ตรงนั้นคงไม่สามารถที่จะบรรจุในร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเอกภาพครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม เอกภาพ พลซื่อ ส.ส. ร้อยเอ็ด พรรคเสรีธรรม ท่านประธานครับ
 คำชี้แจงของคณะกรรมการนั้นที่ท่านกล่าวว่า ผู้ถูกตั้งกรรมการหรือถูกร้องให้ออก
 จากตำแหน่งหน้าที่กรรมการการเลือกตั้งนั้น กล่าวว่สภานั้นจะเอามาอภิปราย
 แล้วกลับไปได้อย่างไรต่าง ๆ ขอกราบเรียนว่า ถ้าเป็นตามร่างเดิมนั้น
 สภาอภิปรายครั้งเดียว แต่ถ้าเป็นตามที่กรรมาธิการเสนอเข้ามาใหม่อภิปราย
 ๒ รอบนะครับ รอบแรกนั้นคือ ๑ ใน ๕ เสนอเข้าไปก่อน รอบสองนั้นหลังจาก
 คณะกรรมการวิสามัญได้ไปตรวจสอบข้อมูลแล้วนำเข้าสู่สภา นี่ครับสภาก็จะได้
 อภิปรายถ้าเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย อาจจะโต้แย้งข้อมูลของคณะกรรมการ
 วิสามัญที่ไปศึกษาไปตรวจสอบข้อมูลมานั้น กระผมขอกราบเรียนอย่างนี้ว่า การที่
 มาของคณะกรรมการการเลือกตั้งนั้นมาตามมาตรา ๖ ก็คือ ท่านนายกรัฐมนตรีก็
 ผู้นำฝ่ายค้าน หรือประธานรัฐสภาเป็นผู้คัดเลือกมา ๔ ท่าน แล้วให้สภาผู้แทนราษฎร
 เป็นคนเห็นชอบ เมื่อเราเห็นว่าคณะกรรมการเลือกตั้งคนใดคนหนึ่งนั้นมีความประพฤติ

ไม่เหมาะสมเสื่อมเสียอย่างร้ายแรงหรือว่า วางตัวไม่เป็นกลาง อย่างที่เราดูแล้ว
 ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ น่าที่จะให้สภาผู้แทนราษฎรของเรามีอำนาจใน
 การปลดออก ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญผู้แทนราษฎรของเราจากการเลือกตั้ง
 เราเองมาจากการเลือกตั้ง เวลาจะขับผู้แทนราษฎรออกจากตำแหน่งตามมาตรา ๙๘
 กฎหมายรัฐธรรมนูญ ขออ่านวรรคท้ายนะครับ-----

มติของวุฒิสภาหรือสภาผู้แทนราษฎรให้สมาชิกพ้นสมาชิกภาพตามวรรคหนึ่งต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา วรรคหนึ่งนั้นคือความประพฤติเสื่อมเสียต่าง ๆ เราจะเห็นว่าสภาผู้แทนราษฎร เวลาจะขับออกนั้นตามมาตรา ๙๘ นั้นไม่เห็นมีกรรมวิธีการ ไม่มีการตรวจสอบอะไรเลย ก็เอาสภานี้ว่ากันเลย เมื่อสภาเราแต่งตั้งต้องเคารพมติของสภาผู้แทนราษฎร แต่เรากลับจะโอนอำนาจของเราไปให้บุคคล ๗ ท่าน ไปให้บุคคลอื่นในการวินิจฉัยชี้ขาดการที่จะปลดคณะกรรมการที่มาจากพวกเราแต่งตั้งกันเอง เราไม่เชื่อพวกเรากันเอง ต้องไปเอากรรมการอีก ๗ ท่านวิสามัญทางผู้พิพากษากิติ ผู้ร่างกฎหมายกิติ ผู้เชี่ยวชาญกิติมาเป็นกรรมการวิสามัญและการศึกษาตรวจสอบ แล้วก็เอามาให้สภาอีกครั้งหนึ่งบทสรุปสุดท้ายก็คือ ก็มาขอมติสภาเหมือนเดิม คือ ๓ ใน ๔ ถึงแม้ว่าคณะกรรมการวิสามัญ ๗ ท่านนั้นจะไปตรวจสอบศึกษาอย่างไรก็ตามแต่ ถึงแม้สรุปว่าคนนั้นผิด ถ้าเกิดสภาเห็นว่าไม่ผิดละครับ ก็อยู่ที่สภานะครับ ไม่ใช่อยู่ที่กรรมการนั้น การที่ตั้งกรรมการมา ๗ ท่านขึ้นมาเป็นการมาถ่วงเวลาเปล่า ๆ มาถ่วงเวลาเฉย ๆ อันนี้ก็อยากจะฝากกรรมการว่าลองใคร่ครวญให้ดีเถอะครับ เพราะกฎหมายที่จะออกมานั้นร่างฯ ให้ก้าวหน้าหน่อยเพราะจะใช้อีกหลายปี ก็อยากจะฝากพวกเราว่าอันไหนที่พอลดขั้นตอนได้เมื่อควบคุมอยู่แล้วก็อย่าไปเยิ่นเย้อ ก็อยากจะฝากว่าพวกเราเองก็มีอำนาจกันอยู่แล้ว แล้วจะโอนอำนาจให้ใครอีก ที่ท่านกลัวกันนักกันหนากลัวว่าผู้ที่เสียหายจะได้รับการกระทบกระทั่งกระเทือนจิตใจ ถ้าทำอย่างท่านเสนอมา นั้นจะถูกอภิปราย ๒ รอบ ถ้าของเดิมนั้นอภิปรายรอบเดียววนะครับ ขอฝากท่านประธานกรรมการด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านนิพิฐ

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพิฐ อินทรสมบัติ พัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานอีกนิดเดียวในมาตรา ๑๐ วรรคสี่ ท่านประธานจะเห็นว่า คณะกรรมการวิสามัญได้บัญญัติว่า การประชุมของคณะกรรมการวิสามัญและสภาผู้แทนราษฎรในการพิจารณาว่า กรรมการการเลือกตั้งมีเหตุต้องพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่งหรือไม่ให้กระทำโดยลับ แต่ถ้ากรรมการการเลือกตั้งผู้ถูกพิจารณาได้แสดงความประสงค์ให้พิจารณาโดยเปิดเผย คณะกรรมการวิสามัญและสภาผู้แทนราษฎรจะต้องพิจารณาโดยเปิดเผย ท่านประธานที่เคารพโดยปกติแล้วการพิจารณา

โดยเปิดเผยหรือลับนั้นต้องเป็นมติของสภาผู้แทนราษฎร แต่ตามมาตรา ๑๐
วรรคสี่ ที่คณะกรรมการการวิสามัญได้เพิ่มขึ้น การพิจารณาโดยเปิดเผยนั้นเมื่อ
มีผู้ร้องขอคือกรรมการการเลือกตั้งผู้ถูกพิจารณาแสดงความประสงค์ว่าจะพิจารณา
โดยเปิดเผย สภาผู้แทนราษฎรและกรรมการการวิสามัญต้องปฏิบัติตาม กฎหมาย
เขียนไว้อย่างนั้นเลย ท่านเขียนไว้อย่างนั้น แสดงว่าข้อใหญ่ใจความนั้นอยู่ที่
กรรมการผู้ถูกพิจารณาว่าจะให้ลับหรือเปิดเผย ผมเรียนท่านประธานว่า ถ้า
คณะกรรมการการได้บัญญัติวรรคนี้ไว้จะมีเหตุขัดข้องในการพิจารณาแน่นอน
ท่านประธาน ในการพิจารณาว่าบุคคลหนึ่งบุคคลใดปฏิบัติหน้าที่โดยบกพร่อง
หรือเปล่านั้นอาจจะมีความที่เป็นการละเมิด อาจจะมีข้อความที่เป็น
การหมิ่นประมาทบุคคลผู้นั้น ในกรณีอย่างนี้เราจะพิจารณาด้วยความลับเสมอมา
แต่ผมเรียนท่านประธานว่า เมื่อเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรแล้ว
ถ้าผู้ถูกพิจารณาบอกต่อท่านประธานว่า ขอให้พิจารณาโดยเปิดเผย เราต้อง
พิจารณาโดยเปิดเผยตามที่ท่านเขียนกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา และเมื่อเป็นอย่างนั้น
ผมถามท่านประธานว่า ผู้ที่ร้องเรียน ผู้ที่กล่าวหาเขาจะกล้านำหลักฐาน กล้า
อภิปรายในสภาหรือ เพราะถ้าพิจารณาโดยเปิดเผยนั้นรัฐธรรมนูญเราไม่ได้
คุ้มครองเขาอาจจะถูกฟ้องได้ แต่ถ้าพิจารณาด้วยความลับแล้วเราอาจจะมี
ข้อเท็จจริงมากมายมาแสดงต่อสภาว่า บุคคลผู้นั้นควรจะถูกถอดถอนหรือไม่
แต่ท่านประธานถ้าเราเขียนกฎหมายอย่างนี้ กรรมการผู้ถูกพิจารณานั้น เขาก็มี
ช่องทางของเขา เขาจะเสนอเอกสารต่อท่านประธานว่า ขอให้มีการพิจารณา
โดยเปิดเผย เพื่อให้ผู้ที่กล่าวหาไม่กล้านำความจริงมาเปิดเผย ไม่มีประโยชน์
เพราะฉะนั้นผมเรียนว่า คณะกรรมการการวิสามัญได้ร่างมาตรา ๑๐ ที่เปลี่ยนแปลง
ผมเข้าใจว่าท่านไม่ได้ดูหรือครับ ท่านอาจจะประชุมไปประชุมมา ท่านมีความคิด
ขึ้นมাত্রานั้นแล้วท่านก็ขอแก้ ทั้ง ๆ ที่มีเหตุผล มีข้อพิจารณาหลายเรื่องที่ยัง
ไม่สอดคล้องกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องบทกำหนดโทษหรืออะไรก็ตาม ผมเรียน
ท่านประธานว่า กลับไปใช้ร่างเดิมเถอะครับ มีความสมบูรณ์มากกว่ามากมาย
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนหนึ่ง) : เชิญท่านประยุทธ์

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ กรรมาธิการ ดังที่ท่านเอกภาพ ท่านนิพนธ์
 ได้อภิปรายในเนื้อความในมาตรา ๑๐ นั้น กระผมขอกราบเรียนว่าทาง
 คณะกรรมาธิการก็ไม่ได้มองข้ามประเด็นปัญหาที่ท่านพูด เราก็ให้ความสำคัญใน
 การพิจารณากันหลายรอบ ประเด็นของท่านเอกภาพได้พูดถึงบอกว่า ถ้าเขียนไว้
 อย่างนี้ก็เท่ากับถูกอภิปรายหลายรอบ ทางคณะกรรมาธิการก็มีความรอบคอบอยู่
 เหมือนกันว่า ถ้าในกรณีถ้าหากคงไว้ตามร่างเดิม ก็อาจจะทำให้การอภิปรายนั้น
 หลายรอบเหมือนกัน ในกรณีที่อภิปรายกันพอแรงแล้ว ผู้ถูกพาดพิง ผู้ถูกอภิปราย
 ไปถึงคือคณะกรรมการการเลือกตั้งผู้ถูกกล่าวหา นั้น อาจจะได้รับการกระทบ
 กระเทือนในแง่ข้อเท็จจริงที่จะมีปรากฏหรือไม่ก็ตาม ก็ไม่ใช่เป็นข้อห้ามที่สภานั้น
 จะตั้งคณะกรรมาธิการไปพิจารณาศึกษาเรื่องใด ๆ ได้ ซึ่งอาจจะมิใช่ผู้เสนอ เราก็
 ได้มองเห็นประเด็นข้อนี้อยู่ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นเราให้ความสำคัญในคณะกรรมการ
 การเลือกตั้ง ซึ่งจะต้องทำหน้าที่สำคัญ เราเกรงว่าคณะกรรมการการเลือกตั้ง
 ซึ่งมีทั้งหมด ๙ คน ผ่านกระบวนการซึ่งค่อนข้างจะลำบากมากเหมือนกัน แต่เรา
 เกรงว่าถ้าหากว่าใช้เสียง ๑ ใน ๕ เพียงแต่เข้าชื่อกันเพื่อร้องต่อสภา และให้มี
 การอภิปรายเหมือนประหนึ่งว่าเป็นการอภิปรายไม่ไว้วางใจแล้วลงมติเสียเลยทีเดียว
 ก็อาจจะไม่เป็นธรรมสำหรับผู้ที่ถูกกล่าวหา ซึ่งอาจจะไม่ได้อยู่ในสภาผู้แทนราษฎร
 ซึ่งไม่สามารถที่จะตอบได้ นั้นประการที่ ๑ ประการที่ ๒ ก็เป็นกระบวนการที่กำหนด
 ขั้นตอนในการที่จะเสาะแสวงหาข้อเท็จจริง ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญจะไปสืบเสาะ
 หาข้อเท็จจริงว่าประเด็นที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นอย่างไร แล้วมาชี้แจงต่อสภาในกรณีที่
 ปัญหาที่ถูกร้องเรียน นั้นเป็นประเด็นที่ ๒ สำหรับในประเด็นที่ท่านเป็นห่วงว่า
 ทั้ง ๆ ที่ ๑ ใน ๕ ก็เข้าชื่อแล้วก็ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ แล้วจะมาใช้เสียง
 ๓ ใน ๕ ก็คือเสียง ๓ ใน ๕ คงเดิมตามร่างฯ เดิมนั่นเอง ผมกราบเรียนว่า
 ท่านเอกภาพก็ได้ให้ความเป็นห่วง ในฐานะกรรมาธิการก็ต้องขอขอบพระคุณ
 แต่ผมเรียนยืนยันว่าในประเด็นนี้พวกเราได้ทำการพิจารณาอย่างรอบคอบแล้ว
 ก็ขอขึ้นตามร่างของคณะกรรมาธิการเสียงข้างมาก ส่วนของท่านนิพนธ์ พูดถึง
 ในวรรคสี่ บอกว่า ในกรณีที่เป็นการประชุมลับหรือประชุมเปิดเผย ผมเรียนว่า
 ตามรัฐธรรมนูญนั้น การประชุมในสภาผู้แทนราษฎรไม่ว่าลับหรือเปิดเผยนั้น ก็ได้
 รับการคุ้มครองอยู่แล้ว ยกเว้นในกรณีที่มีการถ่ายทอดเสียงเท่านั้นที่ไม่ได้รับ
 การคุ้มครอง ก็คงจะตรงกัน ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอภิสิทธิ์

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ ประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร ความจริงเข้าใจ
เจตนาดีของกรรมาธิการ แต่ผมขอหารือหนึ่ง คือประเด็นที่ท่าน ส.ส. นิพนธ์
ยกขึ้นมาเรื่องการประชุมว่า เป็นไปโดยเปิดเผยหรือให้กระทำโดยลับนั้น เป็น
บทบัญญัติที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๗ ขอความกรุณาท่านประธาน
อ่านนิตหนึ่ง การประชุมวุฒิสภา การประชุมสภาผู้แทนราษฎรและการประชุม
ร่วมกันของรัฐสภา ย่อมเป็นการเปิดเผยตามลักษณะที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ
การประชุมแต่ละสภา และกำหนดให้เป็นเอกสิทธิ์คือ แต่ถ้าหากคณะรัฐมนตรี
หรือสมาชิกของแต่ละสภาหรือสมาชิกของทั้งสองสภาร่วมกันมีจำนวนไม่น้อยกว่า
หนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา หรือของจำนวนสมาชิก
ทั้งสองสภาเท่าที่มีอยู่ร่วมกัน แล้วแต่กรณี ร้องขอให้ประชุมลับก็ให้ประชุมลับ
ผมเกรงว่าการเขียนในกฎหมายกำหนดเป็นอย่างอื่น จะขัดต่อบทบัญญัติใน
รัฐธรรมนูญ เป็นไปได้ไหมว่าเราย้อนกลับไปใช้ข้อความเดิม แต่เอาแนว
ความคิดของท่านกรรมาธิการไปเป็นข้อสังเกต เพื่อให้สภาไปยกร่างข้อบังคับ
ซึ่งสภาทำได้ คือไปยกร่างข้อบังคับว่าการพิจารณาญัตติในลักษณะนี้ สภาจะทำการ
อย่างไร เพราะว่าผมไม่แน่ใจว่าถ้าไปเขียนบทบัญญัติในลักษณะนี้ ในกฎหมาย
จะมีปัญหากับมาตรา ๑๕๗ หรือไม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญคณะกรรมการ

นายโกศล พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : ขออนุญาตลงซึ่งแจ้งอย่างนั้นนะครับ ตามความเข้าใจ มาตรา ๑๕๗ นี่ก็เป็นเรื่องการประชุมที่เกี่ยวกับตามรัฐธรรมนูญ ส่วนอันนี้ก็เป็นเรื่องกฎหมายเฉพาะ จะถือว่าต้องถือตามมาตรา ๑๕๗ เสมอไปหรือไม่ เพราะไม่อย่างนั้นถ้าไปดูมาตรา ๑๓๐ มาตรา ๑๓๐ การลงมติวินิจฉัยข้อปรึกษาให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นประมาณวันแต่ที่มีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในรัฐธรรมนูญนี้ ถ้าเราจะเอาร่างเดิมที่ให้ลงมติ ๓ ใน ๔ ถ้าคิดอย่างนั้นเดี๋ยวอาจจะขัดมาตรา ๑๓๐ อีกแล้ว เพราะมันต้องใช้เสียงข้างมากธรรมดาเท่านั้นเอง ด้วยเหตุนี้ความเข้าใจของผมและกรรมการยังเข้าใจว่าเป็นเรื่องของเฉพาะเรื่อง ไม่ใช่เป็นเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ ถ้าไม่ตีความอย่างนี้ของเดิมก็จะขัดเหมือนกัน ก็ไปเอาเสียง ๓ ใน ๔ เข้าไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่าน กุเทพ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง (กรรมการ) : ท่านประธานครับ กระผม กุเทพ ไสกระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ ในฐานะกรรมการ ขออนุญาตท่านประธานสั้น ๆ ท่านประธานครับในเรื่องที่ท่านสมาชิกได้เป็นห่วงว่า เราโอนอำนาจไปให้กับคณะบุคคล ตรงนี้กระผมขอกราบเรียนว่า จริง ๆ แล้วอำนาจยังอยู่กับสภา เพราะว่าสภาเป็นคนที่ลงมติขั้นสุดท้ายในการที่เรามีองค์กรก็เพื่อเปิดให้บุคคลที่ไม่ได้เป็นสมาชิกเขาได้ไปชี้แจง เพราะว่าถ้าประชุมกันตรงนี้แห้งเดียว เขาไม่ได้เป็นสมาชิกเขามาชี้แจงไม่ได้ เราก็เปิดทางให้เขาได้ไปชี้แจงในชั้นกรรมการ และการหาข้อมูลตรงนั้นก็ทำให้เขาได้ใช้เหตุผลหักล้างในสิ่งที่ถูกกล่าวได้ ส่วนเรื่องการประชุมตรงนี้กระผมขอกราบเรียนว่าในเรื่องการประชุมโดยเปิดเผยถ้าเขาต้องการก็เป็นสิ่งที่เขาจะต้องมั่นใจว่า การประชุมนั้นเขาต้องการให้เป็นที่รู้กัน ถ้าใครจะไปละเมิดในการพิจารณาตรงนั้นก็คงจะเป็นเรื่องที่จะต้องไปดำเนินการอีกชั้นหนึ่ง แต่ผมเข้าใจว่า คนที่ทำผิดเขาคงอยากจะให้พิจารณาโดยลับ แต่ถ้าเขาทำโดยสุจริตใจ เขาคงอยากจะให้ประชุมโดยเปิดเผย เราคำนึงถึงเจตนาตรงนั้นว่า เอาความบริสุทธิ์ใจของคนเป็นเกณฑ์ครับท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :

ท่านสมาชิกที่เคารพครับ เราอภิปรายในมาตรา^{นี้}ก็หลายท่าน ต่างมีความคิดหลากหลาย
ผมก็ถามท่านนิพนธ์ยังติดใจอยู่ไหมครับ

นายนิพนธ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ผมติดใจรับมาตรานี้ ผมอยาก
ให้กลับไปร่างเดิมครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
ท่านเอกภาพ คือถ้าหากว่าท่านสมาชิกติดใจ ผมก็ต้องขอมติ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง)
มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
ผมจะเรียนถามท่านสมาชิกว่าท่านสมาชิกจะเห็นตามที่กรรมาธิการเสียงข้างมาก
หรือตามที่ท่านสมาชิกท่านเอกภาพได้เสนอแนะครับ ขออนุญาตเรียนถามว่าท่านสมาชิก
ท่านใดที่เห็นตามที่กรรมาธิการได้แก้ไขเพิ่มเติม กรุณายกมือขึ้น ชว่นับข้างหลังกำลัง
เดินมาอีกเพื่อความแน่นอนจะได้ ไม่สับสนขอความกรุณายกมืออีกครั้งครับ เห็นตาม
กรรมาธิการเสียงข้างมากที่แก้ไขเพิ่มเติม ช่วยดูให้ทั่วถึงด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๔๘ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
ท่านใดที่เห็นด้วยที่กรรมาธิการขอเสนอให้แก้ไขให้กลับไปเป็นตามร่างเดิม กรุณายกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๕ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
ระหว่างที่รอการนับคะแนนนะครับ เมื่อ^{นี้}ที่ประชุมที่ผ่านมาตามที่ท่านอดิตนายกฯ ชว่น
เสนอว่า (๘) ที่มีการแก้ไข ผมให้เจ้าหน้าที่แจกแล้ว ท่านกรุณาอ่านถ้อยคำเพื่อจะ
ได้พิจารณาต่อไป -----

ท่านสมาชิกที่เห็นด้วยกับกรรมาธิการที่แก้ไขเพิ่มเติม ๔๘ ท่าน เห็นคงไว้
ตามร่างเดิม ๓๕ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติเห็นตามที่กรรมาธิการ
แก้ไขเพิ่มเติมนะครับ ขอขอบคุณครับ ต่อไปผมขออนุญาตต่อที่ประชุม เมื่อสักครู่นี้
ที่ผมกราบเรียนไปแล้วว่า ที่ประชุมได้มีมติให้กรรมาธิการได้พิจารณาในมาตรา ๗
(๘) ได้พิจารณาถ้อยคำ ซึ่งผมได้แจ้งให้ท่านสมาชิกแล้ว ขอให้

ท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรช่วยอ่าน (๘) ถ้อยคำที่แก้ไขใหม่

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๗ (๘) ไม่เป็นหรือ
เคยเป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกพรรคการเมือง เจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง
หรือที่ปรึกษาของพรรคการเมืองในระยะเวลาหนึ่งปีก่อนได้รับการคัดเลือกตาม
มาตรา ๖

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมแห่งนี้
มีมติเห็นตามที่กรรมาธิการได้แก้กันครับ ขอขอบคุณครับ ต่อไปเชิญเลขาธิการ
สภาผู้แทนราษฎร

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓
มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข
มีกรรมาธิการสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านส่งสุข กรรมาธิการ

นายส่งสุข ภัคเกษม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม ส่งสุข ภัคเกษม กรรมาธิการ กระผมขอกราบเรียนท่านประธาน สำหรับการ
การสงวนความเห็นของกระผมและของกรรมาธิการ อลงกรณ์ พลบุตร ที่ขอให้
แก้ความใน (๓) และ (๔) ของมาตรา ๑๖ เป็นดังนี้ครับ (๓) ให้ใช้ข้อความว่า
ประกาศและจัดแสดงบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง และ (๔) บริหารงาน
นายทะเบียนพรรคการเมือง ท่านประธานที่เคารพครับ สำหรับเหตุผลนั้น กระผม
ขอกราบเรียนว่า ในมาตรา ๑๖ นี้ เป็นมาตราที่สำคัญสำหรับร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ เพราะมาตรา ๑๖ นั้นเป็นเรื่องของอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ
การเลือกตั้งที่เกี่ยวกับการเลือกตั้ง มาตรา ๑๖ ได้เขียนไว้เป็นอนุมาตรา
หลาย ๆ อนุมาตราถึง ๙ อนุมาตรา ๙ วงเล็บ -----

กระผมขอกราบเรียนใน (๑) ของมาตรา ๑๖ ร่างฯ ซึ่งมีการแก้ไขได้ใช้คำว่า (๑) กำหนดวันเลือกตั้งและวันสมัครรับเลือกตั้ง สำหรับ (๒) กำหนดการแบ่งเขตเลือกตั้งหรือกำหนดจำนวนผู้มีสิทธิได้รับเลือกตั้งของเขตเลือกตั้ง ในกรณีที่มีการเลือกตั้งนั้นก็มีกฎหมายกำหนดให้มีการแบ่งเขตเลือกตั้ง หรือกำหนดจำนวนผู้มีสิทธิได้รับเลือกตั้งของเขตเลือกตั้ง ท่านประธานที่เคารพ โดยอนุมาตราของมาตรา ๑๖ ทั้ง ๒ อนุมาตราที่ผมได้กราบเรียนนี้ ถ้าหากว่า ใน (๓) เราจะเพิ่มเข้าไปว่า หน้าที่การประกาศและจัดแสดงบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง เข้าไปไว้ กระผมขอให้ท่านประธานได้โปรดพิจารณาว่า น้ำหนักในการที่จะกำหนดอนุมาตราว่า คณะกรรมการการเลือกตั้ง มีอำนาจหน้าที่ กำหนดวันเลือกตั้งและกำหนดวันรับสมัครการเลือกตั้ง จริงครับว่า การกำหนดวันเลือกตั้งและวันรับสมัครการเลือกตั้งนั้นเป็นโอกาสของผู้ที่จะประกาศ มีอำนาจในการประกาศช่วงชิงความเอารัดเอาเปรียบ ในทางการเมืองระหว่างพรรคการเมือง ระหว่างฝ่ายการเมืองได้ในโอกาสที่อีกฝ่ายหนึ่งนั้นไม่สามารถจะตั้งตัวได้ และก็มีการประพฤติปฏิบัติกันบ่อย ๆ เราก็ได้เห็นกันมา สำหรับ (๒) นั้น การกำหนดการแบ่งเขตเลือกตั้ง การกำหนดการแบ่งเขตเลือกตั้งก็เหมือนกัน เป็นการช่วงชิงการเอารัดเอาเปรียบ ได้เปรียบเสียเปรียบ ในการที่จะมีเจตนาแบ่งเขตเลือกตั้งเพื่อไม่ให้พรรคคู่ต่อสู้ นั้นได้รับชัยชนะในเขตเลือกตั้งที่มีการกำหนดขึ้น แต่ถ้าหากว่าเราจะมาเทียบกัน และสำหรับคนที่ผ่านการเลือกตั้งมาอย่างพวกเราแล้ว เราจะเห็นได้ว่าในเรื่องของการแสดงบัญชีผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งนั้นย่อมมีน้ำหนัก และสามารถที่จะมีการทุจริตคดโกงเอารัดเอาเปรียบการเลือกตั้งได้มากกว่า ๒ อนุมาตรา ในมาตรา ๑๖ ในเรื่องของการแบ่งเขตเลือกตั้งและวันประกาศวันรับสมัครเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นผมไม่เข้าใจ ผมก็เลยเรียนต่อที่ประชุมคณะกรรมการว่า ผมไม่เข้าใจว่า ในการที่จะให้มีการประกาศบัญชีผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ไม่เป็นภาระหน้าที่สำคัญของคณะกรรมการการเลือกตั้งประการใด กระผมว่า รวมกันไปเลย สำหรับ (๔) ที่ขอให้ใส่ในประเด็นที่เกี่ยวกับคณะกรรมการการเลือกตั้งนั้น จะมีหน้าที่ในการบริหารงานนายทะเบียนพรรคการเมือง ตรงนี้เหมือนกันว่า งานนายทะเบียนพรรคการเมืองนั้นมีเหตุผลอะไร ที่จะไม่ยอมให้มาเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ทำไมจะยังคงไว้ที่กระทรวงมหาดไทย ทำไมจะยังคงไว้ซึ่งอำนาจของปลัดกระทรวงมหาดไทย ที่จะเป็นนายทะเบียนพรรคการเมือง ทำไมไม่ยกมาให้ เป็นหน้าที่ของ

คณะกรรมการการเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นเหตุผลใน ๒ ประการนี้ ผมกับ
กรรมการ อลงกรณ์ พลบุตร จึงสงวนความเห็นไว้เพื่อขอให้ที่ประชุมแห่งนี้
เป็นผู้วินิจฉัย ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา
ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญทางคณะกรรมการ
เสียงข้างมากครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ถวิล ไพรสณฑ์ ในฐานะกรรมการ ในประเด็นที่กรรมการ
เสียงข้างน้อยได้ส่งวนค่าแปรญัตติเอาไว้เนิ่น คณะกรรมการเสียงข้างมาก
มีเหตุผลที่ไม่เห็นด้วยกับการแปรญัตติในประเด็นนั้นก็เนื่องจากว่า ในเรื่องของการ
จัดทำบัญชีผู้มีสิทธิเลือกตั้งนั้นจะต้องทำกัน เอกสารต่าง ๆ อยู่ที่กระทรวงมหาดไทย
และที่หน่วยราชการส่วนท้องถิ่น คือ เทศบาล หรือ กทม. หรือเมืองพัทยา
ซึ่งเป็นภาระที่จะต้องทำกันอยู่เป็นประจำแล้ว แล้วที่สำคัญก็คือว่าผู้มีสิทธิออกเสียง
เลือกตั้งทั้งประเทศนั้นเป็นจำนวน ๓๐ กว่าล้านคน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าให้
คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้ทำเองนั้นจะต้องมีเครื่องมือที่ครบครัน
แล้วก็คิดว่าคงจะต้องเป็นภาระมากต่อไป และที่สำคัญก็คือว่าคณะกรรมการ
การเลือกตั้งนั้นจะต้องรับผิดชอบต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นด้วย ไม่ว่า
จะเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ดี เทศบาล สุขาภิบาลหรือองค์การบริหาร
ส่วนตำบลก็ดี ถ้าหากว่าให้คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้ดำเนินการในเรื่องนี้แล้ว
แล้วก็ อด. นั้นมีการเลือกตั้งอยู่เป็นประจำทุกเดือน ก็ทราบว่าเป็นภาระ
ค่อนข้างจะมาก

ประการที่ ๒ ถ้าไปดูในมาตรา ๑๖ (๓) คณะกรรมการก็มีอำนาจ
อยู่แล้วที่จะออกข้อกำหนด นั่นก็หมายถึงว่า คณะกรรมการชุดนี้สามารถออกข้อกำหนด
เป็นแนวทางปฏิบัติให้กระทรวงมหาดไทยปฏิบัติในเรื่องนี้อยู่แล้ว ซึ่งสามารถออก
ข้อกำหนดอย่างไรก็ได้ ก็ถือว่าเป็นอนุบัญญัติประเภทหนึ่ง

ประการที่ ๓ บัญชีผู้มีสิทธิเลือกตั้งนั้นจะต้องมีการแก้ไขอยู่เป็นประจำ
ตามที่ผมกราบเรียนท่านประธานไปแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าให้กรรมการ
การเลือกตั้งเป็นผู้ดำเนินการเองนั้นคงจะมีปัญหาในทางปฏิบัติ แล้วก็ในเมื่อมี
อำนาจออกข้อกำหนดได้อยู่แล้วก็ไม่น่าจะมีปัญหา ในวรรคสี่เกี่ยวกับนายทะเบียน
พรรคการเมืองนั้น คือคณะกรรมการเห็นด้วยกับแนวความคิดเห็นของ
ท่านกรรมการสงสุข แต่ว่าควรจะไปแก้ไขกฎหมายพรรคการเมือง
ซึ่งอันนี้อาจจะให้ข้อสังเกตไว้ได้ว่าให้รัฐบาลแก้ไขกฎหมายพรรคการเมือง
ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายสงสุข ภัคเกษม (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม สงสุข ภัคเกษม กรรมการเสียงข้างน้อย กระผมขอกราบเรียน
เพิ่มเติมสำหรับที่ท่านรองประธานคณะกรรมการ คือท่านกรรมการถวิล

ไพโรจน์ ได้กราบเรียนต่อที่ประชุมต่อท่านประธาน กระผมขอกราบเรียนว่า ถ้าหากเราจะมาดูในมาตรา ๑๖ (๓) ที่คณะกรรมการสามารถจะออกข้อกำหนดเป็นแนวทางให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งไปปฏิบัติอยู่แล้ว ถ้าหากว่าจะถือเอามาตรา ๑๖ (๓) ที่ท่านกรรมาธิการเสี่ยงช้างมากชี้แจงไปเมื่อสักครู่นี้ ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องมาใส่ใน (๑) หรือ (๒) ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการประกาศเขตเลือกตั้ง เพราะว่าในการกำหนดเขตการปกครองก็เป็นหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยอยู่แล้ว เป็นหน้าที่ที่เขาต้องทำอยู่แล้ว การประกาศเขตเลือกตั้งนี้กระทรวงมหาดไทยก็ทำมาอยู่แล้ว ถ้าจะคิดเอาเหตุผลตรงนั้นก็จะใช้ (๓) ของมาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการเลือกตั้งออกข้อกำหนดแล้วก็สามารถปฏิบัติครบจักรวาลได้เลย แต่ผมขอกราบเรียนต่อท่านว่า กระผมได้ขอความกรุณาให้ท่านประธานและสภาแห่งนี้ได้ยกประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการประกาศเขตเลือกตั้ง ได้ยกประเด็นในการที่กำหนดวันเลือกตั้ง แล้วเอามาซึ่งน้ำหนักดูว่าระหว่าง ๒ ประเด็นนี้กับกรณีที่เกี่ยวข้องกับการประกาศบัญชีการเลือกตั้ง คนที่ผ่านการเลือกตั้งอย่างพวกเรามานี้ เรารู้ว่าตรงไหนที่มีการช่วงชิงการเอารัดเอาเปรียบ ได้เปรียบ เสียเปรียบ และมีการทุจริตการเลือกตั้ง ถ้าหากว่าท่านพิจารณาน้ำหนักตรงนี้แล้วจะเห็นว่าการที่จะใส่ใน (๑) (๒) ลงไปนั้น กระผมสู้เอา (๑) (๒) ออก แล้วเอา (๓) ใส่เข้าไป น้ำหนักที่เราต้องการที่จะเห็นว่าอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเลือกตั้งนั้นจะอยู่ที่การประกาศแสดงบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง อันนี้เป็นประการแรก -----

ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนว่า ขณะนี้นายทะเบียนราษฎรหรือ
อำเภอหรือปลัดอำเภอที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับนายทะเบียนราษฎรนั้น ห้องทำงาน
ทะเบียนราษฎรทุกอำเภอใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล
การเปลี่ยนแปลง การแจ้งเกิด การแจ้งตาย การแจ้งย้ายใครอายุ ๑๘ ปี
ใครถึงเกณฑ์จะเลือกตั้ง ใครถึงเกณฑ์จะเกณฑ์ทหาร ข้อมูลต่าง ๆ อยู่ในนั้น
หมดแล้ว เป็นแต่เพียงว่าถ้าหากเราเล็งเห็นว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งนั้น
มีอำนาจและมีความสำคัญยิ่งที่จะให้การเลือกตั้งเป็นไปโดยความบริสุทธิ์ยุติธรรม
การติดระบบออนไลน์ (On-line) ให้กับระบบคอมพิวเตอร์เหล่านั้น และโยง
มาถึงห้องปฏิบัติการของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งหรือสำนักงาน
เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้งแล้ว เราสามารถที่จะให้มีการประกาศ
เปลี่ยนแปลงรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งได้ สามารถทำทุกวันก็ได้ กระผม
ได้เรียนถามต่อผู้ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญในเรื่องคอมพิวเตอร์ เพราะฉะนั้น
กระผมขอกราบเรียนว่า ในยุคนี้สมัยนี้ เป็นยุคสมัยที่เราจำเป็นที่จะเอาเทคโนโลยี
ที่ทันสมัยและล้ำหน้าเข้ามาประยุกต์ใช้กับวิธีการเก่า ๆ กระผมขอกราบเรียน
และยังขอยืนยันว่า ถ้าหากจะยกปัญหาในที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ในการกำหนด
ประกาศเขตเลือกตั้งก็ดี ในการประกาศวันเลือกตั้งก็ดี เอามาซึ่งน้ำหนักกระหว่าง
การประกาศบัญชีผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งแล้ว การที่คณะกรรมการการเลือกตั้งนั้น
จะดูแลและควบคุมในเรื่องการประกาศบัญชีผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งนั้นเป็นเรื่อง
ที่สำคัญกว่า กระผมจึงขอกราบเรียนท่านประธานว่าขอได้โปรดพิจารณาในประเด็นนี้
สำหรับในเรื่องที่เกี่ยวกับบริหารงานนายทะเบียนพรรคการเมืองนั้น กระผมไม่
มั่นใจว่าจะเอาไปเขียนกันไว้ในกฎหมายพรรคการเมือง กระผมยังไม่มั่นใจ
เมื่อกฎหมายพรรคการเมืองนั้นยังไม่ได้เข้าสู่กระบวนการพิจารณา เพราะฉะนั้น
กระผมมีความมั่นใจว่าในเมื่อร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการการเลือกตั้ง
เราต้องการที่จะให้คณะกรรมการการเลือกตั้งนั้นมีอำนาจ มีหน้าที่ที่จะให้
การเลือกตั้งเป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรมแล้วสมควรอย่างยิ่งที่จะกำหนดใน
เรื่องของนายทะเบียนพรรคการเมืองนั้น ให้มาเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ
การเลือกตั้ง กระผมจึงขอกราบเรียนต่อท่านประธานที่เคารพครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายสุวัชร พะลัง (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม สุวัชร พะลัง จากจังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมมีเหตุผล

ที่จะขออนุญาตท่านประธานอภิปรายสนับสนุนทางกรรมาธิการเสียงข้างน้อย
 ในประเด็นที่เกี่ยวกับอำนาจของคณะกรรมการให้มีอำนาจหน้าที่ในประการหนึ่ง
 ก็คือ ให้มีการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ท่านประธานที่เคารพ กระผมเอง
 ในฐานะที่เป็นคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนของสภาผู้แทนราษฎร
 ซึ่งในวันนี้ได้มีการเชิญองค์กรกลาง ซึ่งรับผิดชอบในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 กำกับควบคุมดูแลการเลือกตั้ง กำกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเพิ่งมี
 การเลือกตั้งครั้งล่าสุดเมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ที่ผ่านมา ได้มีผลสรุป ได้มีผล
 นำมากราบเรียนต่อที่ประชุมกรรมาธิการครับว่า การเลือกตั้งครั้งล่าสุดนี้เป็น
 การเลือกตั้งที่มีการใช้เงินซื้อเสียงมากที่สุดครั้งหนึ่ง และประเด็นที่ทางกรรมาธิการ
 ควรจะหยิบยกขึ้นมาพิจารณามากที่สุดประเด็นหนึ่ง นั่นก็คือเรื่องเกี่ยวกับการจัดทำ
 บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพราะเอกสารที่อยู่ในมือของกระผมในขณะนี้ ท่านประธาน
 นี่คือเอกสารขององค์กรกลาง ที่นำเรียนต่อที่ประชุมกรรมาธิการในวันนี้ว่า บ่อเกิด
 ของการทุจริตการเลือกตั้งนั้น บ่อเกิดสำคัญประการหนึ่งนั่นก็คือการจัดทำบัญชีรายชื่อ
 ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (ส.ส. ๑๓) ซึ่งมีการใช้บัญชีเลือกตั้งนั้นมาลงคะแนนซ้ำซ้อน
 มีการลงลายมือชื่อบันทึกเลขบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ซึ่งไม่ตรง
 ต่อความเป็นจริง ซึ่งบ่อเกิดตรงนี้เป็นบ่อเกิดอันหนึ่งที่ทำให้ผู้ที่ไม่มีสิทธิเลือกตั้ง
 เข้าไปใช้สิทธิเลือกตั้งได้ เพราะอาศัยจากการทำบัญชีเลือกตั้งที่ไม่ถูกต้องตรงต่อ
 ความเป็นจริง เพราะฉะนั้นทางองค์กรกลางเองก็ฝากทางกรรมาธิการว่า ถ้าหาก
 กฎหมายคณะกรรมการการเลือกตั้งที่เข้าสู่การพิจารณาในวันนี้ได้มีโอกาสที่บรรจุ
 ในหลักการเหตุผลข้อหนึ่ง ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในมาตรา ๑๖ ว่า
 ให้คณะกรรมการมีอำนาจในการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงไปตามกฎหมาย
 ฉบับดังกล่าวนี้ด้วยก็จะเป็นการดี เพราะจะเป็นมาตรการหนึ่งที่จะขจัดการเลือกตั้ง
 ที่ไม่บริสุทธิ์และเป็นบ่อเกิดของการทุจริตในการเลือกตั้ง-----

ท่านประธานครับ ผมเห็นด้วยที่ทางกรรมาธิการเสียงข้างน้อยได้กราบเรียน
 ในหลักการในเหตุผล ซึ่งเท่าที่ฟังคำชี้แจงจากกรรมาธิการเสียงข้างมาก
 ก็ได้อ้างว่าใน (๓) นั้น ก็เป็นทางออกในการออกข้อกำหนดซึ่งเป็นแนวทาง
 ให้กับผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งที่จะไปทำในเรื่อง
 ดังกล่าวนั้น เมื่อความคิดเห็นของกรรมาธิการเสียงข้างมากและเสียงข้างน้อย
 ก็ดูประหนึ่งว่าไปในแนวทางเดียวกัน ผมคิดว่าถ้าหากว่าเราได้มีการกำหนด
 ในมาตรา ๑๖ ไว้ให้ชัดเจนไปเลย ว่าอำนาจข้อ ๑ ของคณะกรรมการ
 การเลือกตั้งก็คือ ให้มีการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ตรงนี้ก็จะ
 ทางออกอีกทางหนึ่ง ที่จะเป็นการจัดการเลือกตั้งที่ไม่สุจริตที่มีอยู่ในขณะนี้
 เพราะฉะนั้นผมคิดว่า ถ้าเราพูดกันด้วยเหตุด้วยผลและคิดว่ายังมีอีกหลายสิ่ง
 หลายประการที่เป็นบ่อเกิดของการทุจริตการเลือกตั้ง ซึ่งน่าที่จะมีการบรรจุ
 ลงไปมาตรา ๑๖ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการให้ผู้มีสิทธิเซ็นชื่อในขณะที่
 ลงคะแนนก็ตาม ตรงนี้ก็จะเป็นบ่อเกิดอันหนึ่งที่ใช้เวียนกัน ซึ่งรายละเอียด
 ต่าง ๆ ก็อยู่ในเอกสารขององค์กรกลาง และเอกสารเหล่านี้ก็ได้ส่ง
 ไปให้นายกรัฐมนตรี ส่งไปให้กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ส่งไปให้กับอธิบดีกรมตำรวจ แต่ถึงวันนี้ก็ยังไม่ได้มีการดูแลในเรื่องเหล่านี้
 อย่างจริงจัง เพราะฉะนั้นถ้าหากกฎหมายฉบับดังกล่าวนี้ยังเปิดช่องว่าง
 ตรงนี้ไว้อีก เปิดโอกาสให้เป็นดุลยพินิจที่จะทำหรือไม่ทำก็ได้ เพราะเรา
 ไม่ได้กำหนดไว้ในเงื่อนไขของมาตรา ๑๖ อันนั้นก็ดูประหนึ่งว่า
 ทางคณะกรรมการเองก็ประสงค์ที่จะให้มีช่องว่างตรงนั้น ซึ่งผมคิดว่าเรา
 ทุกคนในสภาตรงนี้ก็ไม่ว่ากันจะให้ให้มีช่องว่างช่องโหว่ในเรื่องเหล่านี้ เราทุกคน
 ต้องการที่จะตรากฎหมายคณะกรรมการการเลือกตั้งให้ผ่านการพิจารณา
 ในวาระ ๒ วาระ ๓ ในวันนี้ ก็เพราะเราต้องการให้การเลือกตั้งเป็นไป
 ด้วยความบริสุทธิ์และยุติธรรม ท่านประธานครับ นอกเหนือจากนั้นยังมี
 มีเรื่องกับทางองค์กรกลางฝากมาอีก เช่น การดำเนินการจัดการเลือกตั้ง
 คณะกรรมการดำเนินการจัดการเลือกตั้งประจำหน่วยในแต่ละอำเภอ ขณะนี้
 ก็มีการเวียนกันอีก ซึ่งตรงนี้ก็ถ้าหากมีการหยิบลากหรือมีการจับลากกัน
 ก่อน ๐๘.๐๐ นาฬิกาก่อนวันเลือกตั้ง นั่นก็จะเป็นบ่อเกิดอันหนึ่งที่จะทำให้ขจัด
 การเลือกตั้งที่ไม่สุจริตที่เกิดขึ้นเมื่อวันที่ ๑๗ เช่นเดียวกัน สิ่งเหล่านี้ผมเชื่อ
 ครับว่า ทางคณะกรรมการเองได้รับข้อมูล เพราะฉะนั้นผมอยากจะทราบว่า
 เป็นไปได้หรือไม่ครับถ้าหากเราจะเติมในสิ่งเหล่านี้ลงไปให้ครบถ้วนและ

บริบูรณ์ตามที่กรรมการเสี่ยงข้างน้อยได้นำเสนอต่อที่ประชุมในวันนี้ ซึ่งตรงนี้ก็จะเป็นการจัดไม่ให้มีการทุจริต หรือพยายามป้องกันไม่ให้เหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ผมคิดว่าอยู่ที่ท่านประธานครับที่จะให้ความกรุณาในเรื่องเหล่านี้ ผมไม่มีสิ่งหนึ่งประการใดนอกเหนือจากขอกราบเรียนต่อท่านประธานครับว่า ผมเองเห็นด้วยและพร้อมที่จะสนับสนุนกรรมการเสี่ยงข้างน้อย ที่จะให้มีการแปรรูปนิติในการให้คณะกรรมการมีอำนาจในการจัดทำบัญชีผู้มีสิทธิเลือกตั้งด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข และมีคณะกรรมการเสี่ยงข้างน้อยขอสงวนความเห็น เพราะฉะนั้นผมก็จะถามมติจากที่ประชุมนะครับว่า จะเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการเสี่ยงข้างมาก หรือจะเห็นด้วยกับความเห็นที่กรรมการเสี่ยงข้างน้อยสงวนคำแปรญัตติไว้

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับการแก้ไขของสมาชิกเสี่ยงข้างมาก กรุณายกมือด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับคำสงวนคำแปรญัตติของกรรมการเสี่ยงข้างน้อย กรุณายกมือด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงข้างมากเห็นด้วยกับกรรมการเสี่ยงข้างมาก ต่อไปมาตรา ๑๗ เชิญเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
 มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติสงวนคำแปรญัตติ
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณอภิสิทธิ์ ขอสงวนความเห็น
 เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ประชาธิปต์ กรุงเทพมหานคร ผมได้
 แปรญัตติเพิ่มมาตรา ๑๘ ทวิ ในเรื่องที่จะให้ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่ออกตาม
 กฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้ง ให้ทางกระทรวงมหาดไทยนั้นเสนอต่อคณะกรรมการ
 การเลือกตั้งพิจารณาให้ความเห็นชอบ ก่อนที่จะไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา
 นะครับ ก็คงอยากจะเรียนถามทางกรรมาธิการว่า ความจริงกรรมาธิการคงไป
 เพิ่มในส่วนของอำนาจหน้าที่ในมาตรา ๑๖ ที่เกี่ยวกับการออกข้อกำหนดเป็นแนวทาง
 แต่อยากจะหาหรือคิดหนึ่งว่า ในทางปฏิบัติอะไรก็ตาม ซึ่งเป็นอำนาจของกระทรวง
 มหาดไทยในการออก กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ตามกฎหมายที่มีอยู่ ในทาง
 ปฏิบัติจะทำอย่างไร สมมุติว่ามี กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ซึ่งอาจจะออกไปคนละ
 แนวทางกัน จะมีทางในการคลี่คลายหรือหาข้อยุติความขัดแย้งได้อย่างไร ที่ผม
 ได้แปรญัตติอย่างนี้ก็เพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพในการทำงานทางด้านนี้ว่า
 เมื่อเราจะมีคณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งดูจากการทำงานของคณะกรรมการ
 คงเห็นตรงกันว่า เขาจะมาเปรียบเสมือนกับเป็นผู้กำหนดนโยบาย ในการที่จะกำกับ
 ดูแลเรื่องของการเลือกตั้งแล้ว จะไม่เป็นการรอบคอบหรือครับที่จะให้ทางกระทรวง
 มหาดไทยในการจะออก กฎ ระเบียบ อะไรส่งมาให้ทางคณะกรรมการชุดนี้ให้ความ
 เห็นชอบเสียก่อน เพื่อให้การบริหารการเลือกตั้งนั้นเป็นไปอย่างมีเอกภาพ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์ (กรรมาธิการ) : กระผม นายชัยวัฒน์
 วงศ์วัฒนศานต์ กรรมาธิการ ผมอยากจะเรียนว่า คำแปรญัตติถึงความมุ่งหมายของ
 ท่านอภิสิทธิ์นั้นครับ ขอประทานโทษที่เอ่ยนามนะครับ ผลคงจะตรงกับมาตรา ๑๖ (๓)
 เพราะตามมาตรา ๑๖ (๓) นี้ ทางคณะกรรมการอาจกำหนดได้ว่า อนุบัญญัติใน
 เรื่องใด ต้องขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อนก็ได้ เพราะฉะนั้นแนวปฏิบัติ
 ก็จะต่างในทางปฏิบัติทีเดียว ถ้าเป็นไปตามคำแปรญัตติอันนี้นะครับ ทุกกฎ ทุก
 ระเบียบ ต้องส่งมาให้กรรมาธิการเห็นชอบหมดทุกอัน บางอันอาจจะไม่มีความสำคัญ
 ก็ได้ หรือบางอันอาจจะสอดคล้องตามแนวทางก็ได้้นะครับ แต่ถ้าเป็นไปตามแนวทาง
 มาตรา ๑๖ (๓) คณะกรรมการจะเลือกขึ้นมาเป็นเรื่อง ๆ เรื่องอะไรก็ได้ แล้วจะส่ง

มาขอความเห็นชอบ ภาระจะเบากว่าและจะตรงเป้าหมายมากกว่า แต่หนทางปฏิบัติก็เหมือนกัน ถ้ากรรมการกำหนดมากก็ต้องขอความเห็นชอบมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้สงวนคำแปรญัตติไม่ติดใจนะครับ

เชิญท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรต่อครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข มาตรา ๓๐ คณะกรรมาธิการตัดออก มีการรวมการ
สงวนความเห็น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายสงสุข ภัคเกษม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
สำหรับมาตรา ๓๐ นี้ ซึ่งคณะกรรมาธิการได้ตัดออก มันเป็นมาตราที่เกี่ยวกับในการ
บริหารงานของคณะกรรมการการเลือกตั้ง กระทบจึงแปรญัตติเปลี่ยนข้อความที่ตัดออก
มาเป็นทุก ๖ เดือน ให้คณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือผู้มีหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
จัดทำประกาศบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งไว้ ณ ที่ทำการเขตอำเภอ
ที่ทำการกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ทุกแห่ง แต่เมื่อสักครู่นี้ในฐานะที่เป็นกรรมาธิการเสียง
ข้างน้อยได้แพ้ในการลงมติของสภาที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการ
เลือกตั้งที่ว่าด้วย ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศและจัดแสดงบัญชีรายชื่อ
ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งไป เมื่อเป็นอย่างนี้กระทบจึงขอให้มีการพิจารณา

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระทบขอภัยท่านกรรมาธิการนิดเดียวครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรุงเทพมหานคร) : ตอนที่ท่านเลขาธิการ
สภาผู้แทนราษฎรอ่านมาตรา ๑๙ นี้ผมได้ยกมือขึ้นเพื่อจะขออภิปราย ที่นี้ไม่ทราบว่า
ท่านจะวินิจฉัยอย่างไร จะให้ต่อไปมาตรา ๓๐ เลย หรือว่าความจริงจะเป็นการ
ชักถามเพียงเล็กน้อยเท่านั้นเอง มาตรา ๑๙

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ได้ครับ เห็นทำท่าจะยกมือ แต่เมื่อกี้ไม่ค่อยแน่ใจ ขอความกรุณากรรมการนิทหนึ่งครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรุงเทพมหานคร) : ขอภัยท่านนะครับ ขอย้อนไปมาตรา ๑๙ นิทหนึ่ง ผมได้แปรญัตติในเรื่องนี้ไว้ ซึ่งหลักใหญ่ก็คงจะตรงกับที่ทางคณะกรรมการได้แก้ไข มันแตกต่างอยู่นิดเดียวเท่านั้น ก็คือว่าในส่วนที่ผมขอแปรญัตติไปนั้นจะกำหนดชัดเจนไปเลยว่า การแบ่งเขตเลือกตั้งซึ่งต้องกระทำทุกปีนั้น ให้กระทำภายในเดือนเมษายน เพื่อให้เกิดความแน่นอนแล้วก็ถือเป็นวิธีการปฏิบัติที่จะต้องทำทุกปี ๆ ที่นี้ผมทราบว่าทางคณะกรรมการเองคงอยากเห็นการดำเนินการที่แน่นอนทุกปีเหมือนกัน แต่ว่าไม่ได้กำหนดเอาไว้ว่าต้องทำภายในเดือนไหนอย่างไร ตรงนี้ครับ อยากจะขอหารือว่า จะมีทางกำหนดให้ชัดเจนมากกว่านี้ได้หรือไม่ หรือว่าจะติดขัดปัญหาใด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ มาตรา ๑๙ นิทหนึ่ง

นายโภคิน พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน ผม นายโภคิน พลกุล ในฐานะประธานคณะกรรมการ ประเด็นนี้ก็ได้พูดจกกันมากมายเลย ผมจำได้ว่า ท่านองกรณ์ก็เสนอเดือนมิถุนายน ถ้าอธิบายเรื่องคงยาวมากเหมือนกัน เพราะว่าตามรัฐธรรมนูญข้อต่าง ๆ นั้นมันต้องเสร็จภายในสิ้นเดือนธันวาคมของปีนั้น ๆ แต่ตามกฎหมายทะเบียนราษฎรให้เวลากระทรวงมหาดไทยไปถึงเดือนมีนาคมที่จะประกาศ ในความเป็นจริงกระทรวงมหาดไทยก็ประกาศเอาเดือนมีนาคม หรืออย่างเร็วอาจจะเดือนกุมภาพันธ์ สมมุติว่าได้อย่างนั้น มันก็จะมีช่วงเหลือมของเวลาอยู่ตลอดเวลา ในที่สุดว่ากันจนรอบคอบหมดแล้วนั้นก็บอกว่า อย่าไปกำหนดเลยให้กรรมการการเลือกตั้งรับผิดชอบ ดูจังหวะเวลาต่าง ๆ ที่เหมาะสมก็แล้วกัน คิดว่าน่าจะยืดหยุ่นได้ดีที่สุดก็เลยกำหนดอย่างนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธาน ความจริงผมเคยเป็นกรรมการกฎหมายฉบับนี้เมื่อสมัยที่แล้วก็ติดขัดกันที่ปัญหานี้ค่อนข้างมาก ที่นี้ทางปฏิบัติอย่างไรก็ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขของรัฐธรรมนูญ ความจริงจะไม่มีปัญหาเลยถ้าการเลือกตั้งไม่ไปตกเอาเดือนมกราคม กุมภาพันธ์ หรือมีนาคม ถ้าอย่างนั้นเราเขียนได้ไหมครับว่า เขาต้องแบ่งเขตเลือกตั้งหลังจากที่มีการประกาศเรื่องของจำนวนประชากรภายในระยะเวลาเท่าไร เพราะอย่างนั้นก็คงจะครอบคลุม

เพราะว่าจะอย่างไรก็ตาม กระทรวงมหาดไทยก็ต้องประกาศให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่จะต้องเกิดขึ้นอยู่แล้ว

นายโกศล พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน ที่ผมได้เรียนแล้วนะครับว่า กลัวว่าไปกำหนดล็อก (Lock) เวลาเข้า ยกตัวอย่าง เช่นสมมติไปกำหนดเอาเดือนเมษายน ช่วงก่อนถึงเดือนเมษายน ถ้าตราใบที่กระทรวงมหาดไทยยังไม่สามารถที่จะประกาศมาได้ กรรมการจะไปแบ่งก็คงต้องใช้ข้อมูลเดิมของปีก่อนนั้นอีก พอการเลือกตั้งเกิดขึ้นมันก็ต้องไปแบ่งเขตตามข้อมูลเดิมอยู่วันยังค่ำ แล้วมาดูอีกบางกรณี เช่น สมมติว่า กำหนดเดือนมิถุนายนอย่างนี้เป็นต้นก็เลื่อมมาได้หน่อยหนึ่ง หมายความว่าพอพ้นเดือนมีนาคมมาแล้ว ประกาศตอนนั้นก็อาจจะได้ สมมติว่าพ้นมาได้สัก ๑๕ วัน เกิดเลือกตั้งขึ้นมา การแบ่งเขตตรงนี้อาจจะไม่ใช่ง่ายนักเหมือนกัน ความฉุกเฉินทุกต่าง ๆ จะต้องเกิดขึ้นต่าง ๆ ระยะเวลามันจะไล่กันมาอาจจะแค่ ๒ วัน ๓ วัน ๔ วัน เราไม่รู้ว่าการเลือกตั้งจะเกิดตอนไหน แล้วการที่กระทรวงมหาดไทยจะประกาศเสร็จเรียบร้อย พิมพ์บัญชีเสร็จก็ภายในเดือนมีนาคม ระยะเวลาที่มันจะต่อกันไปต่อกันมาอธิบายแล้วค่อนข้างยาก มีการพูดกัน ท่านรองฯ ขออนุญาตที่เอ่ยนามก็บอกว่า เอามันกลางปีเดือนมิถุนายน คือเกิดตอนไหนก็แฟร์ (Fair) ทั้งตอนต้นและตอนท้าย คือในที่สุดจะหมายความว่า ถ้ามาเกิดตอนต้นก็ใช้ข้อมูลของปีเดิม ถ้ามาเกิดตอนหลังมิถุนายนก็เป็นข้อมูลของปีใหม่ แล้วมาปีธันวาคมที่เพิ่งผ่านมาเป็นต้น ท้ายสุดกรรมการก็บอกว่าทุกตัวมันมีจุดอ่อน สุ่มอบให้กรรมการเลือกตั้งไปดูว่า ในแต่ละเรื่องเหตุการณ์ที่จำเป็นที่เกิดขึ้นจริง ๆ อย่างเป็นจริงจะเหมาะสมก็ขอให้เขื่อนตรงนั้น ในทางปฏิบัติถ้าเป็นเหตุการณ์ปกติเข้าใจว่ากรรมการการเลือกตั้งน่าจะสามารถกำหนดได้ว่า ปกติเขาควรจะแบ่งเขตอย่างไร ถ้ามีกรณีฉุกเฉินจำเป็นก็สามารถที่จะไปปรับตรงนั้นให้สมควรขึ้นได้ ก็เลยเขียนไว้แบบนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อก็มาตรา ๒๐ ที่กรรมการสั่งสุทได้ส่งความเห็นไว้รู้สึกว่าจะไม่ตีใจไขใหม่ ตอนหลังนี้

นายสั่งสุท ภัคเกษม (กรรมการ) : ไม่ตีใจครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรต่อมาตรา ๒๑

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๑ มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ ทวิ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข มีผู้ขอแปรญัตติ สงวนคำแปรญัตติ มาตรา ๒๓
มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณนิพิฐ

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นิพิฐ อินทรสมบัติ ประชาธิปัตย์ จากจังหวัดพัทลุง ในมาตรา ๒๓ ที่คณะกรรมการ
ได้เพิ่มข้อความขึ้นใหม่ ผมขออนุญาตถามทางคณะกรรมการว่า ท่านมีความหมาย
ว่าอย่างไร ในมาตรา ๒๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการ
มีสิทธิขอให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องพิจารณาดำเนินการในเรื่องหนึ่งเรื่องใด
ตามอำนาจหน้าที่ หรือถ้าเห็นว่ากรณีนั้นเป็นการกระทำผิดทางวินัย ให้ส่งเรื่อง
ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยของผู้นั้นดำเนินการต่อไป -----

ผมขออนุญาตเรียนถามท่านคณะกรรมการว่า ในกรณีที่คณะกรรมการการเลือกตั้งวินิจฉัยแล้วว่า ผู้มีอำนาจหน้าที่กระทำความผิดวินัย และส่งเรื่องให้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยของผู้นั้นดำเนินการ ในกรณีนี้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัย ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการ มีสิทธิที่จะปฏิเสธเมื่อดำเนินการทางวินัยได้หรือไม่ ถ้าเป็นเช่นนั้นถ้าปฏิเสธการดำเนินการทางวินัยคงจะเหมือนกับกฎหมายหลายฉบับ ไม่ว่าจะเป็น ป.ป.ป. หรืออะไรก็ดี ในหลาย ๆ กรณีที่ผ่านมามีท่านประธานจะเห็นว่า หน่วยงานของรัฐที่เป็นผู้บังคับบัญชานั้นมักไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจโดยเฉพาะ เพราะฉะนั้นในมาตรา ๓๓ นี้ สมมุติว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งวินิจฉัยแล้วว่า เจ้าหน้าที่ สมมุติว่าเป็น ปลัดอำเภอหรือใครก็ตามมีความผิดวินัยปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และส่งไปให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ ผู้บังคับบัญชามีสิทธิที่จะไม่ดำเนินการทางวินัยได้หรือไม่ครับ ถ้าผู้บังคับบัญชามีสิทธิไม่ดำเนินการได้ ผมว่าอย่าเขียนไว้เลย เพราะไม่มีผลในทางปฏิบัติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมการครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์ (กรรมาธิการ) : กระผม นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์ กรรมาธิการ อยากจะเรียนไว้อย่างนี้ว่า กระบวนการทุกกระบวนการมันก็มีวิธีการอยู่ อย่างเรื่องทางวินัย มีเรื่องการดำเนินการโดยทางคณะกรรมการสอบสวน และมีทาง อ.ก.พ. กรม อ.ก.พ. กระทรวง แล้วแต่กรณีจะเป็นผู้พิจารณาและลงโทษทางวินัย เพราะฉะนั้นคงต้องเป็นไปตามระบบนั้น คงจะไปสร้างระบบอื่นให้คนอื่นมาพิจารณาลงโทษคงไม่ได้ อย่างไรก็ตามมาตรา ๓๓ ที่เพิ่มขึ้นเพื่อเน้นเท่านั้นเองว่า ถ้ากรณีที่เห็นว่าเป็น เรื่องความผิดต่อบุคคลจะเป็นวินัยหรืออาญาก็แล้วแต่ สามารถส่งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไปได้ อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการก็มีอำนาจอยากติดตามดูแลขอทราบผลสิ่งเหล่านั้นได้ตามมาตรา ๑๖ เสร็จแล้วถ้าเห็นว่าเป็นเรื่องไม่สามารถดำเนินการได้ตามความเหมาะสม เพราะอาจจะรายงานต่อสภาผู้แทนราษฎรตาม (๔) ถึงสิ่งที่ค้างคาอยู่ว่ายังไม่ได้ดำเนินการไปตามนั้น เข้าใจว่ามาตรการคงเป็นอย่างนี้ ส่วนมาตรการอื่นที่เร่งรัดกลไกให้ทำงานตามปกติ อันนั้นอาจจะเป็นเรื่องทาง ป.ป.ป. บ้าง หรือว่าต่อไปมีหุ้นส่วนรัฐสภาซึ่งจะเป็นองค์กรที่เข้ามาเร่งรัดงานในส่วนนี้ได้ ผมเข้าใจว่าทุกอย่างคงต้องกระจายอำนาจกันไปทำ คงจะรวบให้องค์กรเดียวทำทุกอย่างคงจะไม่สอดคล้องครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุวัชร

นายสุวัชร พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานผมขอניתเดี๋ยวลับ
ในมาตรา ๓๓ ซึ่งทางกรรมาธิการได้เพิ่มเติมขึ้นมาช่วงหนึ่งว่า หรือถ้าเห็นว่าเป็นการกระทำความผิดอาญาให้แจ้งพนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งตรงนี้ผมขออนุญาตกราบเรียนถึงข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ถ้าหากมีกรณีทำผิดตามมาตรา ๑๖ นี้ได้เป็นความผิดซึ่งหน้าซึ่งในอดีตที่ผ่านมาและในขณะนี้ถึงแม้ไม่ได้มีการบัญญัติตรงนี้ไว้เป็นความผิดซึ่งหน้าเป็นเรื่องที่ทางฝ่ายพนักงานสอบสวน ฝ่ายตำรวจ ฝ่ายบ้านเมืองเข้าไปดำเนินการได้อยู่แล้ว ผมไม่ทราบเหตุผลครับว่า ท่านมีเหตุผลพิเศษประการใดที่ต้องเพิ่มเติมไปว่า ถ้าเห็นว่าเป็นการกระทำความผิดทางอาญา ให้แจ้งพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพราะถึงแม้ไม่เติมไม่เพิ่มตรงนี้ไป ก็มีอำนาจหน้าที่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาดำเนินการได้อยู่แล้ว ไม่ว่ากรณีที่เกิดขึ้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในหน่วยเลือกตั้งทำร้ายร่างกายกันที่นั่น แจ้งความแล้วยังไม่รับแจ้ง จนกระทั่งเดี๋ยวนี้อยู่ดำเนินการไม่ได้ และถ้ามีบัญญัติลงไป ในมาตรา ๓๓ ใน พ.ร.บ. คณะกรรมการการเลือกตั้งเข้าไปอีกแล้วไม่ดำเนินการอีก ดูประหนึ่งว่าเขียนไปไม่มีประโยชน์อะไร เพราะฉะนั้นขออนุญาตถามถึงเหตุผลในเรื่องตรงนี้ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมการการครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ คือจริง ๆ แล้วเรื่องมาตรา ๓๓ สืบเนื่องมาจากมาตรา ๑๖ โดยเฉพาะ (๗) ว่า ให้พิจารณาเรื่องร้องเรียน มีคำถามว่า เมื่อร้องเรียนมาแล้วและทำอย่างไรต่อ หรือว่ารับเรื่องร้องเรียนแล้วก็จบแค่นั้น แต่พอมามาตรา ๓๓ ถ้าไม่เติมไปยิ่งเท่ากับว่า จะส่งก็ได้ไม่ส่งก็ได้ เติมเข้าไปเรื่องวินัยก็ส่งไปอย่างน้อยมีพื้นฐานว่า ผู้บังคับบัญชาได้รับเรื่องมาแล้ว เรื่องทางอาญารับเรื่องมาแล้ว แต่เรื่องความผิดซึ่งหน้าถ้าผมจำไม่ผิด เดี๋ยวลองถามท่านรองเลขาธิการกฤษฎีกาว่าคล้ายกับความผิดพวกลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์อะไรพวกนี้ มันไม่ได้มาให้กับความผิดเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าโดยมิชอบ ตรงนั้นคงจะคนละกรณีกันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ต่อเลยนะครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๒๓ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มีกรรมาธิการเสียงข้างน้อย
สงวนความเห็น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายสงสุข ภักเกษม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ครับ กระผม สงสุข ภักเกษม กรรมาธิการ กระผมขอกราบเรียนว่า ใน
มาตรา ๒๓ ทวิ นี้ ได้มีอนุมาตราอยู่ ๖ อนุมาตรา ซึ่งล้วนแล้วแต่ละอนุมาตรา
ที่เกี่ยวกับหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติของคณะกรรมการ ซึ่งได้มีการกำหนดหน้าที่ไว้
หลาย ๆ ข้อ หลาย ๆ ประเด็น แต่ผมขอกราบเรียนว่า ประเด็นที่สำคัญที่สุด
ที่ยังขาดไปนั่นก็คือ ในประเด็นที่จะต้องมีการเข้าไปควบคุมเจ้าหน้าที่คะแนน
ดูแลเจ้าหน้าที่คะแนน ที่ทำหน้าที่รวมคะแนนของศูนย์อำนวยความสะดวกเลือกตั้งระดับ
อำเภอและศูนย์อำนวยความสะดวกเลือกตั้งในระดับจังหวัด ตรงนี้เป็นช่องว่างครับ
ที่กระทรวงมหาดไทยถูกกล่าวหาว่าตลอดเวลามา มีการโกงการเลือกตั้ง
สามารถกำหนดได้ว่า จะให้ใครเป็นผู้แทนราษฎรก็ได้ ไม่ให้ใครเป็นผู้แทน
ราษฎรก็ได้ ตรงนี้จะครับที่สามารถที่จะกำหนดว่า ให้พรรคการเมืองพรรค
ไหนแพ้การเลือกตั้งก็ได้ ชนะการเลือกตั้งก็ได้ เพราะฉะนั้นกระผมได้ขอให้
เพิ่มเป็น (๗) ขึ้นในมาตรา ๒๓ ทวิ ว่า ให้ผู้ที่พรรคการเมืองหรือผู้สมัคร
รับเลือกตั้งแต่งตั้ง เพื่อขอตรวจสอบการทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่คะแนนใน
ศูนย์อำนวยความสะดวกเลือกตั้งระดับอำเภอ และศูนย์อำนวยความสะดวกเลือกตั้งระดับ
จังหวัด ในระหว่างปฏิบัติหน้าที่รวมคะแนนได้ กระผมขอกราบเรียนว่า
คณะกรรมการเสียงข้างมาก ซึ่งอ้างถึง มาตรา ๒๓ (๕) ว่า
คณะกรรมการมีสิทธิที่จะเข้าไปตรวจตราในที่เลือกตั้งหรือสถานที่เกี่ยวข้อง
กับการเลือกตั้งได้อยู่แล้ว ไม่ควรที่จะกำหนดเรื่องนี้ลงไป กระผมขอกราบ
เรียนต่อท่านประธานที่เคารพครับ ในการประชุมคณะกรรมการวิสามัญหนนี้
ได้มีอดีตข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ของกระทรวงมหาดไทยที่เคยทำหน้าที่เกี่ยวกับการ
การบริหารการเลือกตั้ง ได้กล่าวรับต่อที่ประชุมคณะกรรมการว่า ท่าน
เคยทำและท่านสามารถทำตามคำสั่งของฝ่ายความมั่นคง ที่ไม่ให้ผู้สมัคร
รับเลือกตั้งที่มีพฤติกรรมกระทบต่อความมั่นคงของชาติในสมัยนั้น นั่นก็

หมายความว่า นักการเมืองฝ่ายซ้ายไม่ได้รับการเลือกตั้งและท่านก็ทำสำเร็จมาแล้ว ท่านประธานครับ ตรงนี้จะครับ ตรงคณะเจ้าหน้าที่คณะนั้นเป็นเจ้าหน้าที่คณะที่ใครไม่สามารถที่จะเข้าไปตรวจสอบและตรวจตราได้ที่มีการแต่งตั้งคณะ จะให้ใครชนะเท่าไร ให้ใครแพ้เท่าไรอยู่ตรงที่คณะเจ้าหน้าที่คณะ ซึ่งอำเภอแต่งตั้งและจังหวัดแต่งตั้ง เพราะฉะนั้นกระผมจึงได้เรียนเสนอขอคณะกรรมการว่า ขอให้กำหนด (๗) ในมาตรา ๒๓ ทวิ นี้เข้าไป คือให้คณะกรรมการการเลือกตั้งสามารถอนุญาตให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือพรรคการเมืองที่แต่งตั้งตัวแทนนี้เข้าไปดูแลการนับคะแนนของเจ้าหน้าที่คณะตรงนี้ได้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอให้ที่ประชุมนี้ได้มีการพิจารณาถึงประเด็นที่กระผมได้แปรญัตติเพิ่มขึ้นไปเป็น (๗) ของมาตรา ๒๓ ทวิ ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมการครับ
กรรมการสงฆ์ได้ขอให้เพิ่ม (๗) เข้าไปตามเหตุผลได้ชี้แจงครับ
กรรมการเสียงข้างมากอย่างไรครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศักดิ์ (กรรมการ) : สำหรับประเด็นนี้ ผมเข้าใจว่าในวัตถุประสงค์ของกรรมาธิการกับท่านผู้แปรญัตติตรงกันนะครับ เพราะว่าท้ายที่สุดแล้ว กรรมาธิการได้มาแก้ไขใน มาตรา ๑๖ นะครับ (๕ ทวิ) ครับ เรื่องการตรวจสอบการลงคะแนน การนับคะแนนและการรวมคะแนนก่อนการประกาศผล เพราะฉะนั้นในการที่กรรมการสั่งตรวจสอบคะแนนตรงนั้นนะครับ ผมเข้าใจว่ากรรมการสามารถที่จะเอาสิทธิพยายามอะไรต่าง ๆ เข้ามาอยู่ ณ ที่นั้นได้อยู่แล้วว่าการรวมคะแนนเป็นอย่างไรและทางปฏิบัติควรจะต้องทำอย่างนั้นอยู่ด้วย เพราะฉะนั้นน่าจะสมประสงค์อยู่แล้ว เพียงแต่ว่าสิ่งนี้ได้แก้ไขแล้วใน มาตรา ๑๖ (๕ ทวิ) ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณส่งสุขอีกรอบหนึ่ง และ
คุณนิพิฐต์ต่อครับ

นายส่งสุข ภัคเกษม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผมได้แปรญัตติและสงวนคำแปรญัตติในเรื่องที่เกี่ยวกับสำนักงานของ
คณะกรรมการการเลือกตั้ง กระผมขอให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
มีสาขาอยู่ในทุกจังหวัด เพื่อสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งจะได้ทำหน้าที่
ในการที่จะตรวจสอบและดูแล การทำหน้าที่ของผู้มีหน้าที่ในการบริหาร
การเลือกตั้งได้ ซึ่งคณะกรรมการเสียงข้างมากก็ไม่เห็นด้วยเหมือนกัน
กระผมขอกราบเรียนว่า กระผมที่มีเหตุผลในเรื่องที่ทำการคณะกรรมการ
การเลือกตั้งสาขาที่ต้องมีทุกจังหวัดนั้น กระผมได้กราบเรียนว่าขณะนี้เราได้มา
แต่หัว คือคณะกรรมการการเลือกตั้งจากอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทยหรืออำนาจของกระทรวงมหาดไทยในการบริหารการเลือกตั้ง แต่
ลำตัวและส่วนหางนั้นเราไม่ได้ อดคาพพต่าง ๆ เราไม่ได้เลย การที่เรา
ไม่ได้นั้นไม่ได้หมายความว่า เป็นเรื่องของเราจะได้หรือไม่ได้ แต่เป็นเรื่องของ
ความถูกต้อง แล้วผมก็กราบเรียนว่า เมื่อไม่มีสำนักงานสาขา ซึ่งถ้าอีกสักครู่หนึ่ง
ก็อาจจะไม่ต้องมีการอภิปรายมาก แต่ถ้าไม่มีสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
สาขาแล้ว ใครละครับจะเป็นคนที่จะเข้าไปขอตรวจตราดูแล ก็คงจะต้องใช้
เจ้าหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยเท่านั้นที่เข้าไปตรวจตราดูแลว่า เจ้าหน้าที่
คณะนั้นรวมคณะนั้นผิดรวมคณะนั้นถูกหรือทุจริตในการรวมคณะนั้นอย่างไร
จะให้คณะกรรมการนั้นมาอนุมัติในโอกาสที่หลังนั้น กระผมคิดว่าทั้งประเทศ
ทำไม่ได้หรอกครับ เพราะว่า การทุจริตการเลือกตั้งโดยใช้ระบบและกลไกตัวนี้
ของกระทรวงมหาดไทยนั้นได้ทำทั่วไปหมดครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ถ้าหากว่า
ไม่มีกำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมคิดว่าสาระสำคัญในการที่จะ
ปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งที่จะให้ความบริสุทธิ์ ให้ความยุติธรรม
และความถูกต้องต่อพรรคการเมืองและต่อผู้สมัครจะไม่เกิดขึ้น นักการเมือง
อาวูโสหลาย ๆ ท่านได้เตือนผม บอกว่าส่งสุขถ้าอยากจะเป็นผู้แทนราษฎร
ที่ไม่ต้องแพ้การเลือกตั้งตลอดไปแล้ว อย่าทะเลาะกับกระทรวงมหาดไทย
ตรงนี้เป็นสิ่งที่กระผมขอกราบเรียนว่า คนที่ลงเลือกตั้งแล้วต่างก็ได้ประสพกันมา
ทุกคนว่าเวลาที่มีการเลือกตั้งแล้วกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจแค่ไหน มีอำนาจ
อยู่ตรงนี้ครับ อยู่ตรงเจ้าหน้าที่คณะที่รวมคณะนั้นทั้งระดับอำเภอและระดับ
จังหวัด แล้วยังมารวมคณะกันที่ระดับกระทรวงอีก ระดับกรมอีก เพราะฉะนั้น

กระผมจึงขอกราบเรียนว่า ในเรื่องนี้กระผมยังขอยืนยันที่จะขอให้ที่ประชุมนี้
ได้พิจารณาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณนิพิฐครับ

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นิพิฐ อินทรสมบัติ ประชาธิปัตย์ จากจังหวัดพัทลุง ผมขออนุญาตกราบเรียนถาม
กรรมาธิการนิดเดียวครับ มาตรา ๒๓ ทวิ กับมาตรา ๑๖ แตกต่างกันอย่างไร
ในมาตรา ๑๖ บัญญัติว่า ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการเลือกตั้ง
ดังต่อไปนี้ และก็มี (๑) ถึง (๔) มาในมาตรา ๒๓ ทวิ มีการเพิ่มขึ้นว่า
มาตรา ๒๓ ทวิ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้คณะกรรมการมีอำนาจ
หน้าที่ดังต่อไปนี้ ซึ่งใกล้เคียงกันมาก ผมเรียนท่านประธานว่า ผมไม่ขัดข้อง
ที่จะเพิ่มอำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้งขึ้นมา เป็นความประสงค์ที่ตรงกัน
ของเพื่อนสมาชิกทุกท่านในสภาแห่งนี้ แต่ว่าการบัญญัติกฎหมายนั้น ผมเรียน
ท่านประธานว่า ถ้าเราบัญญัติกลับกันอย่างนี้ ผมเกรงว่าขึ้นไปยังวุฒิสภาแล้ว
วุฒิสภาก็จะเห็นข้อบกพร่องเหล่านี้และก็จะแก้มา -----

สิ่งเหล่านี้เราสามารถทำให้สมบูรณ์ได้ เราสามารถทำให้ดีได้ ถ้าท่านต้องการเขียนหมวดว่าด้วยอำนาจหน้าที่ ท่านก็เขียนไว้ในมาตรา ๑๖ ถ้าท่านเห็นว่าในมาตรา ๑๖ นั้น อำนาจหน้าที่ยังไม่เพียงพอ ท่านอาจจะเพิ่มขึ้นเป็น (๑๐) (๑๑) ได้ หรือถ้าเยอะเกินไป ยาวเกินไป ท่านก็อาจจะเพิ่มเป็นมาตรา ๑๖ ทวิ ก็ได้ แต่ท่านประธานจะเห็นว่าจาก มาตรา ๑๖ เป็นต้นมาถึง มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ ถึง มาตรา ๒๓ เขียนเป็นเรื่องอื่นทั้งหมด แล้วจู่ ๆ ก็มา มาตรา ๒๓ เขียนเรื่องอำนาจหน้าที่ขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นผมตั้งใจไว้เพื่อความเรียบร้อยในการออกกฎหมาย เพื่อที่จะไม่ให้วุ่นๆ เขาแก้ไขเท่านั้นเอง เป็นไปได้ไหมมาตรา ๒๓ ทวิ ไปเขียนเป็น มาตรา ๑๖ ทวิ เพื่อความสมบูรณ์ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมาธิการช่วยตอบประเด็นของคุณสงสัยอีกนิดหนึ่ง และประเด็นที่คุณนิพนธ์ถามครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์ (กรรมาธิการ) : ประเด็นของท่านสงสัย ผมเข้าใจว่าสามารถปฏิบัติได้อยู่แล้วตามมาตรา ๑๖ (๕ ทวิ) เสร็จแล้วรายละเอียดในการดำเนินการนั้นก็ย่อมอยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการ ถ้าเราเชื่อแล้วว่ากรรมการชุดนี้เป็นชุดที่จะมาคอยดูแลการเลือกตั้งให้เป็นไปโดยสุจริต บริสุทธิ์ยุติธรรมอย่างที่ว่า ผมว่าภาพพจน์คงจะต่างไปจากเดิมที่คิดว่ามีองค์การภายใต้การดูแลโดยตรงของรัฐมนตรีเป็นคนดำเนินการเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นตรงนั้นไม่น่าจะเป็นห่วง สำหรับประเด็นที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติกรุณาถามเรื่อง มาตรา ๑๖ กับ มาตรา ๒๓ ทวิ กระผมอยากจะเรียนอีกว่า มาตรา ๑๖ เป็นเรื่องอำนาจหน้าที่หลักว่าคณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่อะไรบ้าง อย่างยกตัวอย่าง เหมือนเราเขียนบอกบริษัทมีวัตถุประสงค์อะไรเหล่านั้นเป็นต้น อันนี้เป็นอำนาจหน้าที่หลักกำหนดวันเลือกตั้งก็ดีอะไรก็ดี หรือว่าพิจารณาคำร้องเรียนก็ดี แต่ว่าการดำเนินการตามหน้าที่หลักอันนี้ คณะกรรมการก็อาจจะต้องมีอำนาจย่อยว่าในการนั้นจะต้องมีอำนาจอย่างไรบ้าง เช่น ขอข้อเท็จจริงจากใคร เรียกให้ใครมาให้การ หรือว่าขอเข้าไปตรวจสอบสถานที่อะไรเหล่านั้น เพราะฉะนั้น ๓ มาตรานี้โดยหลักในกฎหมายเราก็เขียนแยกกันอยู่ หน้าที่หลักอยู่มาตราหนึ่ง หน้าที่ปฏิบัติตามหน้าที่หลักสัมฤทธิ์ผลก็จะอยู่ในมาตรา ๒๓ ทวิ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันนี้มาตรา ๒๓ ทวิ เป็นมาตราที่คณะกรรมการเพิ่มขึ้นมาใหม่นะครับ และทางกรรมาธิการเสียงข้างน้อย

ขอให้เพิ่ม (๗) เข้าไป คณะกรรมาธิการเสียงข้างมากไม่เห็นด้วย
 เพราะฉะนั้นก็คงจะต้องถามว่าจะเห็นด้วยกับที่คณะกรรมาธิการส่งสุข ให้เพิ่ม
 (๗) นี้หรือไม่เท่านั้นครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ
 ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับที่กรรมาธิการ
 ส่งสุขให้เพิ่ม (๗) ใน มาตรา ๒๓ ทวิ กรุณายกมือด้วยครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดไม่เห็นด้วยว่าให้เดิม (๗)
 กรุณายกมือด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงข้างมากไม่เห็นด้วยให้เพิ่ม
 (๗) ครับ ต่อไปเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มาตรา ๒๔ ครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
 มาตรา ๒๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ มีการแก้ไข หมวด ๒ สำนักงาน
 คณะกรรมการการเลือกตั้ง ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ มีการแก้ไข
 มีกรรมาธิการสงวนความเห็น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมาธิการส่งสุขครับ

นายส่งสุข ภัคเกษม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ส่งสุข ภัคเกษม กรรมาธิการเสียงข้างน้อย กระผมขอกราบเรียนว่า
 ที่ผมขอเพิ่มความเป็นวรรคสองของมาตรา ๒๖ ก็คือสำนักงานคณะกรรมการ
 การเลือกตั้งต้องมีสาขาบริหารการเลือกตั้งในทุกจังหวัด ตรงนี้กระผมได้
 กราบเรียนมาตั้งแต่ตอนต้น ๆ ของการสงวนคำแปรญัตติของกระผม ในฐานะ
 กรรมาธิการเสียงข้างน้อยแล้ว ที่ต้องการจะเห็นว่า เมื่อมีการเปลี่ยนแปลง
 โครงสร้างของการบริหารการเลือกตั้งของประเทศ ที่อยู่ในการบริหารและ
 อยู่ในอำนาจของกระทรวงมหาดไทย มาเป็นของคณะกรรมการการเลือกตั้ง
 กระผมก็มีความประสงค์ที่อยากจะเห็นว่า การบริหารการเลือกตั้งนั้น จะต้อง
 เป็นการบริหารการเลือกตั้งภายใต้การบริหารของคณะกรรมการการเลือกตั้ง
 ทั้งร้อยเปอร์เซ็นต์-----

ไม่ใช่ว่าเป็นแต่เพียงเปลี่ยนแปลงอำนาจจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มาเป็นคณะกรรมการการเลือกตั้ง ๙ ท่าน แล้วเปลี่ยนแปลงการบริหารการเลือกตั้งของกระทรวงมหาดไทยมาเป็นอำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้งเท่านั้น กระผมต้องการที่จะให้มันมีการเปลี่ยนแปลงและสามารถบริหารการเลือกตั้งทั้งประเทศ ไม่ได้เฉพาะแต่การบริหารการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้น ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดให้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งนั้น บริหารการเลือกตั้งลงไปจนกระทั่งถึงการเลือกตั้งท้องถิ่น สภาท้องถิ่นในทุกระดับ เพราะฉะนั้นกระผมไม่เชื่อว่า ลำพังแต่คณะกรรมการการเลือกตั้ง ๙ ท่าน และมี เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้งอีก ๑ ท่าน รองเลขาธิการ หรือผู้ช่วยเลขาธิการ คณะกรรมการการเลือกตั้งอีก ๒ ท่าน คนเหล่านี้จะสามารถที่จะดูแลการเลือกตั้ง ในทุกระดับ และการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ ในเมื่อทุกคนมีความเห็น ว่าขณะนี้ประเทศจำเป็นต้องปฏิรูปการเมือง เราจำเป็นต้องต้องมี สสร. เพื่อจะ กำหนดที่ในการยกร่างรัฐธรรมนูญขึ้น การปฏิรูปการเมืองที่ต้องเกิดขึ้นนั้น เกิดขึ้น จากการผลักดันในสถานการณ์การเลือกตั้งที่บริหารโดยกระทรวงมหาดไทยและมีการคัดโกงมีการทุจริต มีการซื้อเสียง กระผมมีความเห็นว่า หรือหลาย ๆ ท่าน ก็มีความเห็นว่า โดยกฎหมายฉบับนี้จะเป็นกฎหมายที่สามารถจะมองภาพได้อย่าง ชัดเจนว่า เรามีความตั้งใจจริงกันหรือไม่ที่จะเห็นการปฏิรูปการเมืองให้มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของการเลือกตั้ง ให้มีเครื่องมือในการรณรงค์แสวงหาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีคุณภาพ มีความดี มีความถูกต้องมีความรู้ มีความสามารถ ไม่ได้มาด้วยการซื้อเสียง ไม่ได้มาด้วยการสมยอมกับกรรมการที่ดูแลการเลือกตั้ง เราต้องการอย่างนี้ จึงมีการเปลี่ยนแปลงและให้มีการปฏิรูปการเมือง เราเริ่มต้นที่จะสร้างกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา ก็เพื่อที่จะให้เห็นว่า กฎหมายลูกฉบับนี้ของรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญเดิม ๒๕๓๕ ก็กำหนดไว้ให้มีคณะกรรมการการเลือกตั้งที่มีอำนาจและมีอิสระ แต่เมื่อถึงโอกาสที่เราได้ตราพระราชบัญญัติฉบับนี้มาถึงขั้นตอนนี้ เราก็ยังพยายามที่จะให้อำนาจและการบริหารกลไกต่าง ๆ ยังคงไปอยู่ที่กระทรวงมหาดไทยอยู่ตามเดิม กระผมจึงมีความเห็นและยืนยันว่า ถ้าหากว่าเราจะต้องหมดสิ้นเปลือง ค่าใช้จ่ายในงบประมาณแผ่นดิน เพื่อที่จะให้มีอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน คณะกรรมการการเลือกตั้งไปมีสาขาอยู่ในทั่วทุกจังหวัดแล้ว มันก็จำเป็นต้องมี เพื่อเราจะได้สภาที่ดีไม่มีการครหา กล่าวหาฉ้อโกงและโจ่งต้อยอยู่ทุกวัน เราจะได้ มีคณะรัฐมนตรีผู้บริหารประเทศที่มาจากการแต่งตั้งโดยสภาแห่งนี้ ที่มีประสิทธิภาพ

ในการบริหารประเทศของเรา เพราะฉะนั้นประเด็นนี้จึงเป็นประเด็นสำคัญ ถ้าหากว่าเราจะมีแต่หัว เราจะมีแต่คณะกรรมการการเลือกตั้ง ๙ ท่าน เราจะมีแต่เลขาธิการ แล้วเราจะบริหารการเลือกตั้งทุกระดับไปทั่วประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้ง อบต. ในทุกตำบลที่จะเกิดขึ้น กระผมไม่เชื่อว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งนั้นจะมีองค์ภาพพ จะไม่มีมือ จะมีไม้ จะมีกลไกที่จะบริหารการเลือกตั้งให้ถูกต้องและบริสุทธิ์ยุติธรรมได้ ท่านประธานที่เคารพ มาจนถึง ณ ตรงนี้ กระผมขอกราบเรียนด้วยความเคารพว่า กระผมมีความจริงใจอยู่เสมอ และมีความมุ่งมั่นอยู่เสมอว่า อยากจะเห็นการเปลี่ยนแปลงระบบและโครงสร้างที่ก่อให้เกิดการเมืองของประเทศไทยไปในทางที่ดีและถูกต้อง -----

มาจนถึง ณ วันนี้ มาจนถึงวันนี้เราทุกคนรู้ว่า ปัญหาอุปสรรคของการที่จะให้มีการเลือกตั้งเป็นไปด้วยความบริสุทธิ์และยุติธรรมนั้นอยู่ตรงไหน โอกาสที่เราจะแก้ไขมีแล้ว แต่เราไม่แก้ เราบอกเราได้มาแค่นี้เราพอแล้ว เขาให้มาตั้งมากแล้ว และผมก็กราบเรียนว่า คำ ๆ นี้ ในเรื่องความถูกต้องของประเทศ ในเรื่องความถูกต้องของการเลือกตั้ง ในเรื่องความถูกต้องของการที่จะได้มาซึ่งคณะผู้บริหารประเทศของเรา ต้องเป็นความกรุณาปราณี ที่จะมีใครบังคับก็หาไม่หรือ หรือว่ามันจะต้องได้ด้วยระบบที่ถูกต้อง โอกาสนี้เป็นโอกาสที่สำคัญที่สุด กระผมขอกราบเรียนว่า เมื่อมาถึง ณ ตรงนี้ ขอกราบเรียนด้วยส่วนตัวต่อท่านประธานว่า วันนี้กระผมอายุ ๖๓ ปีแล้ว กระผมมีอายุมากพอที่จะต้องถอยหลังและไปนั่งดูคนรุ่นใหม่ขึ้นมาเล่นการเมืองกันแล้ว กระผมก็อยากจะหวังและอยากจะทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างนั้นก้าวไปสู่สิ่งที่ถูกต้องและดีงามให้เกิดขึ้นกับประเทศของเรา กระผมขอกราบเรียนว่า วันนี้เป็นวันที่กระผมมีความอบอุ่นใจมากที่สุดที่ได้กลับมาสู่บ้าน เมื่อผมแพ้การเลือกตั้งโดยการถูกกระทรวงมหาดไทยโกง แต่กระผมได้มีโอกาสได้ขึ้นมาพูดตรงนี้ ในวันนี้นะกระผมหวังว่าและคิดว่า กระผมคงจะได้มีโอกาสพูดในสภาผู้แทนราษฎร ที่กระผมรักที่สุดนี้เป็นหนสุดท้ายและครั้งสุดท้าย ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คำว่า กระทรวงมหาดไทยโกง จะถอนได้ไหมครับ เดี่ยวจะมีปัญหาภายหลัง ก็แล้วแต่คุณส่งสุขพิจารณาครับ

นายส่งสุข ภัคเกษม (กรรมาธิการ) : กระผมขอรับผิดชอบต่อคำที่กระผมได้กราบเรียน ถ้าหากว่าไม่มีสมาชิกทักท้วงครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็นนะครับ ผมจะถามมติจากที่ประชุมในมาตรา ๒๖ ซึ่งมีการแก้ไขว่า จะเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก หรือจะเห็นด้วยกับที่กรรมาธิการส่งสุขส่งวนคำแปรญัตติไว้

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมาธิการเสียงข้างมาก กรุณายกมือด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับที่กรรมาธิการส่งสุขกรรมาธิการเสียงข้างน้อยส่งวนความเห็นไว้ กรุณายกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงข้างมากเห็นด้วยกับกรรมาธิการ
เสียงข้างมาก ต่อไปเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ครับ มาตรา ๒๗

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๒๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๙ มีการแก้ไข
มาตรา ๒๙ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณนิพิฐว์ครับ

นายนิพิฐว์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นิพิฐว์ อินทรสมบัติ ประธานาธิบดี จากจังหวัดพัทลุง ผมเห็นด้วยที่คณะกรรมาธิการ
ได้เพิ่มขึ้นใหม่ แต่ผมอยากจะกราบเรียนถามท่านคณะกรรมาธิการ ในการออก
กฎหมายระยะหลังเรามักจะใช้หลายมาตราที่เป็นมาตราย่อย เช่นว่า มาตรา ๒๙
๒๙ ทวิ มาตรา ๒๙ ตริ ๒๙ จัตวา มันยากครับ ยากต่อการทำความเข้าใจ
ผมเป็นห่วงนักศึกษากฎหมายภายหลัง สมมุติจะอ้างกฎหมาย สมมุติอ้างว่า
มาตรา ๒๙ ฉ หมายถึงมาตรา ๒๙ ที่เท่าไร จำไม่ได้ครับ ผมเคยเห็น
การออกกฎหมายในระยะก่อนหน้านี้ เช่น ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
เข้าใจง่ายท่านประธานครับ อย่างสมมุติว่ามีมาตราย่อย มาตรา ๑๐๐
เขาจะออกเป็น มาตรา ๑๐๑/๑ /๒ /๓ ถึง /๒๐ /๓๐ ได้ครับ และเข้าใจง่าย
เป็นประโยชน์ต่อการอ้างอิงกฎหมาย สมมุติว่าเราจะอ้างกฎหมายมาตรา ๒๙ สัตต
คนที่เขาอ่านเขาฟังเขาจะไม่รู้เลยมาตรา ๒๙ สัตต หมายถึงเป็นอนุย่อย
ของมาตรา ๒๙ ที่เท่าไรในมาตรา ๒๙ นี้ มีถึงมาตรา ๒๙ สัตต ผมปรึกษา
ท่านประธานผ่านไปถึงท่านกรรมาธิการ เป็นมาตรา ๒๙ ในมาตราต่อไป
เราเปลี่ยนเป็นมาตรา ๒๙/๑ ได้ไหมครับ ง่ายกว่าครับ และเข้าใจง่ายกว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวกรรมาธิการคงชี้แจงได้ เชิญ
กรรมาธิการครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ความจริงเรื่อง
ทวิ อะไรนี่ก็พูดกันหลายรอบ ผมเรียนอย่างนี้ว่าถ้าเป็นกฎหมายซึ่งไม่มีการอ้าง
ทวิ อ้าง จัตวา อ้าง ตริ ไว้ก่อน ก็ใส่ /๑ /๒ ไปเลยเวลาเป็นกฎหมาย
ถ้าเป็นกฎหมาย ชกตัวอย่างประมวลแพ่งฯ ท่านนิพิฐค์คงหมายถึงในนั้นใช่ไหมครับ
/๑ /๒ แต่อีกหลายฉบับอย่างประมวลรัษฎากร มันไป ทวิ เป็น ตริ เป็น จัตวา
อย่างนั้นเวลาแก้ต่อกันก็เลยต้องเขียนท่านองนั้นตามกันไป ชกวันแต่ที่เราจะออก
กฎหมายสักฉบับบอกว่าที่ไหนที่บอก ทวิ ตริ จัตวา ให้หมายถึง ๑ - ๒ - ๓ - ๔
อย่างนี้จะหมายความว่าอย่างไรไปทั้งหมด ส่วนเรื่องนี้นั้นต้องขอทางสภาแล้วครับ
เพราะว่าที่ใส่ไปตรงนี้ต่อไปก็ต้องไปรันนิ่ง (Running) ใหม่ อย่างนั้นถ้าสภาจะ
รันนิ่งแทนจะไปใช้ ทวิ ใช้ ตริ ใช้ จัตวา ก็ใส่ไป /๑ /๒ /๓ เสีย เดี๋ยวนี้
ผมเข้าใจว่าฝ่ายเลขาฯ ใส่ไป /๑ /๒ เพื่อให้เข้าใจได้ง่าย แต่ทางสภา
ก็ไปเปลี่ยนแบบเป็น ตริ จัตวา ทวิ อะไรทั้งหลายแหล่ ฉะนั้นในชั้นของสภาเอง
ก็อาจจะปรับตรงนี้เสีย เพราะฉบับนี้ฉบับใหม่ไม่มีปัญหาเดี๋ยวก็ไปรันนิ่งตามเลข
มาตราใหม่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณนิพิฐค์ครับ

นายนิพิฐค์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานครับ กระผม
นิพิฐค์ ประชาธิปัตย์ จากจังหวัดพัทลุง ถ้าอย่างนั้นผมขอเสียเลย ผมจะขอใคร
ผมขอท่านประธานได้ไหมว่า ในทุกมาตราที่เป็นมาตราย่อยขอเป็น /๑ /๒
ไปเลยเพื่อง่าย ผมขอท่านประธานได้ไหมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออันนี้โดยปกติเมื่อผ่านวาระ ๓ แล้ว
ทางสภาก็คงจะรันนิ่งมาตราใหม่ครับ

นายนิพิฐค์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ไม่ใช่ออย่างนั้นครับ อย่าง
มาตรา ๒๓ ทวิ เป็นมาตรา ๒๓/๑ ได้ไหมครับ มาตรา ๒๓ ตริ เป็นมาตรา ๒๓/๓
ได้ไหมอย่างนั้น ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ช่วยชี้แจงนิดหนึ่ง เพราะผมเห็นเวลาส่งไปเราจะปรับปรุงอย่างไร

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
กราบเรียนท่านประธานครับ ผมเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรนะครับ การยกกว้าง
กฎหมายก็คือ ถ้าจะมีการแก้ไขก็ไปเพิ่มเป็น ทวิ เป็น ตริ ขึ้นไว้ก่อน แต่เมื่อได้

แก้ไขเสร็จเรียบร้อยแล้วจะเรียงลำดับใหม่ครับ ทวี ก็เป็นมาตราต่อไป ตรี ก็
เป็นอีกมาตราหนึ่งเรียบร้อยครับ แล้วก็สมมติว่าอย่างมาตรา ๒๓ ทวี มาตรา ๒๓ ตรี
แล้วก็มาตรา ๒๔ ก็จะเป็นมาตรา ๒๓ ทวี เป็นมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๓ ตรี
ก็เป็นมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๔ เดิมก็เป็นมาตรา ๒๖ เรียงตามลำดับครับ
ที่นี่เพื่อสะดวกในการว่ามีการแก้ไขจะได้ดูง่ายขึ้นครับ

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ถ้าอย่างนั้นก็คงจะเป็นความ
เข้าใจที่ตรงกัน ผมคิดว่าเมื่อผ่านสภาไปแล้วผมคงไม่เห็นมาตรา ๒๔ สัตต
อยู่ในกฎหมายฉบับนี้นะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นความเข้าใจที่ถูกต้อง สมมติว่า
พระราชบัญญัติฉบับนี้มีเพียง ๓๒ มาตรา แต่เวลาแก้ไขหมดแล้วก็อาจจะมาถึง
๕๐ มาตราก็ได้ ทวี จัดว่า อะไรจะไม่มีครับ เชิญท่านประธานกรรมาธิการครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : คือต้องขออนุญาต
นิดเดียว พอได้เมื่ออีกท่านนิพิฐบอกคือที่ผมชี้แจงไปแล้วว่าเขาไปเรียงใหม่ แต่
ผมเองยังติดใจนิดหนึ่งที่ว่า อย่างเวลาฝ่ายเราทำงานไปแทนที่จะเขียนง่าย ๆ
ว่า /๑ /๒ /๓ ถึงเขียนไปทางสภาเวลาเอามาเสนอก็แก้เป็น ทวี เป็น ตรี
เป็น จัดว่า เหมือนเดิม ซึ่งเพิ่งไปเยอะ ๆ เป็นสิบมาตราก็ไปถึงคำที่ยากขึ้น
ไปทุกที ฉะนั้นในชั้นของสภาเองทำเป็น /๑ /๒ /๓ เสียได้เลยไหม และ
ท่านสมาชิกจะได้เข้าใจได้ง่าย แทนที่จะเป็น ทวี เป็น ตรี เพราะอย่างไร /๑
/๒ /๓ ก็ต้องไปรันหนึ่งใหม่อยู่แล้ววันยังค่ำ ยกเว้นกฎหมายเดิมที่ผมเขียน
อย่างประมวลรัษฎากร ใช้ ทวี ใช้ ตรี ใช้ จัดว่า เวลาแก้ไขเพิ่มเติมก็ต้อง
ใช้อย่างนั้นต่อไป เพราะไม่รู้จะไปทำอย่างไร นอกจากไปออกกฎหมายแล้ว
แก้ไขใหม่ว่า ที่ไหนอ้างอิงอย่างนั้นหมายถึง /๑ /๒ /๓ ที่ผมเขียนแล้ว ไม่
ทราบทางสภาจะได้ไหม ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันนี้ก็คงรับเป็นข้อสังเกตไปนะครับ

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานครับ ขออนุญาต
ท่านประธานอีกนิดครับ ผมคิดว่าคงเป็นข้อสังเกตไม่ได้ละครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียวครับ ของคุณนิพิฐนั้นก็ดำเนินการ
อยู่แล้ว หมายความว่าเรียงมาตราใหม่ แต่ว่ารับเป็นข้อสังเกตคือจากประธาน
กรรมาธิการในชั้นสภาที่จะเสนออย่างนี้ จะเป็น ตรี หรือจะเป็น /๓ ดี อะไร
อย่างนี้ อันนี้อันไหนจะสะดวกกว่า ในด้านปฏิบัติในวาระ ๒ หลังจากจบวาระ ๓
แล้วก็จะเรียงมาตราใหม่ครับ เชิญเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
 มาตรา ๒๙ ตี คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๒๙ จัดว่า คณะกรรมาธิการ
 เพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๒๙ เบญจ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๒๙ ฉ
 คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มีกรรมาธิการเสียงข้างน้อยสงวนความเห็น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมาธิการส่งสุขครับ

นายส่งสุข ภัคเกษม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ส่งสุข ภัคเกษม กรรมาธิการเสียงข้างน้อย กระผมได้สงวนความเห็น
 ในมาตรา ๒๙ ฉ ไว้ดังนี้คือ ให้คณะรัฐมนตรีจัดสรรงบประมาณรายจ่ายของ
 สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งแบบวิธีเหมาจ่าย แล้วก็วรรคสอง
 คณะกรรมการการเลือกตั้งต้องจัดทำรายละเอียดและแสดงบัญชีค่าใช้จ่าย
 งบประมาณประจำปีต่อสภาผู้แทนราษฎรในรายงานประจำปี ตามมาตรา ๑๖
 (๔) เราได้มีการพูดกันมากมาถึงเรื่องของการกระจายอำนาจต่าง ๆ ---

ว่าการกระจายอำนาจถ้าหากว่าจะให้มีประสิทธิภาพแล้วมันก็ต้องไปอยู่ในเรื่อง ที่เกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายด้วย ถ้าหากว่าการผูกพันงบประมาณกับฝ่ายบริหาร ในกรณีคณะกรรมการการเลือกตั้ง เป็นการผูกพันที่แน่นอนว่าฝ่ายบริหารเป็นผู้ หารสตางค์ เป็นผู้หาเงินมาเป็นงบประมาณรายจ่าย วิธีการงบประมาณนั้น หน่วยงานหน่วยงานราชการต่าง ๆ ก็จะต้องแสดงรายละเอียดในการที่จะขอใช้ งบประมาณไป ตรงนี้เราก็เห็นกันว่าเป็นความผูกพันแล้วยังมีข้อไขในการ ที่จะไม่ให้อิสระแก่องค์กรและหน่วยงานนั้น ๆ หรือแม้กระทั่งคณะกรรมการ การเลือกตั้งที่เราต้องการที่จะให้มีอิสระ เราเห็นในรัฐธรรมนูญ เข้าใจว่า รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ก็ยังคงจะเน้นคำว่าอิสระ แต่ถ้าหากว่าในประเด็นที่เกี่ยวกับการ ได้งบประมาณจากฝ่ายบริหารยังไม่เป็นในลักษณะของลัมพ์ ซัม (Lump sum) หรือเหมาจ่ายแล้ว หรือในวรรคสองที่คณะกรรมการการเลือกตั้งจะจัดแสดง รายละเอียดและบัญชีค่าใช้จ่ายประจำปี รายงานต่อสภาผู้แทนราษฎรในรายงาน ประจำปีตามมาตรา ๑๖ (๔) ท่านประธานครับ ตรงนี้เป็นการแสดงถึงความ มีอิสระโดยไม่ใช่กฎหมายว่าด้วยการงบประมาณเข้ามาเป็นเครื่องมือของ ฝ่ายบริหารในการที่จะเข้ามาครอบงำต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง ก็ยังทำให้ มองไม่เห็นว่าคุณสมบัติการเลือกตั้งนั้นจะมีอิสระที่ตรงไหน ในประเด็น ต่าง ๆ ๕ ประเด็นที่กระผมได้ส่งวนค่าปฏิบัติไว้เป็นประเด็นที่ข้อออกมา ให้เห็นอย่างชัดเจนว่า เป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ การเลือกตั้ง เป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความมีอิสระของคณะกรรมการ การเลือกตั้ง มาตราการการใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีของฝ่ายบริหาร ที่จะให้กับหน่วยงานราชการต่าง ๆ หรือแม้กระทั่งคณะกรรมการการเลือกตั้ง ก็เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นกระผมจึงมีความเห็นและมีเหตุผลดังที่ได้กราบเรียน ต่อท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมาธิการจะชี้แจงใหม่ครับ
เชิญครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร ในฐานะกรรมาธิการ ความจริงในเรื่องที่ทางท่าน กรรมาธิการเสียงข้างน้อย คุณส่งสุข ภัคเกษม ได้ส่งวนความเห็นในเรื่อง เกี่ยวกับกระบวนการงบประมาณ โดยเจตนารมณ์นั้นก็เพื่อต้องการให้คณะกรรมการ การเลือกตั้งนั้นได้มีความเป็นอิสระ ซึ่งในหลักการนั้นสอดคล้องกับกรรมาธิการ เสียงข้างมาก เพียงแต่ว่าการเป็นอิสระของคณะกรรมการการเลือกตั้งนั้นหรือ

หน่วยงานใดก็ตามอย่างน้อยจะมีอยู่ ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งก็คือในส่วนการบริหาร
งานบุคคล กับส่วนที่ ๒ ก็คือในเรื่องของงบประมาณ แต่เนื่องจากกระบวนการ
งบประมาณแผ่นดินของประเทศของเรานั้นยังมีข้อจำกัดอยู่ในส่วนที่ว่าจะต้อง
ผ่านกระบวนการเข้าไปสู่คณะรัฐมนตรีสำหรับร่างพระราชบัญญัตินั้น แล้วก็
กระบวนการในการใช้วิธีการงบประมาณที่เรียก พี.พี.บี.เอส. (PPBS) หรือ
แพลนนิ่ง โปรแกรมมิง บัดเจตติง ซิสเต็ม (Planning programing
budgeting system) นั้นยังใช้อยู่ในทุกหน่วยงานทุกกระทรวง ทบวง กรม
แม้แต่ในฝ่ายตุลาการก็ตาม -----

ตรงนี้เองทางคณะกรรมการได้เล็งเห็นถึงในส่วนของเจตนารมณ์ที่กรรมการ
เสี่ยงข้างน้อย แต่เนื่องจากยังมีข้อจำกัดบางประการในเรื่องของกระบวนการ
งบประมาณแล้วก็ในเรื่องของรัฐธรรมณู ดังนั้นจึงได้เสนอว่าแนวทางอย่างนี้
ควรจะเป็นความคิดที่จะได้สืบทอดต่อไป แต่ในขั้นนี้นั้นกรรมการเสี่ยงข้างมาก
ก็ขอยังคงไว้ในส่วนของที่กรรมการได้เสนอมา สำหรับในวรรคสองของ
มาตรา ๒๙ ฉ นั้น ในเรื่องการจัดทำรายละเอียดและแสดงบัญชีค่าใช้จ่าย
งบประมาณต่อสภาผู้แทนราษฎร ในรายงานประจำปีตามมาตรา ๑๖ (๙) นั้น
ตรงนี้ต้องกราบเรียนว่า คณะกรรมการได้พิจารณาในเรื่องของความเป็นอิสระ
ของคณะกรรมการการเลือกตั้งในเรื่องของงบประมาณ แต่สิ่งที่ทำได้แล้วก็ได้
บรรจุไว้และเชื่อว่า ในส่วนนั้นเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงและคำนึงถึงความเป็น
อิสระของคณะกรรมการการเลือกตั้งในเรื่องงบประมาณก็คือ การที่สามารถ
ที่จะตัดค้าน หากว่าค่าของงบประมาณของคณะกรรมการการเลือกตั้งนั้นถูก
ตัดหรือถูกเปลี่ยนแปลงไป หรือไม่อนุมัติโดยคณะรัฐมนตรี และคำชี้แจงดังกล่าวนั้น
จะต้องบันทึกไว้ในชั้นของคณะรัฐมนตรี เมื่อร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไม่ว่า
จะเป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรืองบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีนั้น
ก็ได้ให้สิทธิคณะกรรมการในการเข้ามาชี้แจงในชั้นของฝ่ายนิติบัญญัติ ตรงนี้ถือว่า
เป็นการให้สิทธิแล้วก็บัญญัติไว้ชัดเจนตรงนี้ จึงเรียนท่านประธานผ่านไปตาม
ท่านสมาชิก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะถามมติจากที่ประชุมจะเห็นด้วย
กับที่คณะกรรมการเสี่ยงข้างมากเพิ่มขึ้นมา หรือจะเห็นด้วยกับที่กรรมการ
ส่งสุขของสงวนความเห็นนะครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับที่คณะกรรมการเสี่ยง
ข้างมากเพิ่มขึ้นมาใหม่ กรุณายกมือด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับที่กรรมการ
ส่งสุขของสงวนความเห็นไว้ กรุณายกมือด้วยนะครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสี่ยงข้างมากเห็นด้วยกับที่
กรรมการแก้ไขใหม่ เชิญต่อไปครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๒๙ สัตต คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ หมวด ๓ บทกำหนดโทษ
คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๒๙ อัญ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพนธ์ อินทรสมบัติ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดพัทลุง เมื่อถึงการพิจารณาใน มาตรา ๑๖ แล้วก็มาตรา ๒๓ ผมได้เรียนถามท่านกรรมาธิการ ท่านกรรมาธิการ บอกว่ามาตรา ๑๖ นั้นเป็นอำนาจหน้าที่หลักของกรรมการเลือกตั้ง แต่ว่าใน มาตรา ๑๖ นั้นเอง ทางคณะกรรมการได้เพิ่มอำนาจบางประการขึ้นมาใหม่ ซึ่งอำนาจบางประการเหล่านี้ผมเรียนว่าถ้ามีบุคคลภายนอก หรือบุคคลผู้ได้รับคำสั่ง ไม่ปฏิบัติตามควรจะมีบทกำหนดโทษด้วย ยกตัวอย่างมาตรา ๑๖ (๕) กรรมาธิการ เพิ่มข้อความว่า ในการนี้ให้มีอำนาจเรียกให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ดังกล่าวชี้แจง ข้อเท็จจริงหรือยับยั้งการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ตลอดจนมีอำนาจที่จะ สั่งให้ปฏิบัติตามกฎหมาย เพราะในกรณีที่กรรมการเลือกตั้งมีอำนาจในการสั่ง ให้บุคคลภายนอกปฏิบัติตามคำสั่งต้องมีบทกำหนดโทษด้วย แต่ในมาตรา ๑๖ (๕) สมมติว่าผู้ที่ได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติตามไม่ปฏิบัติหรือไม่มาชี้แจงข้อเท็จจริง เขาจะ อ้างมาตรา ๑๖ (๕) ได้เขาไม่ปฏิบัติ ไม่มีโทษครับ ฉะนั้นผมเรียนท่านประธานว่า อยากให้คณะกรรมการได้โปรดทบทวนในบางมาตรา ท่านได้เพิ่มอำนาจ ขึ้นมาใหม่จากร่างเดิม เมื่อท่านเพิ่มอำนาจขึ้นมาท่านต้องให้มีบทลงโทษด้วย มิเช่นนั้นแล้ว อำนาจที่ท่านเพิ่มขึ้นมาจะไม่มีผลในทางปฏิบัตินะครับ ที่เห็นชัดเจน ก็คือ ในมาตรา ๑๖ (๕) ท่านให้มีอำนาจในการเรียกผู้มาชี้แจง ท่านประธาน จะเห็นว่าในมาตรา ๑๖ (๕) มีความคล้ายคลึงกับมาตรา ๒๓ ทวิ (๒) มาตรา ๒๓ ทวิ (๒) บอกว่า เรียกให้ผู้ร้องเรียนมาชี้แจงประกอบคำร้องเรียน หรือนำพยานหลักฐานมาประกอบการพิจารณา ถ้าผู้ร้องเรียนหรือบุคคลนั้นไม่มา ก็มีโทษตามมาตรา ๒๔ ๖๕ แต่ในมาตรา ๑๖ ไม่มีโทษ หรืออย่างในมาตรา ๑๖ (๕) ทวิ คณะกรรมการมีอำนาจให้มีการเปิดหีบบัตรเลือกตั้งหรือตรวจสอบนับ คะแนนใหม่ได้ ถ้ามีเจ้าหน้าที่หรือข้าราชการผู้หนึ่งผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งท่าน จะทำอย่างไรครับ ผมอยากให้มีบทกำหนดโทษด้วยอำนาจที่ท่านเพิ่มขึ้น นั่นเป็น มาตรา ๑๖ นอกจากนั้นท่านประธานครับ ในมาตรา ๑๐ วรรคสุดท้าย น่าจะมี บทลงโทษ ในมาตรา ๑๐ วรรคสุดท้าย ผมขออนุญาตท่านประธาน ในการพิจารณา สอบสวนกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการวิสามัญและสภาผู้แทนราษฎรมี อำนาจเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือสั่งให้บุคคลใด ๆ มาชี้แจงข้อเท็จจริง หรือความคิดเห็นหรือสั่งให้บุคคลใด ๆ ส่งวัตถุ เอกสารหรือพยานหลักฐานอื่น เพื่อประกอบการพิจารณาได้ มาตรานี้ก็น่าจะมีบทกำหนดโทษด้วยถ้ามีผู้ไม่

๓๕

สผ ๑๖/๒๕๕๐ (ส. ๑)

ส่วตรี ๕๒/๓

ปฏิบัติตาม ผมเรียนท่านประธานผ่านไปถึงกรรมการในมาตราที่ผมได้ระบุแล้ว
เป็นไปได้อีกครั้งที่ท่านจะได้มีบทกำหนดโทษด้วยครับ

- ๕๓/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์ (กรรมาธิการ) : ผมขอกราบเรียนท่านสมาชิกดังนี้ก็คือว่า ในมาตรา ๑๖ นี้เป็นอำนาจหลัก ความในตอนท้ายของ (๕) อันนี้เขียนเพื่อขยาย คำว่า กำกับดูแล นั้นหมายความว่าอย่างไร เดี่ยวจะเกิดปัญหาทางปฏิบัติว่าหมายความว่าความแค่ไหน เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็ขยายความบอกว่า อันนี้ก็อำนาจสั่งให้บุคคลเหล่านั้นที่มีอำนาจหน้าที่ชี้แจงข้อเท็จจริง หรือว่าถ้าเขาทำกันไปให้ยับยั้งก็ได้ แล้วก็อำนาจสั่งให้เขาปฏิบัติตามกฎหมาย แต่ว่าไม่มีสิทธิไปสั่งแทน กรณีอันนี้เป็นเรื่องของการกำกับดูแลหน่วยงาน อาจจะสั่งจากกระทรวงมหาดไทย ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือว่าเทศบาลอะไรก็สุดแล้วแต่ ลักษณะเป็นอย่างนั้น เป็นการสั่งขององค์กรด้วยกัน แต่ขณะเดียวกันถ้าสมมติว่าเจ้าหน้าที่ตรงนั้นเป็นการสั่งตามหน้าที่ทั่วไป แต่ถ้าอย่างจะได้เป็นการเฉพาะอย่างจริง ๆ ก็มาใช้อำนาจตามมาตรา ๒๓ ทวิ ในการใช้อำนาจตามมาตรา ๒๓ ทวิ นั้นก็ต้องอ้างมาตรา ๒๓ ทวิ (๑) โดยตรง หมายความว่า อันที่ ๑ เรียกแบบในแง่ที่ว่า เป็นเรื่องในการทำงานในทางราชการปกติ แต่ถ้าไม่ยอมให้ อาจจะใช้อำนาจโดยตรง ก็มาใช้มาตรา ๒๓ ทวิ (๑) กรณีนั้นก็จะมีโทษตามกฎหมาย ส่วนประเด็นปัญหาที่ท่านยกในมาตรา ๑๐ วรรคสุดท้าย อันนี้ผมเข้าใจว่าทางกรรมาธิการคงไม่ติดใจ เพราะว่าปัญหาอยู่ตรงที่ว่า ขณะนี้กรรมาธิการชุดต่าง ๆ การที่เราเรียกบุคคลมา การที่บุคคลไม่มาจะถือว่าละเมิดสภาไหม คอนเทมท์ออฟ พาร์ลีย์เมนต์ (Contempt of parliament) สิ่งเหล่านี้เรายังไม่เคยมีมาก่อน ที่นี้ตรงนี้ถ้าเราใช้มาตรา ๑๐ วรรคสุดท้ายให้มีโทษก็ทำได้ ก็เขียนเฉพาะขึ้นมา แล้วก็พ่วงเข้ามาในมาตรา ๒๙ วรรคที่ ๒ แต่ว่ามันจะทำให้กรรมาธิการวิสามัญชุดนี้อาจจะมีอำนาจต่างจากกรรมาธิการวิสามัญชุดอื่นตามปกติ อันนี้ควรไม่ควรก็ขึ้นกับสภาลองพิจารณาประเด็นนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณนิพิฐครับ

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ ผมกราบเรียนท่านประธานว่า ตามมาตรา ๑๐ กรรมาธิการวิสามัญเป็นกรรมาธิการพิเศษจริง ๆ เพราะว่าได้มีระบุบุคคลไว้ กรรมาธิการวิสามัญที่สภาเราตั้งขึ้นมานั้นท่านประธานจะเห็นว่า เราไม่ได้ระบุว่าจะมีใครเข้ามาเป็นกรรมาธิการโดยตำแหน่งอย่างไรบ้าง แต่คณะกรรมาธิการวิสามัญตามมาตรา ๑๐ ระบุว่า ต้องมีประธานศาลฎีกา หรือผู้ซึ่งประธานศาลฎีกามอบหมาย กรรมการร่างกฎหมาย ผมเข้าใจว่ากรรมการเหล่านี้ต้องยกให้ท่านประธานศาลฎีกาเป็นประธานกรรมาธิการ

เมื่อประธานศาลฎีกามีหนังสือ หรือว่าเชิญผู้หนึ่งผู้ใดมาให้ถ้อยคำ ถ้าบุคคลเหล่านั้น
ไม่มา การพิจารณาของกรรมาธิการก็ไม่มีประโยชน์ ซึ่งเป็นคณะกรรมการวิสามัญ
ชุดพิเศษจริง ๆ ไม่เหมือนกับชุดอื่น นั่นเป็นสิ่งที่ผมกราบเรียนท่านประธาน
ผมอยากให้มียกกำหนดโทษด้วย และในมาตรา ๑๖ (๕) ถ้าท่านกรรมาธิการนัดหนึ่ง
มาตรา ๑๖ (๕) ถ้าจะเขียนบทกำหนดโทษไว้เลยจะได้ไหม จะเสียหายตรงไหน
เพราะอำนาจท่านเพิ่มอำนาจได้ไหม ถ้าท่านไม่เพิ่มอำนาจผมไม่ติดใจ แต่เมื่อ
ท่านเพิ่มอำนาจขึ้น ผมอยากให้อำนาจนี้มีความศักดิ์สิทธิ์ คือ มีบทลงโทษผู้ไม่ปฏิบัติตามด้วย
ถ้าจะเขียนมีบทลงโทษตามมาตรา ๑๖ (๕) ด้วยจะได้ไหม หรือจะผิดกฎหมาย
อย่างไรบ้าง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมการครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียน
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เมื่อสักครู่นี้ฟังอยู่ ก็พยายามหาข้อเพื่อจะแก้ไขตามที่ท่าน
ปรึกษาด้วย เป็นอย่างนั้น สำหรับมาตรา ๑๖ (๕) นั้น กระผมคิดว่าไม่สมควร
จะไปแก้ไข เพราะว่าสิ่งที่เราขอให้หน่วยงานอีกหน่วยงานหนึ่งปฏิบัติ คงไม่จำเป็น
ต้องไปพร้อมคำขู่ว่าจะเอาโทษอยู่เสมอ เพราะจริง ๆ ก็คงจะมีการปฏิบัติอยู่แล้ว
เสร็จแล้ว ถ้าไม่มีการปฏิบัติก็สามารถใช้อำนาจเฉพาะตามมาตรา ๓๓ ทวิ (๑) ได้
ผมเข้าใจว่าประเด็นนั้นไม่เป็นปัญหา ส่วนประเด็นเรื่องมาตรา ๑๐ วรรคสุดท้าย อันนี้
ผมเองผมเรียนตรง ๆ ว่าผมก็ลังเล เพราะว่าขึ้นอยู่กับสภาแห่งนี้ว่าควรไม่ควร
 เพราะว่าขณะนี้กรรมาธิการของสภาเรียก ถ้าไม่มานี้ยังไม่มีโทษ แต่ถ้าเพิ่ม
มาตรา ๑๐ ลงไปก็จะมีโทษขึ้นมา ปัญหาว่าแตกต่างหรือไม่ แต่ถ้าสภาจะเอาด้วย
ก็อาจจะแก้ในมาตรา ๓๔ อนุมัติ เพิ่มเข้าไปก่อนหน้ามาตรา ๓๓ ตริ เดิม คำว่า
มาตรา ๑๐ วรรคห้า และก็ต่อว่า หรือมาตรา ๓๓ ทวิ (๑) (๒) อะไร
ตามเดิม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ทราบคุณนิพิฐยังติดใจอยู่หรือเปล่า

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ผมเข้าใจว่าท่านกรรมาธิการ
ก็คงจะไม่ขัดข้องที่จะเพิ่มโทษเข้าไป อย่างนั้นใช่ไหม ตกลงให้มีโทษตาม
มาตรา ๑๐ (๕) วรรคสุดท้าย ด้วยนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการจะเพิ่มตรงไหน
ในมาตรา ๓๔ นี้ใช่ไหม

๓๖

สผ ๑๖/๒๕๕๐ (ส. ๑)

อุทัยวรรณ ๔๓/๓

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศาสตร์ (กรรมการ) : ในมาตรา ๒๙ วรรค
อยู่ในความก่อนหน้า คำว่า มาตรา ๒๓ ทวิ เต็ม คำว่า มาตรา ๑๐ วรรคห้า หรือ

- ๔๔/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการขอแก้ไขตามที่คุณนิพนธ์ได้เสนอมา คุณนิพนธ์ก็ไม่ติดใจนะครับ เชิญต่อครับ บทเฉพาะกาล

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พัฒนกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๐ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการข้างน้อยสงวนความเห็น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อยซึ่งได้สงวนความเห็นขอเพิ่มเติมความในมาตรา ๓๐ วรรคสอง โดยมีความดังนี้ว่า ให้ประธานรัฐสภาดำเนินการจัดตั้งสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้งภายในเก้าสิบวันถัดจากวันที่พระราชบัญญัติประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้เนื่องจากถ้าหากได้พิจารณาต่อเนื่องไปถึงในมาตรา ๓๐ ที่ยังไม่มีเพิ่มเติม ซึ่งกำหนดไว้ว่าภายหลังจากที่พระราชบัญญัติมีผลบังคับใช้ ให้ประธานรัฐสภา นายกรัฐมนตรี และผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร คัดเลือกบุคคลที่เหมาะสมได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการการเลือกตั้งตามจำนวนที่กำหนดในมาตรา ๕ และเสนอรายชื่อต่อสภาผู้แทนราษฎรโดยไม่ชักช้า แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๔๕ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ นั้นหมายความว่า ทันทีที่กฎหมายฉบับนี้ผ่านกระบวนการรัฐสภาและมีผลถึงการใช้บังคับ ก็ได้กำหนดไว้ว่าจะต้องมีกรรมการการเลือกตั้งโดยการสรรหาของบุคคล ๓ ท่านดังกล่าวในภายใน ๔๕ วัน เพราะฉะนั้นเพื่อกำกับให้กระบวนการดังกล่าวในการจัดตั้งเป็นไปตามพระราชบัญญัติและให้สมเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญจึงได้ขอเพิ่มเติมความในวรรคสองต่อจากวรรคแรกที่กระผมได้อ่านสักครู่นี้ โดยการกำหนดเป็นกรอบเวลาไว้ว่า นอกเหนือจากมีคณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งเป็นหมวด ๑ แล้ว และบังคับไว้ในวรรคแรกของมาตรา ๓๐ ก็ควรที่จะมีการกำหนดเงื่อนไขเวลา กำหนดการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งในหมวด ๒ ไว้ด้วย ซึ่งปรากฏว่าตามร่างเดิมนั้นไม่ปรากฏ เพราะฉะนั้นในส่วนนี้กระผมเห็นว่า จึงน่าที่จะได้มีการเพิ่มเติมเพื่อเป็นกรอบเวลาในการทำงาน นอกเหนือจากการมีคณะกรรมการการเลือกตั้งตามมาตรา ๕ แล้ว ก็ควรจะมีสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งให้สอดคล้องตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร

ความจริงผมแปรปฏิบัติไว้ในมาตรา ๓๑ แต่เป็นเรื่องเดียวกัน ก็ขออนุญาต นำมารวมที่จะพิจารณาตอนนี้ มิฉะนั้นแล้วไปมาตรา ๓๑ ก็กลับมาเป็น เรื่องนี้อีก คงจะขอสนับสนุนท่านกรรมาธิการลงกรณว่า ความมุ่งหมายก็คือ อยากจะให้มีการกำหนดกรอบเวลาที่ชัดเจน เพราะว่าในส่วนของตัวเอง คณะกรรมการการเลือกตั้งนั้น ทางกรรมาธิการเองก็ยอมรับที่จะให้มีการกำหนด กรอบเอาไว้ชัดเจนในมาตรา ๓๐ ว่า จะต้องดำเนินการโดยไม่มีชักช้า และก็ กำหนดกรอบเอาไว้ว่าไม่เกิน ๔๕ วัน แต่ว่าการทำงานของคณะกรรมการ การเลือกตั้งจะเป็นไปตามความมุ่งหมายของกฎหมายฉบับนี้คงไม่ได้อยู่ที่ การแต่งตั้งคณะกรรมการอย่างเดี๋ยวนั้น แต่จำเป็นต้องมีสำนักงานเลขาธิการ ของคณะกรรมการชุดนี้ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งตามหมวด ๒ ทั้งหมด ก็จึงอยากจะขอสอบถามทางคณะกรรมการว่า มีเหตุผลอะไรที่ไม่ได้กำหนด เงื่อนไขในเรื่องของการจัดตั้งสำนักงานดังกล่าวให้ชัดเจนด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมการได้รับ
ตอบทั้ง ๒ มาตราเลขก็ได้ครับ เพราะเหมือนกัน

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศาสตร์ (กรรมาธิการ) : กระผมเข้าใจว่า โดยหลักของร่างกฎหมายฉบับนี้ ตามร่างที่ท่านกรรมาธิการแปรปฏิบัติ บอกว่าอยากให้ จัดตั้งขึ้นภายใน ๙๐ วัน อะไรที่ว่า จริง ๆ แล้วพอกฎหมายนี้ผ่านสภา กฎหมายนี้ ใช้บังคับแล้วมาตรา ๒๖ บอกให้มีสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นสำนักงานนี้จะมีขึ้นโดยเสนอกฎหมาย ไม่ต้องรอระยะเวลา ๙๐ วัน หลังจากนั้นไปกระบวนการต่อไปก็คือเป็นการตั้งบุคคล มาตรา ๓๐ ก็จะกำกับ บอกว่า ตั้งให้เสร็จภายในเวลาไม่เกิน ๔๕ วัน ต่อจากนั้นผมเข้าใจว่าเป็น โพรเซส (Process) เดินไปตามปกติ ก็คือจัดหาคน จัดหางบประมาณ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ผมเข้าใจว่า การกำหนดเวลาเร่งรัดคงอาจจะเป็นไปได้ยาก ถ้าเป็นไปก่อนงบประมาณประจำปีก็อาจจะต้องหางบกลาง งบส่วนใดส่วนหนึ่งมา ถ้าหลังจากนั้นก็จะเป็นไปตามขั้นตอนตามปกติในการจัดหาคนมาลง ผมเข้าใจว่า คงสมประสงค์แล้วครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถือว่าได้ตอบทั้ง ๒ มาตราแล้วนะครับ เพราะเป็นเรื่องเดียวกัน ผู้สงวนคำแปรปฏิบัติไม่ติดใจแล้วนะครับ ถ้าอย่างนั้นเชิญ เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรต่อไปครับ มาตรา ๓๒ เลขครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๓๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๓๒ คณะกรรมาธิการเพิ่ม
ขึ้นใหม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เป็นอันว่า พิจารณาจบเรียงตาม
ลำดับมาตราแล้ว ตอนนี้ก็จะขอให้ท่านสมาชิกได้พิจารณาว่า จะเพิ่มหรือแก้ไข
ถ้อยคำทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีการแก้ไขถ้อยคำ ผมก็จะถาม
ท่านสมาชิกในวาระที่ ๓ ว่า จะเห็นชอบกับพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อน
ลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สมาชิกท่านใดเห็นว่าสมควรให้ความ
เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กรุณายกมือด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ กรุณายกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ ถือว่าเห็นชอบในวาระที่ ๓
เป็นเอกฉันท์ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กรรมาธิการได้มีข้อสังเกตไว้
จึงจะขอให้ท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้อ่านข้อสังเกต เพื่อขอความเห็น
ชอบจากท่านสมาชิกต่อไปครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

ข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ

๖.๑ คณะกรรมาธิการมีข้อสังเกตว่า บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งนั้น
มีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการจัดให้มีการเลือกตั้งเป็นไปโดยบริสุทธิ์ยุติธรรม
ดังนั้นคณะกรรมการการเลือกตั้งควรให้ความสนใจเป็นพิเศษ ในการประสานงาน
กับหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการเลือกตั้ง การจัดทำทะเบียนราษฎร และผู้
มีหน้าที่ในการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพื่อให้มีความถูกต้องสมบูรณ์

๖.๒ การจัดการให้มีการเลือกตั้งเป็นไปโดยบริสุทธิ์และยุติธรรมนั้น
จำเป็นต้องมีคณะกรรมการการเลือกตั้ง เพื่อคอยดูแลการเลือกตั้ง โดยมีอำนาจ
หน้าที่ต่าง ๆ ตามที่กำหนดในกฎหมายฉบับนี้ แม้ว่าจะไม่มีบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ
กำหนดไว้ก็ตาม

ดังนั้น เพื่อความสอดคล้องของเนื้อหาและเหตุผลอันเป็นการยืนยัน
เจตนารมณ์ของสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ และขจัดข้อสงสัยในเจตนารมณ์ของกฎหมาย
สมควรแก้ไขคำว่า กำกับดูแลการเลือกตั้ง ทุกแห่งในเหตุผลประกอบพระราชบัญญัติ
เป็น ดูแลการเลือกตั้ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะถามความเห็นจากท่านสมาชิกว่า
จะเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการการชู้ตนี้หรือไม่ครับ เชิญท่านผู้นำฝ่ายค้านฯ

นายชวน หลีกภัย (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผมขออนุญาตท่านประธานนิดเดียวครับ โดยวัตถุประสงค์ของ
กฎหมายฉบับนี้ กระผมคิดว่าสมาชิกมีความคิดที่ตรงกัน คืออยากเห็นการเลือกตั้ง
เป็นไปโดยบริสุทธิ์ยุติธรรมมากขึ้นนะครับ อย่างไรก็ตามโดยกลไกของกฎหมาย
ฉบับนี้ ถึงแม้จะมีคณะกรรมการการเลือกตั้งขึ้นมาใหม่ก็ตาม แต่ว่ามีมือไม้หรือเครื่องมือ
เครื่องมือที่จะเป็นอุปสรรคในการไปแก้ปัญหาดังกล่าวนั้น คงอาศัยเครื่องมือที่มีอยู่
ในปัจจุบัน องค์การดังกล่าวนี้คงจะเป็นลักษณะของสถาบันขึ้นใหม่ แต่ว่าไม่มีกำลัง
เจ้าหน้าที่ปฏิบัติอย่างแท้จริง เพราะฉะนั้นความร่วมมือของผู้บริหารหรือฝ่ายรัฐบาล
หรือส่วนข้าราชการประจำที่ทำหน้าที่อยู่ในขณะนี้จะเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่ง
ถ้าหากว่าตรงนี้ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงอะไรได้ วัตถุประสงค์ในการเสนอกฎหมายนี้
เข้ามา คงจะไม่เป็นอย่างที่สมาชิกของเราต้องการ ผมอยากตั้งข้อสังเกตตรงนี้ว่า
ขอให้รัฐบาลได้รับข้อสังเกตอันนี้ไปพิจารณาด้วย ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เป็นข้อสังเกตของท่านผู้นำฝ่ายค้านฯ
ว่า ถ้าสมาชิกเห็นด้วยกับข้อสังเกตนี้ก็ส่งข้อสังเกตนี้ไปให้รัฐบาลรับไปพิจารณา
ดำเนินการต่อไปครับ ผมจะขอลาท่านสมาชิกว่า ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับข้อสังเกต
ของคณะกรรมการการ กรุณายกมือด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย กรุณายกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ เห็นด้วย กรรมการ
เป็นเอกฉันท์นะครับ ก็จะได้นำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ส่งวุฒิสภาต่อไป
ส่วนข้อสังเกตก็มีเพิ่มเติมว่า ส่งไปให้รัฐบาลรับไปพิจารณาดำเนินการด้วย
ผมขอขอบคุณคณะกรรมการทุกท่าน

ต่อไปเป็นการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการ
พิจารณาเสร็จแล้ว

๕.๑ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ.
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ทราบท่านประธานกรรมการ
จะมีอะไรแถลงก่อนไหมครับ

นายสังข์ทอง ศรีธเรศ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
สภาผู้แทนราษฎร ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายสังข์ทอง ศรีธเรศ
ส.ส. จังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคความหวังใหม่ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
ศึกษาธิการ ในฐานะประธานกรรมการ ท่านประธานที่เคารพครับ ตามที่
ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันพุธที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๐ ได้มีมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ.
ซึ่งเสนอโดยคณะรัฐมนตรี พร้อมด้วยนายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ กับคณะจาก
พรรคชาติไทยเป็นผู้เสนอ ท่านอานวย สุวรรณศิริ กับคณะจากพรรคประชาธิปัตย์
เป็นผู้เสนอ คุณหมอบุณยเกียรติ เพียรอยู่ พร้อมคณะจากพรรคความหวังใหม่
เป็นผู้เสนอ และได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณา กำหนดแปรญัตติ
ภายใน ๑๕ วัน โดยให้ถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการ
ที่จะพิจารณานั้น บัดนี้คณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จเรียบร้อยแล้ว
แต่เนื่องจากว่าหลังจากที่ได้ทำร่างฯ เสร็จเรียบร้อยแล้ว ส่งให้เจ้าหน้าที่
พิมพ์ร่างฯ นั้น ทางคณะกรรมการได้ตรวจสอบในครั้งสุดท้าย ได้มีข้อบกพร่อง
เกี่ยวกับการพิมพ์อยู่หลายจุด จึงขอทราบเรียนท่านประธานเพื่อเสนอไปยัง
ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้มีการแก้ไข ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
มหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ดังต่อไปนี้ครับ มาตรา ๘
วรรคห้า หน้า ๓ ทั้ง ๒ ร่างฯ ขอแก้ไขเพิ่มเติมคำว่า อื่น เป็นดังต่อไปนี้
คณะหรือหน่วยงานที่เรียกอย่างอื่น ในร่างฯ ที่แจกท่านสมาชิกไป ตกคำว่า
อื่น ขอให้เพิ่มคำว่า อื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และกัมาตรา ๑๙ (๑๑)
หน้า ๙ ทั้ง ๒ ร่างฯ ขอแก้ไขเพิ่มเติมคำว่า งาน เป็นดังนี้ครับ
(๑๑) กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการจัดการรายได้ออกข้อบังคับ และวาง
ระเบียบต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารงาน ตกงาน ขอให้เพิ่มคำว่า งาน
มาตรา ๒๐ วรรคท้าย หน้า ๑๐ ทั้ง ๒ ร่างฯ ขอแก้ไขเพิ่มเติมคำว่า
พระ เป็นดังนี้ครับ ให้สภาวิชาการแต่งตั้งรองอธิการบดีซึ่งเป็นพระภิกษุ
ตกคำว่า พระ ขอความกรุณาได้เพิ่มคำว่า พระ มาตรา ๓๐ วรรคสาม

หน้า ๑๕ ทั้ง ๒ รางฯ ขอตัดคำว่า ที่ ออกดังนี้ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรง
ตำแหน่ง อยู่ในรางฯ ที่แจกท่านสมาชิกไปมี ที่ ขอตัดคำว่า ที่ ตอนหลัง
ออกนะครับ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่ง มาตรา ๕๘ วรรคแรก หน้า ๒๒
ทั้ง ๒ รางฯ ขอตัดคำว่า ผู้ ออกดังต่อไปนี้-----

มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีพัชวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะ สำหรับ
พระภิกษุสามเณรผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร
และครูยปริญญาฐานะ หรือเพิ่มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะสำหรับ
คฤหัสถ์ผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร และอาจจะ
กำหนดให้มีครูยประจำตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ครูยประจำตำแหน่งผู้บริหาร
หรือครูยประจำตำแหน่งคณาจารย์ของมหาวิทยาลัย ในร่างฯ มี ผู้ ขอให้ตัด ผู้ ออก
นะครับ และก็ในส่วนของการร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พ.ศ. มาตรา ๕ ขอแก้ไขเพิ่มเติมคำว่า ลง ดังนี้ สภามหาวิทยาลัยหมายความว่า
สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในร่างฯ ไม่มี ลง นะครับ ขอให้เพิ่ม
ลง เข้าไปให้ด้วย ในส่วนของการร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พ.ศ. มาตรา ๕๘ วรรคแรก หน้า ๒๒ ขอแก้ไขเพิ่มเติมคำว่า ผู้ เป็นดังนี้
มหาวิทยาลัยอาจจะกำหนดให้มีพัชวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะสำหรับ
พระภิกษุสามเณรผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร
และครูยวิทยฐานะ หรือเพิ่มวิทยฐานะ เครื่องหมายแสดงวิทยฐานะสำหรับคฤหัสถ์
ผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร และอาจจะ
กำหนดให้มีครูยประจำตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ครูยประจำตำแหน่งผู้บริหาร
ในร่างฯ ไม่มี ผู้ ผู้บริหารหรือครูยประจำตำแหน่ง จึงขอเรียนเสนอท่านประธานเพื่อ
นำเสนอต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้เจ้าหน้าที่ได้เพิ่มเติมตามที่
ประธานคณะกรรมการได้กรุณาเพิ่มเติมที่พิมพ์ตกหล่น หรือว่าแก้ไขสิ่งที่ผิดไป
แต่ถ้าหากว่าสมาชิกจดไม่ทัน เมื่อมาถึงเรียงมาตราที่เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ก็จะสอบถามได้ เชิญท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ
ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓
มาตรา ๔ มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ การจัดตั้ง วัตถุประสงค์และ
อำนาจหน้าที่ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๗ มาตรา ๘
มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒
มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๒ การดำเนินการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๒

มีการแก้ไข	มาตรา ๒๓	มาตรา ๒๔	มาตรา ๒๕	มาตรา ๒๖	มาตรา ๒๗
มาตรา ๒๘	มาตรา ๒๙	มาตรา ๓๐	มาตรา ๓๑	มาตรา ๓๒	มาตรา ๓๓
มาตรา ๓๔	มาตรา ๓๕	มาตรา ๓๖	มาตรา ๓๗	มาตรา ๓๘	มาตรา ๓๙
มาตรา ๔๐	มาตรา ๔๑	มาตรา ๔๒	ไม่มีการแก้ไข	-----	

หมวด ๓ การบัญชีและการตรวจสอบ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔
 มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ การกำกับ
 และดูแล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๘ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ ตำแหน่ง
 ทางวิชาการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๙ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒
 ไม่มีการแก้ไข หมวด ๖ ปรินญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘
 มาตรา ๕๙ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๗ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๐
 ไม่มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๑ มีการแก้ไข
 มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗
 มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ มาตรา ๗๐ ไม่มีการแก้ไข

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสมศักดิ์
 เกียรติสุรนนท์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : จบการพิจารณาตามลำดับมาตรา ต่อไปจะเป็นการพิจารณา
 ทั้งร่างฯ เป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่งตามข้อบังคับ ข้อ ๑๐๔ เชิญครับ หมอวิชัย

นายวิชัย ชัยจิตวิชัยกุล (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธาน
 สภาที่เคารพ กระผม วิชัย ชัยจิตวิชัยกุล ความหวังใหม่ จากอุดรธานี
 ผมเรียนถามเป็นความรู้จากคณะกรรมการแล้วกันนะครับ เพราะว่า เป็น
 ครั้งแรกซึ่งมหาวิทยาลัยของสงฆ์มีอีกตั้งร่างฯ ๒ ร่างฯ ที่จะผ่านของสภาเราไป
 ผมเรียนถามอยู่ ๒ เรื่องด้วยกัน เรื่องแรกคือการลงทุน คือผมไม่ติดใจแต่ว่า
 อยากจะถามเป็นความรู้ ในมาตรา ๑๒ ข้อ ๔ การลงทุนเพื่อผลประโยชน์
 ดำเนินตามวัตถุประสงค์ที่ได้เพิ่มเข้าไปใหม่ของมหาวิทยาลัยที่กำหนดในมาตรา ๖
 ลงทุนในประเภทใดบ้าง เพราะว่าขณะนี้สิ่งหนึ่งที่เราพบเป็นประจำ คือใช้ที่ดิน
 ของสงฆ์ไปก่อสร้างเป็นอสังหาริมทรัพย์มากมายเหลือเกินทั่วราชอาณาจักร
 อยากถามประเด็นนี้ คือการลงทุนเกี่ยวข้องกับอะไรบ้าง จะสามารถใช้เงินของ
 มหาวิทยาลัยลงทุนในตลาดหุ้นได้ไหม หรืออะไรไหม ประเด็นที่ ๒ ถามเกี่ยวกับ
 เรื่องว่า อัตราค่าธรรมเนียมหรือค่านายทูลซึ่งไม่ได้ระบุไว้ เพราะว่าเป็นที่
 อื้อฮ่ามากในวงการสงฆ์ทั่วประเทศ ว่าจะมีมหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบแล้ว ได้มี
 การกำหนดไว้หรือเปล่าครับ และจะเทียบเท่ากับของทั่ว ๆ ไปเป็นอย่างไร
 หรือเท่ากับของรัฐโดยทั่วไป อยากขอเรียนถามเป็นความรู้ไว้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านกรรมาธิการ

นายสนธิ ศรีสาแดง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
สภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม สนธิ ศรีสาแดง กรรมาธิการ
ขอกราบเรียนว่า การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยสงฆ์เท่าที่แล้มาเราก็ยังไม่มี
ลงทุนอะไรเป็นกิจจะลักษณะ ที่ดำเนินการอยู่บ้างก็เช่นโรงพิมพ์ ซึ่งก็ถือว่าเป็น
การลงทุนชนิดหนึ่ง แล้วก็การพิมพ์ตำรับตำราต่าง ๆ ที่จะออกไปใช้ในเชิง
วิชาการ นั้นก็หมายความว่า กระทำอยู่ในลักษณะที่พระท่านเรียกว่า สมณสาธิต
คือคงจะไม่ทำนอกวินัย ในขณะที่เดี๋ยวนี้ก็อาจจะมีคนอุทิศที่ดินให้เป็นสถานที่ของ
มหาวิทยาลัย นั้นก็อาจจะเอาไปดำเนินการก่อสร้างเพื่อให้เกิดผลประโยชน์ต่าง ๆ
เป็นเรื่องของอนาคตที่เราเปิดกว้างไว้ เราแน่ใจว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้
เปิดกว้างไว้สำหรับผู้ที่จะเป็นคฤหัสถ์ให้มาดำรงตำแหน่งเป็นรองอธิการบดี
ฝ่ายทรัพย์สิน ถ้าจะกระทำการใด ๆ ในทางนิติกรรมก็จะได้มอบให้รองอธิการบดี
เป็นคนดำเนินการเรื่องนี้ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ โดยที่พระสงฆ์ไม่เข้าไป
เกี่ยวข้องกับการค้าการขาย เพราะนั่นมันผิดพระวินัย ห้ามค้าขาย
ห้ามดำเนินการ แต่ว่าสภาพของมหาวิทยาลัยที่เอามาจากวิทยาลัยกัณฑ์ สุรนารี
กัณฑ์นั้นมันมีรูปแบบที่จะต้องหาเงินมาใช้ในการศึกษา ก็คงจะดำเนินการไปได้
ในลักษณะที่สมควร ส่วนจะเข้าตลาดหุ้นนั้นคงจะเป็นไปไม่ได้ เพราะไม่ถึง
ขนาดนั้น ขอยืนยันกับสภาแห่งนี้ว่า ในนามของพระ ผมก็เป็นลูกศิษย์พระ ผมว่า
คงจะไม่ทำอะไรนอกกรรมนอกวินัยให้สภาอันทรงเกียรติที่ได้รับรองกฎหมายฉบับนี้
เป็นที่เสียชื่อเสียงอย่างแน่นอน และขอกราบขอบพระคุณ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
เชิญคุณหมอวิชัย

นายวิชัย ชัยจิตตวิมล (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม วิชัย ชัยจิตตวิมล ความหวังใหม่ อุดรธานี ที่เรียนถามนี้ไม่ได้ว่าอะไรนะครับ
จริง ๆ แล้วคืออยากถามให้ทราบเท่านั้น อีกประเด็นหนึ่งที่ท่านยังไม่ได้ตอบคือ
เรื่องหน่วยกิต หน่วยกิตตกลงมีการคิดหน่วยกิตใหม่ หรือเป็นอย่างไรรครับ แล้วก็
ค่าหน่วยกิตนั้นจะเท่ากับของเอกชนทั่วไปหรือเท่ากับมหาวิทยาลัยทั่วไปครับ

นายสนธิ ศรีสาแดง (กรรมวิธีการ) : คือปกติการศึกษาของพระ
เป็นการศึกษารูปบริการ ที่ไม่ต้องการหวังกำไร ขอกราบเรียนว่า ครูบาอาจารย์
ที่สอนนี้ อย่างผมอยู่มหาวิทยาลัยน่ะครับ สอนในมหาวิทยาลัยของรัฐของเอกชนนั้น
เราสอนกันอย่างต่ำสุดปริญญาตรีชั่วโมงละ ๓๕๐ บาท ๕๐๐ บาท วิชาที่หายากก็
อาจจะ ๖๐๐ - ๑,๐๐๐ บาท เช่นวิศวกรรมศาสตร์ แต่ผมสอนอยู่ในมหาวิทยาลัยสงฆ์นั้น
ค่าตอบแทนที่อาจารย์ได้ก็คือชั่วโมงละ ๑๒๐ บาท ในระดับปริญญาตรี เพราะฉะนั้น
ดำเนินการมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ ติดต่อกันมาโดยไม่ต้องใช้ทุนใช้รอนอะไรมากนัก
ท่านศาสตราจารย์ ท่านดอกเตอร์ที่ท่านเกษียณแล้วหรือไม่เกษียณอยากจะช่วยพระ
ช่วยเจ้าก็มีมาก เพราะงานนี้เป็นงานบริการ คิดค่าหน่วยกิตก็ถูก ๆ ในพรวาสนั้น
ในมหาวิทยาลัยเอกชนเขาคิดกัน ๖๐๐ กว่าบาทต่อ ๑ หน่วย หรือ ๗๕๐ บาท ก็มีแล้ว
แต่มหาวิทยาลัยสงฆ์นั้นยังเก็บ ๕๐ บาท อยู่ เพื่อให้พระท่านได้มีโอกาสเรียน แล้วก็
เป็นการบริการเรียกว่า ผู้ที่เข้ามาบวชแล้วก็ไม่มีโอกาส ความจริงตอนนี้โอกาสมันเปิด
มากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามสังคมที่เรียกว่าชาวไร่ ชาวนานั้นยังเข้ามาอาศัยบริการอยู่มาก
และเป็นประโยชน์กับพระศาสนาเขามาก เพราะฉะนั้นที่ท่านเป็นห่วงขอกราบขอบพระคุณว่า
ไม่ต้องเป็นห่วงว่าพระท่านจะเก็บกันแพง หรือทำให้มันเป็นการชู้ตริอะไร และดำเนิน
มาได้ผู้ที่นั่งอยู่ตรงนี้ ๓ คน ที่จบมาอย่างท่านคุณสุจิต โสภิตชา กุเทพ ใสกระจำง
ผม สนธิ ศรีสาแดง และแม้แต่ท่านรองอธิบดีกรมการศาสนาซึ่งนั่งอยู่ด้วย คุณจรรยา
หนูคง ก็ทราบดี ขอกราบขอบพระคุณที่ได้เป็นห่วงเรื่องค่าหน่วยกิต เรื่องอะไร
ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
ไม่มีท่านใดจะขอแก้ไขถ้อยคำ ขอจบวาระ ๒ ขอมติวาระที่ ๓ เลยนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง)
มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
 ผมจะขอมติจากที่ประชุมจะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๓ หรือไม่นะครับ
 ท่านสมาชิกท่านใดเห็นชอบ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นจำนวนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
 ท่านใดไม่เห็นชอบ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
 ไม่มีนะครับ ที่ประชุมมีมติเห็นชอบนะครับ ท่านคณะกรรมการธิการคงต้องทำหน้าที่ต่ออีก
 ๒ ร่างฯ

ต่อไปวาระที่ ๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
 การพิจารณาในวาระ ๒ จะพิจารณาตั้งแต่ข้อร่างฯ ค่าปรารภ แล้วเรียงตามลำดับ
 มาตรา และให้อภิปรายได้เฉพาะถ้อยคำ หรือข้อความที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม หรือ
 ผู้แปรญัตติ สงวนคำแปรญัตติ หรือที่คณะกรรมการแสดงสงวนความเห็นไว้ เว้นแต่
 ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่างอื่น ก็ขอเชิญประธานกรรมการแถลงครับ

นายสังข์ทอง ศรีธเรศ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่เคารพทุกท่าน กระผม
นายสังข์ทอง ศรีธเรศ ส.ส. จังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคความหวังใหม่ ในฐานะ
ประธานคณะกรรมการ ท่านประธานครับ ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร
เมื่อวันพุธที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๐ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ซึ่งเสนอโดยคณะรัฐมนตรี
พร้อมด้วยท่านณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ กับคณะ จากพรรคชาติไทย ท่านอำนาจ
สุวรรณศิริ กับคณะ จากพรรคประชาธิปัตย์ ท่านเปรมศักดิ์ เพียยุระ กับคณะ
จากพรรคความหวังใหม่ และได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัตินี้มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. พิจารณากำหนด
การแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน โดยให้ถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรี
เป็นหลักนั้น คณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้ว จึงนำเรียนท่านประธาน
เพื่อเสนอต่อที่ประชุมได้พิจารณาและดำเนินการต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
เชิญท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
ร่างพระราชบัญญัตินี้มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ.
ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑
มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ การจัดตั้ง
วัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๗
มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒
มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๒ การดำเนินการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๒
มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗
มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓
มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙
มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ การบัญชีและ
การตรวจสอบ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖
มาตรา ๔๗ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ การกำกับและดูแล ไม่มีการแก้ไข

๑๑๓

สผ ๑๖/๒๕๕๐ (ส. ๑)

ประไพพิศ ๕๐/๒

มาตรา ๔๘ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ ตำแหน่งทางวิชาการ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๖
ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔
มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ ไม่มีการแก้ไข

- ๕๑/๑

หมวด ๗ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๐ ไม่มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๑ มีการแก้ไข มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔
 มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ มาตรา ๗๐
 ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : จบการพิจารณาตามลำดับมาตรา ต่อไปเป็นการพิจารณาทั้งร่างฯ
 เป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ท่านใดจะแก้ไขถ้อยคำอีกครั้ง

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : ไม่มีนะครับ ถือว่าจบวาระที่ ๒ ต่อไปผมขอมติ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : ท่านสมาชิกผู้ใดเห็นชอบ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : ท่านใดไม่เห็นชอบ โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : ไม่มีนะครับ มติของที่ประชุมเห็นชอบนะครับ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๕.๓ ร่างพระราชบัญญัติกำหนดวิถีสานะ
 ผู้สำเร็จวิชาการพระพุทธศาสนา (ฉบับที่...) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการ
 วิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : การพิจารณาในวาระ ๒ จะพิจารณาตั้งแต่ข้อร่างฯ ค่าปรารภ แล้วเรียงตามลำดับมาตรา และให้อภิปรายได้เฉพาะผู้สงวนคำแปรญัตติและผู้ที่ยังสงวนความเห็น ขอเชิญประธานกรรมาธิการ

นายสังข์ทอง ศรีธเรศ (ประธานคณะกรรมการ) :

ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายสังข์ทอง ศรีธเรศ ส.ส. จังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคความหวังใหม่ ในฐานะประธานคณะกรรมการ ตามที่ (ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร) เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๐ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการพระพุทธศาสนา พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอพร้อมด้วย นายณัฐดิ ประเสริฐสุวรรณ กับคณะจากพรรคชาติไทย เป็นผู้เสนอ นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ กับคณะจากพรรคความหวังใหม่ เป็นผู้เสนอ ได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นพิจารณา โดยกำหนดแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน ถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณานั้น บัดนี้คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้ว จึงนำเรียนท่านประธาน เพื่อเสนอต่อที่ประชุมได้พิจารณาและดำเนินการต่อไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ดำเนินการครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ร่างพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการพระพุทธศาสนา (ฉบับที่...) ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข ค่าปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข แต่มีผู้ขอสงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : มาตรา ๔ เชิญท่านอาจารย์ปรีชา

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายปรีชา สุวรรณทัต ประธานาธิบดี กรุงเทพมหานคร กระผมได้ขอแปรญัตติความในมาตรา ๔ ไว้ดังนี้ สำเร็จเปรียญธรรม ๘ ประโยค มีวิทยฐานะชั้นอนุปริญา เรียกว่าเปรียญธรรม ๘ ประโยค ใช้อักษรย่อ ปธ. ๘ เหตุผลที่กระผมได้ขอแปรญัตติไว้ในส่วนนี้ก็เนื่องมาจาก ถ้าจะมีการตั้งคำถามว่า ตามที่ร่างกฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดวิทยฐานะสำเร็จประโยค ๘ เปรียญธรรม

๔ ประโยค เท่ากับปริญาตรี คำถามก็ถามมาว่าถ้าท่านสำเร็จประโยค ๓ ประโยค ๘ จะเทียบอะไร โดยหลักของในทางวิชาการเมื่อเราเทียบวิทยฐานะ เป็นปริญาตรี อนุปริญาก็ควรจะต้องมี โดยเหตุผลดังกล่าวนี้ ผมจึงพิจารณา เห็นว่า ที่สำเร็จเปรียญธรรม ๘ ประโยค หรือ ปช. ๘ ก็น่าที่จะเทียบอนุปริญา ก็มีเหตุผลอื่น ๆ เพียงเท่านั้นครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เลขาธิการสภา

นายสนิท ศรีสำแดง (กรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ขอประทานที่ตั่งเอยนามท่านอาจารย์ปรีชา สุวรรณทัต
ซึ่งเป็นอาจารย์กระผมอยู่ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เรื่องที่คณะกรรมการ
ไม่เห็นด้วยเพราะว่า

ประการแรก ในการออกกฎหมายรับรองวิทยฐานะเปรียญ ๙ ประโยคนั้น
ฉบับเดิมนั้นพ่วงเข้ามาโดยอาศัยที่ตั่งนั้นต้องการจะรับรองผู้สำเร็จการศึกษาจาก
มหาวิทยาลัยราชภัฏ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เอยเปรียญ ๙ ประโยค
มาใส่ไว้ในลักษณะเป็นปริญญาตรี ซึ่งรู้สึกว่าจะกระทบกระเทือนต่อความรู้สึกของ
พระเถระผู้ใหญ่พอสมควร เพราะการศึกษาประโยค ๙ นั้นเป็นการศึกษาตาม
ประเพณีที่ตั่งเรียกว่าเทรดิชันแนล เอ็ดดูเคชัน (Traditional education)
ดำเนินการกันมาตั้งแต่สมัยที่เรียกว่านานมาแล้ว คือตั้งแต่รัชกาลที่ ๑ ที่เป็นหลัก
เป็นฐานมา ความรู้สึกจริง ๆ นั้น ผู้ที่สำเร็จเปรียญ ๗ เปรียญ ๘ เปรียญ ๙
ถ้าอยู่เป็นพระราชาคณะก็ได้เจ้าคุณเอย เขาเรียกว่าเปรียญเอก ในความรู้สึก
ของคนทั่วไปนี้ค่อนข้างจะสูง แต่เราก็กดลงมายุ่งในระดับปริญญาตรี เอยละบอกกันได้
ไม่ว่ากัน เพราะว่าพระที่ท่านลิกไป ท่านก็ไม่ต้องไปเที่ยววิ่งเทียบว่ามันจะ
เท่าอะไรกับอะไร รับได้ แต่ว่าพอกดเปรียญ ๘ ลงมาในลักษณะอนุปริญญาตรี
พระที่ท่านเป็นเจ้าคุณอยู่ก็ได้ประโยค ๗ ความรู้สึกของชาวบ้านมันเป็นอย่างไร
ประโยค ๗ เป็นเจ้าคุณ เป็นพระราชาคณะ ประโยค ๘ ก็เป็นเจ้าคุณ เป็น
พระราชาคณะ เราจึงอยากจะปล่อยตรงนี้ไว้ลอย ๆ ความดำรินี้ไม่ได้เกิดขึ้นกับ
สมาชิกของสภานี้ แม้ผมจะอยู่ข้างนอก แต่สมาชิกคนสำคัญของพรรคประชาธิปัตย์
อย่างท่านอานวย สุวรรณศิริ นั้น ท่านอยากจะปฏิรูปการศึกษาสงฆ์ที่เป็นระบบเก่า
และถ้าเราปล่อยไว้อย่างนี้อีกสัก ๓ - ๕ ปี รัฐบาลอาจจะเปลี่ยน แต่ความคิด
ไม่เปลี่ยน เราจะต้องขยายเปรียญ ๙ ประโยคโดยเสริมวิชาต่าง ๆ เข้าไป
ให้มันอยู่ในลักษณะที่เรียกว่าประโยค ๖ เป็นปริญญาตรี ประโยค ๗ ๘ ๙ นั้น
อาจจะอยู่ในลักษณะปริญญาโท นี่เป็นความคิดนะครับ แต่หลายท่านอาจจะต้องการ
ให้มันเป็นปริญญาเอกเลย แต่ต้องเสริมวิชาต่าง ๆ เข้ามา ความรู้สึกอันนี้ก็เกิดขึ้น
ในคณะกรรมการที่เราเอยกันอยู่ เพราะฉะนั้นเมื่อเสริมเข้าไปก็ประโยค ๘
แค่อนุปริญญา นอกจากจะขัดกับหลักการที่เรียกว่าต้องการที่จะรับรองแค่เปรียญ
๙ ประโยคเพื่อให้ท่านมีสถานะไว้ชั่วคราวเท่านั้น ไม่ได้ต้องการให้มันยัดยาว

อะไรนี้หนา แล้วเราก็จะดำเนินการกันต่อไป ขอประทานโทษที่ต้องเอ่ยนามคือ
ถ้าท่านอำนวย สุวรรณศิริ อยู่ตรงนี้ ท่านก็สามารถจะยืนยันกับที่ประชุมนี้ได้
ท่านสมาชิกที่เคารพ

ประการที่ ๒ นั้น เราไม่ได้เลิกการรับรองวิทยฐานะที่เป็น
พระราชบัญญัติเดิม แต่เราแก้ไข เพราะฉะนั้นในมาตรา ๕ ของกฎหมายเดิม
ก็ยังมีอยู่โดยสมบูรณ์ ซึ่งให้คณะกรรมการการศึกษาสงฆ์ในมาตรา ๖ แต่
มาตรา ๕ ให้อำนาจไว้ว่า คณะกรรมการการศึกษาสงฆ์นั้นหน้าที่ในการที่จะ
กำหนดคุณวุฒิ วิทยฐานะได้ตามความจำเป็นและตามความเหมาะสม-----

เราเปิดกว้าง ๆ ไว้ สำหรับในอันที่จะให้คณะกรรมการธิการชุดนี้เข้าไปกำหนด
กันเองไม่ดีกว่าหรือ ถ้าเรากำหนดประโยค ๘ และถามว่า ประโยค ๓
ประโยค ๔ ประโยค ๖ ทำไม่ไม่พูดถึง แค่นี้คณะกรรมการก็ตอบไม่ได้
และเราไม่ควรที่จะก้าวไกลลงมา ไม่ใช่ก้าวขึ้นนะ ก้าวลง เพราะฉะนั้น
คณะกรรมการในชุดนั้น และพิจารณากัน ๓ ชุดติดต่อกันมา ผมก็อยู่ทั้ง ๓ ชุด
ไม่เห็นด้วยกับท่านที่ขอแปรญัตติไว้ ท่านอาจารย์ของผมเองครับ ผมขอบพระคุณ
คือท่านสอนกฎหมายผมมา กฎหมายทะเล แล้วก็ท่านจะเอาพระลงทะเลไปด้วย
ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ท่านอาจารย์ปรีชาครับ

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ
กระผม ปรีชา สุวรรณทัต คงไม่ใช่ให้ท่านถอนนะครับ เพราะท่านก็ชี้แจงมา
เรื่อย ๆ ผมอยากจะทำให้สภาแห่งนี้มองเห็นถึงเหตุผลที่ท่านตอบมาจะขัดกันในตัว
โดยหลักการตั้งแต่ต้นไม่ควรจะเทียบ ไม่ว่าประโยคอะไร เพราะว่าเป็นในเรื่อง
ของการเรียนทางด้านพุทธศาสนาที่จะมาเทียบปริญาในทางโลก แต่เมื่อกฎหมาย
เทียบมาแล้ว ตามที่ท่านได้ชี้แจงมา เทียบมาแล้ว แล้วความจริงตอบได้ว่า เทียบ
มาตั้งแต่เปรียญธรรมในตำแหน่งอะไรบ้าง มีการกำหนดเอาไว้ ก.พ. ก็เคย
ได้เทียบเอาไว้ แต่ช่องว่างระหว่างเมื่อกฎหมายฉบับนี้มากำหนดประโยค ๘
เป็นปริญาตรี ความสำคัญอย่างยิ่งก็ประโยค ๘ จะกำหนดอะไร เหตุผล
อยู่ตรงนี้ครับ ถ้าไม่กำหนดประโยค ๘ เป็นปริญาตรีแล้ว ปัญหานี้จะไม่เกิดขึ้นเลย
เหตุผลอยู่ตรงนี้ครับ ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นผมก็ไม่ได้มีอะไรมาทะเลครับ
แต่หลักการการเทียบนี้ เมื่อเทียบปริญาตรีแล้ว ก็จะต้องมีคำตอบได้ว่าต่ำกว่านั้น
จะเทียบอะไร นี่เราไม่มีคำตอบ ท่านก็ไปบอกว่า ก็มีคณะกรรมการที่จะกำหนด
เทียบ ในเมื่อมีคณะกรรมการกำหนดเทียบ กฎหมายไปกำหนดทำไมเทียบปริญาตรี
ของประโยค ๘ เหตุผลจะเห็นได้ว่ามันขัดกันอยู่ในตัว เพราะฉะนั้นก็ไม่ควร
จะมีการกำหนดดังกล่าวนี้ ก็เป็นเรื่องของกรรมการครับ มีเพียงเท่านี้ละครับ
ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ถ้าอย่างนั้นผมขอมติเลยนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๖ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับคณะกรรมการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๕๗ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ผู้เห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ ๑๖ ท่านนะครับ เห็นด้วยกับคณะกรรมการ ๕๗ ท่าน ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการ เชิญท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ต่อเลยครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
จบการพิจารณาตามลำดับมาตรานี้ครบ ต่อไปเป็นการพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุป
อีกครั้งหนึ่ง มีท่านใดจะแก้ไขถ้อยคำหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๓ นะครับ ต่อไปจะขอมติในวาระที่ ๓

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง)
มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
สมาชิกท่านใดเห็นชอบ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
สมาชิกท่านใดไม่เห็นชอบ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
ไม่มีนะครับ ที่ประชุมมีมติเห็นชอบนะครับ ขอขอบคุณคณะกรรมการครับ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๕.๕ ร่างพระราชบัญญัติการบริหาร
องค์กรศาสนาอิสลาม (พ.ศ.) ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานคนที่สอง) :

ขอเชิญประธานคณะกรรมการเลยครับ

นายเด่น โต๊ะมีนา (รองประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายเด่น โต๊ะมีนา พรรคมความหวังใหม่ จากจังหวัดปัตตานี ในฐานะรองประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๐ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. (นายเด่น โต๊ะมีนา กับคณะเป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. (นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ กับคณะเป็นผู้เสนอ) และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๕ โดยให้ถือเอาร่างพระราชบัญญัติของนายเด่น โต๊ะมีนา กับคณะ เป็นหลักในการพิจารณา นั้นบัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขออนุญาตชี้แจงเพิ่มเติมว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นได้เคยได้รับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ในสมัยที่ ๔๗๗ ชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรีในสมัยนั้น สภาแห่งนี้ได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้น ๔๒ ท่าน เราได้พิจารณากันโดยละเอียด ใช้ระยะเวลาในการพิจารณาของคณะกรรมการ ฉะนั้นสภาชุดนี้ จึงมาทบทวนใหม่ในครั้งนี้นั้น สภาแห่งนี้ได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นมาเพียง ๒๗ ท่าน แล้วการพิจารณาก็เป็นเพียงการทบทวนที่สภาทั้ง ๒ สภา ให้ความเห็นชอบแล้วนั้น ฉะนั้นจะเห็นได้ว่าไม่มีการแปรญัตติ แล้วก็ไม่มีการส่งความเห็นของคณะกรรมการด้วยกัน จึงขอเสนอให้สภาแห่งนี้ได้พิจารณาต่อไปครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ร่างพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ บททั่วไป ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ผ่านครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๗ มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : คุณเอกภาพ เชิญครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม เอกภาพ พลซื่อ ส.ส. ร้อยเอ็ด พรรคเสรีธรรม ศาสนาทุกศาสนานี้สอนให้คนเป็นคนดีนะครับ กระผมขอกราบเรียนถามกรรมาธิการ ในมาตรา ๑๑ จังหวัดใดมีมุสลิมจำนวนมากพอสมควร คำว่า มากพอสมควร นั้น จำนวนเท่าไรครับ ที่จะให้ตั้งอิสลามวิทยาลัย เพราะกฎหมายเขียนว่า จำนวนมากพอสมควร คำว่าพอสมควร ของท่านนั้นจำนวนเท่าไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญครับ

นายเด่น ใต้มีนา (รองประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ คณะกรรมาธิการไม่ได้กำหนดจำนวนที่แน่นอนว่า มากพอสมควร นั้นจะเป็นจำนวนเท่าใด แต่เอาตัวอย่างของพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการศาสนูปถัมภ์ฝ่ายอิสลาม พุทธศักราช ๒๔๘๘ ที่บัญญัติว่า จังหวัดใดที่มีมุสลิมเป็นจำนวนมากพอสมควร ให้กระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดได้ในจังหวัดนั้น ๆ ฉะนั้นการที่สมควรเท่าไรนั้น ไม่ได้กำหนดจำนวนแน่นอน แล้วแต่การพิจารณาในขณะนั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญคุณเอกภาพ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ขออนุญาตครับ กฎหมายเดิม
ที่ขึ้นกับกระทรวงมหาดไทยที่กล่าวถึงเบื้องต้น อยากทราบว่า บรรทัดฐานเดิม
ที่อยู่กับกระทรวงมหาดไทยนั้น ใช้จำนวนเท่าไรในการที่จะได้ตั้งอิสลามวิทยาลัย
และปัจจุบันนี้มีกี่จังหวัดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญครับ

นายเด่น โต๊ะมีนา (รองประธานคณะกรรมการ) :
ท่านประธานครับ เวลานี้อิสลามวิทยาลัยแห่งประเทศไทยที่จัดตั้งขึ้นโดย
พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการศาสนูปถัมภ์ฝ่ายอิสลาม พุทธศักราช ๒๕๔๘ นั้น
มีแห่งเดียว ฉะนั้นเนื่องจากบางจังหวัดที่มีมุสลิมเป็นจำนวนมากนั้น ก็ต้องการ
ให้มีอิสลามวิทยาลัยเช่นเดียวกัน ซึ่งร่างอันเดิมที่สภานี้เห็นชอบนั้น ให้จังหวัดอื่น ๆ
ที่มีมุสลิมมากพอสมควรนั้น ให้ตั้งเป็นวิทยาเขตก่อนแต่ละจังหวัดที่จะตั้งขึ้นใหม่
แต่คณะกรรมการชุดนี้พิจารณาเห็นว่า น่าจะเป็นอิสระให้จังหวัดใดจะตั้ง
ที่ไหนก็ได้ ให้ท่านเองเดียวกับอิสลามวิทยาลัยเป็นตัวอย่างที่ทำมาแล้ว แต่ไม่ใช่
เป็นสาขาหรือวิทยาเขตของอิสลามวิทยาลัยแห่งประเทศไทยที่อยู่ปัจจุบันนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร อ่านต่อเลยครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
หน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : หมวด ๒ การจัดตั้งและการเลิก
มีสยิด ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผ่านครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓
คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๕
มาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผ่านครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผ่านครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔
คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผ่านครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๓ มีการแก้ไข มาตรา ๒๔
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘
ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ คณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิด ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๑ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผ่านครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๒ มีการแก้ไข มาตรา ๓๓
มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข มาตรา ๓๕ มีการแก้ไข มาตรา ๓๖
มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๙ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผ่านครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๐ มีการแก้ไข มาตรา ๔๑
ไม่มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๒ มีการแก้ไข
มาตรา ๔๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔๔ มีการแก้ไข มาตรา ๔๕ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : จบการพิจารณาตามลำดับมาตราครับ ไม่มีท่านใดจะขอ
แก้ไขถ้อยคำ ถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒

ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมขอมติเลยนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านใดเห็นชอบโปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านใดไม่เห็นชอบโปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ไม่มีนะครับ ที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยนะครับ ตามที่คณะกรรมการธิการได้เสนอตั้งข้อสังเกตไว้ในรายงานของคณะกรรมการเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อให้สภาพิจารณาเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่ ซึ่งถ้าเห็นด้วยผมจะได้แจ้งไปยังคณะรัฐมนตรีต่อไป ตามข้อบังคับ ข้อ ๘๕ ขอเชิญท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรดำเนินการครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ข้อสังเกตของคณะกรรมการคณะกรรมการได้ตั้งข้อสังเกตในมาตรา ๕ คำว่า อิหม่าม คอเต็บ และบิหลั่น ซึ่งเป็นคำมาจากภาษาอาหรับ แต่การสะกดออกเสียงได้ผิดไปจากสำเนียงเดิม โดยคณะกรรมการได้ตั้งข้อสังเกตการเขียนสะกดที่ถูกต้องดังนี้ อิหม่าม เป็น อิมาม คอเต็บ เป็น คอติบ บิหลั่น เป็น บิลาล หรือ มุฮัมหมัด แต่เนื่องจากการเขียนดังกล่าวได้ใช้เป็นชื่อแพร่หลายเข้าใจโดยทั่วไปในปัจจุบัน คณะกรรมการจึงไม่ได้แก้ไข เพียงแต่ได้ตั้งข้อสังเกตไว้เท่านั้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ผมจะขอมติที่ประชุมนะครับ จะเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่ ท่านใดเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการโปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านใดไม่เห็นด้วยโปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่มีนะครับ ถือว่าที่ประชุมเห็นด้วยกับข้อสังเกตของ
คณะกรรมการการะครับ ขอขอบคุณคณะกรรมการการะครับ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๔.๕ ร่างพระราชบัญญัติวิธีการพิจารณา
ของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการครับ

(คณะกรรมการวิสามัญเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ขอเชิญประธานคณะกรรมการแถลงครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานกรรมการ) : กราบเรียน

ท่านประธาน และท่านสมาชิกที่เคารพ กระผม นายโกศล พลกุล ในฐานะประธานคณะกรรมการ ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ซึ่งมีทั้งคณะรัฐมนตรี และทางสมาชิกเป็นผู้เสนอแนะครับ แล้วก็ได้พิจารณาเสร็จเรียบร้อยแล้ว มีการแก้ไขข้อคำเพียงเล็กน้อยในบางมาตรา นอกนั้นสาระสำคัญส่วนใหญ่ไม่มีการแก้ไขเลย และไม่มีผู้แปรญัตติครับ จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ร่างพระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของ
คณะตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๑ บททั่วไป ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕
มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
ผ่านครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
ผ่านครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒
ไม่มีการแก้ไข หมวด ๒ การพิจารณาการสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภา
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และความเป็นรัฐมนตรี ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๓
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
ผ่านครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
ผ่านครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘
มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๓ การพิจารณาหลักการของร่างพระราชบัญญัติที่เสนอและร่างพระราชบัญญัติ
ที่ต้องยับยั้งไว้ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔
การพิจารณาข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา ข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร
และข้อบังคับการประชุมของรัฐสภาที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๗ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ การพิจารณาพระราชกำหนดที่ไม่เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๖ การพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลต่าง ๆ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๗ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๘ การพิจารณาบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๙ การพิจารณาตีความรัฐธรรมนูญ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
จบการพิจารณาตามลำดับมาตรานี้ครับ ต่อไปเป็นการพิจารณาทั้งร่าง เป็นการสรุป
มีท่านใดจะขอแก้ไขถ้อยคำหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒

ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมขอมติเลยนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
ท่านใดเห็นชอบ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
ท่านใดไม่เห็นชอบ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
ไม่มีนะครับ ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบ ขอบคุณคณะกรรมการพิจารณาครับ

ต่อไปเป็นวาระที่ ๔.๗ ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาระบบมาตรวิทยาแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการฯ

(คณะกรรมการฯ เข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญประธานคณะกรรมการฯ แลงครับ

นายปรีชา มุสิกกุล (รองประธานคณะกรรมการฯ) :

ท่านประธานที่เคารพ ผม นายปรีชา มุสิกกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กำแพงเพชร
ในฐานะรองประธานคณะกรรมการฯ ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐
ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๐
ที่ประชุมได้พิจารณา และลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติพัฒนาระบบ
มาตรวิทยาแห่งชาติ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติ
พัฒนาระบบมาตรวิทยาแห่งชาติ พ.ศ. (นายปรีชา มุสิกกุล กับคณะเป็นผู้เสนอ)
และร่างพระราชบัญญัติพัฒนาระบบมาตรวิทยาแห่งชาติ พ.ศ. (นายจาตุรงค์
เพ็ญรพัฒน์ และ นายสุรสิทธิ์ นิติวรรักษ์ เป็นผู้เสนอ) และตั้งคณะกรรมการ
วิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณากำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน โดยให้ถือเอา
ร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว
จึงได้ขอเสนอต่อที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ วาระที่ ๓ ต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาระบบมาตรวิทยาแห่งชาติ
พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕
มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒
มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓
มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : จบการพิจารณาตามลำดับมาตรานะครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมขอมติเลยนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง)
มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ท่านใดเห็นชอบ โปรดยกมือขึ้นครับ
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ท่านใดไม่เห็นชอบ โปรดยกมือขึ้นครับ
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่มีนะครับ ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วยนะครับ ขอขอบคุณ
คณะกรรมการครับ

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างการพิจารณา

ระเบียบวาระที่ ๕.๑ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญา
ที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) แต่เนื่องจาก
มีร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกันอีก ๒ ฉบับ ทั้งหมด ๓ ฉบับนะครับ
มีร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ.
(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ นายเรวัต สิริกุล เป็นผู้เสนอ)

ระเบียบวาระที่ ๕.๒ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม
พ.ศ. (นายสุวัชร พะลัง กับคณะเป็นผู้เสนอ)

ระเบียบวาระที่ ๕.๓ และเพิ่มมีเสนอเข้ามาอีกนะครับ
ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ.

(ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง และนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ)

ทั้งหมด ๔ ฉบับนะครับ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องทำนองเดียวกัน -----

ผมเห็นว่าน่าจะนำมาพิจารณารวมกันนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบให้ดำเนินการตามนั้นครับ

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีสุวิทย์ครับ

นายสุวิทย์ คุณกิตติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

ท่านประธานที่เคารพ ผม สุวิทย์ คุณกิตติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
ในนามของคณะรัฐมนตรี ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม
พ.ศ.

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม

เหตุผล เนื่องจากหลักการกฎหมายเกี่ยวกับนิติกรรมหรือสัญญา
ที่ใช้บังคับอยู่ มีพื้นฐานมาจากเสรีภาพของบุคคลตามหลักของความศักดิ์สิทธิ์
ของการแสดงเจตนา รัฐจะเข้าแทรกแซงแม้ว่าคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งได้เปรียบ
คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง รัฐจะไม่เข้าแทรกแซงแม้ว่าคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งได้เปรียบ
คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง เว้นแต่จะเป็นการต้องห้ามชัดแจ้งโดยกฎหมาย หรือขัดต่อ
ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน แต่ในปัจจุบันสภาพสังคม
เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ผู้ซึ่งมีอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจเหนือกว่าถือโอกาส
อาศัยหลักการดังกล่าวเอาเปรียบคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งมีอำนาจต่อรองทาง
เศรษฐกิจด้อยกว่าอย่างมาก จึงทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมและความไม่
สงบสุขในสังคม สมควรที่รัฐจะกำหนดกรอบของการใช้หลักความศักดิ์สิทธิ์
ของการแสดงเจตนาและเสรีภาพของบุคคล เพื่อแก้ไขความไม่เป็นธรรม
และความไม่สงบสุขในสังคมดังกล่าว โดยกำหนดแนวทางให้แก่ศาลเพื่อใช้
ในการพิจารณาว่าข้อสัญญาหรือข้อตกลงใดที่ไม่เป็นธรรม และให้อำนาจ
แก่ศาลที่จะสั่งให้ข้อสัญญาหรือข้อตกลงที่ไม่เป็นธรรมนั้นมีผลบังคับใช้เท่าที่
เป็นธรรมและพอสมควรแก่กรณี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญคุณสุวโรช

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์
กระผมพร้อมด้วยนายไพโร พัฒโน นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค นายนิพนธ์
บุญฤทธิ นายนิพนธ์ อินทรสมบัติ ได้ร่วมกันเสนอร่างพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. ดังมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ.

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม

เหตุผล โดยที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้ยอมรับหลักความศักดิ์สิทธิ์ของการแสดงเจตนา เคารพเสรีภาพในการทำนิติกรรมสัญญาของประชาชน รัฐจะไม่เข้าไปแทรกแซงหากการนั้นไม่ถึงกับเป็นการต้องห้ามโดยชัดแจ้งตามกฎหมาย หรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ทั้งนี้ เนื่องจากพื้นฐานทางความคิดในระบบเศรษฐกิจเสรี แต่การที่ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพในการทำนิติกรรมสัญญาดังกล่าวได้ก่อให้เกิดผลเสียที่สำคัญประการหนึ่ง โดยผู้ที่มีอำนาจต่อรองเหนือกว่าอาจนำเอาสิทธิเสรีภาพในการทำนิติกรรมสัญญาไปใช้ในทางที่เอารัดเอาเปรียบจนกวนประโยชน์จากคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเป็นอย่างมาก และมีผลกระทบไม่แต่เฉพาะคู่สัญญาเท่านั้น ยังเป็นผลให้เกิดความไม่สงบสุขในสังคมอีกด้วย ควรมีมาตรการให้ศาลยุติธรรมใช้ดุลยพินิจกำหนดให้ผลของสัญญาบางประเภทที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อส่วนรวม อยู่ในกรอบของความเป็นธรรมและพอควรแก่กรณี เพื่อให้เกิดความสงบสุขแก่สังคม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

ท่านประธานที่เคารพครับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น เป็นร่างที่เคยนำเสนอมาในสภาในรัฐบาลชุดที่ผ่านมา อยู่ในการพิจารณาในวาระที่ ๒ แต่เนื่องจากสภามีมติต้องยุบสภาไปเสียก่อน กฎหมายฉบับดังกล่าวนี้ก็ตกไป จึงได้มีการนำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เข้าสู่การพิจารณาของสภาอีกครั้งหนึ่ง

ซึ่งในหลักการ เหตุผล ก็เป็นไปตามที่ผมได้กราบเรียนต่อท่านประธาน
ท่านประธานครับ เราต้องยอมรับความจริงว่า ในการค้าระบบเสรีนั้น คนที่มี
อำนาจที่จะยึดกลไกทางด้านระบบเศรษฐกิจแบบเสรี ก็คือคนที่มีอำนาจ คนที่
มีความรู้ ก็มีโอกาที่จะรวมตัวกันเป็นหุ้นส่วน เป็นบริษัท และอาศัยความก้าวหน้า
ความมีอำนาจในทางสังคมมากกว่าผู้ด้อยโอกาสในสังคม จะเห็นได้ว่าการ
กู้เงินธนาคารก็ดี ในการทำสัญญาเช่าซื้อก็ตาม ในการทำสัญญาประกันชีวิตก็ดี
ในการทำสัญญาซื้อขายบ้านจัดสรรต่าง ๆ เหล่านี้ ท่านประธานก็คงจะเห็นว่า
คนที่ต้องเป็นบาปและรับเคราะห์กรรมจากสัญญานั้นก็เป็นคู่สัญญากับนายทุนทั้งสิ้น
ซึ่งถ้าหากปล่อยให้การค้าระบบเสรีดังกล่าว ปล่อยให้โอกาสของผู้ที่มีอำนาจใน
สังคมได้ฉวยเอาเปรียบคนที่ด้อยโอกาสในสังคมอยู่ในลักษณะเฉกเช่นอย่างนี้
ในอนาคตข้างหน้าความไม่เป็นธรรมย่อมเกิดขึ้นในสังคมมีมากนับเป็นทวีคูณ
ด้วยเหตุดังกล่าวนั้น ข้อจำกัดส่วนหนึ่งก็มาจากผลพวงของข้อสัญญาที่คู่สัญญา
ได้ตกลงกระทำการในระบบการค้าเสรี ดังนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐจะต้องเข้าไป
ควบคุม เข้าไปกำหนดกรอบ เพื่อที่จะสร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในสังคม
โดยเปิดช่องให้ศาลได้ใช้ดุลยพินิจในการสร้างความเป็นธรรม และพอควรแก่กรณี
ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความสงบสุขแก่สังคม จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องนำเสนอ
ร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อขอรับความเห็นชอบจากสภาในวาระที่ ๑ ต่อไป
ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญ พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์

พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ (อ่าทอง) : ท่านประธานสภาฯ
และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ พร้อมกับ
ท่านเรวัต สิริกุล จากพรรคชาติไทย โดยความเห็นชอบของพรรคชาติไทย
ได้ร่วมกันเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ.

หลักการ สมควรมีกฎหมายว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม

เหตุผล เนื่องจากปัจจุบันสังคมในประเทศไทยมีการติดต่อถึงกัน
โดยสะดวกและรวดเร็ว จึงมีการชิงไหวชิงพริบในการติดต่อระหว่างกัน
ในการติดต่อกันนั้นจำเป็นต้องมีนิติกรรมหรือสัญญาให้ทั้งสองฝ่ายมีผลบังคับใช้
แต่หลักกฎหมายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ถือหลักการแสดงเจตนา
เป็นสำคัญ ถ้าเป็นนิติกรรมหรือสัญญาที่มุ่งประสงค์ติดต่อกันโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย
ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีแล้วย่อมมีผลใช้ได้ ข้อตกลงนั้นไม่

เป็นโหมะ ดังนั้นในระหว่างผู้เสนอกับผู้สนองตอบ ฝ่ายใดเป็นฝ่ายเหนือกว่าอีกฝ่ายหนึ่ง ถ้าทำสัญญาในลักษณะได้เปรียบคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ยิ่งฝ่ายที่เหนือกว่านั้นเป็นผู้มีอำนาจทางเศรษฐกิจหรือทางการเงินย่อมไม่จ้อฝ่ายที่ด้อยกว่า ก็สามารถกำหนดข้อสัญญาเป็นการเอาเปรียบ ดังนั้น สมควรมีกฎหมายกำหนดกรอบการทำสัญญาหรือนิติกรรม เพื่อให้ใช้หลักการแสดงความศรัทธาสีของการแสดงเจตนาให้สอดคล้องกับเสรีภาพของบุคคล โดยใช้อำนาจทางศาลเป็นผู้ใช้ดุลยพินิจ เพื่อให้ฝ่ายที่ด้อยกว่าไม่เฉพาะในด้านเศรษฐกิจการเงิน ความรู้และความชำนาญ และความรอบคอบในการทำสัญญานิติกรรมต้องเสียเปรียบหรือถูกเอารัดเอาเปรียบ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

ท่านประธานครับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีทำนองเดียวกันกับร่างพระราชบัญญัติที่เคยเสนอมาที่สภา เมื่อสมัยที่คณะรัฐมนตรีซึ่งมีท่านนายกรัฐมนตรี ฟิลิปโปอาชา เป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งได้เสนอรัฐบาลที่แล้ว ผ่านสภาไปแล้วครั้งหนึ่ง และอยู่ในการพิจารณาวาระที่ ๒ สภาก็ยุบไปเสียก่อนนะครับ ดังนั้นพรรคชาติไทยจึงได้นำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กลับมาเสนอใหม่อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งมีหลักการและเหตุผลและสาระสำคัญรายละเอียดคล้ายกับร่างฯ ของรัฐบาล กฎหมายนี้จะเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนโดยรวม เป็นกฎหมายที่จะส่งเสริมความเป็นธรรมในสังคมไทย ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านจะได้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อให้เป็นกฎหมายที่มีผลบังคับใช้ต่อไป ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญหมอเปรมศักดิ์

นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม เปรมศักดิ์ เพียยุระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น พรรคความหวังใหม่ พร้อมกับร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ โดยการสนับสนุนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคความหวังใหม่ ให้เสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม

เหตุผล เนื่องจากหลักกฎหมายนั้น กฎหมายเกี่ยวกับนิติกรรมหรือสัญญาที่ใช้บังคับอยู่มีพื้นฐานมาจากเสรีภาพของปัจเจกชน ตามหลักของ

ความดีเลิศของการแสดงเจตนา รัฐจะไม่เข้าไปแทรกแซงแม้ว่าคู่สัญญา
ฝ่ายหนึ่งได้เปรียบคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง -----

เว้นแต่จะเป็นการต้องห้ามชัดแจ้งโดยกฎหมาย หรือขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน แต่ในปัจจุบันนั้นสภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไป ทำให้ผู้ซึ่งมีอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจเหนือกว่าได้อาศัยหลักดังกล่าว เอาเปรียบคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งมีอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจด้อยกว่า เป็นอย่างมาก ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมและไม่สงบสุขในสังคม และเกิด ช่องว่างจนเป็นปัญหาสังคมมากมายในขณะนี้ จึงสมควรที่รัฐจะกำหนดกรอบ ของการใช้หลักความศักดิ์สิทธิ์ของการแสดงเจตนาและเสรีภาพของปัจเจกชน เพื่อแก้ไขความไม่เป็นธรรมและความไม่สงบสุขในสังคมดังกล่าว โดยกำหนด แนวทางให้แก่ศาลเพื่อใช้ในการพิจารณาว่า ข้อสัญญาหรือข้อตกลงที่ไม่เป็นธรรมนั้น มีผลใช้บังคับเท่าที่เป็นธรรมและสมควรแก่กรณี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ท่านประธานที่เคารพ เหตุผลประกอบและรายละเอียดของการเสนอ ร่างพระราชบัญญัตินี้ กระผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานอีกสักนิดหนึ่งว่า กฎหมายนี้เป็นกฎหมายที่รอคอยมาเป็นเวลาเกือบ ๑๐ ปีครับท่านประธาน โดย หลายฝ่ายได้เห็นคล้อยต้องกันว่า ควรที่จะมีกฎหมายลักษณะนี้มาบังคับใช้ เพื่อ ความเป็นธรรมในสังคม ยิ่งโดยเฉพาะขณะนี้ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือ หลักกฎหมาย นิติกรรม และสัญญาที่ใช้ในปัจจุบันนี้มีช่องว่างทางกฎหมายมากมายที่ทำให้ ผู้ที่ด้อยกว่าเกิดปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนถึงการวินิจฉัยตีความ ทำให้ประชาชน ที่ด้อยโอกาสนั้นต้องเสียเปรียบมากมายยิ่งขึ้น และเมื่อเสียเปรียบก็ต้องรับภาระ ต่าง ๆ ต้องเป็นหนี้เป็นสิน ล้มละลาย เสียดอกเบี้ยมากเกินความเป็นจริง บางครั้งก็สิ้นเนื้อประดาตัว และเหตุการณ์ดังกล่าวได้เพิ่มความรุนแรง ตามลำดับ ไม่ว่าจะเป็นการเสียเปรียบในการทำสัญญากู้ยืมเงิน สัญญาเช่าซื้อ สัญญาขายฝาก สัญญาประกันภัย หรือการไปขอกู้ยืมเงินกับสถาบันการเงินต่าง ๆ ในลักษณะอย่างนี้ผู้ให้กู้ ผู้ให้เช่าซื้อ หรือเจ้าของโครงการต่าง ๆ เป็นต้นว่า โครงการหมู่บ้านจัดสรร ล้วนแล้วแต่ได้ทำสัญญาเอาเปรียบลูกหนี้หรือตัวผู้กู้ ผู้เช่าซื้อแทบทั้งสิ้น เพราะการร่างสัญญาต่าง ๆ เหล่านี้ ผู้ประกอบการ ผู้ให้กู้ ผู้ให้เช่าซื้อ และเจ้าของสถาบันทางการเงินได้มีผู้ร่างสัญญาแต่เพียง ฝ่ายเดียวเท่านั้น ผู้ที่ไปเป็นลูกค้า ผู้ที่ไปยื่นขอแสดงความจำนงที่จะใช้บริการ ดังกล่าวจะต้องเป็นผู้เสียเปรียบอยู่ร่ำไป ท่านประธานที่เคารพ หวังเป็นอย่างยิ่ง ว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง ๓๙๓ ท่านจะได้ช่วยกันผลักดันกฎหมายฉบับนี้ ให้ออกไปบังคับใช้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อประชาชนสืบต่อไป ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญคุณนพดลครับ

นายณพดล ปัทมะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นพดล ปัทมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ผมดีใจแล้วก็ขอแสดง
ความชื่นชมในผู้เสนอกฎหมายทุกท่าน ร่าง พ.ร.บ. ๔ ฉบับที่เสนอมาให้สภา
พิจารณาในวันนี้ ผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ประเทศไทยเราต้องการ
เป็นกฎหมายที่ผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนผู้ซึ่งไม่มีอำนาจการต่อรอง
เท่าเทียมกับผู้ประกอบกิจการ ท่านประธานที่เคารพ กฎหมายนี้เป็นกฎหมาย
ที่เป็นข้อยกเว้นของหลักปรัชญาและหลักกฎหมายในเรื่องเสรีภาพในการทำสัญญา
เป็นข้อยกเว้นหลักกฎหมายเรื่องความศักดิ์สิทธิ์ในการแสดงเจตนา และเป็น
ข้อยกเว้นของหลักกฎหมายที่ว่าสัญญาจะต้องเป็นสัญญา -----

ผมคิดว่าเราเสนอกฎหมายนี้ในปี ๑๙๙๗ ก็ยังไม่สายเกินไปครับท่านประธาน เพราะในประเศอังกฤษได้มีการเสนอกฎหมาย และได้มีการพิจารณากฎหมายนี้ เข้ามาในปี ๑๙๗๗ ในสมัยรัฐบาลพรรคแรงงาน ซึ่งเป็นพรรคที่เห็นประโยชน์ หรือต้องการคุ้มครองประชาชน ซึ่งเป็นประชาชนที่ใช้แรงงานและประชาชน ที่มีอำนาจการต่อรองน้อยกว่าประชาชนส่วนอื่นในสังคม ความจริงกฎหมายฉบับนี้ เราลอกเลียนแบบกฎหมายของประเทศอังกฤษที่เรียกว่า พ.ร.บ. ว่าด้วย ข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรมในปี ๑๙๙๗ ที่ผ่านสภาในสมัยนายกรัฐมนตรีเจมส์ คาราแอสัน ซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรีพรรคแรงงานในขณะนั้น ท่านประธานที่เคารพ กฎหมายนี้จำเป็นเพราะอะไรครับ เพราะว่าสังคมในขณะนี้ซับซ้อนมากขึ้นทุกวัน การค้าขายเดี๋ยวนี้ไม่ใช่ที่เราหาบข้าวสารไปแลกเนื้อหมูเหมือนในสมัยก่อน นะครับ ในสังคมผู้ที่มีอำนาจการต่อรองมากกว่า ก็ย่อมที่จะมีความได้เปรียบ ในการทำสัญญามากกว่า ตามที่เราเข้าใจว่า หลักปลาใหญ่กินปลาเล็ก นอกจากนั้นรัฐจำเป็นที่จะต้องยื่นมือเข้าไปช่วยเหลือผู้ที่มีอำนาจในการต่อรอง น้อยกว่าในการทำสัญญา รัฐจะต้องผ่านไปในทางศาลผู้ซึ่งจะไปดูว่า ข้อสัญญาไหนเป็นธรรมหรือไม่ แล้วถ้าหากพบว่าข้อสัญญาไหนไม่เป็นธรรม รัฐก็มีอำนาจตามสมควรที่จะไปพิจารณาว่าบทบัญญัติแค่ไหน เพียงไร ว่าเป็นธรรมและพอสมควรแก่กรณี เพื่อคุ้มครองผู้ที่เสียเปรียบในสังคม ท่านประธานครับ โดยหลักการผมเห็นด้วยกับร่างกฎหมายฉบับนี้ แต่อย่างไรก็ตามถ้าหากเราจะผ่านวาระที่หนึ่งไปโดยไม่ได้ติดัง หรือ ไม่ได้ให้ข้อเสนอแนะต่อผู้ร่างกฎหมาย กระผมก็คงจะไม่ทำหน้าที่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอย่างสมบูรณ์ ประเด็นแรกที่ผมคิดว่าเราจำเป็น ที่จะต้องทำความเข้าใจก็คือ กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่สำคัญอย่างยิ่ง เป็นข้อยกเว้นของหลักเสรีภาพในการทำสัญญา เราต้องเข้าใจก่อนครับ ท่านประธาน ว่าเสรีภาพในการทำสัญญายังเป็นแก่นของกฎหมาย แห่งและพาณิชย์ และเป็นแก่นของกฎหมายทั่วโลก แต่ข้อยกเว้น ในการที่รัฐหรือศาลจะเข้าไปแทรกแซงเสรีภาพในการทำสัญญา เรามีความจำเป็นจะต้องมีเกณฑ์ดูว่าข้อสัญญาไหนเป็นธรรมหรือไม่ นั่นเป็น ประเด็นแรกนะครับ ประเด็นที่ ๒ เรามีความจำเป็นที่จะต้องดูและตีกรอบว่า ศาลเข้าไปแทรกแซงได้มากน้อยแค่ไหน เพียงไร นั่นเป็นสาระที่เรา จะต้องระบุไว้ในกฎหมายฉบับนี้ ถ้ากฎหมายฉบับนี้ละเลยที่จะพูดถึง ประเด็น ๒ ประเด็นนี้จะเป็นกฎหมายที่ไม่เพียงแต่จะไม่เป็นธรรมนะครับ

แต่จะเป็นกฎหมายที่ให้อำนาจศาลเข้าไปแทรกแซงเสรีภาพในการทำสัญญา
อย่างไรชอบเขต ซึ่งอันตรายน่าอย่างยิ่ง ก่อนอื่นผมอยากกราบเรียนข้อเท็จจริง
อย่างหนึ่งนะครับว่า ประเทศไทยเป็นประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายแบบประมวล
ศาลมีอำนาจที่จะตีความกฎหมายหรือให้บังคับกฎหมายเพียงเท่าที่รัฐสภา
หรือฝ่ายนิติบัญญัติออกกฎหมายไปเท่านั้น ศาลเป็นผู้ใช้กฎหมายตามที่สภาออก
แต่ขณะเดียวกันประเทศที่เราไปลอกเลียนกฎหมายนี้มาเป็นประเทศที่ใช้
ระบบคอมมอน ลอว์ (Common law) เป็นกฎหมายที่ใช้ระบบกฎหมายจารีตประเพณี
ศาลเป็นผู้ที่บัญญัติกฎหมายที่มีคำพูดในภาษาอังกฤษว่า จัจจ์ เมคส์ ลอว์
(Judge makes law) หมายถึงผู้พิพากษาเป็นผู้สร้างกฎหมายโดยผ่าน
คำพิพากษา เพราะฉะนั้นการที่จะให้เสรีภาพของผู้พิพากษาก็ไปเกี่ยวข้องกับ
ในคู่ความ หรือเข้าไปตีความหรือไปกำหนดขอบเขตเสรีภาพในการทำสัญญา
ย่อมเป็นธรรมชาติที่ผู้พิพากษาในประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายแบบจารีตประเพณี
ชอบที่จะทำอยู่ทุกวัน ท่านประธานที่เคารพ ที่ผมกราบเรียนให้ท่านประธาน
ได้ทราบเพื่อที่เราจะรู้ปรัชญาของบทบัญญัติของกฎหมายที่ผมจะกราบเรียน
ในรายละเอียดแต่ละมาตราต่อไปว่า มันจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนแปลงหลักการ
อย่างไรบ้าง ประเด็นแรกก็คือ การทำสัญญาเราต้องรู้ว่าเอกชนทำสัญญานั้น
เพื่อต้องการรู้ว่าสิทธิและหน้าที่ของเขามีความแน่นอนมากน้อยเพียงไร
ท่านประธานครับ นักธุรกิจเวลาเขาทำสัญญานั้นเขาจะดูว่า เมื่อมีการผิดสัญญา
ในสัญญาที่เขาเซ็นลงไปในนั้นสิทธิหน้าที่ที่เขาจะสามารถบังคับได้มากน้อยแค่ไหน
เพียงไร ความแน่นอนคือความต้องการของนักธุรกิจในการทำสัญญาครับ
ถ้าหากท่านดูกฎหมายหรือสัญญาระหว่างประเทศ สัญญาการค้าที่มีมูลค่า
หลายพันล้านบาท เขามักจะใช้ระบบกฎหมายของประเทศที่พัฒนาแล้ว
เป็นเบื้องต้น กฎหมายอังกฤษ ถ้าเป็นสหรัฐอเมริกาก็ใช้กฎหมายของ
รัฐนิวยอร์ก เพราะอะไรครับ เพราะกฎหมายของ ๒ ประเทศนี้ หรือ
จูริสดิคชั่น (Jurisdiction) นี้เป็นกฎหมายที่ให้ความแน่นอน
แล้วศาลจะเข้าไปแทรกแซงบทบัญญัติในสัญญาน้อยมาก -----

เพราะฉะนั้นนักธุรกิจก็จึงรู้ว่า ถ้าหากมีการละเมิดหรือว่าผิดสัญญาข้อหนึ่งข้อใด เขาพอจะประมาณการได้ว่า เขาจะต้องชดใช้ค่าเสียหายเพียงไร ค่าสินไหมทดแทนจะเป็นอย่างไร นั่นคือความแน่นอน แต่เมื่อเรามีกฎหมายฉบับนี้ผมขอกราบเรียนว่า สัญญาหลาย ๆ ส่วนจะไม่มี ความแน่นอน แต่นั่นก็ไม่ใช่ว่าผมจะไม่เห็นด้วยกับกฎหมายฉบับนี้ เราสามารถที่จะปรับปรุงบทบัญญัติหลายตอนให้ดีขึ้นได้ ท่านประธานที่เคารพ ผมขอกราบเรียนว่า ในเบื้องต้นนั้นร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับที่เสนอนั้น จะใช้ในสัญญา ๒ ประเภทครับ ประเภทแรก คือสัญญาที่ผู้บริโภคร่วมกับผู้ประกอบการธุรกิจการค้า ประเภทที่ ๒ คือสัญญามาตรฐานหรือที่เราเรียกว่าสัญญาสำเร็จรูป สัญญาสำเร็จรูปคือสัญญาที่คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งได้ใช้ข้อสัญญาหรือพิมพ์เป็นแบบฟอร์มไว้เรียบร้อยแล้ว ในขณะที่คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งสามารถไปเซ็นได้ โดยไม่มีโอกาสในการที่จะไปต่อรองหรือแก้ไขบทบัญญัติ นั่นคือสัญญามาตรฐานหรือสัญญาสำเร็จรูป อย่างที่ผมกราบเรียนไปแล้วว่า หลักกฎหมายในเรื่องนี้หรือร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้เราเปลี่ยนกฎหมายอังกฤษ ดังนั้นผมคิดว่าเราจำเป็นต้องจะต้องพูดถึงกฎหมายที่เราถือว่าเป็นแม่แบบเล็กน้อย และผมจะไม่ใช้เวลาท่านประธานมากครับ อย่างที่ผมกราบเรียนไปแล้วว่า หลักในเรื่องนี้เป็นเรื่องจะยกเว้น ในกฎหมายอังกฤษเราจะยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดชอบในบางกรณีไม่ได้ เว้นแต่ว่า ข้อสัญญาที่ยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดชอบอยู่ภายใต้เกณฑ์ของความมีเหตุมีผล ท่านประธานครับ นั่นคือหลักกฎหมายอังกฤษเราจะยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดชอบไม่ได้ เว้นแต่ข้อจำกัดหรือยกเว้นความรับผิดชอบอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ของความมีเหตุมีผล ผู้พิพากษาจะเข้าไปดูว่าข้อสัญญาไหนอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ของความมีเหตุมีผล โดยมีข้อพิจารณาตามกฎหมายที่เขาบัญญัติไว้ ผมขอยกตัวอย่าง ๒ กรณีนะครับ ประเด็นแรกอาจจะดูเรื่องอำนาจการต่อรองของคู่สัญญา ประเด็นที่ ๒ อาจจะดูว่าสินค้าที่ถูกว่าจ้างให้ผลิตหรือปรับแต่งนั้นเป็นไปตามความต้องการพิเศษของผู้บริโภคหรือไม่ ผู้พิพากษาจะไปปรับข้อสัญญาของคู่ความไม่ได้ ท่านประธานครับ นั่นเป็นประเด็นที่สำคัญอย่างยิ่ง และเป็นประเด็นที่กฎหมายของไทยแตกต่างจากของอังกฤษโดยสิ้นเชิงของอังกฤษเขาไปดูว่า ข้อสัญญานั้นมีเหตุมีผลหรือไม่ หลังจากที่ดูว่ามีเหตุมีผลก็ให้ใช้ได้ทั้งหมด ถ้าไม่มีเหตุมีผลก็ใช้ไม่ได้เลย แต่ของประเทศไทยนะครับ

ท่านประธานถ้าจะกรุณาตามมาตรา ๕ ของร่าง พ.ร.บ. ข้อสัญญาไม่เป็นธรรมผมขออนุญาตอ่าน ท่านประธานครับ ข้อตกลงในสัญญาระหว่างผู้บริโภคกับผู้ประกอบการธุรกิจการค้าหรือวิชาชีพหรือในสัญญาสำเร็จรูปหรือในสัญญาขายฝาก

ที่ทำให้ผู้ประกอบธุรกิจการค้าหรือวิชาชีพหรือผู้กำหนดสัญญาสำเร็จรูปหรือผู้ซื้อได้เปรียบคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเกินสมควร เป็นข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม และให้มีผลบังคับได้เพียงเท่าที่เป็นธรรมและพอสมควรแก่กรณีเท่านั้น และวรรคสอง วรรคสาม ก็พูดถึงกรณีที่ข้อสัญญาหรือข้อตกลงที่ถือได้ว่าเป็นการได้เปรียบคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพ ผมมีความเป็นห่วงอย่างยิ่งที่มาตรา ๕ ของเราร่างขึ้นมาในลักษณะนี้ มาตรา ๕ ระบุไว้กว้างขวางมากว่าข้อสัญญาใดเป็นข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม กว้างขวางมาก หลังจากนั้นเมื่อพบว่าข้อสัญญาใดเป็นข้อสัญญาเป็นธรรมหรือไม่ ใครมีอำนาจครับ ผู้พิพากษามีอำนาจท่านประธานที่เคารพ ที่จะไประบุมาให้ใช้บังคับได้เพียงเท่าที่เป็นธรรมและพอสมควรแก่กรณี นี่ละครับคือคำที่กว้างขวางที่สุด อะไรครับ คือความเป็นธรรม อะไรครับพอสมควรแก่กรณี นั่นคือข้อขัดข้องที่กระผมไม่สู้จะเห็นด้วยนักในการใช้หลักกฎหมายในลักษณะนี้ ท่านประธานที่เคารพ มาตรา ๕ กว้างขวางมาก ผมเคยกราบเรียนว่า อำนาจถ้าอยู่ในมือใครมักจะถูกใช้ไปในทางมิชอบถ้าหากไม่มีการตรวจสอบ การให้อำนาจให้บุคคลหนึ่งบุคคลใด ท่านประธานครับ เข้าไปเกี่ยวข้องกับเสรีภาพในการทำสัญญา ไปกำหนดข้อความในการทำสัญญาอย่างไรขอขอบเขต ปราศจากการตรวจสอบ นั่นเป็นอันตรายอย่างยิ่ง-----

ท่านประธานต้องเข้าใจครับ ระบบผู้พิพากษาของเรานั้นเราใช้ระบบการสอบคัดเลือก ถ้าหากใครที่จบปริญญาตรีนิติศาสตร์บัณฑิต อายุ ๒๑ - ๒๒ ปี เป็นทนายความว่าความมา ๑๐ กว่าคดี หรือเป็นนิติกรมา ๒ ปี อายุครบ ๒๕ ปี สามารถสอบเป็นผู้พิพากษาได้ อายุ ๒๕ ปี ท่านประธานครับ เป็นผู้พิพากษาได้ แต่ถ้าเราเปรียบเทียบกับผู้พิพากษาในต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นฝรั่งเศส เป็นอังกฤษหรือสหรัฐอเมริกา ผู้พิพากษาจะต้องผ่านการประกอบอาชีพทางกฎหมายหรือวิชาชีพทางกฎหมายมาไม่น้อยกว่า ๑๕ - ๒๐ ปี ดังนั้นวุฒิภาวะ วิจารณ์ญาณ ความรู้ ความสามารถของผู้พิพากษาในต่างประเทศจะมากกว่าเรา ผู้พิพากษาในต่างประเทศจะใช้ค่าธรรมเนียมน้อยกว่าผู้พิพากษาของประเทศไทยโดยส่วนใหญ่ ผมไม่ได้พูดถึงผู้พิพากษาไทยทุกคนนะครับท่านประธาน ผมว่าต้องแยกแยะผู้พิพากษาที่ดีก็มีอยู่มาก แต่อย่างไรก็ตามถ้าหากให้ผ่านกฎหมายฉบับนี้ไปให้ผู้พิพากษาที่มีวุฒิภาวะน้อยเป็นผู้พิพากษาหนุ่ม การใช้ดุลยพินิจในการเข้าไปแทรกแซงเสรีภาพในการทำสัญญา นอกจากอาจจะไม่ถูกต้องหรือผิดพลาดในบางครั้ง บางครั้งอาจจะถูกล่อลวงหรือถูกดึงดูดโดยปัจจัยอื่นซึ่งผมไม่อยากจะพูดในที่นี้ นั่นละครับคือปัญหาที่ผมมีกับมาตรา ๕ โดยทั่วไป และนอกจากนั้นท่านประธานครับ ในบรรทัดที่ ๓ ของมาตรา ๕ ที่บอกว่า หรือผู้ซื้อได้เปรียบคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเกินสมควร คำว่า ได้เปรียบคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ขออนุญาตใช้ภาษาอังกฤษนะครับ อันแฟร์ แวนเทจ (Unfair vantage) เป็นคำที่กว้างมากครับท่านประธาน การที่คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งสามารถฉ้อฉลสัญญาได้โดยไม่จำเป็นต้องทำตามเงื่อนไขสัญญา ประการนี้ก็ถือว่าได้เปรียบ มันเป็นถ้อยคำที่กว้างมาก นอกจากนั้นบทบัญญัติของมาตรา ๕ (๑) ถึง (๗) ก็เป็นเพียงตัวอย่างเท่านั้นเอง สังเกตว่าในบรรทัดที่ ๒ ของวรรคสาม พารากราฟ (Paragraph) ที่ ๓ ของร่างมาตรา ๕ ซึ่งเข้าใจว่าเพิ่มมาเมื่อการพิจารณาของคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญในวาระ ๒ ก่อนปิดสภา ก่อนการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ เดิมคำว่า เช่น คำว่า เช่น นี้ มีสาระสำคัญทางกฎหมายมากครับท่านประธาน มันทำให้ (๑) ถึง (๗) นั้นเป็นเพียงตัวอย่างเท่านั้น หมายถึงมันอาจจะมีข้อสัญญาอื่นที่อยู่ในข่ายว่าจะเป็นข้อสัญญาไม่เป็นธรรมได้อย่างมากมาย นั่นเป็นการเพิ่มขอบเขตการบังคับใช้ของ

มาตรา ๕ ไปอย่างกว้างขวาง เท่านั้นไม่พอดังที่ท่านประธาน ยังมี (๗) ที่บอกว่า ข้อตกลงอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกันกับ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ถือว่าเป็นข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม ถือว่าเป็นข้อสัญญาที่คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งได้เปรียบมาก นั่นละครับคืออันตรายของมาตรา ๕ ที่ผมอยากจะกราบเรียนให้ท่านประธานได้ทราบ เป็นเบื้องต้นก่อน ท่านประธานที่เคารพครับ ลิสต์ (List) ที่ระบุไว้ในมาตรา ๕ นั้น เขาเรียกว่าเป็นลิสต์ที่ไม่ได้จำกัด หมายถึงว่า ยังมีอย่างอื่นอีกมากมายที่เขาเรียกว่า อินคลูซีฟ ลิสต์ (Inclusive list) ไม่ใช่ เอ็กซคลูซีฟ (Exclusive) หมายถึง ที่มีตัวอย่างในมาตรา ๕ นั้นเป็นเพียงตัวอย่างเท่านั้นเอง ถ้าศาลเห็นว่าข้อสัญญาอื่น ไม่เป็นธรรมก็สามารถระบุหยิบยกขึ้นมา ซึ่งจะทำให้ พ.ร.บ. นี้มีผลใช้บังคับได้ นั่นผมขอกราบเรียนว่าเป็นอะไรที่ผมคิดว่ายอมรับได้ลำบาก เว้นแต่จะมีการแก้ไข ในวาระที่ ๒ หรือในชั้นกรรมาธิการนะครับท่านประธาน

ท่านประธานครับ ในมาตราต่อไปที่ผมอยากจะหยิบยกขึ้นมาพิจารณาคือ มาตรา ๖ มาตรา ๖ นั้นเป็นมาตราที่พยายามที่จะจำกัดเสรีภาพ ผมเข้าใจครับ วัตถุประสงค์ของมาตรานี้คือ มาตราที่ห้ามผู้ว่าจ้างไม่ให้จำกัดสิทธิในการประกอบอาชีพ หรือประกอบกิจการงานสิ่งใดกับบุคคลอีกคนหนึ่งโดยให้พิจารณาถึงระยะเวลา โดยให้ พิจารณาถึงระยะทาง ผมเข้าใจครับว่ามาตรานี้มีวัตถุประสงค์ที่ค่อนข้างดี ไม่ต้องการ ให้นายจ้างเวลาที่ออกจากการทำงานกับนายจ้างแล้วห้ามไปประกอบอาชีพอื่นภายใน กี่ปี หรือห้ามไปประกอบอาชีพในท้องถิ่นหนึ่งท้องถิ่นใด ผมคิดว่าเป็นประโยชน์ครับ ท่านประธาน แต่ขออนุญาตขอเปลี่ยนแปลงถ้อยคำเล็กน้อยจากคำว่า วิชาชีพ เป็น อาชีพ เท่านั้นเอง เพราะจะมีความกว้างขวางกว่า คำว่า โพรเฟสชั่น (Profession) อดคคูเพชั่น (Occupation) ซึ่งกว้างขวางกว่า นอกจากนั้นใช้ทั้งทางแพทย์ อาชีพช่างไม้ ช่างปูนก็ถือว่าเป็นอาชีพได้ อันนั้นเป็นข้อแก้ไขเล็กน้อย

มาตรา ๗ ครับท่านประธาน ซึ่งเป็นมาตราที่สำคัญอีกมาตราหนึ่ง มาตรานี้ผมเข้าใจว่าผู้ร่างต้องการที่จะคุ้มครองผู้บริโภคในความรับผิดชอบที่จะ เกิดขึ้น เพราะจะมีการส่งมอบสินค้าให้แก่ผู้บริโภคที่ชำรุดบกพร่อง เจตนาดีครับ แต่ถ้อยคำซึ่งเป็นวรรคสุดท้ายในบรรทัดที่ ๕ ตั้งแต่คำว่า เว้นแต่ผู้บริโภคได้รู้ถึง ความชำรุดบกพร่องหรือเหตุแห่งการรอนสิทธิอยู่แล้วในขณะทำสัญญา -----

ในกรณีนี้ให้ข้อตกลง ยกเว้น โดยจำกัดความรับผิดชอบนั้นมีผลบังคับได้เพียงเท่าที่เป็นธรรมและพอสมควรแก่กรณีเท่านั้น ความตอนแรกของมาตรา ๗ มีเจตนาที่ต้องการคุ้มครองผู้บริโภค แต่ความตอนหลังทำลายความต้องการหรือวัตถุประสงค์ในการที่จะคุ้มครองโดยสิ้นเชิง กฎหมายฉบับนี้ถ้าหากมีการลบบรรทัดที่ ๓ ออกไปวันแต่ ก็จะสามารถคุ้มครองผู้บริโภคได้มาก เพราะท่านประธานครับ เราต้องยอมรับว่าผู้บริโภคในประเทศไทยนั้นบางครั้งในการซื้อสินค้าที่เขาไม่ได้มีเวลา มาตราตรวจหรือครับ สินค้าหลายสินค้าเวลาซื้อพัสดุ ตู้นั้น ส่วนใหญ่อยู่ในกล่อง เราไม่มีโอกาสที่จะรู้ว่าความชำรุดบกพร่อง หรือการรอนสิทธินั้นเกิดขึ้นอย่างชัดเจน ดังนั้นผมขอกราบเรียนเสนอว่า เราจำเป็นต้องแก้ไขหรือลดบทบัญญัติในตอนท้ายเพื่อที่จะคุ้มครองผู้บริโภคให้มากขึ้น นั่นคือประเด็นที่ผมจะอภิปรายในบางส่วนครับท่านประธาน แต่สิ่งหนึ่งที่กฎหมายฉบับนี้น่าเสียดายครับ เราลอกหรือเลียนกฎหมายของต่างประเทศมาหลายตอน แต่เราไม่ได้เอาบางตอนที่อาจจะแปลกยากหรือเปล่าผมไม่ทราบนะครับ มีตอนหนึ่งที่เป็นเรื่องความเสียหายที่จำเป็นที่จะต้องมีการรับท่านประธาน คือในเรื่องความชำรุดบกพร่องที่เกิดขึ้นเพราะสินค้าที่เราซื้อมา ผมยกตัวอย่างเราซื้อเครื่องดับเพลิงเข้ามา เอามาที่บ้านใช้ไม่ได้ เครื่องดับเพลิงราคา ๓๐,๐๐๐ บาท เราชอบที่จะคืนเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท แต่ถ้าเกิดใช้ไปแล้วเครื่องดับเพลิงระเบิดไปทำให้ตาลูกชายเราบาดเจ็บ กฎหมายนี้คุ้มครองไม่ถึงครับ ไม่คุ้มครองในกรณีที่สินค้าซึ่งชำรุดบกพร่องและเกิดความเสียหายในทางละเมิดต่อผู้ใช้ กฎหมายนี้ไม่ถึง ซึ่งผมคิดว่าในชั้นกรรมาธิการพรรคประชาธิปัตย์จะต้องเสนอให้มีการบรรจุข้อความนี้เพิ่มเติมขึ้นมา ทั้งนี้เพียงเพื่อให้กฎหมายนั้นสมบูรณ์เท่านั้นนะครับท่านประธาน

มาตรา ๘ ผมดูแล้วครับก็เป็นความพยายามที่จะเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องมัดจำ ในมาตรา ๓๘๓ ได้พูดถึงกรณีเบี้ยปรับที่สูงเกินไป ศาลสามารถที่จะลดเบี้ยปรับลงได้ มาตรา ๓๘๓ ในเรื่องประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๖ มาแก้ไขใน พ.ร.บ. ข้อสัญญาไม่เป็นธรรมให้อำนาจศาลลดมัดจำ เบี้ยปรับ ภาษาอังกฤษใช้เพนแนลตี้ (Penalty) การเบี้ยปรับมัดจำเฉพาะสิทธิลดได้ ผมคิดว่าเป็นประโยชน์ครับ ผมเห็นด้วยในมาตรา ๘

มาตรา ๙ เป็นมาตราสุดท้ายที่ผมคิดว่าผมจะหยิบยกเป็นประเด็นในการอภิปรายในวันนี้ครับ มาตรา ๙ เราลอกมาตรา ๒ ของ อันแฟร์ คอนแทรคท์ เทอม แอคท์ ๑๙๗๗ (Unfair contract term act 1977) ของอังกฤษมาเกือบทั้งหมด เพียงแต่ว่าเราเขียนได้ดีกว่าประเทศแม่แบบครับ

เราเดิมคำว่า สัญญา เข้าไป เราเดิมคำว่า อนุรักษ เข้าไป การยกเว้นความรับผิดชอบเพราะเกิดจากความเสียหายที่เกิดจากการกระทำละเมิดในชีวิตและร่างกายในประเทศอังกฤษ แม้ความยินยอมของผู้เสียหายก็ไม่สามารถทำให้การกระทำนั้นไม่เป็นละเมิด เราเดิมคำว่า อนุรักษ เข้าไปก็เป็นประโยชน์รับท่านประธาน ผมคิดว่าทำให้ขอบเขตความคุ้มครองมากขึ้นและไม่ให้อ่านาผู้พิพากษามากจนเกินไป แต่ข้อสังเกต ๓ ประเด็นสุดท้ายที่ผมคิดว่าผมจะกราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เพราะท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงนี้ถึง ๒ ครั้ง และเคยเกี่ยวข้องในการเสนอกฎหมายมาหลายครั้ง ผมคิดว่าท่านน่าจะอยู่ในสถานะที่จะตอบคำถามผมได้

คำถามแรกรับท่านประธาน เราร่างกฎหมายนี้ได้อย่างไรก็ตาม แต่ถ้าหากว่าคู่สัญญาซึ่งทำสัญญาในประเทศไทยระบุบอกว่า กฎหมายที่จะบังคับเอาคู่สัญญาหรือบังคับกับสัญญานี้ หรือที่เรียกว่า ชอยส์ ออฟ ลอว์ คลอส (Choice of law clause) ให้ใช้กฎหมายประเทศอินเดียบังคับกับสัญญานี้ ผมอยากกราบเรียนถามว่า พ.ร.บ. ข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรมยังจะบังคับใช้กับสัญญานี้หรือไม่ นี่เป็นประเด็นที่ผมกราบเรียนถาม เพื่อประโยชน์ในการที่ท่านจะค้นคว้าหาคำตอบ ผมคิดว่าประเด็นก็คือ พ.ร.บ. ข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรมเป็นบทบัญญัติที่เรียกว่า แมนเดทอรี โพรวิชั่น (Mandatory provision) ตามความหมายของกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคล หรือ ไพรวเท อินเตอร์เนชันแนล ลอว์ (Private international law) หรือไม่นั้น นั้นเป็นประเด็นแรกที่ผมฝากเรียนถามนะครับ

ประเด็นที่ ๒ ผมคิดว่าควรมีบทบัญญัติเพิ่มเติมในกรณีเรื่องสินค้าอุปโภคบริโภค กล่าวคือในกรณีที่สินค้าอุปโภคบริโภคที่ประชาชนซื้อมาใช้จำหน่ายประจำวัน ท่านประธานครับ จะต้องไม่ให้เกิดการยกเว้นความรับผิดชอบอย่างสิ้นเชิงอย่างร้อยเปอร์เซ็นต์นั้น ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนคนไทยที่ไม่ได้มีอำนาจการต่อรองเท่าเทียมกับผู้ขาย -----

จะต้องไม่ได้รับการยกเว้นความรับผิดชอบครับ จะต้องชดใช้เขาทั้งหมด ทั้งในแง่ความสูญเสีย และทั้งในแง่ความเสียหาย เพราะสิ่งของนั้นชำรุดบกพร่อง ซึ่งอันนี้ผมคิดว่าไม่ใช่เป็นภาระที่ย่งยาก อาจจะเพิ่มบทบัญญัติของมาตรา ๗ ให้รัดกุมขึ้นเท่านั้นเอง ส่วนประเด็นสุดท้ายก็คือ เรื่องหน้าที่น่าสับสนครับ ท่านประธาน เบอร์เดน แอปพรูฟ (Burden approve) หน้าที่น่าสับสนว่าเราจะระบุไว้อย่างไรว่า ข้อสัญญาไหนเป็นธรรม ใครจะเป็นผู้มีการะหน้าที่ในการพิสูจน์ว่า ข้อสัญญานั้นเป็นธรรมหรือไม่ นั้นครับเป็นประเด็นที่ผมอยากกราบเรียนฝากท่านประธาน ไปยังท่านรัฐมนตรี ผมขอสรุปการอภิปรายในวันนี้ผมดีใจครับที่หลังจากที่เราได้ใช้ความพยายามมาหลายปี กฎหมายนี้ท้ายที่สุดนั้นเราก็ช้ากว่าประเทศอังกฤษ เพียง ๓๐ ปีเท่านั้นเอง เราจำเป็นที่จะต้องมีกฎหมายฉบับนี้เกิดขึ้นมา ผู้ประกอบธุรกิจที่เป็นผู้ประกอบการมือถือหรือสินค้าธุรกิจอื่นใดที่ผูกขาดจากรัฐไม่ต้องกลัวครับ เพราะกฎหมายนี้ถึงท่านแน่ ถึงในรูปแบบของข้อสัญญาที่เป็นสัญญาสำเร็จรูป แต่ท่านประธานครับ การพูดถึงเรื่องการกำหนดราคาของสินค้าในลักษณะมือถือนั้น จะถือว่าเป็นข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรมหรือไม่ มาตรานี้ถึงแน่นอน

คนร่างเขียนค่อนข้างกว้าง ไม่ใช่ครอบแค่จักรวาล ครอบจักรวาลครับ ๒ รอบ ผมคิดว่ากฎหมายนี้ท้ายที่สุดนั้นแม้จะมีข้อบกพร่องซึ่งเราสามารถแก้ไขปรับปรุงได้ เป็นกฎหมายที่เรารอคอยและเป็นกฎหมายที่จะเป็นประโยชน์ โดยเฉพาะประชาชน ผู้ซึ่งมีอำนาจการต่อรองไม่เท่าเทียม และส่วนใหญ่เป็นคนที่ยากไร้ สภาจำเป็นที่จะต้องผ่านกฎหมายนี้เพื่อไปคุ้มครองประชาชนเหล่านั้น ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญคุณไพโรครับ

นายไพโร พัฒโน (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายไพโร พัฒโน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ จากร่างพระราชบัญญัติที่เรากำลังพิจารณา ถือว่าเป็นกฎหมายที่พี่น้องประชาชนกำลังรอคอย เป็นกฎหมายที่ผ่านระยะเวลาจากความพยายามของนักนิติศาสตร์มาอย่างยาวนาน อย่างไรก็ตามในส่วนตัวของกระผมเองมีข้อสังเกตที่อยากจะกราบเรียนผ่านท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม อยู่ ๓ ประเด็นด้วยกัน ประเด็นที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคที่ได้มีการนำสู่สภา แล้วทางรัฐบาลได้ขอถอนออกไปเพื่อพิจารณาก่อน ตามมาตรา ๙๕ ของข้อบังคับการประชุม ถอนไปก่อน มีบางประเด็นที่

เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม และถ้าร่างพระราชบัญญัติข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรมผ่านสภาไปได้ กระผมก็ไม่แน่ใจว่า ในร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคนั้น ในส่วนของข้อสัญญายังมีความจำเป็นต้องคงไว้อีกหรือไม่ นั่นคือประเด็นที่ ๑ ประเด็นที่ ๒ ตามร่างพระราชบัญญัติข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม จากที่ผมได้อ่านร่างของรัฐบาลจะทราบว่ากฎหมายนี้จะไม่ใช่บังคับถ้าในกรณีที่คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเป็นรัฐ คู่สัญญาในกรณีเช่น สัมปทานต่าง ๆ ถ้าเกิดว่าเป็นกรณีที่รัฐเสียเปรียบ กระผมไม่แน่ใจว่าเรามีทางออกอย่างไร เพราะเนื่องจากว่ารัฐเสียเปรียบ แล้วร่างกฎหมายฉบับนี้ไม่มีผลไปถึง ผมขอฝากไว้ ๒ ประเด็น ผ่านท่านประธานครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ดอกเตอร์ประกอบ เชิญครับ

นายประกอบ จิรिति (กรุงเทพมหานคร) : ขอขอบคุณครับ
ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายประกอบ จิรिति สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ผมดีใจอย่างยิ่งที่สภาแห่งนี้ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรมนี้ ซึ่งถ้าหากได้มีผลบังคับใช้จะนับได้ว่าเป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภคเป็นอันมาก
ในปัจจุบันนี้ผู้ประกอบการบางราย เช่น สถาบันการเงินบางแห่ง ตลอดจนผู้ประกอบการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์บ้านจัดสรรบางรายได้ดำเนินการประกอบธุรกิจโดยมีลักษณะเอาเปรียบผู้บริโภค ซึ่งได้แก่ผู้กู้และผู้ซื้อ โดยอาศัยข้อกฎหมายที่เอื้ออำนวยให้ทำเป็นอย่างอื่นได้ และผู้บริโภคไม่มีอำนาจต่อรองแต่ประการใด กระผมขอตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้บางประการ เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ขึ้นดังต่อไปนี้
ในมาตรา ๕ วรรคสาม ซึ่งเป็นการระบุข้อตกลงที่มีลักษณะที่อาจถือได้ว่าทำให้ได้เปรียบคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งนั้น กระผมขอเพิ่มลักษณะข้อตกลงที่อาจถือได้ว่า ทำให้ได้เปรียบคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ๒ ลักษณะ คือ
ข้อตกลงในสัญญาจ้างงาน ให้ผู้รับจ้างมีสิทธิเรียกเก็บเงินที่ยังขาดจำนวนอยู่จากลูกหนี้ได้ หากการบังคับจ้างงานได้เงินไม่พอกับเงินที่ค้างชำระ ทั้งนี้เพราะนี้ในการบังคับจ้างงานนั้น ถึงแม้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในมาตรา ๗๓๓ จะได้มีการบัญญัติไว้ว่า ถ้าเอาทรัพย์สินจ้างงานหลุดและราคาทรัพย์สินนั้นมีปริมาณต่ำกว่าจำนวนเงินที่ค้างชำระกันอยู่ก็ดี หรือถ้าเอาทรัพย์สิน

๑๕๑

สพ ๑๖/๒๕๕๐ (ส. ๑)

บุศกร ๒๖/๓

ซึ่งจำนองออกขายทอดตลาดให้หนี้ได้เงินจำนวนสุทธิน้อยกว่าจำนวนเงิน
ที่ค้างกันอยู่หนี้ -----

- ๒๗/๑

เงินยังขาดจำนวนอยู่เท่าใด ลูกหนี้ไม่ต้องรับผิดชอบในเงินนั้นก็ตาม แต่ในทางปฏิบัติแล้วผู้รับจำนองมักจะได้กำหนดไว้ในสัญญาจำนองว่าให้ลูกหนี้ต้องรับผิดชอบในเงินที่ขาดอยู่นั้นจนครบจำนวน หรือได้กำหนดไว้ว่าเจ้าหนี้มีสิทธิบังคับเอาจากทรัพย์สินอื่นของลูกหนี้ได้อีก ซึ่งจะใช้บังคับได้ถึงแม้ว่าจะขัดกับข้อความในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๗๓๓ ดังกล่าว ทั้งนี้เพราะมาตรา ๗๓๓ ดังกล่าวนั้นไม่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์และศีลธรรมอันดีของประชาชน จึงสามารถที่จะตกลงเป็นอย่างอื่นกันได้ ซึ่งศาลฎีกาเองได้ตัดสินเป็นบรรทัดฐานไว้มากมาย อนึ่ง คนที่มาเป็นลูกหนี้หรือผู้จำนองส่วนใหญ่แล้วมักจะเป็นผู้ที่เดือดร้อนทางด้านการเงินซึ่งมีความจำเป็น จำเป็นที่จะต้องยอมตามเจ้าหนี้หรือผู้รับจำนองเสมอ อีกทั้งผู้รับจำนองส่วนใหญ่มักจะได้จัดทำสัญญาหรือข้อตกลงสำเร็จรูปไว้แล้ว ซึ่งเมื่อผู้จำนองไปถึงก็จะลงลายมือชื่อเพียงอย่างเดียวโดยไม่มีโอกาสได้โต้แย้งหรือต่อรองแต่ประการใด ท่านประธานครับ นอกจากข้อตกลงในเรื่องสัญญาจำนองแล้ว กระผมขอเพิ่มลักษณะเกี่ยวกับการเข้าซื้ออีกประการหนึ่งคือ ข้อตกลงในสัญญาเข้าซื้อที่ผู้เข้าซื้อจะต้องชำระค่าเข้าซื้อจนครบ แม้ทรัพย์สินที่เข้าซื้อจะสูญหายหรือบุบสลายใช้การไม่ได้ก็ตาม ทั้งนี้เพราะในการเข้าซื้อนั้นถึงแม้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๕๓๒ จะได้ทำการบัญญัติไว้ว่า อันว่าเข้าซื้อนั้นคือสัญญาซึ่งเจ้าของเอาทรัพย์สินออกให้เข้าและให้คำมั่นว่าจะขายทรัพย์สินนั้นหรือจะให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นสิทธิแก่ผู้เข้า โดยเงื่อนไขที่ผู้เข้าได้ใช้เงินเป็นจำนวนเท่านั้นคราวเท่านั้นคราวจะเห็นได้ว่าการเข้าซื้อก็คือการให้เข้าทรัพย์สิน พร้อมกับให้คำมั่นว่าจะขาย ดังนั้นเมื่อผู้เข้าซื้อได้ชำระค่าเข้าซื้อครบถ้วน กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินจึงตกเป็นของผู้เข้าซื้อโดยผลของสัญญานั้นที่ สำคัญก็คือ ขณะนั้นจะต้องมีตัวทรัพย์สินอยู่เพื่อที่ให้ผู้เข้าซื้อได้รับโอนกรรมสิทธิ์ให้ได้ ในการทำสัญญาเข้าซื้อกันในขณะนี้ผู้ให้เข้าซื้อมักจะได้กำหนดไว้ในสัญญาว่าในระหว่างสัญญาเข้าซื้อ ถ้าทรัพย์สินที่เข้าซื้อสูญหายหรือบุบสลายจนใช้การไม่ได้ ผู้เข้าซื้อจะต้องชำระค่าเข้าซื้อจนครบ ซึ่งในทางปฏิบัติแล้วโดยทั่วไปเมื่อมีการทำสัญญาเข้าซื้อกันผู้ให้เข้าซื้อ มักจะมีการกำหนดไว้ในสัญญาเข้าซื้อให้ผู้เข้าซื้อต้องทำประกัน โดยระบุให้ผู้ให้เข้าซื้อเป็นผู้รับประโยชน์ ส่วนผู้เข้าซื้อนั้นจะเป็นผู้ชำระเบี้ยประกัน ซึ่งในกรณีที่ทรัพย์สินที่เข้าซื้อเกิดสูญหายหรือบุบสลายจนใช้การไม่ได้ ผู้ให้เข้าซื้อจะได้รับค่าสินไหมทดแทนจากบริษัทประกันและตามสัญญาเข้าซื้อ ผู้เข้าซื้อก็ต้องชำระค่าเข้าจนครบสัญญา อนึ่ง ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในมาตรา ๕๖๗

๑๕๓

สผ ๑๖/๒๕๕๐ (ส. ๑)

ชุดีมา ๖๗/๒

ก็ได้บัญญัติไว้ว่า ถ้าทรัพย์สินซึ่งให้เข้าสู่สภหายไหมดแล้วไซ้ร้ ท่านว่าสัญญาเช่า
ก็ย่อมระงับไปด้วยนั้น ย่อมหมายความว่าในระหว่างสัญญาเช่านั้นหากทรัพย์สิน
ที่เช่าซื้อสภหายหรือบุบสลายจนการไม่ได้ สัญญาเช่าซื้อย่อมจะเป็นอันระงับไป
เพราะการเช่านั้นย่อมมุ่งประโยชน์จากการใช้ประโยชน์จากตัวทรัพย์สินนั้น
เมื่อทรัพย์สินนั้นไม่มีตัวตนอยู่หรือใช้ประโยชน์ต่อไปไม่ได้ การเช่าซื้อจะมี
ประโยชน์อะไร ดังนั้นเมื่อกฎหมายได้บัญญัติว่า ให้สัญญาเช่าซื้อมีอันเป็นระงับไป
เพราะทรัพย์สินที่เข้าสู่สภหายหรือบุบสลายไป แล้วการที่ผู้ให้เช่าซื้อได้กำหนด
ให้ผู้เช่าซื้อจะต้องชำระค่าเช่าต่อไปจนครบ ทั้ง ๆ ที่สัญญาเช่าซื้อได้ระงับ
ไปแล้วนั้นจะไม่เป็นการขัดต่อกฎหมายหรือ ซึ่งในทางปฏิบัตินั้นก็ไม่ได้ขัดครับ
เพราะว่าบทบัญญัติดังกล่าวไม่เกี่ยวข้องกับด้วยศีลธรรมอันดีของประชาชน
เช่นเดียวกับกรณีของการจำนองดังที่ได้กราบเรียนมาแล้ว ท่านประธานครับ
ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น กระผมจึงใคร่ขอเรียนเสนอตั้งข้อสังเกตดังที่ได้
กราบเรียนมาแล้ว ถึงแม้ว่าจะได้มี (๗) ซึ่งเขียนไว้แล้วก็ตาม แต่กระผมขอ
เรียนว่า ข้อสังเกตดังกล่าวที่ขอให้เพิ่มเติมนั้นเป็นข้อตกลงที่ใช้กันโดยมาก
ทั่วไป จึงใคร่ขอเรียนให้บัญญัติเพิ่มเติมให้ชัดเจนว่าเป็นข้อตกลงที่อาจถือได้ว่า
ทำได้เปรียบคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ไม่มีท่านใดจะอภิปรายนะคะ เชิญคุณพิระพันธุ์ครับ

นายพิระพันธุ์ สาส์รัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณครับ ท่านประธาน ผม พิระพันธุ์ สาส์รัฐวิภาค สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ เช่นเดียวกับคุณพดล นะครับ ในฐานะเป็นนักกฎหมาย ผมก็ชื่นชมกับทุกท่านที่ร่วมกันเสนอร่างกฎหมายนี้ทุกฉบับ ท่านประธานครับ ผมคิดว่าก่อนที่จะเราจะรับหรือไม่รับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คงจะต้องมาพูดจากันให้เข้าใจว่ามันคืออะไรกันแน่ ข้อสัญญาไม่เป็นธรรม เพราะว่าจากที่สดับตรับฟัง และจากที่ได้รับการติดต่อสอบถามนั้น ผมเชื่อครับว่ายังมีพี่น้องประชาชนจำนวนมากยังไม่ค่อยเข้าใจ รวมทั้งนักกฎหมายหลาย ๆ คนก็ยังไม่ค่อยเข้าใจ ที่ผมพูดเช่นนี้ก็ เพราะว่าเรื่องหลักกฎหมายข้อสัญญาไม่เป็นธรรมนั้น มันค่อนข้างจะใหม่มากสำหรับประเทศไทยเรา ที่เป็นเช่นนี้ก็ เพราะว่าประเทศไทยเรานั้นไม่ค่อยจะได้มีวิวัฒนาการทางด้านกฎหมาย ในด้านของกฎหมายแพ่งและกฎหมายอาญา ซึ่งเป็นกฎหมายด้านการดูแลทุกข์สุขของพี่น้องประชาชนโดยตรง ส่วนใหญ่เราจะไปมุ่งเน้นแต่ประเด็นกฎหมายทางด้านกฎหมายมหาชน ท่านประธานครับ สำหรับในต่างประเทศนั้น นักกฎหมายก็ดี ผู้พิพากษา หรือแม้แต่ข้าราชการทุกคนล้วนแต่มุ่งหวังว่าเราจะทำอย่างไรที่จะดูแลประชาชนให้ได้รับความเป็นธรรม แต่ว่ากฎหมายในเรื่องของการทำนิติกรรมสัญญา ที่ผ่านมาเป็นร้อย ๆ ปีในโลกเรานั้นมันมีวิวัฒนาการมา จนในที่สุดเรายอมรับหลักกฎหมายฟรีด้อม ออฟ คอนแทรคท์ (Freedom of contract) คือความสมัครใจ เสรีภาพในการที่เข้าทำสัญญา แต่วันนี้ท่านประธานครับ หลักกฎหมายนั้นได้รับการท้าทาย แล้วได้รับการพิสูจน์ตัวเองแล้วว่าไม่สามารถจะใช้หลักกฎหมายนั้นได้ตลอดไป วันนี้สภาเรากำลังจะลงมติพิจารณาในวาระแรกเรื่องรับหลักการหรือไม่รับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เราคงจะต้องพูดกันว่าวันนี้ประเทศไทยเราถึงเวลาหรือยังครับ พร้อมแล้วหรือยังที่จะมีกฎหมายฉบับนี้ ผมอยากจะขอกราบเรียนท่านประธานครับ ว่ามันอาจจะนอกกลุ่มนอกทางไปสักนิดหนึ่ง แต่ผมอยากจะเรียนครับว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายอาถรรพ์ แล้วเป็นกฎหมายที่กฎหมายนี้เองกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร เพราะล้มลุกคลุกคลานกันมาตลอด ผมก็หวังว่าครั้งนี้คงจะไม่เกิดอาถรรพ์ แล้วก็คงจะไม่แสดงฤทธิ์เดชมาเหมือนในอดีต เพราะสัญญาทั้ง ๒ ฉบับนี้เข้าสภาเมื่อไรรูปสภาทุกครั้งครับท่านประธาน ครั้งนี้ข้อสัญญา

ไม่เป็นธรรมเข้าสู่สภา แล้วเราก็ผ่านพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารไป
 เรียบร้อยแล้วมัน ๒ เท่าตัว เหตุการณ์ต่าง ๆ ก็ทวีความรุนแรงขึ้นเป็นลำดับ
 ผมหวังว่าคงไม่อาถรรพ์อีก ท่านประธานครับ ในอดีตโลกเราเคยตกตะลึง
 มากครั้งหนึ่งกับปัญหาว่าโลกกลมหรือโลกแบน กฎหมายนี้ฉบับเดียวกันครับ
 ท่านประธาน สร้างความตื่นตะลึง ตกตะลึงให้แก่นักกฎหมายมานาน ครั้งแรก
 ที่นำเสนอกฎหมายนี้ อย่างที่คุณนพดลบอกครับว่าประเทศอังกฤษ อันแพร์
 คอนแทรคท์ แต่ในความเป็นจริงแล้วไม่ได้มีแค่ประเทศอังกฤษครับ ประเทศ
 ต่าง ๆ ในโลกที่มีความเจริญพัฒนาทางด้านของการทำการค้าขายได้ให้
 ความสำคัญตรงนี้มานานแล้ว หลักกฎหมายนี้ได้รับการยอมรับพัฒนามาเป็น
 ร้อยปี เพียงแต่ว่าได้รับการยอมรับบัญญัติให้ชัดเจนเมื่อไม่กี่ปีมานี้ ในอังกฤษ
 เราเรียกกันว่าอันแพร์ คอนแทรคท์ แต่ในอเมริกาครับ เขาเรียกกันอย่าง
 ถึงพริกถึงชিং เขาบอกว่าอันคอนชันนาเบิล คอนแทรคท์ (Unconscionable
 contract) หลักการคล้าย ๆ กัน เพียงแต่ว่าในอเมริกาเขาบอกว่าอันแพร์
 ยังไม่สะใจ เพราะคนมาอ่านแล้วคนไม่เข้าใจอย่างนั้นเป็นธรรมหรือไม่
 เป็นธรรม เขาบอกว่าเพื่อให้ความเข้าใจก็บอกมาเสียเลยว่าเป็นอันแพร์
 แต่เป็นอันคอนชันนาเบิล แปลเป็นไทยว่าสัญญาที่ไม่ได้สติ ตรงนั้นครับ
 คนจะเข้าใจ คือข้อสัญญาอะไรที่เข้าไปแล้วคนดี ๆ เขาไม่ทำกัน ข้อสัญญา
 ที่ทำอะไรไปแล้วมันเอาเปรียบกันจนเกินเหตุ ทำอะไรไปแล้วทำให้เกิด
 ปัญหาแก่ผู้บริโภค หลักกฎหมายนี้เป็นที่ยอมรับในต่างประเทศ โดยเฉพาะ
 ในสหรัฐอเมริกา นั้น ในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ เพราะแนวความคิด
 ในเรื่องการคุ้มครองผู้บริโภคนั้นค่อนข้างที่จะรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ แล้ว
 ในช่วงเวลานั้นเราต้องยอมรับครับ ว่าในประเทศสหรัฐอเมริกา ในอังกฤษ
 ในยุโรปหลาย ๆ ประเทศนั้น เขามีความพัฒนาทางด้านของกฎหมายแพ่ง
 ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการทำกรรมธรรม์ประกันภัย การเช่าซื้อ การทำนิติกรรม
 สัญญา หรือการกู้ยืมเงินต่าง ๆ แต่ในขณะนั้นครับ เรามีผู้ที่สามารถสร้างฐานะ
 ร่ำรวย ไม่ว่าจะเป็นทางการค้าหรือประการใดก็แล้วแต่ กลายเป็นผู้ที่มีอำนาจต่อรอง
 สูงกว่าประชาชนทั่วไป ในสังคมของทวีปยุโรปและอเมริกาในช่วงขณะนั้น ยังมี
 ที่นี้เองประชาชนอยู่จำนวนมากของเขายังต้องปากกัดตีนถีบ ในขณะที่มีประชาชน
 กลุ่มหนึ่ง สถาบันการเงินกลุ่มหนึ่ง แล้วมีบริษัทห้างร้านอีกกลุ่มหนึ่งสามารถ
 สร้างตัวเป็นปึกแผ่น แล้วคนเหล่านี้ก็ทะเลาะครับ เอาอำนาจตรงนั้นมาต่อรอง
 คุณจะมีชื่อของไหม จะกู้ยืมเงินไหม จะต้องการนั้นต้องการนี้กับฉันไหม เพราะฉัน

เป็นคนคุมอำนาจไว้หมด ถ้าจะทำสัญญาอยู่ที่นี่ ตกลงไม่ได้ ต่อรองไม่ได้ เอาหรือไม่เอา ลีฟ อิท (Leave it) ก็ไม่เอา เทค อิท (Take it) ก็เอา แต่ถ้าเทค อิท ข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรมเกิดขึ้นทันที ตรงนั้นแหละครับ ในอดีตไม่มีใครไปท้าทาย เพราะเป็นหลักกฎหมายทั่วไปในเรื่องของนิติกรรมสัญญา คือฟรีด้อมออฟ คอนแทรคท์ หลักกฎหมายนี้ยอมรับกันมาทั่วโลก แล้วอยู่มาวันหนึ่งครับ นักกฎหมายในระบบคอมมอน ลอ ซึ่งที่คุณพ่อได้พูดไปนั้นถูกแล้วครับ จัคส์ เมคส์ ลอร์ ระบบของเขาไม่ใช่ของเรา ระบบของเขาผู้พิพากษาเป็นผู้ชี้ขาด เป็นผู้กำหนด
ข้อกฎหมาย-----

แล้วผู้พิพากษาก็บอกว่าถึงเวลาแล้วที่หลักกฎหมายนี้ต้องได้รับการท้าทาย ถ้าไม่เช่นนั้นแล้วไม่มีใครไปดูแลประชาชน ถ้าไม่เช่นนั้นแล้วไม่มีใครไปมีอำนาจที่มาต่อรองหรือเอาชนะผู้ที่มิอำนาจต่อรองเหนือกว่าประชาชน แล้วถ้าเป็นเช่นนั้นจะมีประชาชนถูกเอารัดเอาเปรียบเพิ่มขึ้นอยู่เรื่อย ๆ หลักกฎหมายนี้ในตอนแรก ๆ เกิดขึ้นมาผมบอกแล้วครับตกตะลึง บรรดาพ่อค้า นักธุรกิจ การธนาคาร การเงิน ตกตะลึง เพราะว่าสัญญาหลาย ๆ อย่างที่ตัวเองได้ทำไปนั้นผูกมัดไปนั้น บัดนี้ได้รับการท้าทาย บัดนี้ผู้ที่มาช่วยประชาชนหรือศาล ท่านประธานครับ ถามว่าวันนี้บ้านเมืองของเราพร้อมหรือยัง บ้านเมืองของเราพร้อมที่จะมีกฎหมายนี้แล้วหรือยัง ปัญหาของบ้านเมืองเราพร้อมหรือยัง ท่านประธานครับ ถึงเวลาครับ ประเทศไทยเรานั้นถึงเวลาแล้วแต่ล่าช้ามานาน ผมขอกราบเรียนว่าตัวกระผมเองนั้นได้มีส่วนเกี่ยวข้อง กับกฎหมายฉบับนี้มาตั้งแต่ยังเป็นผู้พิพากษา โครงการนี้ของกระทรวงยุติธรรม เริ่มต้นมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๐ หลายคนในวงการตุลาการ ในกระทรวงยุติธรรม เริ่มแรกคิดว่ามันมีความสำคัญอะไร มีความจำเป็นอะไร เพราะว่าหลักกฎหมายที่เราใช้กันอยู่ดี ๆ ทุกวันนี้คือหลักของนิติกรรมสัญญาที่ในประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์นั้นมันดีอยู่แล้ว อยู่ ๆ จะมาทำอย่างนี้มันเป็นเรื่องอะไร สำนักงานส่งเสริมงานตุลาการก็ได้พิจารณา แล้วก็ได้ค่อย ๆ คิดหลักตรงนี้ปรับตรงนั้นแก้ตรงนี้ โดยเจตนาที่ดีครับท่านประธาน ไม่ได้มีเจตนาเป็นอื่น คิดไปคิดมาถึงหลักกฎหมายนี้ซึ่งนำหนักถึงดุลยพินิจของผู้พิพากษา ขอบเขตการใช้อำนาจของผู้พิพากษา ผมเองได้มีส่วนร่วมในการพิจารณาร่างกฎหมายฉบับนี้เป็นเวลานาน ท่านประธานครับ แต่ผมได้เลือกทางเดินใหม่เพราะบัดนี้ผมเลือกยืนอยู่ข้างประชาชน มาท้าทายอำนาจรัฐขอเป็นผู้ออกกฎหมายให้แก่ประชาชน ผมจึงต้องขอท้าทายกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานครับ ที่ผมต้องพูดเช่นนี้เพราะว่าท้ายที่สุดกฎหมายฉบับนี้เราเอาหลักการดี ๆ ของต่างประเทศเขามากกลับตาลปัตรไปหมด ที่ผมพูดเช่นนี้ ท่านประธานครับมันมีหลักฐานยืนยันได้ แต่ความเป็นจริงแล้วผมเองไม่คิดว่าผมจะมีโอกาสมาอภิปรายกฎหมายฉบับนี้ในสภาแห่งนี้ เพราะคิดว่าได้เป็นผู้ส่งเสริมและเป็นผู้ที่ช่วยเหลือในการออกกฎหมายฉบับนี้ แต่ผมเห็นว่าจำเป็นครับท่านประธาน แล้วผมทนไม่ได้ ถ้ากฎหมายฉบับนี้จะออกไปโดยไม่มีการทำความเข้าใจ แล้วโดยที่ไม่มีการตั้งข้อสังเกต เพื่อให้คณะกรรมการวิสามัญนำไปพิจารณาแก้ไขในอนาคต เพราะถ้าหากว่าเราปล่อยกฎหมายฉบับนี้ออกไปในรูปแบบอย่างนี้ โดยอาศัยหลักว่าเป็นข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม โดยเนื้อหาสาระต่าง ๆ ที่เขียนไว้ในร่างกฎหมายฉบับนี้แล้ว ท่านประธานครับ ไม่เพียงแต่ความวุ่นวายจะเกิดขึ้น ความไม่เป็นธรรมจะยิ่ง

ทวิกำลังขึ้น ท่านประธานครับ ในส่วนตัวของกระผมนั้น ผมได้พบปัญหาต่าง ๆ และผมเชื่อมั่นว่าผู้พิพากษาอีกหลาย ๆ ท่านก็เห็นพ้องกับผม ว่าวันนี้ประเทศไทยเราพร้อมและถึงเวลาที่ต้องมี ผมจะกราบเรียนท่านประธานว่า ในสัญญาหลาย ๆ อย่างในประเทศไทยเราต้องเข้าใจครับว่าวันนี้ประเทศไทยเราก็คงเหมือนต่างประเทศในอดีต คนไทยส่วนใหญ่ความรู้ความสามารถู้ด้านการเงิน นักการธนาคาร นักธุรกิจ ไม่ได้หรอกครับ จะไปขอกู้ยืมเงินสักนิดจะไปขอเช่าซื้อสินค้าสักหน่อยก็ต้องผูกมัดตามนั้น เอาหรือไม่เอา ผมเคยพิจารณาคดีอยู่คดีหนึ่ง ซึ่งผมเชื่อมั่นว่าญาติพี่น้องของหลายคนในที่นี้คงเคยพบ ต้องไปกู้ยืมเงินแต่ว่าต้องการผู้ค้ำประกัน ในสัญญาค้ำประกันนั้น บอกว่าให้ค้ำประกันหนึ่งอันนี้และหนึ่งอัน ๆ ส่วนผู้ที่เข้าทำสัญญาค้ำประกันก็เข้าใจว่าเป็นการค้ำประกันหนึ่งอันนี้อันเดียว เบิกเงินเกินบัญชีในวงเงินที่เขากำหนด ผู้ค้ำประกันเห็นว่าเท่านั้นพอไหวไปค้ำประกันให้ แต่ปรากฏว่าเมื่อค้ำประกันไปแล้ว ผู้ที่เราไปค้ำประกันเขาผู้กู้ยืมก็ไปขอกู้เพิ่มอีกบัญชีหนึ่ง ไปทำการกู้ยืมอีกบัญชีหนึ่ง อีกรายการหนึ่งผู้ค้ำประกันไม่ทราบ พอถึงเวลาธนาคารมาฟ้องผู้ค้ำประกัน ผู้ค้ำประกันก็บอกผมไม่รู้ เรื่องเลย-----

ผมค้าประกันหนี้ที่เขาเคยมาบอกผมที่ผมคุยกับแบงก์ แบงก์ก็บอกผมว่าค้าประกัน
หนี้รายนี้ แต่วันนั้นคุณบอกว่ามาฟ้องผม ไม่ใช่หนี้ที่ผมค้า ธนาคารทำอะไรครับ
เอาสัญญาค้าประกันให้ดู น้อย่างไรคุณตกลงไว้แล้ว ท่านประธานครับ ผมต้อง
ขอขอบพระคุณท่านศักดิ์ สอนงชาติ อดีตอธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่งในขณะนั้น
ผมไปหาหรือท่านว่าผมยอมไม่ได้ ถ้ายอมผมขอไม่เป็นผู้พิพากษาคดีนี้ ผมยกฟ้อง
ท่านประธานครับ ยังมีอีกหลายคดี การเข้าชื่อ ผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า
วันนี้พี่น้องหลายคนครับมีความจำเป็นต้องซื้อสินค้า พี่น้องหลายคนมีความจำเป็นต้องซื้อรถ
แต่เมื่อเขาไปทำสัญญา ถ้าขาดผ่อนชำระเกิน ๒ งวดยึดรถทันที ไม่สนใจหรอกครับ
ว่าเวลานั้นปัญหาเขาเป็นอย่างไร ไม่สนใจหรอกครับว่าขณะนั้นเขาเป็นอย่างไร
เขาผ่อนมาแทบเป็นแทบตาย ๒๕ งวด ผ่อนมาแล้ว ๒๐ งวด อีก ๕ งวดจะหมดเวลา
เป็นไทแก้ตัวหายไ้ ๒ งวด รีบเขาไปหมด แล้วก็มาฟ้องศาล ศาลก็ต้องบังคับให้
อีกคดีหนึ่งที่น่าสนใจ เป็นการเข้าชื่อบ้านกับการเคหะฯ ผมไม่น่าเชื่อเลยครับว่า
การเคหะแห่งชาติก็ใช้หลักการเดียวกันกับเขา เข้าชื่อบ้านขาดผ่อนไป ๒ งวด
อีก ๑๐ งวดจะหมดรีบบ้าน ผู้พิพากษาเวลานี้ไม่รู้จะเอาอะไรครับ เพราะนั่นคือ
หลักกฎหมาย นั่นคือข้อสัญญาที่ผูกพันกันไว้ แต่ถามว่าในความรู้สึกของพี่น้องประชาชน
ของพวกเราเป็นธรรมไหมครับ ถูกต้องไหมครับ มันไม่เป็นธรรมแน่นอนในความรู้สึก
ของพวกเรา แต่วันนี้เราไม่มีเครื่องมือที่จะต้องใช้แก้ไขปัญหาลำนี้ให้เขา
นี้แหละครับท่านประธาน กฎหมายฉบับนี้เป็นเครื่องมือ แต่กฎหมายฉบับนี้ถ้าเรา
เป็นเครื่องมือที่ไม่ดีแล้วคือดาบสองคม ที่ผมพูดเช่นนี้ก็เพราะว่าในต่างประเทศ
โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกาหรืออังกฤษนั้น เขาเรียกว่าระบบ จั๊ดจ์ เมค ลอ
ผู้พิพากษามีอำนาจสั่งฟ้าในเรื่องของการกำหนดหลักกฎหมาย แต่ขนาดอย่างนั้น
ท่านประธานครับ เขาใช้เวลาเป็นปี ๆ เป็นสิบ ๆ ปีกว่าจะยอมรับหลักนี้
ในอังกฤษคุณพูดลบอกไปแล้ว ในสหรัฐอเมริกาเพิ่งจะยอมรับหลักนี้บัญญัติไว้ใน
ประมวลยูนิฟอร์ม คอมเมอร์เชียล โค้ด (Uniform commercial code)
ข้อ ๒-๓๐๒ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๑ นี่เองไม่กี่ปีมานี้เอง แต่ก่อนหน้านี้กฎหมายนี้ได้ใช้
เวลาพิสูจน์ตัวเอง ๖๐ ปี ๗๐ ปี ครับแต่ขณะนี้ที่ผมจะพูดก็คือว่าในประเทศต่าง ๆ
เหล่านั้น ขนาดผู้พิพากษามีอำนาจมากมาย ขนาดนั้นเขากำหนดไว้ครับว่าสัญญาอะไร
ก็ได้เขาไม่ว่า เมื่อไรที่ในสัญญานั้นมีข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม ผู้พิพากษามีอำนาจ
ใช้อำนาจนี้ แต่เขากำหนดกรอบของผู้พิพากษารับว่า ถึงคุณมีอำนาจนี้
คุณมีอำนาจทำได้ ๓ อย่างเท่านั้นอะไรบ้าง อำนาจนั้นอำนาจที่ ๑ ก็คือ
คุณมีสิทธิไม่บังคับสัญญานั้นให้ อำนาจที่ ๒ ก็คือคุณมีสิทธิบังคับสัญญานั้น

แต่ไม่บังคับข้อสัญญานั้นให้ อำนาจที่ ๓ ก็คือคุณมีสิทธิบังคับข้อสัญญานั้นแต่คุณมีอำนาจลดการบังคับของมันให้มีเพียงเท่าที่พอสมควรแก่เหตุ ท่านประธานครับ

นี่แหละครับคือข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม แล้วนี่ละครับคือวิธีแก้ไข แต่ของเราท่านประธานครับ ผมต้องขอตั้งเป็นข้อสังเกต เพราะว่าเรากลับหลักของเขา คือเราไปกำหนดว่าสัญญาอะไรบ้างที่ศาลมีอำนาจพิจารณา แต่อำนาจของผู้พิพากษาไม่มีขีดจำกัด ตรงนี้แหละครับที่น่าเป็นห่วง เราอุตส่าห์ไปเอาหลักการเขามาดี ๆ เราอุตส่าห์ทำสิ่งที่ดี ๆ จะให้กับประเทศ แต่เราไปกลับหลักเขาทำไมครับ

ในต่างประเทศผู้พิพากษามีอำนาจล้นฟ้าล้นแผ่นดิน เขาบอกว่าสัญญาอะไรก็ได้ที่ไม่เป็นธรรมมีอำนาจให้ศาลดู แต่เมื่อไม่เป็นธรรม ศาลดูไม่เป็นธรรม ศาลทำได้ ๓ อย่าง แต่ของเรากลับบอกว่า สัญญาที่จะให้ศาลดูมีเท่าที่เขียนไว้ ถ้าไม่เขียนดูไม่ได้ ถึงจะไม่เป็นธรรม ถึงให้ดูแล้วบอกว่าศาลจะให้อะไรก็ได้เท่าที่เป็นธรรมและพอสมควรแก่เหตุ อะไรครับที่คุณนพดลได้บอกไว้ว่าเป็นธรรมและพอสมควร ปัญหาตรงนี้ยังก่อให้เกิดปัญหาอีกครับ เพราะว่าขณะนี้เราต้องยอมรับครับว่า ในกระทรวงยุติธรรมหรือสถาบันศาลนั้น ปัญหาอันหนักอีกอันหนึ่งก็คือ ปัญหาคดีล้มศาล กระทรวงยุติธรรมพยายามทำงานหลายอย่าง พยายามแก้ไขกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง วิธีพิจารณาความอาญา เพื่อจะลดปริมาณคดี ไม่ใช่เพื่อจำกัดความยุติธรรม แต่ว่าคดีมันล้มศาลจริง ๆ ครับ ผมขอกราบเรียนท่านประธาน มันเกินกำลังความสามารถของผู้พิพากษา คดีบางคดีนั้นไม่มีความจำเป็นที่จะได้อุทธรณ์ ฎีกา กระทรวงยุติธรรมก็ทราบประเด็นนี้อยู่ ทราบประเด็นนี้มาตลอด แก้ไขกฎหมายมาตลอด แต่ท่านประธานครับผลพวงที่มองไม่เห็นที่ไม่ทันได้ดู ผมไม่ทราบว่าข้ามหูข้ามตาไปได้อย่างไร การที่ไปกลับหลักอย่างนั้นท่านประธานครับ ดุลยพินิจของผู้พิพากษาที่บอกว่าสัญญานี้เป็นธรรมหรือไม่เป็นธรรม ที่ไม่มีขอบเขตนั้นกลายเป็นข้อกฎหมาย ดุลยพินิจว่าอย่างนี้เป็นธรรมหรือยัง เป็นข้อกฎหมาย แปลว่าอะไรครับ แปลว่าอุทธรณ์ ฎีกา ได้ ๓ ศาล

ถ้ากฎหมายนี้ออกไปอย่างนี้ก็คือว่าเรากำลังจะเพิ่มภาระ เพิ่มคดีให้ศาล
 เพิ่มการอุทธรณ์ เพิ่มการฎีกา ผมก็ไม่เข้าใจครับว่าดูกันอย่างไรถึงปล่อยให้
 เป็นอย่างนี้ ในสมัยที่ท่านไสว พัฒน์ ผมประทานที่เอ่ยนาม เป็นรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงยุติธรรม แล้วกฎหมายนี้ได้ย้อนกลับไปถามท่านว่าจะยืนยันส่ง
 ร่างกฎหมายนี้เข้าสู่คณะรัฐมนตรีหรือไม่ ด้วยความเป็นห่วง ท่านไสวได้เป็นคนมา
 หาหรือกับผม ขณะนั้นผมเป็นที่ปรึกษาท่าน ก็ได้เห็นปัญหาสิ่งเหล่านี้ แต่เกรงครับว่า
 จะไม่ทันการณ ์รีบเอาเข้า ครม. ก่อนแล้วไปหาทางแปรญัตติเอา และตรงนี้
 ก็ต้องขอขอบพระคุณท่านไสวอีกครั้งหนึ่งตรงที่ว่า ร่างเดิมในขณะนั้นไม่รวมสัญญา
 ประกันภัย กรมธรรม์ประกันภัยไม่รวม แต่ท่านบอกว่าเอาเข้าไปสักระยะแล้วกัน
 เพราะผมเห็นว่ามันไม่เป็นธรรมหลาย ๆ ข้อ แล้ววันนี้ก็ได้ปรากฏอยู่ตรงนั้นแล้ว
 แต่ว่าอย่างไรก็ตามท่านก็บอกผมบอกว่า อย่างไหนะเมื่อผ่านสภาแล้วต้องหารือ
 ให้พวกเราแปรญัตติกิน แต่ว่ากฎหมายนี้ก็ตกหล่นมาตลอด ท่านประธานครับ
 ผมจึงต้องขอขอบพระคุณที่มีการนำกฎหมายนี้เข้ามาอีกครั้งหนึ่ง แต่ว่าต้องขอฝาก
 ข้อสังเกต ข้อสังเกตที่สำคัญที่สุดมีหลายข้อ แต่หลายข้อคุณนพดลได้พูดไปแล้ว
 ผมอยากจะพูดที่สำคัญที่คุณนพดลยังไม่ได้พูดไป เช่น เวลานี้กฎหมายนี้มีกฎหมาย
 เขียน เรากำลังจะผ่านกฎหมายนี้ แต่กฎหมายนี้ไม่บอกครับว่าจะใช้ได้เมื่อไร
 ไม่ได้บอกว่าเมื่อไรศาลจะมีอำนาจหรือคู่ความฝ่ายใดจะมีอำนาจยกกฎหมายนี้
 ขึ้นมาเป็นข้ออ้าง ยกขึ้นมามีอ้างว่า บัดนี้ในสัญญาของเรามีข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม
 ในต่างประเทศเขากำหนดไว้ชัดเจนครับว่า เมื่อศาลเห็นเองหรือเมื่อคู่ความ
 ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเห็น แต่ของเราไม่มีเขียนไว้ ปัญหาก็คือว่าเราจะนำตรงนี้
 เข้ามาใช้ได้เมื่อไร ใช้อย่างไร แล้วเมื่อใช้แล้วใครจะเป็นคนพิสูจน์อย่างไร
 แล้วที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่เขียนไว้โดยฟุ่มเฟือย เช่นที่บอกว่าใช้กับประกาศ
 ใช้กับอะไรนั้น สิ่งเหล่านั้นที่เขียนไว้มีประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
 มาตรา ๑๑๓ เขียนไว้ชัดเจนอยู่แล้วว่า ข้อตกลงอะไรที่เป็นการขัดหรือแย้ง
 กับศีลธรรมอันดีของประชาชนแล้วเป็นอันใช้บังคับไม่ได้เป็นโมฆะ ผมก็ไม่ทราบ
 ว่าเหตุใดเราต้องมาใส่ไว้ในกฎหมายนี้ซ้ำสอง การที่ใส่แบบนี้ก็เท่ากับว่าสร้างปัญหา
 ภาระให้แก่ผู้พิพากษาและกับนัก เรือนกฎหมายว่าเสร็จแล้วจะใช้กฎหมายไหนบังคับ
 ทนายความจะใช้กฎหมายไหนในการอ้างอิง เขียนคำฟ้องแก่ผู้พิพากษา
 ท่านประธานครับ ผมก็หวังเป็นอย่างยิ่งครับว่าข้อสังเกตที่ผมสรุปพอสั้น ๆ
 เท่านี้ละครับ ท่านรัฐมนตรีคงจะมองเห็นแล้วก็ให้โอกาสแก่พวกเราที่จะขอ
 ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายนี้ในชั้นแปรญัตติต่อไป ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญครับ สุธาสิต

นายสุธาสิต นิติวรรักษ์ (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
สุธาสิต นิติวรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย
สำหรับในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผมอยากจะเรียนว่านั่นคือความพยายามร่วมกัน
ไม่ว่าจะเป็นพรรคฝ่ายรัฐบาลหรือพรรคฝ่ายค้าน ผมจำได้ว่าในช่วงที่ ฯพณฯ
นายกรัฐมนตรี ท่านบรรหาร ศิลปอาชา ได้ทำหน้าที่เป็นนายกรัฐมนตรี
ร่างพระราชบัญญัติข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรมฉบับนี้ได้มีโอกาสเสนอเข้ามา แล้ว
โดยเฉพาอย่างยิ่งร่างของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติซึ่งกระผมขออนุญาตเอ่ยนาม
ก็คือคุณสุวโรช พะลัง นั้นได้เข้าไปสู่การพิจารณา ในขณะนั้นผมเองได้มีโอกาส
เข้าไปร่วมเป็นกรรมาธิการด้วย ความจริงร่างของรัฐบาลที่แล้วมีข้อกำหนดที่
ไม่มากมายเหมือนขณะนี้ แต่สิ่งที่เกิดขึ้นแล้วก็ป็นรูปธรรมทำให้ร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากขึ้นก็เป็นเพราะความประนีประนอมซึ่งกันและกัน ทำให้
ร่างของรัฐบาล ฯพณฯ นายกฯ บรรหารและร่างของคุณสุวโรช พะลัง นั้นได้มี
โอกาสมาผสมผสานกัน ผมอยากจะเรียนว่าในเรื่องข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม
ถ้าจะบอกไปแล้ว นั่นก็คือการออกกฎหมายเพื่อให้ดุลพินิจของผู้พิพากษาที่จะ
พิจารณาในเรื่องของข้อสัญญาบางประการที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ผมอยากจะเรียนว่าถึงแม้ว่าในประเทศไทยของเรา เราจะเป็นประเทศที่ใช้
กฎหมายที่เป็นประมวลกฎหมายที่เขาเรียกว่า โค้ด ลอว์ (Code law) ก็ตาม

แต่อย่างไรก็ตามผมคิดว่าถึงแม้บ้านของเราจะใช้กฎหมายลายลักษณ์อักษร
 ไม่ใช่ว่าจะไม่เกิดปัญหา การเขียนกฎหมายในบางครั้งเขียนกฎหมายแล้ว
 อาจก่อให้เกิดความเสียเปรียบอย่างชัดเจน ซึ่งบางครั้งเองศาลก็ไม่สามารถ
 จะใช้ดุลยพินิจได้ในการที่จะตัดสินให้แตกต่างไปจากที่กฎหมายบัญญัติไว้ ในขณะที่
 เดียวกันเราคงไม่สามารถที่จะบัญญัติกฎหมายที่จะให้มีความครอบคลุมได้ทั้งหมด
 หรือว่าจะบัญญัติกฎหมายเพื่อที่จะบัญญัติให้ไปถึงเหตุการณ์ที่จะเป็นอนาคตได้
 ฉะนั้นผมถึงกราบเรียนว่าเราจะบอกว่าในปัจจุบันนี้ไม่มีการตีความ หรือว่า
 การใช้ดุลยพินิจก็คงไม่ใช่ เพราะสิ่งที่ผ่านมาผมเชื่อได้ว่าคำพิพากษาของ
 ศาลฎีกามีมาากเหลือเกินนั้น นั่นคือการตีความที่เป็นช่องว่างของกฎหมาย
 สิ่งเหล่านี้อาจจะบอกไม่ชัดเจนว่า ผู้พิพากษาเป็นผู้ที่จะกำหนดตัวบทกฎหมายเอง
 แต่คำพิพากษาศาลฎีกาส่วนใหญ่ที่ปรากฏออกมานั้น ก็เป็นสิ่งที่จะทำให้คดีที่มา
 สู่ศาลนั้นได้จบตรงที่คำวินิจฉัยของศาลฎีกาดังกล่าว ความพยายามของสมาชิก
 รัฐสภาที่จะพยายามแก้ไขกฎหมายให้เกิดความเป็นธรรมมากที่สุดนั้น ย่อมไม่
 สามารถที่จะทำได้ในทุก ๆ กรณี และเราเองคงไม่สามารถบัญญัติกฎหมาย
 ที่จะไปแก้ในทุก ๆ ฉบับได้อย่างทันทั่วทั้งที่ ฉะนั้นผมคิดว่าอดีตที่ผ่านมา นั้น การใช้
 ดุลยพินิจของศาลนั้นมีอยู่ตลอด ผมเชื่อได้ว่าดุลยพินิจของศาลนั้น ศาลพยายาม
 ที่จะทำ ที่จะให้เกิดความเป็นธรรมมากที่สุด ผมยังเชื่อในกระบวนการยุติธรรม
 โดยเฉพาะของศาลสถิตยุติธรรม สิ่งที่เกิดขึ้นมากมายในสังคมของเรานั้นคือ
 การเอาัดเอาเปรียบ ผมเชื่อได้ว่ามีคนมาร้องเรียนมากมายเหลือเกินในปัญหา
 หลายสิ่งหลายอย่าง จนกระทั่งได้เกิดร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ
 การเข้าซื้อที่ดินทำนุสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้อภิปราย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการ
 ขายฝากที่เป็นการเอาเปรียบ แต่สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่กฎหมายกำหนดเอาไว้
 ชัดเจน ซึ่งถึงแม้ว่าในทางคดีศาลจะเห็นชัดเจนว่า ตรงนี้คือการเอาเปรียบของ
 คนบางคน แต่ก็ไม่สามารถที่จะทำอะไรได้ ฉะนั้นผมเชื่อได้ว่า ณ วันนี้ เราไม่ได้
 ให้ดุลยพินิจของศาลใช้ทุกสิ่งทุกอย่าง แต่กฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดกรอบไว้เพียง
 บางส่วน ซึ่งผมเชื่อว่ากรอบที่ปรากฏอยู่ในมาตรา ๕ คือผู้บริโภคนั้น จะเป็น
 กรอบหนึ่งที่จะกำหนดในมาตรา ๕ และสัญญาสำเร็จรูปก็เป็นอีกประการหนึ่ง
 ซึ่งมีคนมักจะต่อว่าต่อขานอยู่เสมอว่า ทำไมเราปล่อยให้สัญญาสำเร็จรูปที่มี
 การเอาัดเอาเปรียบกันมากมาย แม้กระทั่งในสัญญาขายฝาก ซึ่งเป็นประเด็นที่ ๓
 ของมาตรา ๕ นี้ ไม่มีการเขียนไว้ในร่างฉบับที่แล้ว แต่ว่าได้ใส่มา ณ ตรงนี้
 ผมคิดว่าก็เป็นสิ่งหนึ่งที่จะก่อให้เกิดผลที่ดี ผมหวังอย่างยิ่งว่ากฎหมายใด ๆ

ก็แล้วแต่ ไม่ว่าเราจะนำจากต่างประเทศมาหรือไม่ก็ตาม แต่ผมเชื่อได้ว่า
สิ่งที่เราได้ร่างกันทุกวันนี้ เราคงไม่ได้ยึดปรัชญาทางนิติศาสตร์ของต่างประเทศ
เอามาทั้งหมด ผมเชื่อได้ว่าหลักที่เป็นความเป็นธรรมและสอดคล้องกับสังคมไทยนั้น
เป็นสิ่งที่เราเอามากำหนดในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมหวังอย่างยิ่งว่ากฎหมาย
ทุกฉบับที่จะได้เสนอต่อสภา หรือว่ากฎหมายที่มีอยู่แล้วก็ตามการใช้กฎหมายเป็นสิ่งที่
ที่สำคัญ ศาลถึงแม้ว่าจะใช้ดุลยพินิจไปในทางที่เป็นธรรมอย่างไรก็ตาม แต่การใช้
ดุลยพินิจตรงนั้นก็จะก่อให้เกิดการพิจารณาของผู้ที่พยายามหลีกเลี่ยงกฎหมาย

ฉะนั้นพัฒนาการในการร่างกฎหมายนั้นก็คงจะไม่มีวันจบในวันนี้ แต่ผมหวัง
อย่างยิ่งว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเป็นสิ่งที่เริ่มต้นในการที่จะให้ศาลนั้น
ได้ใช้ดุลยพินิจที่แน่นอนได้ใช้ดุลยพินิจที่ไม่สามารถที่จะตีความได้ และก็
ให้ศาลนั้นสามารถมาใช้ได้ในครั้งนี้ ขอบเขตที่อยู่ในร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ก็คงจะไม่มากมากเกินไป ที่เราจะไม่เริ่มต้นอะไรเสียเลย ผมหวัง
อย่างยิ่งว่า เราคงจะทำหน้าที่ในฐานะที่เป็นสมาชิกรัฐสภาอย่างน้อยที่สุด
ได้ผ่านร่างฉบับนี้เข้าไป และก็ไปแก้ไขกันในชั้นกรรมาธิการ ผมหวังอย่างยิ่งว่า
เราคงจะได้เริ่มต้นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยการรับหลักการ ซึ่งกระผมเอง
เห็นด้วยกับหลักการในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ขอความกรุณาท่านเป็นท่านสุดท้าย เชิญคุณรัตนครับ

นางสาวรัตน อนันต์นาคินทร์ (กรุงเทพมหานคร) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน นางสาวรัตน อนันต์นาคินทร์
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธาน
ที่เคารพคะ ดิฉันขอตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้บางประการ
ซึ่งความสมบูรณ์ดังต่อไปนี้ ในมาตรา ๓ (๑) ที่ได้มีบัญญัติเอาไว้ว่า ห้ามมิ
ให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่สัญญาที่ทำระหว่างหน่วยงานของรัฐหรือสัญญา
ที่คู่สัญญาอย่างน้อยฝ่ายหนึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ และมีลักษณะเป็นสัญญาสัมปทาน
ซึ่งเป็นการที่รัฐให้สิทธิแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ
ของรัฐหรือเข้าทำกิจการอันเป็นสาธารณูปโภคที่เป็นหน้าที่ของรัฐ ซึ่งเราจะเห็น
ว่า มีสัญญาซึ่งทำระหว่างหน่วยงานของรัฐที่ทำกับเอกชนหลายสัญญาที่มีลักษณะ
ทำให้หน่วยงานของรัฐนั้นเสียหายหรือเสียเปรียบ ขอประทานโทษที่จะต้อง
ยกตัวอย่าง อาทิเช่น โครงการทางด่วนยกระดับดินแดง - ดอนเมือง หรือ
ทอลเวย์ (Toll way) นั้นจะเห็นได้ว่า สัญญาระหว่างหน่วยงานของรัฐ
เสียเปรียบเอกชนเป็นอย่างมาก อย่างเช่น รัฐจะทำทางคู่ขนานเลียบทางรถไฟ
ก็ไม่ได้ หรือถ้าหากว่าค่าเงินบาทลดน้อยลงไปรัฐก็ต้องชดเชยค่าเสียหายให้กับ
บริษัทเอกชน อย่างนี้เป็นต้น สัญญาระหว่างหน่วยงานรัฐและเอกชนในลักษณะนี้
ถ้าหากหน่วยงานของรัฐจะต้องปฏิบัติตามสัญญาทุกข้อแล้ว จะเป็นผลให้หน่วยงาน
ของรัฐต้องเสียเปรียบเป็นอันมาก ดิฉันจึงขอเรียนเสนอข้อสังเกตนี้ต่อ
ท่านประธานเพื่อประกอบการพิจารณา ขอขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรี

นายสุวิทย์ คุณกิตติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม สุวิทย์ คุณกิตติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
ผมอยากจะขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านนะครับ ที่ได้กรุณาอภิปราย
แสดงความคิดเห็นกันอย่างกว้างขวาง ความจริงแล้วกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้ลอกเลียน
จากกฎหมายอังกฤษแต่เพียงฉบับเดียวเท่านั้น แต่ว่าเราเอาหลักการที่สำคัญ
รายละเอียดที่สำคัญจากกฎหมายประเทศต่าง ๆ ที่ได้เคยมีการใช้บังคับแล้ว ไม่ว่าจะ
จะเป็นประเทศฝรั่งเศส เยอรมัน อังกฤษหรือกฎหมายแม่แบบของสภายุโรป
ก็ตามมาปรับปรุงกฎหมายฉบับนี้ อย่างไรก็ตามครับท่านประธานครับ เพื่อนสมาชิก
ก็ได้ตั้งข้อสังเกตไว้หลายประเด็นด้วยกันในเรื่องของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครอง
ผู้บริโภคกับร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรมนั้นจะขัดหรือไม่
ก็อยากจะกราบเรียนว่า ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคนั้นเป็นการกำหนด
มาตรการป้องกันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค ส่วนพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญา
ที่ไม่เป็นธรรมนั้นเป็นกฎหมายเกี่ยวกับมาตรการที่มาแก้ไขปัญหาย่อยๆให้กับ
ผู้ด้อยโอกาสผู้ที่ไม่มียานาจต่อรองทางด้านเศรษฐกิจในสังคม เพื่อให้รับ
ความเป็นธรรมอย่างแท้จริง ดังนั้นกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับจึงไม่ขัดกัน ผมขอตอบสั้น ๆ
สำหรับท่านสมาชิกที่ได้ตั้งคำถามไว้ ในเรื่องของการทำกฎหมายการทำสัญญา
แล้วก็อ้างว่า ใช้กฎหมายของประเทศอื่นเดียวนั้น ก็มีพระราชบัญญัติว่าด้วย
การขัดกันแห่งกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๕ บอกว่า ถ้าจะใช้กฎหมาย
ต่างประเทศบังคับให้ใช้กฎหมายนั้นเพียงที่ไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อย
หรือศีลธรรมอันดีแห่งประเทศสยาม เพราะฉะนั้นเมื่อทำสัญญาตามสัญญาเมื่อมี
สัญญาทำสัญญาในประเทศไทยแล้ว และก็ในกฎหมายฉบับนี้ก็ระบุว่า สัญญานั้นต้อง
ไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี ก็ถือว่าใช้บังคับไม่ได้ ก็ต้อง
ปฏิบัติตามกฎหมายข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรมฉบับนี้ ท่านประธานครับ ถึงแม้ว่า
กฎหมายฉบับนี้จะผ่านการพิจารณาของกรรมาธิการมาแล้ว รอการพิจารณา
วาระ ๒ วาระ ๓ ในสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ แต่ความสมบูรณ์ของกฎหมาย
จากการอภิปรายการตั้งข้อสังเกตของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้งหลาย
ซึ่งล้วนแต่เป็นผู้มีความรู้ประสบการณ์ทั้งนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งอดีตผู้พิพากษา
ท่านพิระพันธุ์ที่ได้พูดถึงประสบการณ์ที่ท่านได้ผ่านมานั้น -----

ผมเชื่อว่าสิ่งต่าง ๆ ที่ท่านได้อภิปรายนั้น จะทำให้กฎหมายฉบับนี้นั้นมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยการที่ท่านทั้งหลายได้มีโอกาสเข้าไปร่วมกันเป็นกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างกฎหมายฉบับนี้ ดังนั้นผมเชื่อมั่นว่าที่ทุกท่านได้อภิปรายไปนั้นล้วนแล้วแต่มุ่งถึงประโยชน์และความเป็นธรรมของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ด้อยโอกาสเป็นสำคัญ กระผมเชื่อว่ากฎหมายหลังจากผ่านคณะกรรมการวิสามัญที่เราจะมีการจัดตั้งขึ้นมานั้น จะทำให้กฎหมายฉบับนี้สนองประโยชน์ตามหลักการที่พวกเราได้เสนอไว้ทุกประการ ขอกราบขอบพระคุณ ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ขออนุญาตปิดการอภิปรายเลย ขอมติเลย

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ผมจะขอมติจากที่ประชุม จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๕ ฉบับหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ไม่มีนะครับ ถือว่าที่ประชุมมีมติรับหลักการ ขอเชิญตั้งกรรมาธิการ

นายสุวิทย์ คุณกิตติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

ท่านประธานที่เคารพ ขอกรรมาธิการวิสามัญ ๒๗ ท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่น ที่ประชุมมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ๒๗ ท่าน เชิญท่านรัฐมนตรี ก็ท่านครับ

นายสุวิทย์ คุณกิตติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

คณะรัฐมนตรีขอเสนอกรรมาธิการจำนวน ๕ ท่าน ดังมีรายชื่อดังต่อไปนี้

๑. นายกู้เกียรติ สุนทรপুর ๒. นายศุภชัย ภู่งาม ๓. นายจรัญ ภักดีธนากุล

๔. นายวิศิษฐ์ วิศิษฐ์สรอรรถ ๕. นายชาญณรงค์ ปราณีจิตต์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : กรรมาธิการวิสามัญ ๒๗ ท่าน รัฐบาลเสนอ ๕ ท่าน ในส่วน

ของความหวังใหม่ ๗ ท่าน เชิญครับ

นายธีระชัย เตียวเจริญโสภา (สุรินทร์) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นายธีระชัย เตียวเจริญโสภา ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญ
ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. ในลำดับส่วนของ
พรรคความหวังใหม่ ๑. นายदनัยฤทธิ วัชรภรณ์ ๒. นายเอี่ยม ทองใจสด
๓. นายวิชัย เอี่ยมวงศ์ ๔. นายมุข สุไลมาน ๕. ร้อยโท กุเทพ ไส้กระจำง
๖. นายอุดม ไกรวัฒนสสรณ์ ๗. นายชจิตร ชัยนิคม ขอผู้รับรอง
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ขอพระราชทานสัตยาปัติ ๗ ท่านครับ เชิญครับ

นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์ (ตาก) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ชัยวุฒิ
บรรณวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตาก พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอ
กรรมาธิการพิจารณาร่างพระบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ.
ในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ ๑. นายปรีชา สุวรรณทัต ๒. นายทิวา
เงินยวง ๓. นายสุวัชร พะลัง ๔. นายประกอบ จิรจิตติ ๕. นายณพดล
ปัทมะ ๖. นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ๗. นายวิฑูรย์ นามบุตร ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ชาติพัฒนา ๓ ท่านครับ เชิญครับ

นายพงศ์กร อรรถนพพร (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายพงศ์กร อรรถนพพร สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น พรรคชาติพัฒนา ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญ
ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม ตามสัดส่วนของพรรคชาติพัฒนา
๓ ท่านครับ ๑. นายสุชน ชามพูนท ๒. นายประทีป กรีกาเวช ๓. นายสงวน
ลิ้มโนมนต์ ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ชาติไทย ๒ ท่าน เชิญครับ

นายสุรสิทธิ์ นิตวุฒิวัชรวิทย์ (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
สุรสิทธิ์ นิตวุฒิวัชรวิทย์ ชาติไทย ชลบุรี สัดส่วนของพรรคชาติไทยขอเสนอ
พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และนายเรวัต สิริกุล ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ถูกต้องนะครับ กิจสังคม ๑ ท่าน เชิญครับ

นายโชคสมาน สีลาวงษ์ (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม
โชคสมาน สีลาวงษ์ อุดรธานี กิจสังคม สัดส่วนของพรรคกิจสังคม ขอเสนอ
นายสมชาย เบญจรงค์กุล ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ประชากรไทย ๑ ท่าน เชิญครับ

นายสมิตร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
สมิตร สุนทรเวช ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร ขอเสนอกรรมาธิการในสัดส่วน
ของพรรคประชากรไทย ๑ ท่าน คือ นายอภิชัย ตังติณานถ ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ เอกภาพ เสรีธรรม มวลชน พลังธรรม
พรรคไท ๑ ท่าน เชิญครับ

นายเผด็จชัย สะสมทรัพย์ (นครปฐม) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ในสัดส่วนของพรรคเอกภาพขอเสนอ นายชัย ชิดชอบ ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ เชิญท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายงานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. ๑. นายกู้เกียรติ
สุนทรบุระ ๒. นายศุภชัย กุ่มงาม ๓. นายจรัญ ภักดีธนากุล ๔. นายวิศิษฐ์
วิศิษฐ์สรอรรถ ๕. นายชาญณรงค์ ปราณจิตต์ ๖. นายदनัยฤทธิ์ วัชรภรณ์
๗. นายเอี่ยม ทองใจสด ๘. นายวิชัย เอี่ยมวงศ์ ๙. นายมุข สุไลมาน
๑๐. ร้อยโท กุเทพ ไส้กระจำง ๑๑. นายอุดม ไกรวัฒน์สรณ์ ๑๒. นายชจิตร
ชัยนิคม ๑๓. นายปรีชา สุวรรณทัต ๑๔. นายทิวา เงินวง ๑๕. นายสุวัชร
พะลัง ๑๖. นายประกอบ จิรภิตติ ๑๗. นายนพดล ปัทมะ ๑๘. นายพีระพันธุ์
สาลีรัฐวิภาค ๑๙. นายวิฑูรย์ นามบุตร ๒๐. นายสุชน ชามพูนท ๒๑. นายประทีป
กริธาเวช ๒๒. นายสงวน ลิ้มโนมนต์ ๒๓. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์
๒๔. นายเรวัต ลีวินกุล ๒๕. นายสมชาย เบญจรงค์กุล ๒๖. นายอภิชัย
ตังติณานถ และ ๒๗. นายชัย ชิดชอบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ขอระยะเวลาครับ

นายสุวิทย์ คุณภิตติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
ท่านประธานครับ ขอแปรญัตติตามข้อบังคับครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ๗ วันนะครับ ท่านพีระพันธุ์ครับ ว่าอย่างไรครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ผม พีระพันธุ์ กรุงเทพมหานคร ประชาธิปัตย์ ขอขอบคุณท่านประธานครับ ผมขอความกรุณาผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี เนื่องจากกฎหมายนี้อย่างที่ได้อภิปรายกันมาแล้วว่าเป็นครั้งแรกที่จะเป็นการกลับหลักกฎหมายนิติกรรมสัญญา เพื่อให้ความกระจ่างชัด และเพื่อให้สมาชิกที่จะแปรญัตติได้มีเวลา ได้เข้าใจหลักกฎหมายที่แท้จริง และท่านรัฐมนตรีก็ได้อภิปรายไปแล้วว่า กฎหมายฉบับนี้จำเป็นต้องพิจารณาอย่างถี่ถ้วนและรอบคอบอีกครั้งหนึ่ง ผมขอความกรุณา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ก็วันครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ๑๕ วันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ๑๕ วัน ท่านรัฐมนตรีว่าอย่างไรครับ

นายสุวิทย์ คุณกิตติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธาน เพื่อความรอบคอบ ละเอียด และกฎหมายจะได้มีประสิทธิภาพ ๑๕ วันไม่ขัดข้องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ตกลง ๑๕ วันนะครับ ใช้ร่างใดเป็นหลักครับ

นายสุวิทย์ คุณกิตติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : เอาร่างรัฐบาลเป็นหลักครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอื่นนะครับ ใช้ร่างของรัฐบาลเป็นหลักนะครับ ปิดการประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๐.๑๐ นาฬิกา